

Maria de koningin van de allerh. rozenkrans : onderrichtingen, overwegingen en gebeden naar de meening van O.H. Vader Leo XIII

<https://hdl.handle.net/1874/236704>

508

Per.
~~Vak~~ 168

mm 1365

W

S

11

Vergewachten

De roze

is 's schild

Gedenk uw mis

serwijheid

do.

over

schouwde

V. V. V. V.

Per 168

508

MARIA

de

Koningin van den Allerh. Rozenkrans.

*Onderrichtingen,
Overwegingen en Gebeden*

naar de meening van O.H. Vader Leo XIII,

door

P. Phil. Seeböck,

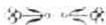
Ord. S. Fr.

Uit het Duitsch vertaald

door

G. Kerbosch & H. Reijnen

Kapelaans te Echt.

Amsterdam.

— G. B O R G. —

1891.

Liturgische Vereeniging

3 Bindtom UIT RECHT

nummer Bibliotheek

2660

Typis imprimi et divulgari
permittitur.

RUREMUNDÆ, 18 Februarii 1891.

P. J. H. RUSSEL, Can. Theol.,
Librorum Censor.

Eigendom van M. Waterreus, Roermond.

Eerste Deel.

Maria als Rozenkranskoningin

EN

het Rijk harer Barmhartigheid.

(October-Maand.)

Voorwoord.

Hetgeen den Schrijver tot het samenstellen van dit werkje heeft aangespoord, is de alom klinkende stem van onzen H. Vader, Leo XIII, welke in de herleving der godsvrucht tot den H. Rozenkrans zich overtuigd houdt van de zedelijke vernieuwing der geloovigen, van de schitterende zegepraal der Kerk, door Maria's machtige voorspraak.

De Paus roept alle zijne kinderen ten strijde en geeft hun als wapen den Rozenkrans in de handen, een machtig wapen, waarop alle machten en krachten der wereld zich zullen verbrijzelen als glas.

't Is daarom dat door dit Rozenkransboekje aan het christenvolk eene zoo volledig mogelijke verklaring wordt aangeboden, over de kostbare schatten van genaden, welke in het Rozenkransgebed besloten zijn.

Het eerste deel — met het oog op de 31 Octoberdagen — beschouwt de devotie tot den H. Rozenkrans als eene alles omvattende, stichtende, echt-christelijke gods-vrucht.

Het tweede deel bevat: Overwegingen over de 15 Geheimen van den H. Rozenkrans, alsmede eenige Onderrichtingen over de H. Mis en Communie.

Het derde deel is eene verzameling van Gebeden ter ere van Maria, de Koningin van den H. Rozenkrans.

O liefdevolle Koningin van den H. Rozenkrans, gewaardig U dit boekje welgevallig aan te nemen; zegen deszelfs vrome lezers, alsook al uwe trouwe vereerders.

Erft, G. L. Vr. Boodschap, 1889.

1 OCTOBER.

Aan de schoonste Bruid, de
schoonste Krans.

Hoe schoon zijt Gij, mijne
vriendin, hoe schoon zijt Gij!
Hooglied. 4. 1.

Op den eersten dag der maand, toegewijd aan de verhevene Koningin van den H. Rozenkrans, begroeten wij Maria, onze lieve Moeder, met de woorden des H. Geestes: *„Hoe schoon zijt Gij, mijne vriendin, hoe schoon zijt Gij!”* en vereeren Haar, als de schoonste Bruid, met den schoonsten bloemenkrans, met het echt christelijk gebed van den H. Rozenkrans.

1. DE SCHOONSTE BRUID wordt Maria genoemd door alle leeraars der Kerk en door al hare groote vereerders.

De H. Bonaventura prijst Haar als *„de schoonste Bruid des H. Geestes;”*

de H. Bernardinus van Siëna als *„de Bruid der Drievuldigheid;”* Richard van St. Victor, als *„de Bruid aller bruiden,”* en de H. Gregorius van Nicomedië spreekt Haar toe: *„O schoonheid aller schoonheden, uitverkorene Moeder van God, Gij sieraad aller schoone dingen!”*

En inderdaad, ons heilig geloof wijst ons op eene drievoudige schoonheid in Maria.

1. De schoonheid der genade.
2. De schoonheid van haar leven.
3. De schoonheid harer verheerlijking.

I. *De schoonheid der genade!*

De heerlijkste stralen der goddelijke genadezon vloten in haar zuiver hart te zamen, vóór allen echter de straal harer Onbevleete Ontvangenis. Zij is die Esther op wie het bevel des doods niet toepasselijk was: *„Gij zult niet sterven, want deze wet is gemaakt voor allen, doch niet voor u.”* 1)

Zij is als de ceder, *„die opgroeide op den Libanon, als een palmboom in Kades, als een rozenstruik in Jericho.* 2) Zij is

1) Eshter 15. 3.

2) (Eccl. 24. 17).

de ark op den berg van Armenië, hoog verheven boven de wateren van den zondvloed; de gesloten tuin, tot welken de slang geen toegang had, de verzegelde bron, waarin niets onreins gevonden werd.

In hare onbevleete Ontvangenis was Maria reeds een volmaakt evenbeeld der goddelijke schoonheid; toen reeds glansde Zij aan den hemel als een fonkelende ster van den eersten rang, op wier verblindenden luister, de Engelen en Aartsengelen verwonderd nederzagen.

Voegen wij hierbij het voorrecht van haar goddelijk Moederschap! Hoogere eer, grootere waardigheid kan Maria niet ten deel vallen. God, zegt de H. Bonaventura, »kan een grootere wereld, een schooner hemel scheppen, maar eene grootere, heerlijker Moeder, dan de Moeder Gods, kon Hij niet voortbrengen.” ’t Is daarom, dat de Evangelisten geen melding maken van Maria’s grootheid, omdat hare verhevenheid onuitsprekelijk is; ’t was voldoende van Haar te zeggen: «*Maria, uit welke Jezus geboren is, die genoemd wordt Christus.*” Al het schoone en heerlijke, dat

zich laat zeggen of uitdenken, is bevat in de woorden: *Moeder van God*.

Hierbij komt nog de straal harer ongeschonden maagdelijkheid. »*Zie, eene Maagd zal ontvangen en een zoon baren.*» Altijd bleef Maria rein en onbevlekt; de glans van hare maagdelijke schoonheid bleef in vollen luister schitteren tot aan haar laatsten ademtocht.

O Maria! Hoe schoon zijt Gij in Gods oogen! Werp van uit den hoogen hemel waar Gij troont, een barmhartigen blik op mij neder, en heb medelijden met mijne arme ziel.

II. *De schoonheid van haar leven.*

Eenparig erkennen de H. Vaders en de leeraars der Kerk, dat Maria op het eerste oogenblik harer Onbevleete Ontvangenis meer genaden van God heeft ontvangen, dan alle Heiligen en uitverkorenen tot aan het einde hunner aard-sche loopbaan verzameld hebben.

Deswege groet Haar de Engel: »*Wees gegroet, Gij vol van genade.*» Daarom past onze H. Kerk, op Maria toe, deze woorden der H. Schrift: »*Bij mij is*

alle genade." 1)

God heeft derhalve alle genaden, die een schepsel ontvangen kan, neergelegd in het vlekkelooze Hart van Maria en de allerheiligste Maagd heeft steeds, met alle getrouwheid en volharding, met deze genaden medegewerkt.

Niet belemmerd door de gevolgen der erfzonde, waaronder alle, ook de heiligste menschen, gebukt gaan, schreed Zij, met steeds vuriger ijver voort op den weg der heiligheid, vandag tot dag, van uur tot uur, van oogenblik tot oogenblik.

Welk een schoon leven moet dan niet Maria's leven geweest zijn, zoo rijk aan de verhevenste deugden, aan de edelste werken!

Van af de grondvesting der wereld tot aan haar ondergang, aanschouwt Gods oog geen schepsel, dat een zoo schoon leven leidt, als Maria

Verheugen wij ons, eene zoo schoone Moeder te bezitten en smeeken wij Haar: O Maagd der maagden, die van het eerste oogenblik uws levens onbevlekt, rein en schoon waart voor God, erbarm U onzer, die niet alleen met de erfsmet

1) Eccl. 24, 25.

geboren zijn, maar ook nog na het H. Doopsel onze ziel met zonde bevlekt hebben.

III. *De schoonheid harer verheerlijking.*

De sterrenbanen kunnen gemeten, de diepte der zeeën kan gepeild worden, Maria's heerlijkheid te doorgronden, schijnt eene onmogelijkheid. De glans harer glorie schiet zijne stralen uit over den ganschen hemel; haar troon is verheven boven de tronen der Engelen en Heiligen; hare kroon overstraalt de kronen der gelukzaligen; haar koningskleed schittert in een licht als van duizend zonnen; Zij is de vrouw, die gekleed met de zon, de maan onder hare voeten heeft en op haar hoofd eene kroon van twaalf fonkelende sterren draagt.

Hoe schoon derhalve is Maria! O! verblijd u hierover, en eer Haar met allen ijver, die een kinderlijk hart kan bevatten.

Streef er bijzonder naar, haar schoon leven na te volgen; de zonde te vermijden, en de deugd te beoefenen; dan zult gij eens waardig bevonden

worden, de groote heerlijkheid der Moeder Gods, de onvergelykelijke schoonheid der Bruid des H. Geestes met eigen oogen eeuwig te aanschouwen.

O zoete Maagd, o heilige Moeder des Heeren! Het komt mij voor, als moest ik nog duizenden jaren op aarde doorbrengen, zoozeer verlang ik uwe hemelsche schoonheid te aanschouwen, om U meer te beminnen, U meer te prijzen.

O trek mijn hart tot U, Gij schoonste spiegel van den Drieënen God en verbreek alle banden, die mijne ziel nog aan deze aarde hechten.

II. Aan Haar, die onder allen de schoonste en heiligste is, zij ook de schoonste krans gewijd.

Als Koninginne van alle Heiligen is haar hoofd gekroond met een diadeem van fonkelende sterren; als overwinnares der hel dragen hare handen den palmtak der zegepraal; zoo heeft de hemelsche vader Haar verheerlijkt in zijn rijk.

Welken krans zullen wij dan Maria aanbieden?

De bruid in het Hooglied verlangt

bloemen: »*Verkwikt mij met bloemen*»;¹⁾ ook ter eere van de Bruid des Hemels zullen wij bloemen vlechten tot een krans; doch welke zijn Haar het aangenaamst?

De H. Bonaventura noemt Maria »*eene liefelijke lenteroos*»; de godvreezende Blossius: »*eene van liefde brandende roos*»; de H. Bernardus: »*eene witte roos daar hare maagdelijkheid, eene roode roos door haren liefdegloed*»; de H. Johannes Damascenus: »*eene onverwelkelijke roos*», ja, een rozentuin des H. Geestes, die den heerlijksten geur verspreidt.

Om deze reden, wijdt onze H. Kerk aan de H. Moeder des Heeren, als aan de schoonste Bruid van den Drieëenigen God, den H. Rozenkrans toe, en roept zij de machtige voorspraak in van de Hulp der Christenen: *Koninginne van den allerheiligsten Rozenkrans, bid voor ons!*

1) (2, 5.)

2 OCTOBER.

De allerheiligste Rozenkrans uit de eerste hand.

„Ik zal u de kroon des levens geven,”
Openb. 2. 10.

De H. Dionysius was eens zoo gelukkig de heilige Maagd Maria te zien, toen zij nog op onze aarde leefde en hij beschrijft ons de gevoelens, die op dat zalig oogenblik zijn hart overstelpten. „Toen ik het aanschijn uwer allerheiligste Moeder aanschouwde, o Eeuwige God, ware ik zonder twijfel op mijne knieën neergevallen en had Haar als eene Godheid aanbeden, indien uwe heilige leer mij niet bewaard hadde.

Eene zoo groote majesteit lag op haar heilig wezen verspreid, zulke goddelijke stralen schoten uit deze verhevene verschijning, dat het mij voorkwam, reeds de eeuwige gelukzaligheid te genieten, en dat de bovennatuurlijke aanschouwing, de zaligheid der Engelen, geene groo-tere heerlijkheid kon schenken.”

Gelooven wij gaarne dezen eersten

Bisschop van Athene, dat Maria in schoonheid en beminnelijkheid ook de heerlijkste Engelen overtreft, en beantwoorden wij daarom de vraag: waarom wij met geen luisterrijker krans haar maagdelijk en koninklijk Hoofd kunnen kronen, dan met den heiligen Rozenkrans?

Deze krans is de schoonste, want hij is gevlochten door de schoonste handen, namelijk door de handen van Maria en door de handen der H. Kerk.

Maria is Jezus' Moeder; de Kerk is Jezus' Bruid.

Is het nu mogelijk, schoonere handen te vinden, dan de handen van de Moeder en van de Bruid van Gods Eeniggeboren Zoon?

I. MARIA'S HANDEN HEBBEN DEN EERSTEN ROZENKRANS GEVLOCHTEN.

Zij heeft het eerst dit gebed geleerd aan haren getrouwen dienaar de H. Dominicus.

Handen en oogen ten hemel verheven, ligt Dominicus geknield in een afgelegen woud, bij Toulouse.

Zuchtend wendt hij zich tot de Moeder der genaden en smeekt Haar vurig, haren barmhartigen blik te richten op

de vele misleide zielen en deze te redden van het eeuwig verderf. Om zich de krachtige voorspraak van Maria waardiger te maken, kastijdt bij gedurende drie dagen zijn lichaam door vasten waken en andere boetedoeningen zoozeer, dat hij eindelijk uitgeput ter aarde valt. Alsdan verschijnt hem de glorieijke Hemelkoningin met groote pracht en heerlijkheid. Haar aangezicht schittert als de aanbreekende lente; haar woord klinkt als de stem, die den schipbreukeling redding, den uitgeputten soldaat de overwinning aankondigt.

»Dominicus, mijn innig geliefde zoon,» zoo spreekt ze hem toe, »wjl gij volgens het verlangen van mijnen Zoon, en vertrouwend op mijn bijstand, zoo dapper en onvermoeid de vijanden der Kerk bestreden hebt, ben Ik gekomen, om u help en bijstand te verleen.

De hoogste Koningin van hemel en aarde was begeleid door drie andere koninginnen, en ieder van deze had vijftig edele jonkvrouwen in haar gevolg.

Deze drie koninginnen richtten den nog machteloos ter aarde liggenden H. Dominicus op, en voeren hem voor

Maria. De Moeder Gods drukt haren dierbaren zoon aan haar moederhart en na hem met hemelschen troost en de kracht Gods vervuld te hebben, verklaart zij den Heilige de manier, waarop de Rozenkrans moet gebeden worden, alsook de waarde, het nut en de kracht van dit gebed. »Gij weet, mijn zoon» zoo gaat de H. Maagd voort, »welke middelen God heeft aangewend om het menschedom te verlossen. Het eerste was de Boodschap van den Aartsengel; dan volgde de geboorte en het leven van Jezus, daarop zijn bitter lijden en schandelijke dood, zijne verrijzenis en Hemelvaart.

Door deze middelen werd de wereld verlost en de hemel geopend. De geheimen van het leven en lijden van Christus, verbonden met het Gebed des Heeren en de Engelsche groetenis, zijn mijn Rozenkrans; ga nu en leer dit gebed aan de afvalligen en het zal 't begin zijn hunner bekeering.»

Verheugd en getroost ijlt de heilige naar Toulouse.

Hij nadert de stad. Daar beginnen op eens alle klokken in de kathedraal

te luiden. Alle arbeid wordt gestaakt, en allen snellen tempelwaarts. Eenigen klimmen in den toren, tot bij de klokken, maar vinden niemand, die aan de klokken trekt.

De H. Dominicus bestijgt den kansel. Zijne oogen schitteren van een heilig vuur, zijn voorhoofd is van een straalkrans omgeven, heilige geestdrift spreekt uit geheel zijn wezen.

Zóó predikt de Heilige den Rozenkrans, vermaant het volk met aandrang het H. Rozenkrans-gebed dikwijls ten hemel op te stieren, omdat deze bede, hem door Maria geleerd, de duivelen ontstelt, de Engelen verblijdt, het Hart der Moeder Gods tot de teederste liefde beweegt en der aarde vergeving en heil verschaft.

De ketters knarsetanden van woede, ballen de vuisten, stormen de kerk uit en beramen het plan, de vermetelheid van Dominicus te straffen.

Maar God zal den Heilige bijstaan; Hij spreekt door de stem van een vreeselijk onweder. Krachtige donderslagen volgen snel op elkander, bliksemschichten doorklieven aanhoudend het donkere

zwerk, de wind huult, de aarde beeft, de hemel hult zich in de akeligste duisternis.

Het groote beeld van Maria hief meerdere malen de rechterhand op en scheen te zeggen: »Zoo gij den Heilige niet hooren en volgen wilt, zult gij allen te gronde gaan.»

Geen wonder, dat bij dit alles de inwoners van Toulouse sidderen en beven. Zij vallen op de knieën, slaan op hunne borst, bekennen hunne schuld, beloven zich te bekeeren, en bidden vurig tot Maria.

Deze bekeerden, deze nieuwe kinderen Gods, vormden de eerste Broederschap van den H. Rozenkrans, baden ijverig dit schoone gebed, dat zij vereerden als een geschenk, ontvangen uit de handen van de Koningin des Hemels. Het was in het Jaar der genade, 1202.

II. OOK DE HANDEN DER H. KERK VLECHTEN DEN ROZENKRANS.

De H. Katholieke Kerk, die alles wat edel en goed is, onder hare bescherming neemt, behartigde steeds met allen ijver de godsvrucht van den H. Rozenkrans,

en stelde zich ten taak, dit christelijk gebed alom te doen kennen en beoefenen.

Weldra ontstaan er onder hare leiding in steden en dorpen godsdienstige vereenigingen, om gezamenlijk den Rozenkrans te bidden, waardoor de grondslag werd gelegd van de Broederschap van den H. Rozenkrans, door de Kerk begunstigd en goedgekeurd.

De eerste plechtige goedkeuring werd verleend door Paus Alexander IV, den 5 Mei 1258.

Ook opent de Kerk hare genadeschat-ten en verleent de menigvuldigste aflaten aan het bidden van den Rozenkrans.

De opperste Herders der Kerk gaan de geloovigen voor en schrijven hunne namen in het register der Broederschap.

Van af Alexander IV tot onzen Heiligen Vader Leo XIII. (van 1258—1888) tellen wij 216 pauselijke bullen, brieven of uitspraken, door den H. Apostolischen stoel gegeven ten gunste van den H. Rozenkrans en de Broederschap,

De Rozenkrans is dus gewis een schoone krans, gevlochten door de schoonste handen, de handen van de Moeder en de handen van de Bruid

van onzen Heer Jezus Christus.

Jezus' Moeder heeft hem aan de wereld bekend gemaakt; Jezus' Bruid heeft deze godsvrucht verspreid, begunstigd en aanbevolen. Keizers en koningen, vorsten en graven, Pausen en bisschoppen, priesters en leeken, veldheeren en soldaten, rijken en armen stellen er eene eer in den rozenkrans te dragen, welks korallen niet zelden uit goud, zilver, kostbaar gesteente zijn vervaardigd, uit hoog-aachtenden eerbied voor het gebed van Maria.

Kind van Maria! laat uw rozenkrans in goud glanzen door uwe vurige godsvrucht tot Maria, wierteedere moederliefde gij door dit schoonste gebed zult gewinnen. Gij groet Haar, als de gezegendste onder alle vrouwen als de genadevolste onder alle dochters van Eva, als de Moeder van onzen Goddelijken Verlosser als de Koningin des Hemels!

Gij eert Haar wegens de verhevene deugden, waardoor zij geworden is de Koningin van den H. Rozenkrans. Stel er uwe vreugde en uw geluk in, door het Rozenkransgebed, steeds welgevaltiger te worden aan uwe H. Moeder;

want hare liefde is meer waard dan de liefde van alle menschen en van alle Engelen.

O Maria! mijn Moeder! Moeder mijner ziel! Gij die, na God, mijne eeuwige zaligheid vuriger wenscht dan elk ander, toon dat Gij mijne Moeder zijt. Geef, mijne goede Moeder, dat ik steeds aan U denke. (H. Alphonsus.)

3 OCTOBER.

*Waarom bevordert de H. Kerk
zoozeer de godsvrucht tot de
H. Rozenkranskoningin?*

Koningin van den allerheiligsten
Rozenkrans, bid voor ons.

DIE ZICH VERNEDERT, ZAL VERHEVEN
WORDEN.

Na Gods Eenigen Zoon heeft zich op aarde niemand zoo diep vernederd, als zijne maagdelijke Moeder Maria, de nederige dienstmaagd des Heeren; zoo-
wel, dewijl geen mensch ooit door God
zoo hoog in waardigheid verheven is,

dat hij vermocht zich zoo diep te vernederen, als ook, omdat geene ziel een zoo volmaakten graad van ootmoedigheid bereikt heeft, als het nederige hart van Maria.

Deswege heeft God de Heer, van uit den hooge neergezien op de nederigheid zijner dienstmaagd, en haar reeds op aarde, door de volheid zijner genaden boven Engelen en menschen verheven, en in den hemel Haar gekroond als Koningin aller Heiligen.

Daarom ook vestigt de gansche christenheid hare blikken op Maria, legt hare belangen, hare zorgen, hare beden voor Maria's troon neder, en roept Haar aan met een kinderlijk vertrouwen: Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, bid voor ons!

De H. Kerk ijvert zoozeer voor de godsvrucht van den H. Rozenkrans, omdat dit verheven gebed alle kinderen der Rozenkrans-Koningin met een drevoudigen band vereenigt,

I. Met den band des geloofs.

II. Met den band der hoop.

III. Met den band der liefde.

I MET DEN BAND VAN HET ÉÉNE WARE GELOOF.

„De rechtvaardige leeft uit geloof” zegt de H. Paulus, want het geloof is de grondslag aller deugden. De H. Kerk die alleen en altijd de leermeesteres die heils is, aan wie Gods licht is toevertrouwd, die de zevenarmige kandelaar is, welke het licht van Christus draagt, zij zorgt steeds met onvermoeiden ijver, om het geloof in de harten harer kinderen te sterken en te vermeerderen.

Een allergeschikst middel daartoe is het heilig rozenkransgebed.

Immers. 1. De Apostolische Geloofsbelijdenis staat aan de spits van den Rozenkrans, als de oudste oorkonde van onzen heiligen godsdienst, waardoor wij, met alle geloovigen der vroegere eeuwen, het geloof der Apostelen openlijk belijden.

In de eerste tijden des Christendoms was deze heilige geloofsbelijdenis als het wachtwoord der leerlingen van J. Chr. die zich hieraan erkenden om toegelaten te worden in hunne vergaderingen.

Wanneer ook gij dagelijks dit gebed verricht, zal het u ook, in uw dood.

strijd, een sleutel zijn om het rijk der hemelen te openen.

2. Het »*Onze Vader*,» is het gebed des Heeren; dat wil zeggen: zóó heeft Jezus zelf gebeden, zóó heeft Hij ons leeren bidden.

Daarom doordringt dit gebed de wolken, stijgt ten hemel op tot boven de engelentronen, verheft den geest tot God en vereenigt de ziel met haren schepper. Het overtreft alle gebeden der Heiligen, alle liefdeverzuchtingen der godvreezende zielen, vereenigt in zich de voorzeggingen der Profeten en de zoetvloeiende woorden der psalmen.

Gelukzalig degene, die alle woorden des Heeren, de gulden woorden van het »*Onze Vader*» overweegt!

3. Het »*Wees gegroet*,» de Engelsche groetenis, gemaakt onder de ingeving des H. Geestes, vereenigt alle kinderen der H. Kerk in één band des geloofs in Jezus Christus, Gods Eeniggeboren Zoon en in zijne maagdelijke, genadevolle Moeder, verleent hun de bijzondere bescherming des Hemels in alle gevaren

van lichaam en ziel en maakt hen aan menigvuldige genaden deelachtig.

4. *Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest*: hierdoor leggen wij plechtig de belijdenis af van ons geloof in den Drieëenigen God, in het geheim der Aanbiddelijke Drievuldigheid, de hoofdwaarheid van het Christendom; en tegelijk van onze opdracht aan God en aan zijne Eeuwige liefde.

5. Daarna bidt men: *De HH. Namen van Jezus, Maria en Joseph zijn gezegend van nu af tot in eeuwigheid*; wij vereeren hierdoor de drie heiligste Personen, die ooit op aarde geleefd hebben; het heilig Huisgezin van Nazareth, waarop de Hemel met welgevallen nederzag, en voor de wereld het heerlijkste voorbeeld blijft van deugd en heiligheid, van trouwe plichtsbetrachting, van vrede en liefde, van het ware geluk.

6. De vijftien geheimen, die bij elk tientje overwogen worden, bevatten in het kort de verheven leer van ons H. Geloof, de vernedering en de verheerlijking van Onzen Heer Jezus Christus, zijne schitterende zegepraal en de stichting der H. Kerk.

't Is daarom, dat wij den rozenkrans kunnen noemen: het geloofsboek der Kerk en van alle goede Katholieken. De band van het alléén zaligmakend geloof vereenigt door dit gebed allen met elkander en met hunne hemelsche Moeder, de Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans.

II. DE BAND DER ZALIGSTE HOOP.

Onze Goddelijke Leermcester Jezus Christus heeft ons over het gebed, wel is waar, de volgende woorden toesproken: »Wanneer gij bidt, ga in uwe »binnenkamer, en de deur gesloten hebbende, bid uwen Vader in het verborgen: en uw Vader, die in het verborgene »ziet, zal het u vergelden.” 1) Hij heeft ons echter ook gezegd: »Indien er twee »van u op de aarde samenstemmen, »voor welke zaak gij ook moge bidden, »het zal hun geschieden van Mijnen »Vader, die in de Hemelen is. Want »waar er twee of drie in Mijnen naam »vergaderd zijn, daar ben ik in hun »midden.” 2)

1) Matth, VI, 6,

2) Matth, XVIII, 19, 20,

Het gemeenschappelijk gebed is derhalve de krachtigste bede, om genade van den hemel te erlangen. De rozenkrans nu is bijzonder geschikt voor een gezamenlijk gebed.

Hoe stichtend, hoe schoon, hoe tref fend, als eene gansche kerk, een gansch huisgezin, eene gansche processie van kinderen, jongelingen, jongedochters, mannen, vrouwen en grijsaards een smeekgebed opzendt tot de heilige Rozenkrans-Koningin, en door Haar tot de allerheiligste Drievuldigheid! Bij dit gebed opent zich de hemel en stort zijne overvloedige zegeningen uit over de biddende schare van geloovigen en allen zullen met den Koninklijken Profeet blijde erkennen: *»Op U, o Heer, heb ik mijn »betrouwen gesteld, laat mij nimmer be- »schaamd worden.»* 1)

III. DE BAND DER HEILIGE LIEFDE vereenigt alle kinderen der Kerk door het rozenkransgebed. Immers zij bidden niet voor zich alleen, maar een bidt voor allen, en allen bidden voor éenen. Jezus, wiens Goddelijk Bloed de gansche

1) Ps, 70,

wereld verlost, heeft ons geleerd te bidden in naam van allen: *onze* Vader, *ons* toekome uw rijk, geef *ons* heden, vergeef *ons*, verlos *ons*, enz.

Op deze wijze beoefenen wij die schoone deugd, waardoor wij ons als de ware leerlingen van Jezus doen kennen: de *christelijke naastenliefde*, en daarom bevordert onze H. Kerk zoozeer de godvruchtige oefening van den Rozenkrans, dewijl zij wenscht dat al hare kinderen zalig worden.

De christelijke liefde echter overschrijdt de grenzen dezer aarde en vestigt ook hare blikken op de lijdende broeders in het vagevuur, door den rozenkrans smeeke wij voor hen af, genade en vergeving, barmhartigheid en verlossing door het kostbaar bloed onzes Verlossers en de machtige voorspraak zijner lieve Moeder Maria.

O Maria, mijne goede Moeder, wier bede door God steeds verhoord wordt! Door de liefde welken Gij Uwen Goddelijken Zoon toedraagt, verkrijg mij de genade, dagelijks den H. Rozenkrans godvruchtig te bidden, en in dit schoon en krachtig gebed des geloofs, der hoop

en der liefde, tot aan mijn dood te volharder. Amen.

4 OCTOBER.

Het Wapen der Rosenkranskonigin. Wit, rood en goud.

Toen Maria nog leefde op aarde, werd zij eens, zoo verklaart eene vrome legende, met haar Goddelijk Kind en den kleinen Joannes den Dooper, in het hemelsche paradijs opgenomen.

De H. Maagd zette zich neder aan den oever eener kristalheldere beek, omzoomd met de lieflijkste en geurigste bloemen.

Jezus en Joannes wandelden in stille vreugde langs den oever en onderhielden zich over hemelsche zaken.

Legioenen van Engelen volgden de kleinen op hunne schreden, bereid hen in alles te dienen.

Jezus beval hun rozen te plukken, welke in de grootste verscheidenheid en wondervolle pracht allerwegen bloei-

den; en de Engelen plukten witte, roode en geele rozen die zij in een korfje het goddelijk Kind aanboden.

Jezus en Joannes vlochten toen kransen van deze rozen; één van rozen witter dan sneeuw; een ander van roode, die in purpergloed schitterden; een derde van gele, welke glansden als het zuiverste goud.

Jubelend ging Jezus nu naar de H. Maagd en de Eeniggeboren Zoon des Vaders kroonde met deze rozenkransen het hoofd zijner H. Moeder. Maria, de nederigste onder de nederigen, wilde deze eerbewijzing niet aannemen, en gaf tot driemaal toe de bloemen terug aan haar lieven Jezus, die telkens echter zijne Moeder op nieuw kroonde.

Versierd en gekroond met deze hemelschoone bloemen, nam zij Jezus in hare armen, en tranen van zalige vreugde rolden langs hare wangen.

Kind en dienaar van Maria! Ook gij kunt aan uwe hemelsche Moeder welriekende rozen aanbieden, welke hare teedere moederhand met liefde zal aannemen, door het echt christelijk gebed, dat wij den rozenkrans noemen. Sneeuw-

witte rozen offert gij aan de Moeder des Heeren, als gij bij het bidden van den rozenkrans de vijf blijde geheimen overweegt, de vijf groote vreugden, door God aan haar zuiver moederhart geschonken.

I. DE BOODSCHAP DES ENGELS.

De eerste witte roos der vreugde was de boodschap des hemels aan Maria, dat zij de uitverkorene Moeder zou worden van den lang beloofden en verwachten Messias.

In hare nederige woning verschijnt de Gezant des Heeren en spreekt tot de reinste der Maagden: »*Vrees niet, Maria! want gij hebt genade gevonden bij God. Zie, gij zult in uwen schoot ontvangen en eenen Zoon baren en zijn naam zult gij Jezus noemen.*»

»En Maria zeide: Zie de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar uw woord.» 1)

Op dit plechtig oogenblik daalde de Zoon van den Eeuwigen Vader neder in den schoot der vlekkelooze Maagd;

1) Luc, I, 31.

werd haar kind, en zij verkreeg over Hem alle voorrechten eener moeder. Welk een zalige vreugde zal het heilig Hart van Maria hebben doen kloppen, toen zij verheven werd tot de waardigheid van Gods Moeder en de tweede Persoon der Aanbiddelijke Drievuldigheid de menschelijke natuur aannam in haar maagdelijk lichaam.

De tweede witte roos was het bezoek van Elisabeth, hare nicht.

»En Maria, in die dagen, stond op, »en reisde met haast naar het gebergte »naar eene stad van Juda; en zij kwam »in het huis van Zacharias en groette »Elisabeth.»

»En Elisabeth werd vervuld met den »Heiligen Geest en zij riep met luide »stemme en sprak: Gezegend zijt Gij »zonder de vrouwen, en gezegend is de »vrucht uws lichaams! En van waar »geschiedt mij dit, dat de Moeder mijns »Heeren tot mij komt!" 1)

Wat een vreugdevol oogenblik voor Maria, te vernemen, dat de Heer het groote geheim van haar goddelijke Moederschap aan hare nicht reeds geopen-

1 Luc, 1, 41.

baard had, en deze Haar met open armen en met de hartelijkste bewijzen eener heilige liefde in haar huis ontving.

De derde witte roos was Jezus' Geboorte.

»En zij baarde haren Eerstgeboren
»Zoon en wond Hem in doeken, en
»legde Hem in eene kribbe, omdat er voor
»hen geene plaats was in de herberg." 1)

Thans ziet Maria de belofte van God vervuld; zij ziet voor hare oogen den-
gene, dien de volkeren zoo reikhalzend
verwachtten; zij ziet de helsche geesten
van het aardrijk verdwijnen, en de zegen
des hemels in de rijkste mate over de
wereld uitgestort!

Met een gevoel van onuitsprekelijke
gelukzaligheid drukt zij het Jezus Kind
aan haar Moederhart en besproeit het
met tranen der zaligste vreugde.

De vierde witte roos was de opdracht
van Jezus in den tempel.

»En als de dagen harer zuivering,
»naar de wet van Mozes, vervuld waren,
»brachten zij Hem naar Jerusalem, om
»Hem den Heere voor te stellen: zoo

1) Luc, II, 7,

»als geschreven staat in de wet des
 »Heeren: alle eerstgeborene van het
 »mannelijk geslacht, zal den Heere hei-
 »lig genoemd worden; en om offerande
 »te geven, naar hetgeen geboden is in
 »de wet des Heeren, een paar tortel-
 »duiven of twee jonge duiven.” 1)

Door den Geest Gods geleid, vers-
 chijnt nu de grijze Simeon in den tem-
 pel, neemt het Goddelijk Kind in zijne
 armen en voorzegt wonderbare dingen
 van den Verlosser der wereld.

Voor Maria's oogen werd toen de
 toekomst ontsluit; zij zag de oneindig
 heerlijke vruchten, welke het bloedige
 Offer van Haren Zoon voor alle ge-
 slachten zou voortbrengen, en een zoete
 troost vervulde hare schoone ziel.

De vijfde witte roos was de weder-
 vinding van het verloren Kind in Jeru-
 salem.

»En het geschiedde, na drie dagen,
 »dat zij Hem in den tempel vonden
 »zitten, in het midden der leeraars, hen
 »hoorende en hen ondervragende.” 2)

Met eene smart, die hare ziel als met

1) Luc, II, 22,

1) Luc, II, 45.

een zwaard doorboorde, had Maria haar Jezus verloren op de terugreis van Jerusalem. Drie dagen had zij Hem onder tranen gezocht en eindelijk weergevonden in den tempel.

Wat een troost voor Maria, Jezus terug te vinden, haar Zoon, haar licht, hare troost, hare liefde, haar alles!

Op eene geestelijke wijze kronen wij onze hemelsche Moeder met deze vijf witte rozen telken male, als wij in het Rozenkransgebed de vijf blijde geheimen herdenken.

Wilt ook gij niet aan Maria, de Koningin van den H. Rozenkrans, deze vijfvoudige vreugde bereiden?

Een jeugdige ordebroeder van den H. Franciscus bad eens in zijne celden rozenkrans met de levendigste gevoelens van diepe godsvrucht.

De overste zond een anderen broeder tot hem met eene boodschap, deze echter vond de cel van zijn medebroeder schitterend verlicht; hij zag met verbazing de Allerheiligste Maagd voor den jongeling als op een troon nedergezeten, omgeven van eene menigte Engelen.

Zoo menigmaal de heilige kloosterling

een „Wees gegroet” bad, ontsproot zijn mond een heerlijke roos, welke de Engelen in hunne handen namen om er het hoofd hunner Koningin mede te kronen.

Bij het einde van den Rozenkrans verdween de verschijning.

Kind en dienaar van Maria, uw Engelbewaarder zal hetzelfde werk verrichten, als gij den rozenkrans bidt.

Van uwe gebeden zal Hij een prachtige bloemenkrans vlechten voor de Hemelkoningin, haar hoofd kronen en haar Hart verblijden, wanneer gij met een geloovig, vertrouwvol en zuiver hart uw gebed verricht.

Bereid u steeds voor met een diepen eerbied, als gij tot den troon der Moeder Gods nadert; verban uit uwen geest alle wereldsche gedachten, alle aardsche zorgen, en wend u, met geheel uw hart tot Maria en spreek tot haar met den H. Alphonsus:

O beminzenswaardige Koningin van den Allerheiligsten Rozenkrans! Gij wenscht niets vuriger dan de zondaars te hulp te komen; zie, ik ben een groot zondaar, die tot u zijn toevlucht neemt!

Help mij, goede Moeder, help mij! Neem mij aan, als een kind, o Moeder der barmhartigheid, en bewaar mij onder uwe machtige hoede. Amen.

5 OCTOBER.

Kind, vergeet uwe Moeder niet!

Houd uwe moeder in eere, alle dagen uws levens, en gedenk, wat zij om uwentwille heeft uitgestaan. Tobias 4. 3.

Deze vermaning van den vromen Tobias aan zijn zoon, geldt op de eerste plaats onze lichamelijke moeder: Houd haar in eere, altijd, levenslang, ook wanneer zij oud en gebrekkig geworden is, want zooveel heeft zij voor u geleden, slapelooze nachten voor u doorgebracht, menigvuldigen arbeid verricht, zich voor u onophoudelijke zorgen getroost; steeds heeft zij u bemind: zij verdient dus ten volle, dat ook gij Haar eert en liefhebt en God beloont het u, zelfs reeds in dit leven.

Met meer recht nog kunnen wij deze schoone woorden toepassen op onze hemelsche Moeder Maria, ons door Jezus tot Moeder gegeven.

Vergeet Haar nooit in uw leven; be-
min haar met eene kinderlijke liefde:
roep Haar aan met het volste vertrou-
wen; volg Haar na met onvermoeiden
ijver; want *om uwentwille heeft zij
zooveel geleden.*"

Wilt gij u hiervan meer en meer
overtuigen en het nimmer uit uw ge-
heugen verliezen, bid dan dikwerf den
rozenkrans met de overweging der droe-
vige geheimen.

Een lijdenskelk was ook voor Maria
bereid; zij was de Moeder der smarten;
op haar lijdensweg bloeiden vijf roode
rozen:

De eerste was: *Het bloedig zweet van
Jezus in den Olijfhof.*

»Uitgaande, begaf Hij zich, volgens
»gewoonte, naar den Olijfberg
»en als Hij ter plaatse gekomen was,
»sprak Hij tot de leerlingen: Bidt, op-
»dat gij niet in bekoring valt. En zich
»de verte van een steenworp van hen
»verwijderd hebbende, knielde Hij neder

»en bad... en zijn zweet werd als bloed-
»druppelen, die op de aarde neder-
»vielen.” 1)

En Maria, door Gods Geest vóórgelicht en ingewijd in alle geheimen des lijdens van haar Goddelijken Zoon, gevoelde met Jezus zijne grievende smart, zijne onbeschrijfelijke droefheid.

Voor deze smart danken wij onze lieve Moeder, wanneer wij tot de Rozenkrans-Koningin bidden: Gezegend is de vrucht uws lichaams, Jezus, *die voor ons water en bloed gezweet heeft.*

De tweede roode roos was de geeseling van Jezus.

»Pilatus zeide tot de opperpriesters en »de scharen: Ik vind geene schuld in »dezen mensch... Gij hebt dezen mensch »tot mij gebracht, als het volk verlei- »dende; en ziet, ik heb hem, voor u, »ondervraagd, en in dezen mensch geene »schuld gevonden... Ik zal hem dan »kastijden en losmaken.” 2)

En het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, werd aan eene

1) Luc. XXII. 39.

2) Luc. XXIII. 4.

zuil gebonden, met eene helsche woede geslagen en gegeeseld, zoodat zijn bloed in stroomen vloeide en Hij eindelijk, machteloos en uitgeput aan den voet der kolom nederviel.

Maria was in den geest bij dit bloedig schouwspel tegenwoordig; zij zag de vreeselijke mishandelingen haren Goddelijken Zoon aangedaan, en smolt weg in bittere tranen.

Dankend roepen wij onze heilige Moeder toe, als wij in het Rozenkransgebed bidden: *Die voor ons gegeeseld is.*

De derde roode roos was de doornenkroning van Jezus.

De H. Evangelist beschrijft ons dit bloedig tooneel in de volgende woorden: »Toen namen de krijgsknechten des »landvoogds Jezus in het rechthuis en »verzamelden rondom Hem de gansche »krijgsbende. En Hem ontkleed hebbende »wierpen zij Hem een purperen mantel »om, en zij vlochten eenen kroon van »doornen, en zetteden die op zijn hoofd »en eenen rietstok in zijne rechterhand. »En voor Hem nederknielend, beschimp- »ten zij Hem zeggende: Wees gegroet, »Koning der Joden." En Hem bespu-

»wende, namen zij den rietstok, en »sloegen Hem op het hoofd.” 1)

Welk vreeselijk lijden voor Jezus! Welke bespottung, welke vernedering! En deze gruwzame lijdenstafereelen stonden Maria voor oogen! O gij alle, zoo kon de Moeder van smarten uitroepen! gij allen die langs den weg voorbij gaat, ziet en aanschouwt of er eene smart is, gelijk aan de mijne!

De vierde roode roos was de kruisdraging.

»Nadat zij Hem beschimpt hadden, »trokken zij Hem den mantel af, en »deden Hem zijne kleederen aan en »leidden Hem weg, om gekruisigd te »worden.” 2)

Beladen met het zware kruishout, bewandelt Jezus zijn lijdensweg naar Calvarië, en op dien weg ontmoette Hij zijne heilige Moeder.

Maria ziet daar haren Goddelijken Zoon, dien zij van den H. Geest ontvangen had en voor wien zij drie en dertig jaren geleefd en gezorgd had!

1) Matth. XXVII. 27.

2) Matth. XXVII. 31.

Haren Zoon, dien de H. Geest gezalfd en gezonden had om den armen het Evangelie te prediken, en te zoeken en zalig te maken hetgeen verloren was! Haren Zoon, op aarde gekomen om den gevangenen verlossing, den blinden het gezicht te schenken! Haren Zoon, door Israel tot koning uitgeroepen, en door het gansche volk met jubelkreten en feestgezangen ontvangen! Dien Zoon ziet zij nu gebukt onder den zwaren last van het schandhout des kruises, omringd van eene bloeddorstige menigte, onmenschelijke soldaten, spottende Pharizeërs! Zij ziet, hoe Hij, uitgeput van lijden en bloedverlies nauwelijks den eenen voet voordien anderen kon zetten, en Jerusalems straten verft met zijn Goddelijk Bloed.

Arme, lijdende Moeder! Wij danken u voor uwe grievende smart en bidden door U tot Jezus, *die voor ons het zware kruis gedragen heeft.*

De vijfde roode roos is de kruisiging van Jezus.

»Nadat zij op de plaats gekomen waren, die Calvarië genoemd wordt, kruisigden zij Hem aldaar.» 1)

1) Luc. XXIII, 33.

Met ruw geweld rukte men Hem de kleederen van het lichaam; de wonden werden onder vernieuwde pijn heropend, en het laatste bloed stroomde uit zijn talrijke wonden. Toen wierp men Hem op het kruishout; handen en voeten werden met nagelen doorboord; het gansche lichaam des Heeren siddert en wringt zich van smarte, en de Moeder van Jezus, die alles zag en hoorde, leed zooveel, als werd zij zelve aan het kruis genageld. Haar moederhart breekt van droefheid, nu zij staat aan het sterfbed van haar goddelijken Zoon, en dat sterfbed was een kruis! Niettemin is zij onder het grootste lijden de gelatenste, de grootmoedigste, de heldhaftigste onder alle vrouwen; zij offert haren gekruisten Zoon den Heere op, tot verlossing uwer ziel.

O Maria, bid voor ons uwen Goddelijken Jezus, die zoozeer de wereld beminde, dat Hij voor hare zonden aan het schandhout wilde sterven: *die voor ons gekruisigd is.*

Wees gij daarom steeds een dankbaar kind, en vergeet Maria, uwe Moeder niet, houd Haar in eere alle dagen

uws levens en zijt indachtig in den droevigen Rozenkrans al hetgeen zij voor u geleden heeft.

O allerzoetste Hart van liefde, o heiligste Maagd en Moeder Gods Maria! wanneer ik u aanschouw, dan zie ik geen hart meer; maar een afgrond van smart en liefde. O verkrijg mij, ik bid u ootmoedig, een volmaakt berouw over mijne zonden, en getrouwheid tot in den dood, aan Jezus en aan u. Amen.

6 OCTOBER.

*Het huisaltaar ter eere der
Rozenkranskoningin.*

Schooner en betreffende schouwspel kan men zich bijna niet voorstellen dan, wanneer hij het vallen van den avond, de vader, de moeder, de kinderen en huisgenooten neerknielen voor een Mariabeeld, om gezamenlijk den H. Rozenkrans te bidden.

Men zou zeggen, dat de Hemelko-

ningin rondom Haar al hare kinderen in het gebed vereenigt, even als eene hen hare kiekens, om hen tegen elken vijand te beschermen.

O welk geluk, wanneer alle huisgenooten in dat gevaarlijk uur zich scharen met geloof, vertrouwen en liefde om het beeld hunner machtige Moeder des hemels!

Waar zou anders zoo menige lichtzinnige zoon, zoo menige wereldsgezinde dochter, ja zoo menige huisvader verblijven? Wellicht op den weg des verderfs; misschien in het grootste gevaar en in gelegenheid tot zonden!

Doch ziet, de liefde tot de koningin van den H. Rozenkrans is de band die hen vereenigt, versterkt en bewaart. In hun hart is een altaar opgericht, waarop telken dage aan Maria een offer van liefde gebracht wordt, en dat liefdeofter is een gouden krans van rozen, gevlochten uit de Engelsche groetenis, vereenigd met de overweging der vijf glorieijke geheimen.

De eerste gouden roos is *de Verrijzenis van Christus*.

•Op den laten avond van den sabbath,

»bij het aanbreken van den eersten dag
»der week kwam Maria Magdalena en
»de andere Maria het graf zien.

»En ziet, er ontstond eene groote
»aardbeving; want een Engel des Hee-
»ren daalde van den hemel en naderde
»en wentelde den steen af, en zat op
»denzelven. En hij zeide tot de vrou-
»wen: Weest niet bevreesd; want ik
»weet dat gij Jezus zoekt, die gekruisigd
»is; Hij is hier niet, want Hij is ver-
»rezen gelijk Hij gezegd heeft.” 1)

Levend en verheerlijkt was de God-
mensch opgestaan uit het graf en ver-
schenen aan zijne geliefde Moeder. Welk
een troost, zoo als de wereld nooit ge-
kend heeft, voor Haar zwaar beproefd
Moederhart, wanneer Jezus zich aan
Haar vertoonde en de woorden toesprak:
Mijne Moeder! uw Zoon leeft en heeft
alles vervuld, wat zijn hemelsche Vader
Hem had opgelegd!

Aan dit geheim herinneren wij ons
en vereeren Jezus' Moeder, wanneer wij
in den Rozenkrans bidden: *die van de*
dooden verreezen is.

1) Matth. XXVIII. 1.

De tweede gouden roos is *de hemelvaart des Heeren*.

»Als Hij dit (tot zijne Apostelen) gesproken had, werd Hij, terwijl zij aanschouwden, opgenomen en eene wolk voerde Hem weg uit hunne oogen.”

»En als zij Hem, die ten hemel voer nastarden, ziet, er stonden bij hen twee mannen in witte kleeding, die ook zeiden: Galileesche mannen, wat staat gij hemelwaarts te zien? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal alzoo komen, als gij Hem hebt zien ten hemel varen.” 1)

Ook Maria was getuige van Jezus Hemelvaart. Wat zal haar moederhart gevoeld hebben, toen zij zag hoe de hemelen zich openden en Gods H. Engelen met verblindenden luister hun Koning te gemoet snelden, en Jezus door eigene macht zijn zegevierenden intrede hield in het eeuwige huis zijns vaders, om dáár te leven en te heerschen, gezeten aan des vaders rechterhand!

De zoetste vreugde, eene onuitspre-

1) Hand. I. 9,

kelijke gelukzaligheid vervulde hare ziel bij deze verheerlijking van haar Goddelijke Zoon.

Aan dit geheim der gouden roos herinneren wij de H. Rozenkrans-koningin, zoo dikwijls wij bidden: *Die ten hemel is opgeklimmen.*

De derde gouden roos is, *de Zending van God den H. Geest.*

Het bevel van Jezus opvolgende, waren de Apostelen eendrachtig volhardend in het gebed: »En als de dagen van »Pinksteren vervuld werden, ontstond er »plotseling een gedruis uit den hemel, »als van een opkomenden, geweldigen »wind, en vervulde het geheele huis, »waar zij zaten.

»En er verschenen hun verdeelde tongen, als van vuur, zich nederzettende »op een ieder van hen. En allen werden vervuld met den H. Geest.” 1)

Maria was gezeten in het midden der Apostelen en werd de rijkste gaven des H. Geestes deelachtig. Thans aanschouwden hare oogen het grootste plan der Eeuwige liefde, de H. Kerk ge-

2) Hand. II. 1.

grondvest op de rots van Petrus, miljoenen uit alle werelddeelen de Kerk binnentreden en hare alleenzaligmakende leer volgen. Zij zag Jezus geëerd, aanbeden en verheerlijkt, van het opgaan der zon tot haar ondergang!

Dit geheim stellen wij ons voor oogen, als wij in den rozenkrans bidden: *Die ons den H. Geest gezonden heeft.*

De vierde gouden roos is *de Hemelvaart van Maria.*

Maria leefde nog 23 jaren en enkele maanden na de Hemelvaart van Haar Goddelijken Zoon. Het oogenblik was echter genaderd, waarop zij dit tranendal verlaten en als Koningin van hemel en aarde de luisterrijke intrede zou doen in Jezus' eeuwig rijk. Met het gansche hemelhof daalde haar Goddelijke Zoon tot Maria neder; de woning weergalmde van het heerlijkst gezang der engelenkoren, haar gansche wezen straalde van een hemelsch licht; en toen zij de woorden van den stervenden Verlosser had uitgesproken: *Heer, in-uwe handen beveel ik mijn geest*, ontvlood hare vlekkelooze ziel haar maagdelijk lichaam, en deed de plechtige intrede in het he-

melsch Jerusalem.

De H. Maagd, de geliefde dochter van God den Vader, de heilige Moeder van den Zoon, de reine tempel des H. Geestes, was met ziel en lichaam door de zalige geesten des hemels opgevoerd in het rijk van haren Zoon.

Welke gelukzalige heerlijkheid voor Maria, ontvangen te worden door de H. Drieëenheid in het rijk der glorie! geëerd, gehuldigd, geprezen te worden door alle Heiligen en Engelen.

O Maria! wij, uwe kinderen wenschen u geluk met uwe schitterende overwinning; maar gedenk onzer, als wij u in den rozenkrans vereeren: *Die u ten hemel heeft opgenomen.*

De vijfde gouden roos is de kroning van Maria als koningin des Hemels.

Maria neemt plaats op den troon, die Haar bereid is, aan Jezus' rechterhand, en de Koning der koningen plaatst de kroon der heerschappij op haar hoofd; eene kroon, zoo kostbaar, zoo heerlijk, zoo wonderbaar, dat het niemand gegeven is dezelve te waardeeren noch te beschrijven.

Gekroond is zij als Koningin van

Engelen en Aartsengelen, van Apostelen en Martelaren, Aartsvaders en Profeten, van Maagden en Belijders, van alle Heiligen!

Gekroond is zij, met eene kroon van macht en liefde; in het rijk van eeuwige schoonheid is en blijft zij onze Moeder die ons beschermt in gevaren, sterkt in den strijd, moed en troost inspreekt, en door hare machtige voorbede de zegeningen des hemels doet nederdalen op aarde.

O Maria! Uw zegepraal, uwe luistervolle kroning, willen uwe kinderen vernieuwen, telkenmale, als zij u eerbiedig groeten met de woorden: *Die u in den hemel gekroond heeft.*

Daar liggen ze nu voor u, 150 rozen; 50 witte rozen van den blijden; 50 roode van den droevigen, 50 gouden, van den glorieijken rozenkrans. Vlecht ze te zamen in één krans, waarmede gij uwe hemelsche Moeder kroont; een krans, dien gij haar dagelijks aanbied; en wees er verzekerd van, Gods H. Engelen zullen ook u een krans bereiden, welks rozen eeuwig bloeien, en nooit verwelken, en u zullen versieren, als uwe ziel

hare intrede doet in het rijk, dat Jezus U bereid heeft.

7 OCTOBER.

Kroon u met rozen, die nooit
verwelken.

*«Laten wij ons kronen met
«rozen, voordat zij verwelken.»*
Wijsh. 2. 8.

Te Rome leefde eens eene zeer lichtzinnige vrouw, Catharina «de «schoone»» geheeten. Toen zij bij zekere gelegenheid, den H. Dominicus hoorde prediken over den H. Rozenkrans, liet zij aanstonds haar naam schrijven in de registers der Broederschap, zonder echter van levenswijze te veranderen.

Op een avond ontving zij het bezoek van een deftigen en voornamen jongeling, dien zij met de meeste voorkomendheid behandelde en aan haren disch uitnoodigde.

Onder het eten bemerkte Catharina

dat zoo menigmaal de jongeling eenige spijs nam, bloeddruppelen van zijne handen leekten. Hierover verwonderd, vroeg zij, wat dit beteekende: en de jongeling antwoordde, dat een christen geene spijs moest nuttigen, welke niet eerst in het bloed van Jezus Christus gedoopt, en met de herinnering aan zijn bitter lijden gekruid was.

Nog meer ontsteld door dit antwoord, vroeg de zondares aan den jongeling, wie hij dan toch was.

En plotseling veranderde zijne gestalte in die van den Verlosser aan de kolom der geeseling. Hij toonde haar zijn hoofd met doornen gekroond, zijn lichaam met wonden en bloed overdekt, en sprak tot haar: »Wilt gij nu nog weten, wie ik ben? Zie, ik ben uw Verlosser! Catharina! wanneer zult gij eens ophouden mij te beleedigen? Zie eens, hoeveel ik voor u geleden heb! Lang genoeg hebt gij mijn lijden, mijne wonden hernieuwd; verander daarom van levensgedrag.

Tranen van oprecht berouw rolden nu langs Catharina's wangen; maar Jezus sprak haar moed en vertrouwen

in, zeggende: »Weet, dat gij deze genade te danken hebt aan de voorspraak van Maria, dewijl gij dagelijks, Haar ter eere, den Rozenkrans gebeden hebt.»

Den volgenden dag lag de lichtzinnige vrouw in den biechtstoel neerknielend aan de voeten van den H. Dominicus, deed eene rouwmoedige belijdenis van al hare zonden, verdeelde hare goederen onder de armen en leidde een zoo godvruchtig leven, dat zij een hoogen graad van volmaaktheid bereikte.

Ziedaar dan een kind der wereld, zich kroonend met vergankelijke rozen van aardse vreugde en wellust, maar eensklaps door de genade der H. Rozenkrans-koningin veranderd, bekeerd, geheiligd en met de schoonste rozen der deugd versierd!

Kroon ook gij uwe onsterfelijke ziel, niet met rozen der ijdelheid, die zoo spoedig verwelken; maar met de rozen, die bloeien in den bloementuin der Hemelkoningin:

1. Met de witte roos der kuischheid.
2. Met de roode roos van geduld.
3. Met de gouden roos der liefde.

I DE WITTE ROOS DER KUISCHHEID.

»Zalig de zuiveren van harte, want
»zij zullen God zien.

De eerste roos, welke wij der Heilige Maagd moeten aanbieden, is de deugd der kuischheid, Haar op geheel bijzondere wijze welgevallig; omdat zij, het eerst van allen de belofte van eeuwige zuiverheid aflegde, en den vlekkeloozen Zoon van God in haren engelreinen en maagdelijken schoot mocht ontvangen.

De onkuischen zijn geene kinderen van Maria; zij volgen hunne Moeder niet na; zij kronen zich op aarde met een verachtelijken krans van wellust, en in de eeuwigheid met een krans van altijdurende pijn. Wees derhalve waakzaam en voorzichtig voor den krans der onschuld, van grooter waarde dan alle kronen der aarde. Bemin en vereer steeds de Koningin zonder erfsmet ontvangen, de Koningin der maagden, geef Haar uw hart; wijd u aan Haar toe, als gij den rozenkrans bidt, en roep Hare voorspraak in.

O Maria, mijne moeder, herinner U,

dat ik *uw* kind ben; bewaar en bescherm mij als *uw* eigendom.

2. DE ROODE ROOS VAN GEDULD.

De lijdensroos, de bloem der smart, bloeide welig in Maria's tuin.

Groot en onuitsprekelijk was haar lijden; na Jezus heeft niemand noch zoo veel, noch zoo geduldig geleden als Maria.

Van het oogenblik af, dat zij werd Gods Moeder, werd zij ook eene moeder van smarten; en toen haar stervende Zoon aan het kruishout hangend uitriep: *„Het is volbracht,”* moest Maria een bitteren lijdenskelk drinken na den dood van haren teerbeminden Zoon.

Ook gij moet de doornenkroon des gedulds dragen in bekoringen, in beproevingen, in lijden, in ziekten, in wederwaardigheden van dit aardsche leven. Vereenig U in alles met den allerheiligsten, aanbiddenswaardigen Wil van God.

't Is immers Gods H. Wil, dat wij lijden; maar Hij geeft ons ook de kracht het lijden christelijk te doorstaan en de eeuwige belooning te verwerven. Even

als er geene roos is zonder doornen, zoo is er ook geen leven zonder lijden. Het kruis kunt gij dus niet ontvluchten kies daarom het beste deel; draag hetzelfde met een christelijk geduld.

De H. Franciscus van Sales geeft ons hieromtrent een goeden raad: Wanneer gij gebukt gaat onder het kruis van lijden en wederwaardigheden, werp u dan neder aan de voeten van Jezus, uwen gekruisigden Verlosser en overweeg welke smarten en vernederingen Hij uit liefde tot ons verdragen heeft, en bid Hem vurig, door de zachtmoedigheid en nederigheid van zijn Goddelijk Hart, om de deugd van geduld.

Wend u echter ook, door den droevigen Rozenkrans te bidden tot Maria, en vraag aan Haar Onbevlekt Hart, dat zij u de genade en kracht verkrijge in alles Gods H. Wil te aanbidden, u gewillig, als een gehoorzaam kind, aan Gods H. Beschikkingen te onderwerpen, en alle neigingen van ongeduld en ontevredenheid aanstonds, uit liefde tot Jezus te onderdrukken.

Hoe luisterrijk zal uwe ziel dan schitteren, wanneer gij, gekroond met de

rozen van geduld, aan uwen met doornen gekroonden Verlosser gelijkvormig, tot de eeuwige vergelding wordt opgeroepen!

Gods Eeniggeboren Zoon zal u uitnoodigen: »Kom, mijne gekruiste ziel, kom van den strijd tot de overwinning, van het lijden tot de vreugde; van het tranendal tot het land van eeuwige rust.

Treed binnen in de vreugde uws Heeren.”

3. DE GOUDEN ROOS DER LIEFDE.

Van af het eerste oogenblik harer Onbevleete Ontvangenis beminde Maria haren schepper met de vurigste liefde; van af hare teederste kindsheid in het leven der Engelen ingewijd, had zij zich geheel en gansch den Heere toegeheiligd, en deze liefde groeide steeds aan, tot haar lichaam door het vurig verlangen met God vereenigd te zijn, stierf. Ja, zelfs de Cherubijnen en Seraphijnen hadden van Maria kunnen leeren, hoe men zijnen Heer en God moet liefhebben.

Versier ook gij den krans uwer eeuwige heerlijkheid met deze kostbare bloem der liefde.

't Is de liefde, die aan werken waarde geeft in Gods oogen, zegt de H. Franciscus van Sales; en deze waarde is des te grooter, naarmate de liefdebron, waaruit zij voortkomen, rein is.

Bid daarom dagelijks om deze noodzakelijke deugd, om de heilige gave van Gods liefde, bijzonder bij den glorierijken Rozenkrans.

Begin van heden af uwen Heer en God uit al uwe krachten te beminnen en alle werken te verrichten uit liefde tot Jezus en Maria; onderhoud dat brandend liefdevuur door verzuchtingen en oefeningen van liefde, die gij ten allen tijde, op elke plaats, onder uwe bezigheden, tot God kunt opzenden: Mijn God, ik bemin u; geef, dat ik u meer en meer beminne!

Mijn God! ik draag u op mijn lichaam, mijne ziel, alles wat ik ben, alles wat ik bezit!

Alles tot meerdere eer van God! Hoe welgevallig zal uwe ziel zijn aan haren Schepper, wanneer zij in het sterfensuur versierd is met de drie heerlijkste rozen, die in den tuin van Maria ontstoken zijn; met de witte roos eener

vlekkelooze kuischheid, de roode roos van een christelijk geduld, de gouden roos van eene vurige liefde tot God! Deze krans van rozen zal nooit verwelken; maar in helderen glans schitterend als alle aardsche glorie en pracht reeds lang tot niet vergaan is.

O Maria, Moeder der schoone liefde, bewaar ons dezen krans van deugden, tot dat wij voor u en uwen Goddelijken Zoon verschijnen in de eeuwige vreugde. Amen.

8 OCTOBER.

Het H. Rozenkransgebed bij het
H. Misoffer.

„Gezegend is de vrucht uws lichaams.”
Luc. 7. 42.

De rozenkrans, als een echt katholiek gebed, kan wel is waar ten allen tijde en bij elke gelegenheid gebeden worden; op bijzondere wijze echter, wordt onze hemelsche koningin door

het heilig rozenkransgebed gedurende het H. Misoffer vereerd, en bewogen, om voor hare kinderen de menigvuldigste en grootste genaden af te smeeken van Haren Goddelijken Zoon.

Betrachten wij dit iets nader.

1. *»Doet dit tot mijne gedachtenis.»*

Deze woorden richtte onze Heiland tot zijne Apostelen bij het laatste Avondmaal, toen Hij het hoogheilig Sacrament des Altaars en het H. Offer der Mis instelde, in hetwelk Hij zijne menschwording en geboorte, zijn allerheiligste leven en lijden, zijn kostbaren dood voortdurend op eene onbloedige, maar waarachtige, werkelijke, wezenlijke wijze vernieuwt; in hetwelk Hij met ons de herinnering viert zijner glorievolle Verrijzenis en Hemelvaart en ons laat deelnemen aan al zijne oneindige verdiensten en hemelsche zegeningen, bijaldien wij met een geloovig hart er bij tegenwoordig zijn.

De woorden van Jezus: *»Doet dit tot mijne gedachtenis,»* bevatten ook het liefdevolle aandenken aan Maria, zijne gezegende Moeder, zonder dewelke de

Zoon Gods geen enkel geheim onzer verlossing voltrokken heeft.

Maria stond Jezus ter zijde met alle rechten eener dierbare Moeder, van de kribbe tot aan het kruis; deswege is Zij thans zoo hoog verheven in het hemelrijk en door Haar Goddelijken Zoon gekroond als Koningin van hemel en aarde.

Wanneer wij derhalve, gedurende de H. Offerande der Mis den Rozenkrans bidden en de heilige geheimen van Jezus en Maria overwegen, dan verblijden wij ongetwijfeld het allerzoetste Hart van de Koningin van den H. Rozenkrans, wier verdiensten en verheerlijking te gelijk met haren Goddelijken Zoon, ook in den hemel door Engelen en Heiligen vreugdevol herdacht worden.

Het geringste liefdeblijk van goede kinderen aan hunne geliefde moeder wordt door haar steeds met eene troostvolle voldoening aangenomen en rijkelijk vergolden want het hart eener moeder kan zich in goedheid en liefde niet laten overtreffen door hare kinderen.

Wat dan zeggen, wat hopen en verwachten van het beste, het rijkste aller

moederharten, van het H. Hart van Maria, de door God gekroonde Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans?

Bid daarom met een hart vol liefde den H. Rozenkrans onder de H. Mis, en een duizendvoudige zegen zal uw loon zijn.

2. Eer en dank God uit al uwe krachten!

Dit is de vurigste hartewensch, het hoogste verlangen der lieve Moeder van God, der H. Rozenkrans-koningin.

Dewijl zij God met de heiligste liefde steeds beminde, is het ook haar eenigst verlangen, dat al hare kinderen God loven en prijzen voor de rijke genadeschatten, die Haar van den Hemel zijn ten deel gevallen; maar vuriger nog wenscht Maria, dat wij God beminnen en verheerlijken, omdat Hij in zich zelf het hoogste, het beminnenswaardigste goed is.

Hoe welgevallig zal Haar dan de bede zijn, zoo dikwerf herhaald in den H. Rozenkrans — *Gezegend is de vrucht uws lichaams, Jezus!* — ter aanbidding van haren Goddelijken Zoon, en de

lofzang ter eere en dank aan den Drieëenigen God: *Eere zij den Vader den Zoon en den H. Geest.*

Wanneer wij deze gebeden onder het H. Sacrificie der Mis verrichten bij het bidden van den Rozenkrans, dan verkrijgen zij eene oneindig hoogere waarde door het Goddelijk Hart van Jezus, hetwelk wij met den priester in de H. Mis offerande met dezelfde meening tot eeuwigen lof en dank aan de H. Drie-vuldigheid opdragen.

„*Niet schoon is lofspraak in den mond der zondaars*” zegt de H. Schrift 1) ons hart alléén, is niet rein, niet heilig genoeg, om Gode een offerande te brengen tot erkenning van Gods opperste Majesteit en heerschappij: edoch, in het H. Misoffer ziet de Eeuwige Vader met welgevallen neder op zijn Eenigen, veelgeliefden Zoon, en neemt met vreugde zijne offerande aan, ook voor ons, arme zondaars.

't Is daarom ook, dat wij vreugde bereiden aan het H. Hart van Maria, als wij onder de H. Mis den Rozen-

1) Eccl. XV. 9.

krans bidden, om God te eeren en dank te zeggen voor de weldaden zijner eeuwige liefde.

3. *Bid om vergiffenis, bid om genade.*

De hemelsche Rozenkrans-Koningin wil zelve van God voor al hare kinderen de vergiffenis hunner zonden afsmeecken opdat zij rein en zuiver, heilig en volmaakt worden.

Zij leerde ons daarom den droevigen Rozenkrans bidden, waarin wij het bitter lijden Onzes Verlossers overwegen, en de smarten, die onze zonden Hem veroorzaakt hebben.

Wanneer gij onder de H. Mis, bij het bidden van den Rozenkrans, deze overwegingen met een medelijdend hart verricht, dan draagt gij den Allerhoogste op, niet slechts op geestelijke maar op werkelijke wijze met den priester, het allerkostbaarste Bloed van Onzen Heer Jezus Christus, terwijl gij bidt: Vergeef ons, Allerheiligste Vader, al onze zonden, ter wille van uwen Eeniggeboren Zoon Jezus, die voor ons water en bloed gezweet heeft; die voor ons gegeeseld en met doornen gekroond is; die

voor ons het zware kruis gedragen heeft, en aan het kruishout stierf, en zich hier op het altaar opnieuw voor ons opoffert.

4. Hoevele genaden kunnen wij verkrijgen, wanneer wij den Rozenkrans bidden bij de H. Offerande der Mis, die God wordt opgedragen, om nieuwe genaden en weldaden voor ons en voor anderen van God te ontvangen! Wat zoude onze hemelsche Vader zijnen kinderen kunnen weigeren, als zij tot Hem smeecken door de heiligste Harten van Jezus en Maria!

O! maak toch steeds de heilige meening, den rozenkrans te bidden in vereeniging met de H. Offerande der Mis, ook wanneer gij in de kerk niet aanwezig zijt, tot eene herinnering aan het leven en lijden onzes Verlossers, om God te eeren, Hem te danken, vergoeding onzer schulden te verkrijgen, alle genaden te vragen, welke voor uw zielenheil noodzakelijk zijn. Ja, in het rozenkransgebed onder de H. Mis wordt het woord vervuld, dat de H. Schrift in den mond legt van Maria: *„Bij mij is alle genade te vinden”* elke genade alzoo, die ons noodzakelijk is, op den

weg naar het hemelsch vaderland.

*»In mij is alle hoop des levens en
»der deugd. Ik ben de Moeder der
»schoone liefde, der vrees, des geloofs,
»der zalige hoop.»*

Daarom verzuchten wij tot Haar met
den H. Germanus:

Niemand, o heiligste Maagd, komt tot
de kennis van God, tenzij door U!

Niemand, o Moeder Gods, wordt ge-
red, tenzij door U!

Niemand ontsnapt aan de gevaren
dezes levens, tenzij door U!

Niemand verkrijgt eene genade van
God, tenzij door U, Gij, die vol van
genade zijt!

Verzuim daarom nooit door den
H. Rozenkrans onder het H. Misoffer,
vele en groote genaden van God af te
smeeken, en bid met den H. Alphonsus:

O mijne Koningin, werp, bid ik U,
een genadevollen blik op mijne arme
ziel, en vraag aan God die genaden,
welke Gij voor mij goedvindt. Nooit
blijft ééne uwer beden onverhoord; het
is immers het gebed eener Moeder tot
haren Zoon, die U zoo teeder bemint
en al uwe verlangens voldoet, om daar-

door U nog meer te verheerlijken en zijne groote liefde tot U aan den dag te leggen.

Ja, mijne meesteres, een onbegrensd vertrouwen stel ik op U! Aan U is het nu, mij te redden. Amen.

9 OCTOBER.

De H. Rozenkrans, het middelpunt aller godvruchtige oefeningen.

„Alle goed verkreeg ik tegelijk met haar.”
Wijsh. 7. 11.

Na het H. Misoffer,” zoo sprak eens de H. Maagd tot haren getrouwen dienaar Alanus, „is de rozenkrans mij „het aangenaamste onder alle andere „godsdienstige oefeningen.”

Wat kan hiervan de reden zijn? De reden is, dewijl de Rozenkrans alle godvruchtige oefeningen van onzen H. Godsdienst in zich vereenigt; dewijl hij, door zijne geheimen het geheele

Nieuwe Testament in zich bevat, dewijl hij geschikt is voor elken stand, voor iederen leeftijd, voor alle omstandigheden des menschelijken levens; dewijl in dit gebed, kort aan woorden, maar rijk aan inhoud, de gansche schat der H. Kerk, met alle genaden en zegeningen van God, met ontelbare aflaten en voorrechten is opgesloten.

Wij willen dit, in het bijzonder, eens verklaren.

Het H. Rozenkransgebed bevat in zich:

1. *De vereering der Allerheiligste Drieuuldigheid.* In den vreugdevollen rozenkrans eeren wij *den Vader*, die zijn Eeniggeboren Zoon niet spaarde, maar Hem gezonden heeft om de wereld te verlossen.

In den droevigen Rozenkrans eeren wij *den Zoon*, die onder een vreeselijk lijden onze zielen vrijkocht.

In den glorieijken Rozenkrans eeren wij *den H. Geest*, die het werk onzer heiligmaking voltrokken heeft. Liefde, aanbidding, dankzegging aan de H. Drieuuldigheid, is alzoo het eerste en hoogste doel bij het gebed van den Rozenkrans.

Door den Drieëenigen God werd de groetenis gezonden aan Maria, en het *Onze Vader* gemaakt, ons door Jezus geleerd.

Daarom spreken wij aanbiddend, na ieder tientje de woorden uit: Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest.

2. *De vereering van den H. Geest*, Dien wij in elk »Wees Gegroet» eeren, dewijl de Menschwording van Jezus, die ons hierin verkondigd wordt, aan de bijzondere werking des H. Geestes wordt toegeschreven.

Op gansch bijzondere wijze eeren wij den H. Geest in de overweging der twee geheimen: »Dien Gij, o Maagd, van den H. Geest ontvangen hebt;» »Die ons den H. Geest gezonden hebt.»

3. *De vereering der allerheiligste Namen Jezus en Maria*, zoo dikwerf wij deze zoete namen in de Engelsche Groetenis met eerbied en vertrouwen uitspreken en aanroepen.

4. *De vereering der Allerheiligste Harten van Jezus en Maria*, dewijl wij de vurige liefdevlammen dozer eeuwig gezegende Harten tot God en tot ons menschen, in de geheimen van den ro-

zenkrans zoo helder⁷ zien schitteren en zoo treffend gevoelen, dat wij op onweerstaanbare wijze aangespoord worden, ons met hen te vereenigen, om God op volmaakte wijze te beminnen en aan de heiligste Harten van Jezus en Maria gelijkvormig te worden in de beoefening der verhevenste deugden, welke wij in de betrachting der geheimen zien uitblinken.

5. *De vereering van de H. Kindsheid van Jezus*, in den vreugdevollen Rozenkrans.

6. *De vereering van het Bitter Lijden onzes Heeren*, in den droevigen Rozenkrans; *van zijne heilige vijf wonden*, in het tiende Geheim; *van zijn H. Aanschijn*, in het zesde en achtste Geheim; en *van zijn Kostbaar Bloed*.

7. *De vereering van het Hoogheilig Altaarsacrament*, in hetwelk Jezus Christus nederdaalt op aarde, zich opoffert aan zijn hemelschen Vader voor het heil der wereld; als de heiligste Hoogepriester aan het altaar des kruises voor ons bidt, en ons zijn eigen Vleesch en Bloed toereikt tot eene spijs onzer ziel om ons aan al zijne verdiensten deelachtig te maken.

8. *De vereering der Onbevleete Ontvangenis, der ongeschonden Maagdelijkheid en van het goddelijk Moederschap van Maria*, als wij Haar groeten: »Gij zijt gezegend onder de vrouwen;» en »Heilige Maria, Moeder Gods.»

9. *De vereering der zeven vreugden van Maria*, in den vreugdevollen en glorieijken Rozenkrans.

10. *De vereering der zeven smarten van Maria*, in den droevigen Rozenkrans.

11. *De viering van alle feestdagen van het kerkelijk jaar*, dewijl eene godvruchtig biddende ziel zich alle geheimen van Jezus en Maria in het werk der Verlossing, voor den geest kan stellen, onder het bidden van den Rozenkrans.

12. *De vereering der HH. Engelen*, vooral in het eerste, derde, zesde, elfde, twaalfde, veertiende en vijftiende geheim.

13. *De vereering van alle Gods lieve Heiligen*, in alle standen ons voorgesteld door de H. Moeder Gods, den H. Joseph, de arme Herders, de H. Driekoningen, Elisabeth, Zacharias, Joannes, Simeon, Anna, Maria Magdalena. Dismas, Nicodemus, de HH. Apostelen en

Evangelisten, allen vereeren wij in het vijftiende geheim, waarin wij overwegen de kroning van Maria, als Koningin van alle Heiligen.

14. *De godvruchtige oefening tot het verkrijgen van een zaligen dood*; zoo dikwijls immers, bidden wij tot onze H. Moeder »Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars, nu, en in het uur van onzen dood.”

En dewijl millioenen en millioenen dit gebed voor elkander verrichten, kan deze genade niet geweigerd worden aan de dienaars van de Koningin van den H. Rozenkrans.

15. *De godsvrucht tot de zielen in het vagevuur* wordt op bijzondere wijze door den Rozenkrans bevorderd, door de menigvuldige en groote aflaten, die kunnen toegevoegd worden aan onze lijdende broeders, in het vagevuur.

De zalige Pater Dominicaan, Joannes Massias, heeft alléén meer dan een millioen zielen uit de pijnen des vagevuurs verlost door het bidden van den Rozenkrans, zoo als hij op zijn sterfbed aan zijn biechtvader bekend maakte.

16. Eindelijk is de Rozenkrans *het*

krachtigste gebed om alle zegeningen des hemels te verkrijgen en alle rampen af te weren; in allen nood, tegen elke bekoring, ten tijde van ziekte, oorlog, hongersnood; in elke aangelegenheid; bij geluk of ongeluk; tot dankzegging, tot aanbidding, tot smeekgebed; voor eenieder, kind en grijsaard, jongeling en jongedochter, vader en moeder, heer en dienstknecht, keizer en koning, Paus en Bisschop, priester en leek, voor alle geloovige katholieken is de heilige rozenkrans, immer en altijd „eene gansch goddelijke oefening,” zoo als de H. Carolus Borromeus zich uitdrukt; de koningin aller godsvruchtige oefeningen, een zwaard tegen alle aanvechtingen der hel, een gouden sleutel des hemels en der oneindige genadeschatten en rijkdommen van God.

Degene dus, die de Hemelkoningin met dit schoone gebed vereert, vermeerderd op duizendvoudige wijze zijne verdiensten en maakt zich den ganschen hemel tot vriend: God en Maria, alle Engelen en Heiligen, als de beste en meestvermogende vrienden zijner ziel, vooral voor het tegenwoordige als voor

het toekomstige leven, voor tijd en eeuwigheid.

10 OCTOBER.

De Rozenkranskoningin doet aan
haze kinderen de zaligste
beloften.

*»Die mij gevonden heeft, zal
»leven vinden en heil verwer-
»ven van den Heer."*

Spr. 8. 35.

Toen de H. Stanislaus Kostka, deze engelachtige vereerder der H. Maagd, op zijn sterfbed lag, wilde hij zijn rozenkrans niet meer uit de handen laten, alhoewel hij hem niet meer bidden kon. Ondervraagd, waarom hij zoovele vreugde smaakte in het dragen van den rozenkrans, gaf hij dit schoone antwoord: »Het is de Rozenkrans mijner lieve hemelsche Moeder, die mij boven alles dierbaar is, als iets, wat Maria toebe-

hoort, daarom geeft niets mij zooveel troost, dan hem bij mij te hebben."

Dezen heiligen jongeling was de rozenkrans dierbaarder dan den kinderen der wereld de edelste paarlen, de kostbaarste sieraden, welke zij bij hunnen dood toch moeten achterlaten; en met volle recht: want de Hemelkoningin doet aan hare getrouwe dienaars en liefhebbende kinderen de zaligste beloften, welker waarheid en zekerheid niemand kan betwijfelen, die van den rijkdom, van de macht, van de liefde der H. Moeder Gods overtuigd is.

Ziehier welke beloften de genadevolle Koningin van den H. Rozenkrans gaf aan den H. Dominicus: 1.)

1. »Degene, die mij getrouw zal dienen door het gebed van den rozenkrans, zal *eene bijzondere genade* ontvangen;" alzoo eene genade, welke hij anders van God niet zou verkrijgen; eene genade, welke Maria, op bijzondere wijze voor haar kind afsmeekt; derhalve iets groots, heiligs, volmaakts, iets van eeuwige waarde.

1) Bolletino Salesiano, Ottobre 1884. No. 10.

2. »Aan allen, die godvruchtig den rozenkrans zullen bidden, beloof ik *mijne gansch bijzondere bescherming en groote genaden.*»

Wat het zeggen wil, te midden van zoovele gevaren en vijanden, die ons tijdelijk en eeuwig geluk bedreigen, een machtigen steun te hebben in de bescherming der H. Moeder van God, dat kunnen duizenden dankbaar verkondigen, die op hunne Moeder alle vertrouwen stelden en uit de grootste gevaren gelukkig gered werden door Haar, die den kop van het helsch serpent verpletterd heeft.

3. »De rozenkrans zal *eene sterke wapenrusting zijn tegen de hel*; hij zal de misdaden uitroeien, de zonden verdrijven, de dwalingen vernietigen.»

Daarom trek ten strijde, uitgerust met dit wondermachtig wapen en als een groot held zult gij honderduizend meer vijanden overwinnen, dan koning David!

4. De Rozenkrans zal bewerken, dat de deugden en goede werken meer en meer zullen bloeien; hij zal de rijke bronnen van God grenzelooze barmhartigheid voor de zielen openen; de har-

ten der menschen van de ijdele liefde der wereld, tot Gods liefde terugvoeren en hen bezielen met een vurig verlangen naar de eeuwige goederen. O hoevele zielen zullen door dit middel geheiligd worden!"

Overweeg eens in kort, elk woord dezer belofte, om eenigermate de onberekenbare waarde dezer genadeschatten te leeren kennen.

5. »De ziel, welke zich door het bidden van den rozenkrans aan Mij aanbeveelt, *zal niet verloren gaan.*» Welk geluk voor zondaars! welke troost voor kleinmoedigen!

6. »Hij, die steeds den rozenkrans godvruchtig bidt en zijne heilige geheimen overweegt, zal niet in ongenade vallen, geene straf van Gods rechtvaardigheid lijden en niet door een onvoorzien dood getroffen worden; maar zich bekeeren, als hij een zondaar, in de genade volharden als hij rechtvaardig is en zoo het eeuwig leven waardig worden.»

Eene zoo groote belofte kan slechts gegeven worden door de liefde van de beste aller moeders, en door de macht,

die Zij bezit op het Hart van haar Goddelijken Zoon.

7. »De ware vereerders van mijn rozenkrans *zullen niet sterven zonder de HH. Sacramenten ontvangen te hebben.*»

Wat een zekere borgtocht voor den hemel!

8. »Ik wil, dat degenen, die mijn rozenkrans bidden, in hun leven en bij hunnen dood, door de genade verlicht en vervuld worden en deelachtig aan de verdiensten der gelukzaligen in het Paradijs!»

Wat zijn daartegenover alle edelgesteenten, paarden, diamanten, schatten van goud of zilver! Niet veel meer, dan een hand vol stof!

9. »Op een (bepaalden) dag *verlos ik die zielen uit het vagevuur*, welke mij door den Rozenkrans godvruchtig vereerd hebben.

Welk geluk, ook maar één enkelen dag vroeger het hemelrijk binnen te gaan, en deze genade verschuldigd te zijn, aan de Koningin zelve des Hemels!

10. De waren kinderen van mijnen rozenkrans zullen zich in den hemel in grootere heerlijkheid verblijden.»

Hetgeen de Moeder Gods zelve *groot* noemt, moet in waarheid grooter zijn, dan alle vergankelijke dingen dezer wereld.

11. »*Alles* wat gij door den Rozenkrans vraagt, *zult gij verkrijgen.*» Bid daarom steeds met het grootste vertrouwen.

12. »Zij, die de godsvrucht van mijn rozenkrans verspreiden, zullen hulp van Mij erlangen, in al hunne noodwendigheden.»

Werk dus ijverig mede, den rozenkrans te leeren kennen, beminnen en bidden.

13. »Van mijn Goddelijken Zoon heb ik (de genade) verkregen, dat de leden »der Broederschap van den H. Rozenkrans, het gansch Hemelsch Hof (allem »Engelen en Heiligen) tot medebroeders »zullen hebben, in hun leven en in den »dood.»

Tracht dus, u deze hemelsche Familie meer en meer waardig te maken, roep uwe heilige broeders dikwerf aan, en stel al uw vertrouwen op hunne machtige voorspraak.

14. »Zij, die mijnen Rozenkrans bidden, zijn *mijne zonen en broeders* in

- Jezus Christus, mijn Eeniggeboren Zoon."

Welke aardsche adel kan met deze waardigheid vergeleken worden?

15. »De godsvrucht tot mijn rozenkrans is *een groot teeken der voorbestemming.*»

O onbevleete Maagd! bezegel ons met dit teeken in eeuwigheid!

Niet minder groot en talrijk zijn de beloften, welke de Koningin van den H. Rozenkrans geopenbaard heeft aan haren geliefden dienaar, den H. Alanus, uit de Orde van den H. Dominicus: 1)

»De rozenkrans is de kroon der heerlijkheid, bestaande uit de edelgesteenten van verdiensten en het goud der liefde. Predik den rozenkrans, hij is een schild tegen de pijlen der vijanden; eene muur van de Kerk Gods, en een boek des levens. Noodig allen uit mijn rozenkrans te bidden, en groote zielenvruchten zult gij verzamelen. Even dikwijls wordt de Heiligste Maagd gekroond, als Zij gegroet wordt in het rozenkransgebed.»

De Goddelijke Verlosser openbaarde aan een dienaar van God: »Zoo menig-

1) P. Leikes, bl. 333.

»maal de rozenkrans mijner Moeder
»gebeden wordt, is het als of mijne
»wonden genezen worden.»

En tot den gelukzaligen Henricus Suso
sprak de Heer: »Degenen, die leven in
de Broederschap van den H. Rozen-
krans, worden van ziekten bewaard of
genezen; tegen vele gevaren beschermd;
staan spoediger op uit de zonden; doen
eerder en waardiger boetvaardigheid
over hunne begane zonden; vallen min-
der dikwerf in zonde; overwinnen lich-
ter de bekoringen des duivels; verdragen
met meer geduld en vreugde de weder-
waardigheden des levens; stichten vrede;
vermeerderen de werken hunner deug-
den en verdiensten; verbreiden de eer
van God; worden op hun bidden eerder
verhoord; vinden God en de Heiligen
meer tot hulp bereid; verwerven gemak-
kelijker de genade der volharding; wor-
den zekerder van de hel bevrijd; ver-
schijnen geruster voor Hun Goddelijken
Rechter; verkrijgen lichter het eeuwige
leven; aanschouwen God duidelijker in
het andere leven; genieten Hem met
meer heerlijkheid en verheugen zich in
grootere goederen in de eeuwigheid.»

11 OCTOBER.

De Rozenkranskoningin ver-
schijnt met haren hei-
ligen hofstoet.

*»Van nu af, zullen alle geslachten
mij zalig prijzen.»*
Luc. 1. 48.

Reeds in de eerste eeuwen van het christendom hadden de boetvaardige woestijnbewoners, die aan de psalmzangen geen deel konden nemen, de gewoonte, in plaats hiervan, een zeker getal Onze Vaders en Wees Gegroeten te bidden. Om het getal dier gebeden gemakkelijker te onthouden, regen zij een zeker aantal koralen te zamen in den vorm eener kroon. 1)

Deze manier van bidden, treffen wij aan bij den H. Paulus, kluizenaar; den H. Benedictus en diens zonen; den Eerwaardigen Beda in Engeland.

Toen men het lichaam der H. Ger-

1) Zóo Palladius en Sozomenus.

trudis ontdekte, (gestorven in het jaar 667) vond men bij haar eenige korallen nevens elkander aan eene snoer gehecht zoo als aan onzen rozenkrans.

't Is de H. Dominicus, zoo als wij reeds vermeldde, die op een uitdrukkelijk verlangen der H. Maagd, het schoone, echt katholieke gebed van den Rozenkrans leerde.

Deze groote Heilige, een der voor naamste dienaren van Maria, heeft echter ook door dit gebed aan de Hemelkoningin een schitterenden hofstoet geschonken, bestaande uit de heiligste en volmaakste dienaren van God, die hier Maria's lof verkondigden, en thans geschaard zijn rondom den troon der Koningin van hemel en aarde.

Vestigen wij eens onze blikken op dien schitterenden hofstoet, opdat we des te krachtiger mogen aangespoord worden, ons aan te sluiten aan dat heilig en koninklijk gevolg van Maria.

Aan de spits staat de H. Dominicus met alle zonen en dochters van zijne groote heilige Orde, met de millioenen zielen der eerbiedwaardige Broederschap van den H. Rozenkrans, wier namen in

het boek des levens zijn opgeteekend.

Toen Dominicus in het jaar 1170 te Calaroga in Spanje geboren werd en de genade des H. Doopsels ontvangen had, zag men eene schitterende ster op zijn voorhoofd, ten teken dat Hij door den glans zijner deugden in Jezus' Kerk zou uitblinken.

Door een bijzonderen bijstand der H. Moeder Gods bewaarde hij de onschuld des doopsels in vlekkelooze reinheid, en door de instelling van den H. Rozenkrans bouwde hij eene geestelijke ladder, langs welke millioenen zielen tot volmaaktheid en heiligheid, en hierdoor tot de eeuwige zaligheid geraakten.

Zijne engelachtige ziel verliet de wereld den 4 Augustus 1221, om in den hemel de Koningin te aanschouwen, wier liefde en goedheid zij op aarde verkondigd had.

De ijverigste Zoon en volgeling van den H. Dominicus in het verspreiden van het Rozenkransgebed, was de gelukzalige *Alanus de Rupe*, te Bretagne in Frankrijk geboren, in het jaar 1428, en overleden te Zwolle, den 8 Sept. 1475.

Hij leeraarde te Rijssel, Douai, Gent, Rostock, Zwolle; predikte onvermoeid door woorden en geschriften de godsvrucht tot de H. Rozenkranskoningin, die haren vurigen en getrouwen dienaar met de verhevenste genadeschatten overlaadde.

Alles hadden de machten der hel beproefd, om het zalige werk van den H. Alanus, de uitbreiding der godsvrucht tot den H. Rozenkrans, te beletten of te niet doen; zeven jaren lang werd hij door den duivel op gruwzame wijze bekoord, gekweld, zelfs geslagen, doch te vergeefs; de allerheiligste Maagd beschermde en bevrijdde haar zoon, en zegende hem met haar moederlijke bescherming.

Als een bijzondere zielevriend van den H. Dominicus, zien wij tot den hofstoet der Koningin van den H. Rozenkrans toetreden, de *H. Franciscus van Assisië*, met zijne gansche Orde. Hij zelf bad niet alleen den Rozenkrans met de vurigste liefde en de diepste godsvrucht, maar spoorde hiertoe ook al zijne kinderen dringend en bij elke gelegenheid aan.

Uit het *H. Gezelschap van Jezus*: wie kent niet den engelachtigen jongeling, den *H. Aloysius*, den teedersten zoon van Maria; 't was aan den rozenkrans, dat hij zijne roeping en zijne heiligheid dankbaar toeschreef!

Wie wordt niet getroffen door het stichtend voorbeeld van den Heiligen jongeling *Joannes Berchmans*, die op zijn sterfbed liggend, in zijne handen droeg: *zijn rozenkrans, een kruisbeeld en de H. regels zijner Orde*, en vreugdevol uitriep: *Deze drie zijn mij het dierbaarst; met deze sterf ik gaarne."*

Vurige vereerders van de Rozenkranskoningin waren de gelukzalige *Canisius* Apostel van Nederland en Duitschland; de *H. Franciscus Xaverius*, Apostel van Indië; de H. Generaal der Orde, de *H. Franciscus Borgias*, de H. Alphonsus Rodriguez.

In denzelfden hofstoet der Hemelkoningin schitteren verder nog de volgende Heiligen:

De *H. Carolus Borromeus*, die als Aartsbisschop en Kardinaal met bezigheden overladen, evenwel dagelijks op zijne knieën den rozenkrans bad. Ook

stichtte hij in zijne Domkerk te Milaan eene broederschap, en drong er met alle kracht op aan, dat zelfs de soldaten gezamenlijk het rozenkransgebed verrichten zouden, zooals het voorheen was voorgeschreven in de veldtochten tegen de Turken.

De *H. Franciscus van Sales* bad elken dag den rozenkrans, waartoe hij één uur noodig had en schrijft hierover: »De H. Rozenkrans is het beste gebed, en neemt onder alle andere, niet voorgeschrevene gebeden, de eerste plaats in. Bid hem dagelijks met de vurigste godsvrucht, draag hem steeds bij u als een teeken dat gij verlangt een dienaar van God en der allerheiligste Maagd Maria te willen zijn.»

In zijn stervensuur liet hij zich den heiligen rozenkrans op zijn arm leggen.

De *H. Alphonsus van Liguori* vermaande als Bisschop zijne onderhoorige priesters, dat zij de huisgezinnen zouden uitnoodigen tot het H. Rozenkransgebed. Eveneens drukte hij dit zijnen missionarissen en predikers op het hart. Hij zelf verklaarde, dat zijne zaligheid van den H. Rozenkrans afhing.

De *H. Philippus Neri* had steeds den Rozenkrans bij zich in bed, en zoodra hij ontwaakte, begon hij aanstonds te bidden.

De *H. Theresia* schrijft: »De rozenkrans is op wonderbare wijze geschikt, om de geloovigen van de ijdelheid der wereld af te trekken.

Toen de *H. Camillus van Lellis* eens van een priester vernam, dat hij geen rozenkrans had, riep hij verwonderd uit: »Ach, wat is dat? Is het mogelijk, een priester zonder rozenkrans?»

De *H. Paulus van het Kruis* sprak eens deze schoone woorden: »Den rozenkrans wil ik bidden, zoo lang ik leef, en wanneer ik het niet meer kan met de lippen, zal ik het doen met het hart.»

De zalige *Alphonsus, Koning van Kastilië* verlangde, dat al zijne dienaren de *H. Maagd* zouden vereeren door het gebed van den *H. Rozenkrans*. Om zelf het voorbeeld te geven, droeg hij steeds een schoonen rozenkrans aan zijne zijde, zonder echter zich te verplichten hem te bidden. Toen de koning eens gevaarlijk ziek was, zag hij zich

in den geest geplaatst voor Gods rechterstoel. Hij zag de duivelen, die hem aanklaagden van alle misdaden, waaraan hij zich schuldig gemaakt had, en den Oppersten Rechter, die op het punt stond hem tot de eeuwige straffen te veroordeelen. Toen verscheen plotseling de H. Maagd Maria; zij smeekte om barmhartigheid bij haren Goddelijken Zoon voor Alphonsus. Alle zonden des konings werden in eene weegschaal gelegd; doch de H. Moeder van Jezus legde den rozenkrans, welken hij te harer eere gedragen had in de andere schaal en sprak tot Alphonsus: »Om u te beloonen voor de eer, die gij mij bewezen hebt door het dragen van den Rozenkrans, heb ik van mijn Goddelijken Zoon verkregen, dat uw leven nog voor eenigen tijd verlengd wordt; tracht dezen tijd goed te besteden en boete te doen.»

Toen de koning tot zich zelven was gekomen, riep hij uit: »O gij heilige Rozenkrans van Onze Lieve Vrouw, aan u heb ik te danken, dat ik van de eeuwige verdoemenis gered ben geworden.»

Hij bad voortaan den H. Rozenkrans alle dagen zijns leven, en na de deugden van een vroom Christen beoefend te hebben, stierf hij den dood der gelukzaligen.

12 OCTOBER.

De H. Vader Sius IX en zijne
liefde tot de Rozenkrans-
koningin.

»Al hetgeen hij u zeggen
»moge doet het."
Jo. 11. 5.

Ons gansch vertrouwen berust op de H. Maagd over dewelke God de volheid zijner genade heeft uitgestort, »zoodat, wanneer ons eene hoop, eene »gunst, eene genade verleend wordt, wij weten, dat zij van Haar komt; dewijl dit het verlangen is van Dengene, die wilde, dat ons alles door Maria zou geworden."

Zoo schreef de groote Paus Pius IX den 2 Februari 1849, aan alle bisschoppen der katholieke wereld, toen hij door de revolutie gedwongen, een toevluchts-oord moest zoeken in Gaëta.

De gansche wereld weet, hoe vurig, hoe grenzeloos de liefde van den heiligen dienaar van God, tot Maria was, aan Wie hij te danken had zijne gezondheid, zijne priesterlijke waardigheid, zijne pauselijke kroon, en daarmede ook de kroon der martelaren, der belijders, der maagden in den stralenglans zijner deugden.

Zonder oponthoud bad Pius IX tot de H. Moeder van God; in al zijne toespraken sprak hij van Haar; haar gezegende Naam kwam steeds met diepen eerbied over zijne lippen; hare tempels en heiligdommen vereerde hij door zijne persoonlijke bezoeken en met rijke geschenken; de viering der aan Haar gewijde feestdagen bevorderde hij door vele aflaten; haar grootste en schoonste voorrecht, stelde Hij onder ingeving des H. Geestes als geloofspunt vast: Hare onbevleete Ontvangenis.

Hoe groot de liefde was van dien

Opperpriester tot de Koningin van den H. Rozenkrans in 't bijzonder, zien wij hieruit, dat hij, niet alleen dagelijks den rozenkrans bad met de levendigste gevoelens eener diepe godsvrucht; maar ook dat hij voortdurend en met allen nadruk dit gebed zijnen geloovigen aanbeval.

Den rozenkrans noemde hij: »een »hoogst krachtig gebed.»

»Wanneer gij vrede wilt bezitten in »uwe harten, in uwe familiën, in uw »vaderland, bidt dan 's avonds, met uwe »gansche familie gezamenlijk den heiligen Rozenkrans; want dit is het schoonste gebed, rijk aan genaden en op »bijzondere wijze welgevallig aan de »allerzaligste Maagd. Bemint dit gebed, »verricht het telken dage met godsvrucht; »dit zij als mijn testament, dat ik u tot »eene herinnering achterlaat.»

Zoo sprak de groote dienaar van Maria, Pius IX.

Om de kinderen der Kerk tot de vereering der Rozenkranskoningin meer en meer aan te sporen, bekrachtigde Pius IX de groote en talrijke aflaten, aan de Broederschap van den H. Ro-

zenkrans door zijne voorgangers geschonken.

Hij verleende zijne goedkeuring aan den zoogenaamden „eeuwigen rozenkrans;” verbond hieraan rijke aflaten; zoo ook aan de vereering van Maria gedurende de maand October, door den dagelijkschen Rozenkrans.

Ter gelegenheid van het algemeen Concilie in 1869, noodigde de Paus alle geloovigen uit, door het godvruchtig bidden van den H. Rozenkrans van den hemel een gelukkigen uitslag af te smeeken, en verleende daartoe elke week een vollen aflaat.

Eene bijzondere vreugde was het voor zijn vaderhart, toen in 1875 de Bisschop van Tarbes hem mededeelde, dat te Lourdes, het wereldberoemd heiligdom der Onbevleete Maagd, eene prachtige kerk zou gebouwd worden ter eere van de Koningin van den H. Rozenkrans. Van ganscher harte gaf de Opperherder hieraan zijn vaderlijken zegen en zijne apostolische goedkeuring.

Is het derhalve een zoete vreugde, een zalige troost, de groote dienaren van Maria en de lieve Heiligen Gods na te volgen in de vereering der Ko-

ningin van den allerheiligsten Rozenkrans; het waar christenhart verlangt echter ook bezielde te worden met dezelfde gevoelens van liefde, van vertrouwen, van godsvrucht, welke hare groote vereerders bezaten, om daardoor eer en vreugde te bereiden aan de Koningin van hemel en aarde, en aan zijne eigene ziel, de vermeerdering der goddelijke genade.

De gelukzalige *Martinus Navarrus* bad dagelijks, tot zijn negentigste jaar, na zijn breviergebed den H. Rozenkrans met de overweging der vijftien 'geheimen, en heeft ons achtergelaten de wijze, waarop hij deze godvruchtige oefening verrichtte.

»Bij het begin van elk Wees Gegroet moet men zich met een levend geloof in de tegenwoordigheid van Gods Moeder stellen. Bij het begin van ieder tientje overwege men een zekeren tijd het geheim, dat vereerd wordt, en aan het einde van het tientje spreke men met den mond of het hart: »O mijne glorieijke Moeder en Maagd Maria! Dat u duizendmaal vereeren alle koren van Engelen, met wie ik hoop, U eens

in den hemel te aanschouwen en te verheerlijken.

Na het tweede tientje: Dat U duizendmaal vereeren alle Heiligen van het Oude Verbond, die van Adam af tot aan Joannes geleefd hebben, met wie ik hoop, U eens in den hemel te aanschouwen en te verheerlijken.

Na het derde tientje: Dat U duizendmaal vereeren alle Apostelen en leerlingen des Heeren, alle H. Martelaren die hun bloed gegeven hebben voor het geloof in Jezus, Uwen Zoon, en met wie ik hoop, U eens in den hemel te aanschouwen en te verheerlijken.

Na het vierde tientje: Dat U duizendmaal vereeren alle Belijders, met wie ik hoop, U eens in den hemel te aanschouwen en te verheerlijken.

Na het vijfde tientje: Dat U duizendmaal vereeren alle Maagden en Weduwen, met wie ik hoop, U eens in den hemel te aanschouwen en te verheerlijken.

Op eene andere wijze bad de gelukzalige zuster Monica van Luxemburg, wier geest onder het bidden van den H. Rozenkrans in overweging verdiept was.

Bij den aanvang stelde zij zich de Allerheiligste Maagd voor oogen, in al hare vlekkelooze schoonheid, of wel, zag zij zich zelve verplaatst voor den troon der Hemelkoningin. Dan smeekte zij tot den Aartsengel Gabriël: »O Heilige Engel, verkrijg mij de genade, om met de grootste vurigheid Maria, de Koningin des Hemels, te groeten.

Bij het eerste Onze Vader vereenigde zij de drie vermogens harer ziel met de drie Goddelijke Personen; en aan het einde bad zij verder: »O Heilige Engel, ik bid u, groet de Maagd Maria voor mij, en van mijn kant draag ik Haar dezen rozenkrans op als eene dankzegging voor alle groote, door Haar ontvangen weldaden.»

Tot een teeken dat de *H. Benedictus Joseph Labre*, geheel en al aan de H. Moeder Gods wilde toebehooren, droeg hij steeds een rozenkrans om den hals, bad dien ook openlijk, op alle wegen en straten, en niet op gewone manier; maar steeds met eene zielverheffende betrachting der H. geheimen, en in eene zeer ingetogene en eerbiedige houding.

Wanneer hij in het hospitaal met de andere armen telken avond zijn gebed sprak, en dezen of nederzaten of geëuwden of sliepen, deed hij het steeds op zijn knieën, doordrongen van den diepsten eerbied, geheel en al zich met God onderhoudend, zoodat menigmaal de eene tot den anderen sprak: Zie eens Benedictus, hij komt weer in verrukking!

Beijver u dan ook, naar het voorbeeld van zoovele dienaars van Maria, den H. Rozenkrans te bidden met inwendige en uitwendige godsvrucht.

Plaats u bij den aanvang van uw gebed in Gods aanbiddelijke tegenwoordigheid, en vraag u af, met wien gij u onderhoudt; wie gij zelf zijt; waarvoor gij wilt bidden; waarvoor gij danken, God verheerlijken of Hem voldoening wilt schenken.

Lees dan in de overweging der Geheimen als in een boek, waarin het leven en lijden van Onzen Heer Jezus Christus en zijne gebenedijde Moeder Maria beschreven is, en wek in u zelve op de levendigste gevoelens van geloof, van hoop, van liefde, van dankzegging, van medelijden, van berouw, van opof-

fering. Op zulke wijze zult gij eerder van verstrooidheden bewaard blijven, en uw gebed als een geurigen wierook doen opstijgen tot voor den troon van God en zijner Onbevleete Moeder.

13 OCTOBER.

Onze H. Vader Leo XIII spoort de katholieke wereld aan, tot vereering der Rosenkrans-koningin.

„Ik ben van eenwigheid verordend, van oudsher, eer de waarde werd.”

Spr. 8. 23.

Wie is Maria? Zij is dat uitverkooren schepsel van den Almachtigen God, dat zoowel van de erfsmet, als van elke, zelfs de geringste dadelijke zonde is gevrijwaard:

Zij is die edele Maagd, die zooals geene vóór Haar en geene na Haar, als eene fonkelende ster, als eene schitte-

rende zon door den glans der deugden uitblonk.

Wie is Maria? Zij is de Moeder van God den Zoon, dien de Engelen sidderend aanbidden, en gelijk is in macht, in schoonheid, in heerlijkheid aan den Vader.

Wie is Maria? Zij is de Koningin des hemels; alle Engelen, alle Heiligen zijn hare onderdanen; hare macht overtreft die der aardsche gezagvoerders, in zoo verre de hemel grooter en verhevener is dan de aarde.

Wie is Maria? Zij is de moeder der menschen, met een hart vol barmhertigheid en liefde tot al hare kinderen; allen biedt zij hare moederlijke hulp aan, voor allen is zij steeds bereid genaden en weldaden af te smeeken, bij den troon van haar Goddelijken Zoon.

Dat is Maria. Geen wonder derhalve dat de Vader der christenheid, Paus Leo XIII, de volkeren der gansche wereld in deze veel bewogen en uiterst gevaarvolle tijden oproept, hun toevlucht te nemen tot de machtige Koningin des Hemels, en wel, door het ijverig bidden van den allerheiligsten Rozenkrans.

Door het langdurig lijden der Kerk en de dagelijks toenemende moeilijkheden der tijden bewogen, heeft Leo XIII sedert het begin van zijn Pausschap niet opgehouden alle christenen aan te sporen, vooral de H. Maagd, Moeder van God, te vereeren en aan te roepen door het bidden van den Rozenkrans.

Hij beval, dat gedurende de maand October de rozenkrans zou gebeden worden; hechtte hieraan vele aflatën, voegde bij de Litanie den eeretitel van Maria: *Koningin van den H. Rozenkrans, bid voor ons*, enz.

In de eerste Encyclyek over den Rozenkrans (1 Sept. 1883), zeide hij:

Heden is de Goddelijke hulp even zoo noodzakelijk als in den tijd dat Dominicus het gebed van den Rozenkrans in voege bracht.

Die groote Heilige, door God voorgelicht, zag duidelijk in, dat, om de kwalen zijner eeuw te genezen, geen middel baten kon, tenzij de menschen tot Jezus-Christus die *de weg, de waarheid en het leven* is, door de gedachte op hunne zaligheid terugkeerden, en bij God de voorspraak verwierven van de

Maagd, die de macht heeft *alle ketterijen uit te roeien*. Daarom heeft hij den Rozenkrans zóó samengesteld dat wij er de mysteriën onzer verlossing in hunne volgorde herdenken en als tot een krans samengevlechten met de Engelsche Groetenis en het Gebed des Heeren.

Daar wij althans voor gelijke kwalen een zelfde middel zoeken, twijfelen wij geenszins of het gebed, eenmaal met zoo groot nut voor heel de wereld door Dominicus ingevoerd, zal ook dienstig zijn om de rampen van onzen tijd te verzachten.

Daarom willen wij niet alleen alle Christenen aansporen om of samen in 't openbaar of elk in 't bijzonder en in den huiselijken kring den Rozenkrans te bidden en dit vroom gebruik te blijven onderhouden, maar wij willen ook dat *de gansche maand October aansttaande* heilig gevierd worde ter eere van O. L. V. van den Rozenkrans.

Wij, die voor dergelijke kwalen een geneesmiddel zoeken, hebben het recht te gelooven, dat als wij ons bedienen van hetzelfde gebed, dat den H. Dominicus

heeft gediend om zooveel heil aan heel de Katholieke wereld te schenken, wij eveneens de rampen, waaraan onze tijd lijdt, zullen zien verdwijnen."

De katholieke natiën nu, die dat alles overwegen en tegelijk zien, dat in den hevigen strijd tegen de Kerk, de machten der hel met den dag woeden-der worden; zoowel als de Katholieke familiën gevoelen het diep, hoe noodzakelijk het is, den ijver jegens de zeer machtige Moeder van God te doen toenemen, en ook het vertrouwen te vermeerderen, dat zij, indien men tot Haar het gebed van den Rozenkrans richt, een krachtige hulp aan den christelijken naam en den Apostolischen Stoel schenken zal; die familiën vergeten inderdaad niet, dat God van de voortzetting en den overvloed zijner gaven wil maken niet alleen de vrucht zijner goedheid, maar ook van onze volharding." (Apost. Breve van 24 Dec. 1883.)

Den 5 Aug. 1888, wordt nogmaals een decreet uitgevaardigd door den Prefekt van de Congr. der H. Riten, waarin op last van Onzen H. Vader het volgende wordt bepaald:

»Daarom en ten einde dank te brengen voor de ontvangen weldaden en met meer kracht te bidden om nieuwe te verkrijgen, beveelt de H. Vader en vermaant levendig, dat men nog dit jaar doe, al hetgeen Hij door zijne Encyclieken en door de decreten van de Congregatie der H. Riten (10 Aug. 1886; 26 Aug. 1886; 11 Sept. 1887) in de voorgaande jaren geraden en bevoelen heeft ten aanzien van de heilrijke devotie van den H. Rozenkrans, vooral in de maand October. En daar Hij reeds vele beschikkingen heeft genomen met het oog op de meerdere uitbreiding der liturgische vereering der H. Maagd, onder den titel van den Rozenkrans, heeft Hij er nog eene nieuwe aanvulling willen bijvoegen, door met een *eigen officie met Mis*, het heilig feest der plechtigheid van dien Rozenkrans op te luisteren.

Onze leus zij dan ook, met den Op-
perherder der Kerk:

Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, bid voor ons!

14 OCTOBER.

Maria, de zegepralende Koningin
van den H. Rozenkrans.

*»Over alle natiën en volkeren
»voerde ik het gebied.»
Eccli. 24. 10.*

Hoe groot en onbeperkt de macht is onzer Hemelkoningin, en hoe onuitputbaar hare goedheid jegens ons menschen, hebben hare vrome dienaars, als om strijd, aan de wereld verkondigd.

Maria, zegt de H. Alphonsus, »is deelgenoot aan de macht van haar Goddelijken Zoon, en hetgeen Deze is van natuur, namelijk almachtig, is Maria door de genade. Zij heeft een grooter verlangen ons te helpen, dan wij hebben, door Haar hulp te erlangen.»

Eenige treffende geschiedkundige feiten toonen ons aan, hoe voordeelig en heilzaam het is, de zegepralende Rozenkranskoningin met vertrouwen aan te roepen.

1. De *zeeslag van Lepanto*, waarin de

christenen de Turken overwonnen den 7 October 1571, kan te recht de heerlijkste zegepraal genoemd worden, die door de voerspraak der Allerheiligste Maagd en het Rozenkransgebed is behaald geworden.

Te dien tijde, zoo schrijft onze H. Vader Leo XIII in zijn brief van den 1 Sept. 1883, nadat de heilige Paus Pius V de christen vorsten tot bescherming der algemeene belangen had opgewekt, was het zijn eerste werk, de machtige Moeder des Heeren door het rozenkransgebed te smeeken, de christenheid genadig te hulp te komen.

Hemel en aarde waren in die dagen getuigen van een verheven schouwspel.

Van den éénen kant de christenhelden, onverschrokken den vijand afwachgend en bereid, voor godsdienst en vaderland bloed en leven te offeren; en van den anderen kant de gansche christenwereld, gewapend met den H. Rozenkrans, Maria eerend en aanrôepend, opdat de christenen eene schitterende overwinning mochten behalen.

En de Koningin van den H. Rozenkrans heeft hulp gebracht; want in den

zeeslag bij Lepanto bevocht de christelijke vloot de heerlijkste zegepraal over de Turken, zonder zelf groot verlies te lijden.

Op hetzelfde oogenblik van deze luis-terrijke zege op wonderbare wijze onderricht, onderbrak de Heilige Paus Pius V zijn gebed dat hij te Rome met opgeheven handen tot de H. Rozenkransconingin verrichtte, opende het venster van zijne woonkamer en viel op zijne knieën neder, om God en Maria dank te zeggen voor de behaalde zegepraal.

De christenen hadden 200 Turksche schepen veroverd of in den grond geboord, 50.000 vijanden gedood, 20.000 christen slaven in vrijheid gesteld, en voor immer de christenheid van het Turksche juk bevrijd.

Tot eene dankbare herinnering aan deze ontvangene weldaad, stelde Pius V vast, jaarlijks een feest te vieren ter eere van *Maria der Overwinaing*, en Gregorius XIII gaf aan dezen feestdag den naam van *Rozenkransfeest*.

2. Toen in het jaar 1683 de Turken voor de muren van Weenen verschenen

met eene legermacht van 200.000 soldaten, vergat men niet de groote zegepraal, welke de christenen door Maria's hulp bevochten hadden; de kerken waren alom met geloovigen gevuld; allerwege bad men den H. Rozenkrans, en ten tweede male werden de Turken overwonnen door het zwaard van Leopold I.

3. Nogmaals moest het krachtige Rozenkransgebed de schrik worden van de vijanden des christendoms.

In het jaar 1716 vielen zij wederom met een talrijk leger in Hongarije; maar de beroemde *Prins Eugenius*, die edele ridder en groote vereerder van de Koningin van den H. Rozenkrans, behaalde eene luisterrijke overwinning op den feestdag van O. J. V. ter Sneeuw; op het oogenblik dat Keizer Karel VI te Weenen openbare gebeden verrichten liet, en te Rome eene feestelijke processie werd gehouden door de leden van de Rozenkrans-broederschap, om door Maria's voorspraak Gods hulp af te smeeken in den strijd tegen de vijanden van zijn Heiligen Naam.

Wegens deze heerlijke overwinning liet Paus Clemens XI groote dankfees-

ten vieren in Rome; de hem toegezonden Turksche vaandels in het openbaar ten toon stellen, een aflat afkondigen, te verdienen op den feestdag van O. L. V. der Overwinning, en stond goedgunstig toe, dat het feest van den H. Rozenkrans, tot hieraan slechts een bijzonder voorrecht der Dominicanen, in alle Kerken der christenheid zou gevierd worden.

4. Prins Eugenius van Savoye, de dappere veldheer, was een evengoed christen als ijverig rozenkransbidder en spoorde tot deze schoone oefening ook zijne soldaten aan, die hem als een vader lief hadden. Hij, gelijk tal van andere katholieke generaals schaamden zich niet, maar beroemden er zich op, den H. Rozenkrans openlijk te bidden en zij schreven hunne overwinningen en het welslagen hunner ondernemingen toe aan de zegepralende Koningin van den H. Rozenkrans.

5. De in den dertigjarigen oorlog beroemd geworden Graaf Joannes Aldringer, die in 1634 in den strijd tegen de Zweden sneuvelde, droeg steeds bij zich een kostbaren rozenkrans van roode

paarlen, welken hij gewoon was te bid-
den tijdens zijne veldtochten.

6. De wereldberoemde veldheer Tilly was een der vroomste generaals en de getrouwste zoon der H. Katholieke Kerk. Telken dage woonde hij het hoogheilig Misoffer bij en bad den H. Rozenkrans, welken hij altijd bij zich droeg.

Eens zeide hij tot den Franschen maarschalk Grammont: »Met Gods genade heb ik reeds zeven veldslagen gewonnen, zonder zelfs dat mijn paardje verschrikt is geworden, of dat ik noodig had mijn pistool te grijpen, — tenzij ons den rozenkrans te bidden, welken ik hieraan had vastgehecht.

7. Andreas Hofer, de godvreezende held, nam op het slagveld onder een kogelregen zijn Rozenkrans in handen en bad tot Maria, die schrik wekkend is aan hare vijanden als een leger in slagorde geschaard.

Na de schitterende overwinning door de Tirolers behaald, den 29 Mei 1809, kon een beroemde prediker den dapperen krijgslieden te recht toespreken: »'t waren niet uwe kogels, dappere Tirolers, die de zege behaald hebben;

't waren andere kogels, de koralen uwer rozenkransen; deze hebben uwe vijanden verslagen."

8. Een oude rozenkrans-generaal was ook de vermaarde maarschalk, »vader" Radetski.

Op zekeren dag, zat de grijze held in het park van het koninklijk slot te Milaan, toen eenige soldaten in zijne nabijheid kwamen. Hen niet willende storen in hun vroolijk gesprek, stond hij op, om op eene andere plaats te rusten. Eensklaps echter keert hij terug en zag, dat de soldaten iets in hunne handen hielden en hierover spottende opmerkingen maakten. Toen de veldmaarschalk hen genaderd was, groetten zij eerbiedig. »Zoo, mijne kinderen" sprak Radetski, »waarover vermaakt gij u zoo"?

— Vader, (zoo noemden hem de soldaten) was het antwoord, wij hebben daar op dat bankje dezen rozenkrans gevonden, en zouden wel eens gaarne weten, wie hier den rozenkrans bidt, want deze moet toch een laf soldaat zijn. —

— Zoo, gij wilt dan den bezitter van

dezen rozenkrans leeren kennen was het antwoord van den maarschalk; geeft hem mij dan terug; want ik zelf heb hem hier achtergelaten.

De spotters waren beschaamd, en herinnerden zich, hoe vóór alle veldslagen de dappere generaal hen steeds had opgewekt tot vertrouwen op God en de liefdevolle Moeder Maria.

15 OCTOBER.

Maria, de wonderdadige Rozenkranskoningin.

»Verhaalt alle zijne wonderdaden.»
Ps. 104. 2.

MARIA HEEFT GEHOLPEN!
MARIA ZAL VOORTDUREND HULP AANBIEDEN! Zoo leest men op honderd-duizenden votiefsteen en tafels in alle kerken, in alle heiligdommen aan de allerzaligste Maagd gewijd, die hare onbeperkte macht niet ongebruikt laat; maar allerwege en ten allen tijde aan-

wendt, voor het lichamelijk en geestelijk welzijn harer kinderen en vooral diergenen, die Haar op bijzondere wijze vereeren door het schoone gebed van den H. Rozenkrans.

Voorbeelden zonder tal geven hiervan het treffendste getuigenis.

De WelEerw. Pater Cooke van de Dominicaner-Provincie van Engeland predikte onlangs een veertiendaagsche missie te Appleton bij Warrington. Op den sluitings-dag bezocht hem de priester, die met de leiding der »Katholieke Congregatie» belast was, en zeide hem:

— »Er loopt een gerucht, dat een oude vrouw, lid onzer Congregatie morgen tegen één uur na den middag zal sterven.»

— »Zoo,” antwoordde de pater lachend... »het schijnt hier een land van profeten te zijn.»

— »Dat niet,” antwoordde de priester; »maar men gelooft hier algemeen, dat God die goede vrouw het leven spaart, opdat zij hare gebeden verhoord zie. Zij heeft een eenigen zoon. Sedert twintig jaar heeft hij zijn christelijke plichten niet waargenomen. En gedurende dien

tijd heeft zijne moeder niet opgehouden door gebeden, tranen en verstervingen zijne bekeering af te smeeken. Met volharding en vertrouwen bidt zij, toch niet te moeten sterven, voor zij van haren zoon heeft vernomen, dat hij weder tot de Tafel der Heeren is genaderd. In de veertien jaren, dat ik hier ben, heb ik haar ieder jaar meermalen de laatste heilige Sacramenten toegediend; omdat zij in stervens-gevaar was, maar even zoo dikwijls zag ik haar, tegen het gevoelen der doktoren in, weder gezond worden. Zij heeft de vaste overtuiging, dat de goede God haar bede zal verhooren. — Nu, zij weet het nog niet, maar de geheele stad is er vol van, dat haar zoon bij u is te biechten geweest; en men veronderstelt, dat hij morgen ook de H. Communie zal ontvangen. Als hij onder de laatste H. Mis communiceert, kan hij omstreeks één uur bij haar terug zijn; en nu is men algemeen vangevoelen, dat zij van vreugde zal sterven, als zij van hem verneemt, wat hij heeft gedaan. Inderdaad, het algemeen gevoelen was een voorspelling. Den volgenden morgen naderde hij

godvruchtig tot de 'Tafel der Heeren. Toen hij te huis kwam, omhelsde hij zijne moeder en sprak:

»Moeder, ik ben vandaag te Communie geweest.» —

»Waarlijk, dierbaar kind? God zij geloofd en geprezen. Mijn gebed is verhoord; niets houdt mij meer in 't leven terug.»

Vol vreugde omhelsde zij hem; en als verhoorde God een tweede bede: »Laat nu, o Heer, uw dienares in vrede gaan,» stierf zij op hetzelfde oogenblik zacht in de armen van haar bekeerden zoon.

Ja, Maria, de machtige Koningin van den H. Rozenkrans heeft reeds zoo menigeen geholpen en zal voortdurend hulp aanbieden.

Knielt daarom neder voor haar troon, verheft uwe oogen en handen tot de Moeder der barmhartigheid en smeekt Haar met den H. Franciscus van Sales:

Wees gegroet, o gelukzalige Maagd Maria! wees gegroet, gij, het sieraad van het hemelsch Jerusalem, de vreugde van Israël, de glorie van geheel het christenvolk. Als een machtig krijgsheld strijdende, hebt gij onder uwen

voet den kop vertreden van de vervloekte slang, die Eva had verleid.

Wees gegroet, Maria, Moeder van Gods Zoon, wien alle macht gegeven is, in wiens naam alle knie zich buigt in den hemel, op en onder de aarde. Als de cerder op den Libanon, zoo verheven zijt gij, Maagdelijke Moeder van den Allerhoogste. Schoon zijt gij als de maan, schitterend als de zon. Hij, Die zetelt in het ongenaakbaar licht, heeft zich gewaardigd in U te wonen. Wees gegroet, Maria, luisterrijke sterre der zee, die door uwen aanbiddelijken Zoon de duisternis der zonde verdrijft; die de kinderen van Adam gered hebt van den eeuwigen ondergang! Door Jezus Christus, uwen Zoon, zijt Gij een oceaan van genaden, waar de mensch het heil zijner ziel met meer veiligheid vindt, dan Noë zijn redding in de ark tegen de wateren van den zondvloed.

Wees gegroet, Maria, Vol van genade, van genade, die heilig maakt: van genade, waarbij alle gaven des H. Geestes U zijn ingestort.

Vol van genade zijt Gij in uw onbevleete Ontvangenis. Vol van genade, want het

woord, dat God is, werd Vleesch, toen de H. Geest U de volheid schonk van de genaden des Allerhoogsten.

De Heer is met U. Om uwe vurige liefde is God in U neergedaald, heeft Hij zich een woonstede bereid in uwen maagdelijken schoot. Ook is met U de heilige Geest, met U de Hemelsche Vader. *Gezegend zijt gij onder alle vrouwen.* Door de wonderbare werking der genade Gods, die in U leeft en al uwe bewegingen leidt, overtreft Gij alle vrouwen des Ouden Verbonds; Rachel en Rebecca overtreft Gij in geestelijke schoonheid; Judith in kracht en heiligheid; Abigaël in verstand en in wijsheid. Zonder smart, met heilige vreugde hebt Gij de oneindige Wijsheid gebaard.

En gezegend is de vrucht uws lichaams, Jezus, de bron van ons leven, de boom des heils, in Wien gezegend zijn alle volkeren der aarde. Dezen goddelijken Zoon, Dien uwe ziel, o gezegende Maagd prijst, verheft en verheerlijkt boven alles, verheffen en verheerlijken ook wij boven alles in U en met U. En al wat er groots is in U en bewonderenswaardigs, dit

heeft de Heer gemaakt, Wiens macht en glorie eeuwig is.

Heilige Maria, Moeder Gods. Gij zijt die gezegende aarde, die den Verlosser heeft voortgebracht. En omdat Gij de Moeder zijt van God, hebt Gij, na God zelf, aanspraak op al onzen eerbied.

Bid voor ons, zondaars; want onze zonden, wij belijden het, zijn ons boven het hoofd gewassen en hebben ons als een zware last bezwaard. Wij hebben gezondigd tegen uwen Zoon en tegen U; daarom roepen wij, o Moeder, uwe voorspraak in, opdat wij bij uwen Jezus genade vinden en barmhartigheid.

Bid voor ons nu, gedurende onzen pelgrimstocht door dit dal van tranen, waar wij ronddwalen als op vreemden grond, wij ongelukkige kinderen van Eva, verbannen door den Heer. Bid voor ons, opdat wij toch niet bezwijken in zooveel ellende en wij niet verliezen ons geliefd Vaderland daarboven.

Bid voor ons in het uur van onzen dood, wanneer wij hebben te strijden tegen onzen vijanden, den boozen geest, die rondgaat als een brieschende leeuw,

zoekende, wien hij zal verslinden. O Moeder Gods, sta ons bij in die ure met uwe nederige smeeingen bij God, Wien het gebed des ootmoedigen altijd welgevallig is, opdat wij mogen zegen-
vieren over de aanslagen des vijands; dan zullen wij vrede vinden in uwen Jezus.

Amen. Zoo geschiede het! Maria! O zeg tot ons, wat gij gesproken hebt tot den Engel Gabriël, toen hij U het geheim der Menschwording aankondigde: »U geschiede naar uw woord." Amen.

16 OCTOBER.

De Broederschap van den H. Rosenkrans.

»Bemint de broederschap."

1. Petr. 2. 17.

Laat u gaarne opnemen in de broe-
derschappen in uwe parochie op-
gericht, bijzonder in dezulke, wier heilige
oefeningen u de meeste geestelijke voor-

deelen aanbieden; daardoor zult gij een zekere gehoorzaamheid beoefenen, die God op eene bijzondere wijze welgevallig is.

Ofschoon de Kerk niemand verplicht om lid te worden van geestelijke vereenigingen, desniettemin beveelt zij zulke broederschappen aan, schenkt aan hare leden menigvuldige aflat en voorrechten, om daardoor haar verlangen te kennen te geven, dat velen harer kinderen zich bij deze genootschappen aansluiten.

't Kan mogelijk zijn, dat iemand voor zich zelve even veel godsvruchtige oefeningen verricht, als gemeenschappelijk in de broederschappen gedaan worden; 't kan ook voorkomen, dat iemand meer genoeg er in vindt, de gebeden en goede werken voor zich in het bijzonder te beoefenen; nochtans, door den band, welke ons met onze broeders en zusters, onze goede werken met de hunne vereenigt, wordt ongetwijfeld de eer van God meer bevorderd.

Door de opneming in de broederschappen hebt gij dus niets te verliezen; maar wel veel te gewinnen. Bijaldien

gij slechts zijt ingeschreven, zijt gij ook lidmaat, en de andere medeleden bidden voor u.

Deze troostvolle woorden van den H. Franciscus van Sales zijn om zoo te zeggen, gevloeid uit het zoetste hart van Maria, onze dierbare Moeder en Koningin; zij vooral koestert het grootste verlangen, dat al hare kinderen tot de eene of andere broederschap der heilige Katholieke Kerk en op geheel bijzondere wijze, tot de broederschap van den allerheiligsten Rozenkrans behooren.

En om welke redenen?

Omdat de Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, in de Broederschap aan Haar in 't bijzonder toegewijd, den geloovigen de grootste genadeschatten kan en wil mededeelen om alzoo hare kinderen, voor eeuwig rijk en gelukkig te maken.

1, *Welke heerlijke vruchten brengt de Broederschap van den heiligen Rozenkrans voort!*

Even als de eerste christenen ten tijde der Apostelen, maken hare medeleden slechts één hart en ééne ziel uit; in eene

geestelijke gemeenschap van goederen leven zij als broeders onder elkander, en allen worden deelachtig aan de tallooze goede werken en verdiensten, die zij voortdurend verrichten.

Zij komen te zamen in het huis van God, omringen gemeenschappelijk het altaar en den troon van Maria, wekken zich op tot het goede door het aanhooren van Gods woord, bidden voor elkander en voor de afgestorven broeders en zusters, geven aalmoezen aan de behoeftigen en dragen liefderijk bij tot versiering van Gods tempel en Maria's heilighdom en ondersteunen elkander tot in den dood, door gebeden, christelijke liefde en broederlijke dienstvaardigheid.

»O! hoe goed en hoe aangenaam is het, als broeders te zamen te wonen.» 1)

»Een broeder, die door zijn broeder geholpen wordt, is als eene sterke stad. 2)

Hebben allen niet één Vader, ééne Moeder, wien al hun vertrouwen, al hunne liefde geschonken is!

Waar vindt men onder de menschen

1) Ps. 132. 1.

2) Spr. 18. 19.

op aarde eene vereeniging, die zulke zalige en zekere doeleinden beoogt en bereikt, als de broederschap van den Heiligen Rozenkrans?

Welke troostvolle gerustheid verleent ze u in het stervensuur, een kind te zijn van Maria, aan de Rozenkranskoningin als Haar eigendom toe te behooren!

2. Hoe oud is de Broederschap van den H. Rozenkrans?

Reeds in het jaar 1221 bestonden in Spanje verscheidene broederschappen; in dezelfde eeuw werden ze in vele steden van Italië opgericht, en in Duitschland werden reeds ten tijde van den H. Dominicus, kerken, kapellen en altaren toegewijd aan de Koningin van den H. Rozenkrans.

3. Hoe groot is het aantal medeleden dezer schoone en heilzame vereeniging?

»Tel, zoo gij kunt, de sterren" 1) even zoo min kan men het overgroot getal tellen der kinderen van Maria, in de broederschap van den H. Rozenkrans; bij alle volkeren, in alle eeuwen,

1) Gen. 15. 5.

onder alle standen, niet slechts landlieden, arbeiders of daglooners, maar ook burgers, adellijken, graven en vorsten, koningen en keizers, priesters, bisschoppen en Pausen: mannen van kunst en wetenschap sloten zich hierbij aan en werden nederige kinderen der Hemelkoningin, die zij dagelijks met een godvruchtig rozenkransgebed vereerden.

De Pausen Innocentius V, Benedictus XI, de H. Pius V, Gregorius XIII, Clemens IX, Pius VII waren allen medeleden van de rozenkransbroederschap; eveneens Keizer Frederik III, Maximiliaan I en Karel V; van de Koningen van Frankrijk: Hendrik II, Frans II, Karel IX.

Van Portugal: Hendrik I, Alphonsus V, die meermalen in den ministerraad zeide: Laat ons de allerheiligste Maagd aanroepen, opdat haar rozenkrans mij helpe in het bestieren van mijn rijk."

Van Spanje: Koning Philippus II, die tot zijn zoon de volgende woorden richtte: »Wilt gij uw rijk bewaren en in vrede behouden, draag dan steeds den rozenkrans bij u."

Van Bohemen: Koning Johannes, die

de predikers van den H. Rozenkrans, de beste hervormers van zijn rijk noemde.

Van de oude republiek van Venetië: de Senaat zelf, die plechtig verklaarde: *»Noch de generaals, noch het leger, noch de wapenen, maar Onze Lieve Vrouw van den H. Rozenkrans heeft ons de overwinning doen behalen.»*

De universiteiten van Salamanca en Parijs legden onder eed het getuigenis af, dat naar hun gevoelen, door de talrijke leden der broederschap van den H. Rozenkrans, Spanje en Frankrijk in het heilig katholiek geloof bewaard bleven, terwijl de ketterij allerwege zulke rampzalige verwoestingen aanrichtte.

Uit oude registers van de jaren 1475—1479, geeft aan de Eerw. Pater Leikes eene opgave van leden, die in eenige steden tot de Broederschap van den Rozenkrans behoorden. Zoo bijv. telde Aken 13.000 leden; Straasburg 4128; Augsburg 32.000; Basel 7464; Brussel 2000; Luik 5300; Mainz en Frankfort 7280; Ulm 4000; Zutphen meer dan 4000 leden.

In vele gemeeten was de geestelijkheid

met de gansche parochie in de broederschap ingeschreven; eveneens de meeste kloosters van Duitschland, Frankrijk, Engeland en Italië en vele bisschoppen met al hunne priesters.

Besluit hieruit, zoodra mogelijk tot de schoone broederschap van den H. Rozenkrans toe te treden. Is het u onbekend, op welke wijze zulks geschiedt, dan zal ongetwijfeld uw geestelijke herder of uw biechtvader u met liefde te hulp komen en zich gelukkig achten, aan de machtige Koningin van den H. Rozenkrans, een nieuwen vereerder te hebben bezorgd.

17 OCTOBER.

Wees ook een ijverig lid der
Rozenkrans-broederschap.

*„Doe met ijver wat uwe
hand verrichten kan.”*

Pred. 9. 10.

Telken dage verkondigen millloenen
stemmen op aarde den lof van

Maria door het heilig gebed van den Rozenkrans.

Alle dienaren dezer machtige en liefdevolle Koningin, leggen hunne tijdelijke en eeuwige belangen in hare handen, want nooit is het gehoord, dat zij iemand verstooten of niet geholpen heeft die met een kinderlijk vertrouwen zijn toevlucht nam tot haar moederhart.

Gij, die als lid der Broederschap van den H. Rozenkrans, ook deelneemt aan de uitverkoren schare der kinderen van Maria, beijver u steeds uit al uwe krachten, dezer groote genade waardig te worden.

Tracht alle verplichtingen der vereeniging naar behooren te vervullen en in haar geest te handelen.

1. Welke zijn de verplichtingen der Broederschap van den H. Rozenkrans!

A. Men moet zich in het register eener kanoniek opgerichte broederschap, door een daartoe gevolmachtigd priester laten inschrijven.

B. De eenige verplichting der leden is, *wekelijks eenmaal den ganschen Rozenkrans van 15 tientjes te bidden*, hier-

toe een gewijden rozenkrans te gebruiken en de vijftien geheimen eenigen tijd te overwegen.

Wanneer de rozenkrans gezamenlijk gebeden wordt, is het voldoende, als er slechts een enkel, bijv. de voorbidder, een gewijden rozenkrans gebruikt.

Volgens de verklaring van Pius IX, 22 Jan. 1858 is het niet noodig den geheelen rozenkrans op een en denzelfden dag te bidden; maar kan men zulks doen in drie of meerdere malen; ook kan men het gebed na elk tientje onderbreken; 't is slechts vereischt dat men op het einde der week een rozenkrans van 15 tientjes gebeden heeft, om deelachtig te worden aan de aflaten der broederschap.

De rozenkrans moet bestaan uit vijf, tien of vijftien tientjes en gewijd zijn door een Pater Dominicaan, of een priester, die van den Paus of den Generaal der Dominicanenorde, de noodige volmacht hiertoe ontvangen heeft.

Het gebruik van een zoo gewijden rozenkrans, alsmede de inschrijving in het register der broederschap, zijn noodzakelijke voorwaarden om de aflaten te kunnen verdienen.

Alle geloovigen van beider geslacht, ook kinderen, die genoegzaam onder-richt en ontwikkeld zijn om den rozenkrans te bidden, kunnen in de broederschap worden opgenomen.

De leden, die den wekenlijschen rozenkrans niet bidden, maken zich daar-voor niet schuldig aan zonde, maar be-rooven zich slechts van vele aflaten, terwijl zij als medeleden deel blijven hebben aan de talrijke gebeden, verdiens-ten en goede werken van millioenen broeders en zusters.

Grootelijks bedriegen zich derhalve degenen, die van de broederschap geen deel willen maken, omdat zij wekelijks den rozenkrans niet regelmatig kunnen bidden.

2. Welke is de geest der Broederschap van den H. Rozenkrans?

Overeenkomstig de statuten van de Aartsbroederschap van den H. Rozenkrans, is haar doel geen ander dan het heil der zielen, tot meerdere eer van God en der Allerzaligste Maagd Maria; een voortdurend streven naar de chris-telijke volmaaktheid, door een getrouwe

beoefening der godsvrucht tot de H. Rozenkranskoningin.

Om dit doel des te eerder en zekerder te bereiken, wordt den leden bijzonder aanbevolen: de algemeene communie op den eersten Zondag van elke maand; het beoefenen van ware christelijke deugden, het aanhoudend gebed voor de bekeering der zondaars, ketters en ongeloovigen.

Wees derhalve een vurig en ijverig lid dezer broederschap. Eene enkele ijverige ziel kan meer doen alléén, dan duizend onverschillige menschen te zamen. Begrijp wel, van hoeveel belang het gebed is voor onze H. Katholieke Kerk. Zijn er niet millioenen schapen buiten den éénen veiligen schapstal, op dwaalwegen zwervend, geen gehoor gevend aan de stem van den goeden Herder, en in gevaar in den eeuwigen afgrond te vergaan!

Zijn er hedendaags niet even zoovele katholieken, die afgeweken van den weg der goddelijke gebeden, voortdurend in groote zonden leven en Gods wraak over zich afroepen?

O! hoevele groote zondaars verschij-

nen dagelijks voor den rechterstoel van den alwetenden, rechtvaardigen en zoo zwaar beleedigden God! In het uur van sterven willen er velen, helaas, van bekeering niets weten, of wel het is eene schijnbekeering, of wel, God, die ons door zijn evangelie waarschuwt: *waakt, want gij weet noch den dag, noch het uur,*" roept hen plotseling op ten oordeel!

Wie is er dan, die kan helpen en redden, wanneer geene menschelijke hulp meer mogelijk is?

O! de liefderijke Koningin van den H. Rozenkrans, zij kan, zij zal redding aanbrengen, bijaldien gij Haar ootmoedig smeekt en zoo gij als een ijverig medelid harer broederschap, godvruchtig den rozenkrans bidt voor het heil der zielen, voor de bekeering der zondaars, voor bijstand aan hen, die den doodstrijd strijden.

Met de gouden keten van heilige Wees-Gegroeten kunt gij den arm van Gods gerechtigheid tegenhouden, opdat Hij de zondaars niet oogenblikkelijk trefte, maar aan die ongelukkigen, verblinden en verdwaalden, de genade

schenke der bekeering en boetvaardigheid.

De Heilige Maagd zal medelijden gevoelen voor die arme zielen, die ook vrijgekocht zijn door het kostbaar bloed van haar Goddelijk Kind; zij zal helpen, ook dáár waar alle hoop reeds lang vervlogen is. Met den rozenkrans kunt gij de gansche wereld omvatten, en alle menschen in uw gebed insluiten.

Voor aler gij het rozenkransgebed begint, stel u eerst in Gods aanbiddelijke tegenwoordigheid en verplaats u in den geest, voor den genadetroon der Hemelkoningin, en maak eene oprecht goede meening, bij voorbeeld, op de volgende wijze:

O mijn God! neem goedgunstig het gebed aan van een armen zondaar, ik draag het U op, tot uwe meerdere eer en aanbidding, tot dankzegging voor alle weldaden, die ik van uwe oneindige goedheid, naar lichaam en ziel ontvangen heb; tot verheerlijking Uwer heilige Moeder Maria en aller lieve Heiligen, bijzonder van den H. Vader Dominicus en mijne heilige Patronen; en ook tot vergiffenis mijner zonden,

Tevens bid ik U door dezen H. Rozenkrans, o mijn barmhartige God, voor alle medeleden dezer broederschap, opdat zij door Maria's voorspraak en bescherming, in uwe genade leven en sterven. Verder bid ik U, voor alle arme zondaars, opdat zij zich bekeeren; voor alle noodlijdenden en zieken, opdat zij hulp en troost ontvangen, bijzonder voor N. N.; voor alle arme zielen des vagevuurs, opdat zij verlost worden, in de vreugde des Heeren ingaan, en U in de eindelooze eeuwigheid loven, danken en beminnen. Ik bid en smee U voor onze gansche, heilige katholieke Kerk voor Paus en bisschoppen, voor priesters en volk, opdat allen één zijn in geloof en liefde en zich eeuwig mogen verheugen in uwe heerlijkheid. Amen.

18 OCTOBER.

Verheug u over de kostbare voor-
rechten der Broederschap van
den H. Rozenkrans.

*»Vergadert u schatten
in den hemel.»*

Matth. 6. 20.

O Maria! wie kan U naar waarde prijzen en danken, Gij, die door uwe overgroote verdiensten de gansche bedorven wereld, zoo edelmoedig te hulp komt.”

Deze woorden van den H. Augustinus (Serm. de Assumpt. B. V.) kunnen vooral de kinderen van de Rozenkranskoningin, als medeleden harer Aartsbroederschap, met vreugdige harten herhalen; zij immers worden de kostbaarste genaden en voorrechten deelachtig, wier hooge waarde zij eerst in het stervensuur en in de eeuwigheid, in hun ganschen omvang zullen schatten.

De drie voornaamste voorrechten zijn:

1. De geestelijke gemeenschap van goederen.

2. Het H. altaar van den Rozenkrans,

3. De H. Mis van den Rozenkrans.

1. *De geestelijke gemeenschap van goederen.*

Alle leden, die in de Aartsbroederschap zijn ingeschreven en *wekelijks* een derde deel van den Rozenkrans, aldus een rozenhoedje van vijf tientjes bidden, hebben, krachtens Apostolische goedkeurig en toestemming der gansche Predikorde, deel aan alle geestelijke goederen en verdiensten, namelijk: de H. Missen, gebeden, predikingen, onder-richtingen, vasten, boetvaardigheid, alle oefeningen van deugd der drie orden van den H. Dominicus en van alle medeleden der rozenkrans-broederschap in de wereld.

Insgelijks verheugen zij zich en hunne afgestorven ouders in een groot aandeel aan alle verdiensten der strijdende kerk op aarde.

Dit gemeenschappelijk erfdeel, tegelijk met de bijzondere voorspraak van talloze heiligen, die in hun aardsche leven

tot de broederschap behoorden, is een schat van onberekenbare waarde en de voornaamste genade van de geheele broederschap.

Deze vereeniging is derhalve als een groote, gemeenschappelijke familie, welke God tot Vader, en Maria tot Moeder heeft, in welke ieder lid zijn aandeel heeft in den rijkdom, in de verdiensten der anderen, zoodanig zelfs, dat in deze levende keten het ontaarde kind genade ontvangt ter wille van het goede; de vijand gespaard wordt ter wille van den vriend, gelijk de H. Augustinus door de tranen zijner heilige moeder Monica, van een groot zondaar tot een heiligen bisschop in Gods Kerk herboren werd.

Welk een rijkdom van genaden! Wat zijn alle schatten, rijkdommen, kostbaarheden der aarde waardeloos, als gij ze vergelijkt met eene enkele genade, welke de algoede God, u door de broederschap van den H. Rozenkrans, tot heil uwer onsterfelijke ziel mededeelt!

Kan ooit het vergankelijke met het eeuwige, het aardsche met het hemelsche vergeleken worden?

O! met welk vreugdevol hart kunt gij dank zeggen aan de verhevene Koningin van den H. Rozenkrans, onze lieve Moeder Maria, dat ook gij haar kind zijt geworden door in te treden in hare broederschap.

II. *Het altaar van den H. Rozenkrans* is voor alle priesters, die medeleden zijn der broederschap en voor een afgestorven lid de H. Mis opdragen, bevoorrecht, een altare privilegium. (Innoc. XI. 31 Juli 1679.)

Hetzelfde altaar heeft ook dit voorrecht als de H. Mis gelezen wordt, voor een niet-lid. (14 April 1856.)

Dit voorrecht is echter niet persoonlijk, maar plaatselijk, zoodat het alleen bestaat daar waar zich een rozenkransaltaar bevindt.

Paus Pius IX heeft dit voorrecht uitgestrekt tot alle priesters, ook wanneer deze geen lid zijn der broederschap, op voorwaarde echter dat in dezelfde kerk geen ander bevoorrecht aldaar bestaat.

Deze aflaat kan ook toegevoegd worden aan afgestorvenen, die geen deel uitmaakten der broederschap, doch hij is slechts geldig voor ééne arme ziel.

III. *De Mis van den H. Rozenkrans*, »Salve Radix Sancta,” waaraan bijzondere aflaten verbonden zijn, mag door de priesters der Dominicanen-Orde, ook door degenen, die tot de derde Orde van den H. Dominicus behooren, met toestemming van den Generaal der Orde; en door de seculiere geestelijkheid met verlof van den Paus gelezen worden. Dit kan geschieden elken Woensdag en Zaterdag, exceptis festis 1 en 2 cl de præcepto, feria, vigilia, octava privilegiata, festiv. B. M. V. et infra hanc octavam.

De gewichtige genadebrief van Paus Clemens X, gegeven te Rome den 16 Febr. 1671, op het dringend verzoek van Koning Karel II van Spanje en diens moeder Maria Anna, luidt als volgt:

»Alle priesters, van welken stand of orde, aan wie door den Pauselijken Stoel is toegestaan deze H. Rozenkransmis te lezen, zoo dikwijls zij deze lezen; verder alle kloosterlingen der Predik-Orde van beider geslacht, ook van de 3de Orde, en alle broeders en zusters der broederschap van den hoogheiligen rozenkrans, op alle plaatsen der wereld,

hetzij deze broederschap reeds is opgericht, of op latere tijden behoorlijk opgericht worde — deze allen, wanneer zij na eene goede biecht of minstens met een rouwmoedig voornemen om te biechten, alzoo met een volmaakt berouw over hunne zonden, deze heilige Mis bijwonen en alsdan bidden voor het welzijn der H. Katholieke Kerk, voor de uitroeijing der ketterijen en voor de eenheid der christen-vorsten, worden deelachtig aan alle genaden en aflaten, welke aan het bidden van den ganschen rozenkrans verleend zijn. Bovendien kunnen allen bovengemelden, wanneer zij de heilige gewoonte hebben — de priesters, deze H. Mis te lezen — de anderen, dezelve dikwijls bij te wonen — na gebiecht en gecommuniceerd te hebben eenigen tijd bidden tot intentie der Kerk, elke maand eenmaal de aflaten deelachtig worden, welke deze broederschap verleent aan hare leden, die de gewone processien begeleiden. Al deze aflaten kunnen worden toegevoegd aan de zielen des vagevuurs.

Hoe gelukkig zijn toch de medeleden dezer, aan de genadeschatten des hemels

zoo rijke broederschap van den H. Rozenkrans!

Laten wij steeds onze liefderijke Koningin dank zeggen, die ons al deze zegeningen van haar Goddelijken Zoon verworven heeft; want geene genade, tenzij door Maria.

O, allerzaligste Koningin van den H. Rozenkrans, gedoog dat ik U aanroep met de woorden van den H. Ephrem:

»Sta mij immer bij, barmhartige Maagd; wend in dit leven als eene ijervolle beschermster en helpster, elken vijandelijken aanval van mij af en geleid mij ter eeuwige zaligheid; in het laatste oogenblik mijns levens, verdedig dan mijne ziel in den hevigen strijd tegen den boozen vijand; en op den vreeselijken oordeelsdag, behoed mij van de eeuwige verwerping en stel mij aan als erfgenaam van de eeuwige heerlijkheid van Uwen Goddelijken Zoon. Amen.

19 OCTOBER.

Geef voldoening voor de zonden
uit den rijken schat der H.

Aflaten voor u en de
arme zielen.

*»Bij mij zijn rijkdommen en
»onmetelijke goederen.»
Spr. 8. 18.*

Eene onschatbare weldaad bewijst ons de Katholieke Kerk, de bewaarster der goddelijke geheimen, de draagster der sleutelen van het hemelrijk, dat zij voor hare kinderen den rijken en onuitputbaren schat der heilige aflaten opent.

De aflaten zijn de vrucht van Jezus' bloed en lijden, de vrucht van de verdiensten en smarten der H. Moeder Gods, der boete en marteling van alle Gods lieve Heiligen.

Zij zuiveren onze ziel van de overblijfselen der zonde, dewijl zij voor onze schulden aan de goddelijke rechtvaardigheid voldoen; zij noodigen ons uit,

voortdurend in staat der heiligmakende genade te leven en werken van godsvrucht, liefde en versterving te verrichten; zij verkorten voor ons den tijd van straf in het andere leven, of behoeden ons geheel en al tegen dat lijden; zij zijn eindelijk voor ons een der beste middelen, de zielen der afgestorvene ouders, bloedverwanten, vrienden en weldoeners te troosten, en hunne intrede in den hemel in het land van zaligheid, licht en vrede, te bespoedigen.

Met welke groote vreugde en dankbaarheid, zal daarom het kind der Rozenkran-koningin in hare heilige broederschap uit dezen rijken schat der aflaten putten, dewijl er bijna geene vereeniging bestaat, waaraan de Kerk zoo menigvuldige en groote aflaten verleend heeft.

Geef daarom der goddelijke gerechtigheid voldoening voor uwe schulden en wel uit deze rijke schatkamer; bid ijverig den H. Rozenkrans, verricht vele goede werken, en niet slechts zult gij aan legioenen van arme zielen de deuren des hemels ontsluiten, maar gij zelf zult daardoor de felle pijnen des vage-

vuurs ontgaan kunnen, of zeer zeker den tijd van kwelling en lijden verkorten, en daaruit gered worden door uwe liefderijke Moeder in den hemel, onze H. Koningin van den Rozenkrans, die u zal opnemen onder het getal der Engelen en gelukzaligen.

Om uwen godvruchtigen ijver in het bidden van den H. Rozenkrans nog meer op te wekken, laten wij hier eenige aflaten volgen, verleend of bevestigd door meerdere Pausen, o. a. door den H. Pius V, Sixtus IV, Gregorius XIII, Innocentius XI, Pius VII, en Pius IX.

(Decr. 31 Juli 1679; 12 Mei 1851, 18 Sept. 1862; 25 Febr. 1877.)

I. VOLLE AFLATEN.

Algemeene voorwaarden: Het ontvangen der HH. Sacramenten en een gebed volgens de meening van Z. H. den Paus.

De regelmatige wekelijksche biecht is voldoende om alle in de week voorkomende aflaten te verdienen.

Dáár, waar geene bijzondere voor-

waarden zijn aangegeven, zijn de algemeene voldoende.

I. Op den dag der inschrijving of den volgenden zon- of feestdag twee volle aflaten:

Voorwaarden: Inschrijving in het register der broederschap, Heilige Communie in de kerk der broederschap en het bidden van een rozenkrans.

II. In het uur des doods, zes volle aflaten:

Voorwaarden: 1. Het ontvangen der H. Communie als teerspijs; 2. Oefening van geloof en opdracht aan de allerzeligste Maagd.

3. Generale absolutie van den H. Rozenkrans door een bevoegd priester.

4. Dezelfde van den bestuurder der Broederschap.

5. Aanroeping van den Zoeten Naam Jezus.

6. De stervende houdt de gewijde rozenkranskaars in de handen.

III. Op elken eersten Zondag van iedere maand, vijf volle aflaten.

Voorwaarden: 1. H. Communie in de kerk der broederschap.

2. Bezoek aan het altaar van den H. Rozenkrans.

3. Persoonlijk deelnemen aan de processie.

4. Daarna bezoek aan de Rozenkranskapel en gebed tot intentie van zijne Heiligheid.

Deze aflaten kunnen verdiend worden door de leden die verhinderd zijn deze voorwaarden te vervullen, mits zij een rozenkrans bidden met de meening de H. Sacr. bij gelegenheid te ontvangen.

De zieken bidden slechts een rozenkrans.

IV. Op den laatsten zondag van elke maand, twee volle aflaten.

Voorwaarden: Het bezoek eener kerk.

V. Eens in de maand, twee volle aflaten, op dagen naar verkiezing.

Voorwaarden: Eene dagelijksche overweging van minstens één kwartier uurs.

VI. Dagelijks een volle aflat, voor het bidden van den ganschen rozenkrans.

VII. Op het Paaschfeest, Hemelvaartsdag en Pinksteren, drie volle aflaten.

Voorwaarden: 1. Bezoek aan het altaar van den H. Rozenkrans.

2. Bezoek aan vijf altaren eener kerk, of vijf bezoeken aan één altaar.

3. Bezoek eener kerk.

VIII. Op de voornaamste feestdagen van O. L. V. namelijk de Onbevl. Ontvan-genis, O. L. V. Lichtmis, Boodschap, Visitatie, Hemelvaart, Geboorte, en Opdracht, of wel onder de Octaaf dezer feestdagen, drie volle aflaten.

Voorwaarden: 1. Bezoek aan het altaar van den H. Rozenkrans. 2. Bijwo-nen der processie of van het gebed van den Rozenkrans. 3. Het bezoeken eener kerk.

IX. Op den feestdag van den H. Rozenkrans, den eersten Zondag van Oc-tober, vijf volle aflaten zooals n° 3.

Verder volle aflaat, gelijk aan den Portiuncula-aflaat, toties, quoties, d. i. volle aflaat, zoo dikwerf een lid der Broederschap, vanaf den vooravond van het feest tot zonsondergang van den feestdag, de rozenkrans-kapel bezoekt en aldaar bidt tot intentie van Z. H. den Paus.

X. Onder de octaaf van het Rozenkransfeest, op een dag naar verkiezing,

volle aflat, voor het bezoeken der Rozenkrans-kapel.

XI. Op elken feestdag, waarop een geheim van den allerheiligsten Rozenkrans gevierd wordt, volle aflat. Bezoek aan het altaar van den H. Rozenkrans.

XII. Op elken der vijftien Zaterdagen welke het feest van den H. Rozenkrans voorafgaan, twee volle aflaten.

Voorwaarden: 1. Het bijwonen der H. Mis van den Rozenkrans (»Salve radix sancta») met het voornemen om te biechten.

2. H. Communie in de kerk der Orde.

Deze aflaten kunnen ook verdiend worden, onder dezelfde voorwaarden' op vijftien Zaterdagen naar verkiezing. Pius IX. Daarenboven op drie dezer Zaterdagen, naar verkiezing, nog een derde volle aflat.

XIII. Op elken der vijftien Dinsdagen ter eere van den H. Dominicus, den stichter van den H. Rozenkrans, een volle aflat.

Voorwaarden: Het bijwonen der godsdienstoefening.

XIV. Op elken feestdag der Heiligen

van de Orde des H. Dominicus, een volle aflaat.

Voorwaarden: Het bezoek der kerk van de H. Orde, of der daartoe bevoorrechte broederschapskerk.

Deze feestdagen zijn:

H. Raymundus	23 Januari;
H. Catharina v. Ricc . .	13 Februari;
H. Thomas v. Aquine . .	7 Maart;
H. Vincentius Ferrerius .	5 April;
H. Agnes v. Montep. . .	20 „
H. Petrus Mart.	29 „
H. Catharina v. Siëna. .	30 „
H. Pius V, Paus	5 Mei;
H. Antoninus	10 „
H. Joannes Mart.	9 Juli;
H. Dominicus.	4 Augustus;
H. Hyacinthus	16 „
H. Rosa v. Lima	30 „
H. Dominicus Sor. . . .	15 Sept.;
H. Ludov. Bertrandus. .	10 Oct.;
Feest van alle Heiligen	
der Orde	9 Nov.

XV. Op Nieuwjaarsdag, drie Zondagen in April, op elken Zondag van de vasten, op twee Vrijdagen der vasten naar verkiezing, een volle aflaat in elke kerk.

Op het feest der H. Drievuldigheid,

van het H. Sacrament, van den H. Naam van Maria en den Patroon der Kerk, alsmede voor het bijwonen van de vier jaargetijden der Orde, zijnde den 3 Februari, 13 Juli, 5 Sept. en 10 November, een volle aflat in de kerk der broederschap.

XVI. Alle aflaten der Brigittijnsche rozenkransen.

XVII. Het rozenkrans-altaar is voor alle priesters, die tot de broederschap behooren bevoorrecht ten gunste van alle zielen in het vagevuur. De Missa de Requiem is vereischt, wanneer de kerkelijke rubrieken haar veroorloven.

De medeleden, die in kloosterlijke clausura leven, kunnen al deze aflaten verdienen aan het altaar hunner kerk of kapel. (Pius IX. 1871.)

Bijaldien eene feestviering verschoven wordt, geschiedt dit insgelijks met de aflaten aan dien feestdag verbonden.

II. GEDEELTELIJKE AFLATEN.

Uit het groot aantal dezer aflaten zullen wij er slechts eenige laten volgen:

1. Voor het gedurig bij zich dragen

van een gewijden rozenkrans, dagelijks 200 jaren en 200 quadragenen.

2. Zoo dikwerf men vijf tientjes achtereenvolgens bidt: telken male 10 jaren en 10 quadragenen; deze aflaten zijn door Pius IX verdubbeld, wanneer het rozenkransgebed gezamenlijk, met 100 jaren vermeerderd als het aan een gewijden rozenkrans, met 50 jaren en 50 quadragenen verrijkt, wanneer hetzelfde het altaar van den H. Rozenkrans of bijaldien dit ontbreekt, in eene kerk verricht wordt.

Voor elk »Onze Vader» en elk »Wees Gegroet», 100 dagen aflat en 10 jaren en 10 quadragenen.

3. Voor het bidden van den ganschen rozenkrans op een en denzelfden dag, nog bijzondere volle en gedeeltelijke aflaten.

4. Aan verschillende goede werken, welke men verricht, zijn aflaten verbonden.

Het is derhalve raadzaam, 's morgens de goede meening te maken alle aflaten te willen verdienen, welke men gewinnen kan.

Voor allen, zegt de H. Ignatius, die

Gods liefde en den hemel zoeken, zijn de aflaten een onmetelijke schat en kostbare edelgesteenten.

Vergeet daarom de arme zielen en u zelve niet, schenk voldoening aan de goddelijke Rechtvaardigheid voor uwe zonden en schulden, door de heilige aflaten der broederschap van den H. Rozenkrans, en verheug u over de woorden welke de goddelijken Zaligmaker eens sprak tot de H. Gertrudis, die al hare goede werken en alle aflaten toevoegde aan de zielen des vagevuurs:

„Heb goeden moed, Gertrudis, zoo sprak de Heiland, want uwe groote liefde tot de arme zielen, was mij zoo welgevallig, dat gij na uwen dood van het vagevuur zult bevrijd blijven; ja, ik zal u door mijne geliefde bruiden, die gij door uw gebed uit het vagevuur bevrijd hebt, den hemel doen binnenleiden.”

20 OCTOBER.

De eeuwigdurende Rozenkrans.

*»De goedertierenheid des Heeren, ik
 »wil haar eeuwiglijk bezingen.»*
 Ps. 88. 2.

De liefde tot Jezus in zijn aanbidde-
 lijk Altaargeheim had den eerbied-
 waardigen Pater Le Quieu uit de Orde
 van den H. Dominicus aangespoord,
 te Marseille in den jare 1634, de altijd-
 durende aanbidding van onzen Heer in
 zijn H. Tabernakel te prediken, en eene
 vereeniging tot dit godvruchtig doel te
 stichten.

Reeds den 1 Januari van het daar-
 opvolgende jaar, verkondigde Petronius
 Martini uit dezelfde Orde der Predik-
 heeren te Bologna aan het graf van den
 H. Dominicus, de onafgebroken veree-
 ring van Maria door middel van den
 H. Rozenkrans, en arbeidde met een
 vurigen ijver aan den bloei der vereeni-
 ging van den eeuwigdurenden Rozenkrans
 een gezelschap, dat zich reeds in den
 zegen van den Heiligen Apostolischen
 Stoel verheugde.

I. Deze vereeniging is eene *heilige eerewacht* van Maria, welke ten doel heeft, der allerzaligste Maagd en haar Goddelijken Zoon eene onafgebroken vereering te bewijzen, doordat hare medeleden zich voornemen en zorg dragen, dat op elk uur, zoowel bij dag als bij nacht, onophoudelijk de rozenkrans geboden worde. Met eene wonderbare snelheid verspreidde zich deze stichtende vereeniging, zoodat elleen in de stad Bologna, van den beginne af, alle 8760 uren des jaars, onder de dienaren der Rozenkranskoningin verdeeld en met de meeste zorg besteed werden.

In Duitschland, Frankrijk, België en Spanje werd eveneens de ijver der Katholieken aangewakkerd, zoodat verscheidene familiën zich eene gansche nacht voorbehielden, welks uren zij tot het bidden van den H. Rozenkrans, onder hare huisgenooten verdeelden.

Ook het gewone volk had zijn behagen in deze vereering der H. Moeder Gods en sloot zich bereidwillig hierbij aan.

Helaas, deze schoone vereeniging, welk de vurige liefde en godsvrucht van het geloovig hart tot Maria, zoo heerlijk

aan den dag legde, geraakte op het einde der vorige eeuw in verval, even als zoovele christelijke instellingen, die in de vreeselijke stormen der goddeloosheid schipbreuk leden.

Edoch! duizendmaal zij geloofd de barmhartige God en zijne gebenedijde Moeder Maria! in onzen tijd, waarop, wel is waar, dat ongeloof en de zedeloosheid den geest van het christendom trachten te verbannen, waarop de vijanden der waarheid de Kerk Gods met haat en woede bestrijden, waarop echter ook, twee groote Pausen, Pius IX en Leo XIII het scheepje van Petrus met hemelsche kracht besturen, was de hulp van Maria ook nabij, zoodat onder hare moederlijke bescherming de Kerk altijd één, heilig, apostolisch en Katholiek, zich meer en meer onder alle volkeren der aarde uitbreidde.

En het middel waarvan Maria zich bediende, om de geloovigen inniger met Jezus Christus en Zijne H. Kerk te verbinden, was de vernieuwing der oude kerkelijke broederschappen en instellingen, en onder deze de zoo vruchtbare vereeniging van den eeuwigdurenden

Rozenkrans.

Ongetwijfeld, niet zonder eene bijzondere medewerking van de allerzaligste Maagd, die ons alle genaden van God afsmeekt, door wier verdiensten en voorpraak aan de Kerk Gods barmhartigheden en zegeningen toestroomen, heeft de aan de Moeder des Heeren bijzonder toegewijde Orde der Dominicanen, in het jaar 1858, de vereeniging van den altijddurenden Rozenkrans wederom hersteld, voor het eerst ingevoerd in Lyon, en eene nieuwe inrichting hieraan gegeven, welke goedgekeurd werd door den onvergetelijken Pius IX (12 April 1867).

Volgens deze nieuwe inrichting bestaat deze vereeniging uit afdeelingen van 24 leden voor de vier en twintig uren van elken dag, of wel om één uur te bidden in de maand of eens in het jaar. De algemeene bestuurder der vereeniging is een priester van de Orde der Dominicanen, bijgestaan door prefecten van het gezelschap.

Deze vereeniging verschilt dus van de broederschap van den H. Rozenkrans en is zelve geene broederschap,

maar een gezelschap of eene vereeniging.

Op vele plaatsen heeft deze vereeniging nog een bijzonder doel, namelijk te bidden voor het zielenheil der stervenden, om voor hen, die met den dood strijden, een zalig sterfuur van God te verkrijgen.

II. Op welke wijze behoort men dit aan de Rozenkranskoningin gewijde uur te besteden?

Om met een rein en heilig hart aan Gods H. Moeder dit gebed op te dragen, is het voor alles zeer prijzenswaardig, wanneer men op den dag, dat men zijne bedestond moet verrichten, tot de HH. Sacramenten nadere; kan dit echter niet gevoeglijk geschieden, dan verwekke men een volmaakt berouw over alle zonden zijns levens, wijde zich als haar dienaar of dienaressen aan Maria toe en verkieze Haar tot bijzondere Patronen voor het leven en het uur des doods.

Wanneer het uur is aangebroken, kniel dan eerbiedig neder in de kerk als zulks gevoeglijk kan, of wel op eene tot het gebed geschikte plaats, maak voor het gebed eene goede meening ---

tot meerdere eer van God, der Allerheiligste Maagd Maria, van het gansche hemelsche hof — voor onzen H. Vader den Paus, voor de geheele strijdende Kerk op aarde, voor hen die met den dood strijden, voor uwe eigene aangelegenheden en voor de arme zielen der lijdende Kerk in het vagevuur, aan welke gij de aflaten toevoegt, die gij verdienen kunt.

Begin dan met de meeste godsvrucht uw rozenkransgebed; overdenk met een geloovig hart de vijftien geheimen, en vereenig u in den geest met alle Engelen en Heiligen des Hemels en al uwe medeleden op aarde.

Om uwe aandacht nog te vermeerderen, denk dat het wellicht voor de laatste maal is, dat gij aan de Rozenkranskoningin deze eerbiedige hulde bewijst, en weldra zult sterven.

Is er na het rozenkransgebed nog tijd over, bid dan de litanie van Loretto en andere gebeden ter eere van Maria.

Bijaldien gij verhinderd zijt uw biduur te houden, stel dan iemand in uwe plaats, opdat de aanhoudende vereering

der goedertierene Koningin niet onderbroken worde.

Hoe schoon immers worden in de vereeniging van den eeuwigdurenden Rozenkrans, de prophetische woorden van Maria bewaarheid: »*Zie van nu af, zullen alle geslachten mij zalig prijzen.*»

Aflaten: Pius IX verleende bij decreet van April 1867, aan alle medeleden, die maandelijks het hun aangewezen gebedsuur godsvruchtig houden, een vollen aflat, mits men biechte, communiceere, eene kerk bezoeke en aldaar eenigen tijd bidde volgens de meening van Z. H.

Deze aflat is toevoeglijk aan de zielen des vagevuurs.

21 OCTOBER.

Bied Maria dagelijks een frischen zuiker aan, in de vereeniging van den Levenden Rosenkrans.

„Blijft in mijne liefde.”
Jo. 15. 9.

De liefde is vindingrijk, zij zegt nooit: thans is het genoeg, doch zoekt steeds nieuwe middelen en wegen om den beminde te behagen.

Is dit het geval met de aardsche liefde, niet zelden met onedele beweegredenen vermengd, vaak zoo onstandvastig en zoo spoedig in haat en afkeer veranderd; de bovennatuurlijke zuivere liefde tot God onzen Heer, en tot onze hemelsche Moeder Maria, is daarentegen gansch anders en volmaakt gevormd; zij veredelt zich dag op dag, neemt steeds toe in vurigheid en heiligen ijver, en stelt alles in het werk om Jezus en Maria te verheerlijken en hunne eer ook bij anderen te bevorderen.

1. Onder de duizende middelen door vrome zielen uitgedacht om Gods Moeder te eeren, blinkt ook uit de *Levende Rozenkrans*, eene vereeniging van vijftien personen, die elke maand de vijftien tientjes van den rozenkrans door het lot verdeelen en zich verplichten, — echter niet op zonde — iederen dag een tientje te bidden en een rozenkransgeheim te overwegen

De uitvindster dezer godvruchtige oefening, waardoor den Hemelkoning dagelijks duizenden kransen van rozen worden aangeboden, was de vrome Maria Paulina Jaricot van Lyon, die ook eene ijverige medehelpster was in het stichten der groote vereeniging der H. Missiën. Dit geschiedde in het jaar 1826.

Zijne Heiligheid, Paus Greg. XVI, gaf den 27 Januari 1832, met groote vreugde zijne goedkeuring aan deze godvruchtige vereeniging en verrijkte haar met vele heilige aflaten.

Het doel dezer vereeniging is de verlevendiging van de godsvrucht tot den H. Rozenkrans en de broederschap, en tevens het met meer zekerheid verkrijgen

van Gods genaden en barmhartigheden, door het overgroot aantal leden en de menigvuldige gebeden.

En inderdaad, in vele streken en zelfs in de hooge kringen, heeft deze zoo doelmatig ingerichte vereeniging veel bijgedragen tot opwekking van geloof en godsvrucht.

Het bestuur van den Levenden Rozenkrans is door Pius IX (17 Aug. 1877) opgedragen aan den Generaal der Dominicanen, terwijl de leiding der plaatselijke vereeniging geschiedt door de bestuurders der broederschap van den H. Rozenkrans aldaar wettig opgericht.

Alleen zulke vereenigingen zijn derhalve geldig en deelachtig aan de aflaten, die door een bestuurder der Rozenkransbroederschap worden opgericht en geleid of wel door iemand, die van den Provinciaal van de Orde der Dominicanen een diploma hiertoe ontvangen heeft.

Ook is de volmacht van den Provinciaal vereischt om rozenkransen te zegenen en met aflaten te verrijken.

De bestuurders benoemen de ijveraars of ijveraarsters, nemen de leden aan, ofschoon geene inschrijving van namen

noodig is, dewijl de Levende Rozenkrans geene broederschap is, doch slechts eene door de Kerk goedgekeurde vereeniging, wier voorschriften noodzakelijker wijze moeten gevolgd worden om de aflaten te verdienen.

DE H. AFLATEN.

1. Op den eersten feestdag na de aanneming tot lid der vereeniging, een volle aflat, toevoeglijk aan de zielen des vagevuurs mits men na eene rouwmoe-dige biecht de H. Communie ontvange.

2. Voor het dagelijksch bidden van hun tientje, 100 dagen op alle werkdagen; 7 jaren en 7 quadragenen op alle Zon- en Feestdagen des jaars; insgelijks gedurende de octaven van Kerstmis, Paschen, Pinksteren, H. Sacramentsfeest, Maria Hemelvaart, Geboorte en Onbevleete Ontvangen.

3. Een volle aflat op Kerstmis, Nieuwjaar, Driekoningen, Paschen, Onzes Heeren Hemelvaart, Pinksteren, Drievuldigheid, H. Sacramentsdag, *alle* feestdagen der H. Maagd; op de feesten der H. Apostelen Petrus en Paulus, van Allerheiligen en op den derden Zondag van elke

maand. (toevoeglijk aan de arme zielen.)

De voorwaarden zijn: de medeleden moeten dagelijks regelmatig en minstens gedurende eene maand hun tientje gebeden hebben, tenzij wettige redenen dit onmogelijk maakten; verder moeten zij op bovengemelde feestdagen, na waardig de H. Sacramenten ontvangen te hebben, eene kerk bezoeken en aldaar eenigen tijd bidden.

Bijaldien zij, uit billijke beweegredenen geene kerk bezoeken kunnen, kan de biechtvader hiervoor een ander werk opleggen.

4. 100 dagen voor elk »Onze Vader» en ieder »Wees Gegroet,» wanneer zij een gewijden rozenkrans gebruiken.

5. Een volle aflaat, eens in het jaar, op een dag naar verkiezing, wanneer zij alsdan de H. Sacramenten ontvangen en eenigen tijd bidden tot intentie van Z. H. op voorwaarde, dat zij gedurende het gansche jaar, dagelijks hun tientje gebeden hebben aan een gewijden rozenkrans.

De geheimen moeten elke maand door het lot verdeeld worden; eene eenvoudige verdeling is niet voldoende.

Uittredende leden moeten, zooveel mogelijk, in den loop der maand vervangen worden.

Zij, die zonder wettige redenen een dag hun gebed verzuimen, verliezen de aflaten der maand, maken zich echter niet schuldig aan zonde en berooven ook niet de overige leden van de aflaten.

BIJZONDERE AFLATEN.

1. De bestuurder van 15 leden, verdient 100 dagen aflat, zoo dikwerf hij eene oefening van zijn ambt vervult.

2. De prefekt van elf afdeelingen, elke uit vijftien leden bestaande, verdient voor elk werk van zijn ambt, 300 dagen aflat.

Ieder lid volbrengt dus met eene godsdienstige zorg deze kleine verplichting en legge zijn ijver aan den dag voor deze schoone vereeniging, vooral door een deugdzamen levenswandel en broederlijke liefde, door zedigheid en vroomheid; door meermalen en steeds wel voorbereid de HH. Sacramenten te ontvangen.

Aan de vruchten kent men den boom; ook aan hunne vruchten zal men de

ijverige leden der Rozenkrans-vereeniging, de getrouwe en toegewijde kinderen van Maria leeren kennen, die door een heilig, echt christelijk leven anderen stichten en aansporen, ook leden te worden der zalige broederschap.

Dit gebed moet ons allen opwekken tot een *nieuw leven*, daar vandaan de Naam van den *Levenden Rozenkrans*.

22 OCTOBER.

De Rozenkrans der Zeven Smarten
ter eere van de Koningin
der Martelaren.

*„Sions dochter, groot als de
zee is uwe smart.”*

Klaagl. 2. 13.

An de heilige Veronica van Binasco openbaarde eens Onze Heer Jezus Christus, dat hij dezelfde, ja nog groo-tere vreugde had, wanneer men het lijden zijner Moeder overwoog, dan wanneer men zijn eigen bitter lijden overdacht.

Ook aan de heilige Elisabeth werd door God bekend gemaakt, dat Maria eene bijzondere genade van haar Goddelijken Zoon afsmeekte voor degenen, die eene bijzondere godsvrucht hadden tot hare smarten; en Jezus beloofde aan zijne liefderijke Moeder de volgende genaden:

1. Degene die Maria, ter wille harer smarten aanroept, zal de genade erlangen, vóór zijn dood eene ware boetvaardigheid te doen voor alle door hem bedreven zonden.

2. In alle bekeringen, bijzonder in het uur der doods, zal God hem op eene bijzondere wijze bijstaan.

3. Jezus zal hem eene bijzondere godsvrucht inboezemen tot zijn heilig lijden, en hem daarvoor in den hemel beloonen.

4. De vereerders van Maria's smarten zal onze goddelijke Verlosser overgeven in de handen Zijner heilige Moeder, opdat Zij over hen heersche en beschikke volgens haar goeddunken en hun alle genaden verleene, welke zij verlangen.

Maria, de heilige Rozenkranskoningin

is ook de koningin der martelaren.

Van het oogenblik af dat zij Gods Moeder zou worden was haar hart met een zwaard van droefheid doorboord, wegens het vooruitzicht van den vreeselijken dood van haar Goddelijk Kind.

Van toen af was er voor Maria geen oogenblik van vreugde meer, dat niet vergald was, door de pijnlijke gedachte aan Golgotha.

Het bloedig lijden van Jezus vertoonde zich steeds aan haar geest, en de smarten van haar moederhart kan men zich noch voorstellen noch beschrijven, ja, millioenen menschen zouden onder haar zielelijden bezwelen zijn.

2. Niets is derhalve billijker, dan dat wij tot onze liefderijke, smart- en genadevolle Koningin der Martelaren, ons dank- en smeekgebed richten. Deswege heeft de Orde der Dienaren van Maria, welke zoo ijverig de verheerlijking bevordert der Moeder van Smarten, den rozenkrans der Zeven Smarten van Maria onder de geloovigen verspreid.

Deze rozenkrans bestaat uit zeven »tientjes», ter herinnering aan de zeven groote smarten der Allerzalgste Maagd.

Elk »tientje» bestaat uit een Onze Vader en zeven maal het Wees Gegroet. Men voegt er ten slotte nog drie maal een Wees Gegroet bij, en ter eere der tranen door de lijdende Gods-Moeder vergoten, en om de genade van een waar berouw te verkrijgen en eindelijk om de aflaten te verdienen. Verder trachte men onder het bidden van dezen rozenkrans de Zeven Smarten van Maria, zooveel als mogelijk is, te overwegen.

De zeven smarten van Maria zijn :

Eerste Smart. Simeon voorzegt aan Maria in Jerusalems tempel, dat een zwaard van droefheid hare ziel zal doorboren.

Tweede Smart. Uit vrees voor den wreeden Herodes, moet Maria en Joseph met het Goddelijk Kind vluchten naar Egypte.

Derde Smart. Te Jerusalem verliest Maria den twaalfjarigen Jezus, en zoekt Hem gedurende drie dagen met een gebroken hart.

Vierde Smart. Op zijn lijdensweg naar Calvarië ontmoet Maria haren Godde-

lijken Zoon, beladen met het zware en schandelijke kruishout.

Vijfde Smart. Maria stond aan den voet des kruises, en zag het Goddelijk Bloed van Jezus uit zijne wonden vloeien.

Zesde Smart. De Moeder van onzen Goddelijken Verlosser zag de zijde van haar Zoon met eene lans doorboord worden en ontving het ontzielde lichaam van Jezus in hare armen.

Zevende Smart. De Koningin der martelaren begeleidde het lichaam van haar Goddelijken Zoon naar zijne rustplaats in het graf.

3. Overgroote aflaten zijn aan deze gezegende oefening van den Rozenkrans der Zeven Smarten gehecht. Paus Benedictus XIII verleende den 26 Sept. 1724:

1. Aan allen, die na eene rouwmoe- dige biecht of met het voornemen te biechten, dezen Rozenkrans bidden in de Kerk der Servieten, een aflaat van 200 dagen, voor elk »Onze Vader» en ieder »Wees Gegroet.»

2. Aan degenen, die dit gebed verrichten op de vrijdagen in de vasten op den feestdag der zeven Smarten, of

een dag onder de octaaf, 200 dagen aflat, voor elk »Onze Vader» en »Wees Gegroet.»

3. 100 dagen, als deze rozenkrans gebeden wordt op andere dagen.

4. Daarenboven nog 7 jaren en 7 Quadragenen, wanneer men dit gebed doet, ofwel afzonderlijk, of wel met anderen te zamen.

5. Degenen, die gedurende een gansch jaar dagelijks dezen Rozenkrans bidden, verdienen een vollen aflat op een dag naar verkiezing, wanneer zij, na het ontvangen der H. Sacramenten, eenigen tijd bidden volgens de meening van Z. H. den Paus.

Clemens XII bevestigde niet alleen deze geestelijke gunsten, maar voegde er nog de volgende bij, den 12 Dec. 1734:

1. Een aflat van 100 jaren aan alle geloovigen, die zulken Rozenkrans, rechtstreeks of door tusschenkomst van anderen ontvangen hebben van een Religieus der Servieten-orde, zoo dikwijls zij denzelven bidden na eene rouwmoe-dige biecht, of met het voornemen te biechten.

2. 150 jaren, wanneer zij zulken Ro-

zenkrans ontvangen hebben en bij zich dragen, en hem bidden op Maandag, Woensdag, Vrijdag en op de geboden feestdagen, mits zij rouwmoedig het Sacrament der boetvaardigheid ontvangen hebben.

3. 200 jaren aan alle geloovigen, die na een zorgvuldig onderzoek des gewetens en eene rouwmoedige biecht, dezen Rozenkrans bidden en tevens een gebed doen voor de verheffing van onze H. Kerk, de uitroeijing der ketterijen en den bloei van ons heilig katholiek geloof.

4. 10 jaren aan allen, die dezen rozenkrans bij zich dragen en meermalen bidden, zoo dikwijls zij een lichamelijk of geestelijk goed werk verrichten.

5. Een vollen aflat eens in het jaar, op een dag naar verkiezing en onder de gewone voorwaarden aan allen, die de godvruchtige gewoonte hebben dezen rozenkrans viermaal in de week te bidden.

6. Een vollen aflat, eens in de maand, onder de gewone voorwaarde en na een gebed voor onze H. Kerk gesproken te hebben, aan allen, die dezen Rozenkrans dagelijks, gedurende een maand bidden.

Om deze aflaten te verdienen moeten

de Rozenkransen gewijd zijn door een priester der Servieten Orde, of door iemand hiertoe gevolmachtigd, naar een bepaald formulier.

Bid voor ons, o smartvolle Maagd, Gij, Koningin der Martelaren!

Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

23 OCTOBER.

De Franciscaner-Rozenkrans ter
eere der Seven Vreugden
van Maria.

*»Eén lichaam en één geest, één
God en Vader van allen.»*
Eph. 4. 4. 6.

Een ware vriend van den grooten Apostel van den H. Rozenkrans, den H. Dominicus, was de Seraphijnsche Vader, de H. Franciscus.

Uitverkoren door de goddelijke Voorzienigheid tot steun der Heilige Katho-

lieke Kerk, omhelsden zich eens de beide Heiligen in de St. Pieters kerk te Rome, alwaar zij zich voor de eerste maal ontmoetten; verheugd riep Dominicus toen uit: Franciscus! gij zijt mijn bondgenoot, wij zullen te zamen arbeiden.

Onder den zegen van den H. Apostolischen Stoel hebben deze twee Apostelen, de H. Dominicus en zijne heilige Orde door de prediking en den H. Rozenkrans, de H. Franciscus en zijne heilige Orde, door de armoede en de derde Orde, millioenen zielen voor den hemel gewonnen.

Gelijk deze twee groote Orden steeds te zamen in broederlijke liefde gearbeid hebben voor God en zijne H. Kerk, eveneens waren zij immer beziel met een rusteloozen ijver voor de vereering der Hemelkoningin, hunne bijzondere Patrones; en gelijk de wereld aan Dominicus den rozenkrans te danken heeft, eveneens gaf ons de Orde van den H. Franciscus den Rozenkrans der Zeven vreugden.

Ten tijde dat de H. Bernardus van Siëna leefde, was er een jongeling, wiens hart vervuld was van eene teedere liefde

tot de H. Moeder Gods. Haar ter eere placht hij dikwijls een krans van rozen en bloemen te vlechten en daarmede het Maria beeld te versieren.

Hij trad in de Orde van den H. Franciscus, maar had weldra spijt van zijn genomen besluit, zoodat hij er ernstig aan dacht het huis te verlaten.

Dewijl hij echter gewoon was niets gewichtigs te ondernemen, vooraleer hij den raad had ingewonnen zijner lieve hemelsche Moeder, riep hij ook nu Maria aan, om licht en hulp.

De H. Maagd verscheen aan den jeugdigen kloosterling en leerde hem den rozenkrans harer zeven vreugden bidden, hem tevens openbarend, dat deze krans Haar oneindig meer welgevallig was, dan die van de schoonste natuurbloemen, welke hij gewoon was Maria aan te bieden.

Van dit oogenblik af bad hij met teedere godsvrucht dezen schoonen rozenkrans en smaakte door Maria's hulp zulken zoeten troost, dat hij in zijne orde gelukkig en tevreden leefde en een zaligen dood stierf.

De zonen van den H. Franciscus heb-

ben dezen rozenkrans in hunne drie Orden verspreid, alwaar hij voortdurend met een geloovig vertrouwen gebeden wordt.

Dit rozenkransgebed bestaat uit zeven tientjes, één »Onze Vader» en tienmaal het »Wees Gegroet,» met de overweging der volgende geheimen:

1. Dien Gij, o Onbevleete Maagd, met vreugde van den H. Geest ontvangen hebt,

2. Dien Gij, o Onbevleete Maagd, met vreugde naar Elisabeth gedragen hebt.

3. Dien Gij, o Onbevleete Maagd, met vreugde gebaard hebt.

4. Dien Gij, o Onbevleete maagd, met vreugde den Drie Wijzen ter aanbidding hebt voorgesteld.

5. Dien Gij, o Onbevleete Maagd, met vreugde in den tempel hebt weergevonden.

6. Dien Gij, o Onbevleete Maagd, het eerst met vreugde na zijne verrijzenis gezien hebt.

7. Die U, o Onbevleete Maagd, met vreugde in den hemel opgenomen en tot Koningin van hemel en aarde gekroond heeft.

Daarna bidt men een »Onze Vader» en »Wees Gegroet» voor Z. H. den Paus.

Aan de leden der eerste Orde van Franciscus, is voor het bidden van dezen Rozenkrans der Zeven Vreugden, telken male een volle aflat verleend.

Niet enkel is deze Vreugdenrozenkrans een middel ter vereering van Gods wondervolle Moeder, ook nog eene uitnoodiging tot alle geloovige katholieken, zich aan te sluiten bij de Derde Orde van den H. Franciscus, om alzoo onder de tweevoudige machtige bescherming van den H. Dominicus en den H. Franciscus, mede te werken aan de vernieuwing van den echt christelijken geest in de wereld.

Ongetwijfeld! De hoogheilige Rozenkrans en de Derde Orde van boetvaardigheid zijn ook ten huidigen dage de reddingsmiddelen onzer arme, verblinde, godvergetene wereld, door eene vurige vereering van Maria, en de ware navolging van Jezus Christus, Onzen Heer.

Is de rozenkrans *»de geesel van Satan,»* de derde Orde is een *harnas* tegen alle bekoringen der wereld.

Dat alle geloovige Katholieken, voor-

namelijk echter de kinderen en dienaars der H. Rozenkranskonigin, ook deel uit maken van de Derde Orde van den H. Franciscus, is de vurigste wensch van onzen H. Vader, Paus Leo XIII, die in de zijne Encycliek van den 17 Sept. 1882, de volgende woorden richtte tot de katholieke wereld:

»'t Is ongelooflijk, met welk een zielsdrift en vervoering bijna, de menigte tot Franciscus getrokken werd. Men volgde hem in dichte scharen, werwaarts hij heenging, en niet zelden smeekten hem uit steden, uit volkrijker plaatsen alle burgers zonder onderscheid, dat hij hen plechtig onder zijn regel zou opnemen. Daardoor is de heilige er toe gebracht het genootschap van de *Derde Orde* in te stellen, dat elken stand van menschen, elken leeftijd, beiderlei geslacht moest opnemen zonder de banden van het gezin en van de huiselijke zaken te verbreken. Want met wijze voorzichtigheid schreef hij aan die orde, niet zoozeer eigen wetten voor, maar de verordeningen zelve van de wetten des Evangelies, die aan geen Christen al te zwaar kunnen voorkomen. Namelijk: aan

de geboden van God en van de Kerk te gehoorzamen, partijschappen en twisten te verbannen, niets van het eigendom eens anderen weg te nemen, de wapenen niet op te vatten, tenzij voor godsdienst en vaderland, in leefwijze en kleeding voegzame maat te houden, de weelde te vluchten, de gevaarlijke aanslokselen van den dans en van de schouwspel-kunst te vermijden.

Het is gemakkelijk te begrijpen, dat er zeer groote voordeelen moesten voortvloeien uit zulk eene instelling, die niet alleen heilzaam was in zich zelve, maar ook en voornamelijk uitnemend geschikt voor dien woeligen tijd. — Deze geschiktheid wordt niet alleen genoegzaam gestaafd door de genootschappen van denzelfden aard, die uit de Dominikaner en uit andere orden ontstonden, maar wordt ook door de uitkomst zelve bevestigd. Inderdaad, alom haastten de menschen zich, van de laagsten tot de hoogsten, met vurig verlangen en de hoogste zielsbegeerte in de orde van Franciscus te treden. De eersten, die deze onderscheiding begeerden, waren Lodewijk IX, Koning van Frankrijk, en

Elisabeth, de Hongaarsche Koningsdochter: hen volgden in den loop der tijden vele Pausen, Kardinalen, Bisschoppen, Koningen en Vorsten, die allen de ordeteekenen van Franciscus niet onverenigbaar achtten met hunne waardigheid. — De leden van de Derde Orde toonden evenveel vroomheid als moed in het verdedigen van den Katholieken godsdienst, en al hebben zij zich door die deugden veel haat berokkend van den kant der boozen, aan de goedkeuring van de wijzen en goeden, welke ten hoogste eervol en alleen begeerenswaardig is, heeft het hun nooit ontbroken. Ja, onze Voorganger Gregorius IX zelf heeft hen openlijk met hun geloof en moed geluk gewenscht en niet geaarzeld hen door zijn gezag te verdedigen en hun den eere naam van *strijders voor Christus, van andere Machabeeën* toe te kennen. — En die lof was niet in strijd met de waarheid. Want er lag een krachtig hulpmiddel voor het heil der maatschappij in die Orde, welker leden de deugden en voorschriften van hun stichter voor oogen hielden en zich naar vermogen beijverden de christelijke

deugd met nieuwen luister in de maatschappij te doen herleven. Ongetwijfeld zijn dikwerf door hun tusschenkomst en voorbeelden de oneenigheden van partijschappen uitgedoofd of tot bedaren gebracht, zijn de wapenen aan de hand van woestaards ontruikt, zijn de oorzaken van gedingen en twisten weggenomen, heeft de armoede en de verlatenheid leniging gevonden, is de losbandigheid beteugeld, die de fortuinen verslindt en het werktuig is des verderfs. Daarom ontspruiten aan de Derde Orde van Franciscus, als aan hun stam huiselijke vrede en openbare rust, reinheid van zeden en zachtmoedigheid, behoorlijk gebruik en beveiliging van den eigendom, welke de hechtste steunpilaren zijn van beschaving en welvaart, en het behoud van deze voorrechten heeft Europa voor een groot gedeelte aan Franciscus te danken.

Derhalve is blijkbaar van dezen éénen man een macht van weldaden aan de christelijke en aan de burgerlijke maatschappij toegevoeld. Doch omdat zijne gezindheid in volheid en bij uitstek christelijk is en op wonderbare wijze

voor alle plaatsen en tijden voegt, kan niemand het betwijfelen, dat de instellingen van Franciscus in deze onze eeuw grootelijks voordeelig zullen zijn. Des te meer, dewijl de gesteltenis van onzen tijd om vele redenen die van zijnen tijd schijnt nabij te komen. — Geleijk in de twaalfde eeuw, is evenzoo nu de liefde niet weinig verkoeld, is er hetzij door onwetendheid, hetzij door verwaarloozing niet weinig stoornis in de vervulling der christelijke plichten. Met gelijke geestesrichting en met gelijke inspanning brengen zeer velen hun leven door in het streven naar tijdelijk voordeel en in het begeerig najagen van genot. Overgegeven aan alle weelderigheid, verkwisten zij wat zij bezitten, verlangen zij naar het eigendom van anderen; in naam verheffen zij de onderlinge broederschap der menschen; hun woord evenwel spreekt meer van broederlijke liefde dan hunne daden; want zij worden door de eigenliefde gedreven, en die echte liefde jegens de minderen en de armen vermindert bij den dag. — In den tijd van Franciscus had de veelvoudige dwaling der Albigenzen, door het oproer tegen de

macht der Kerk aan te stoken, tegelijk den Staat in verwarring gebracht, en den weg tot een zeker *Socialismus* gebaad. En thans zijn evenzoo de begunstigers en verspreiders van het *Naturalismus* toegenomen, welke hardnekkig loochenen, dat men aan de Kerk onderdanig moet zijn, en geleidelijk en trapsgewijze verder voortgaande, zelfs de burgerlijke macht niet ontzien, het geweld en de volksoproeren goedkeuren, het eigendomsrecht, aanranden, de hartstochten der volksheffe vleien, de grondslagen der huiselijke en der openbare orde verzwakken.

Bij deze zoo talrijke en zoo groote rampspoeden kan er derhalve, redelijkerwijze een niet zwakke hoop op hulp gebouwd worden op de instellingen van Franciscus, wanneer zij maar in haar vorigen staat hersteld worden. — Want bloeiden zij, dan zou ook gereedelijk het geloof en de godsvrucht en al wat voor den Christen lofwaardig is bloeien, dan zou de overmatige begeerte naar gevankelijke zaken geknakt worden, en men zou er geen afkeer van hebben, zijne hartstochten uit kracht van deugd te

temmen, wat voor velen als de zwaarste en hatelijkste last geldt. Door de banden eener waarlijk broederlijke eendracht verbonden, zouden de menschen elkander onderling liefhebben, en aan de behoeftigen en ongelukkigen, als dragers van Christus' beeld, den eerbied bewijzen, waar zij recht op hebben.

Om deze redenen is het sedert lang Ons vurig verlangen, dat ieder zich naar best vermogen op de navolging van Franciscus van Assisië toelegge. — Zooals Wij derhalve steeds te voren aan de Derde Orde der Franciscanen een bijzondere belangstelling hebben gewijd, zoo maken Wij ook nu, nadat Wij door Gods allerhoogste goedheid tot de uitoefening van het Opperherderschap geroepen werden, van de geschikte gelegenheid gebruik, en vermanen Wij de Christenen, toch niet na te laten om zich bij deze heilige krijgsschaar van Jezus Christus te doen opnemen.

Door deze Vereeniging der Derde Orde van den H. Franciscus met de Rozenkransbroederschap des H. Dominicus, maken wij eene groote familie uit in onze H. Kerk, *één lichaam en*

één geest, één God en Vader van allen,
nu en gedurende de eindelooze eeuwig-
heid!

24 OCTOBER.

De Brigittijnsche Rozenkrans ter
eere van de 63 levensjaren
van Maria.

*»Ook gij behoord heilig te zijn
in al uwe handelingen.»*

I. Petr. 1. 15.

Eene vrome overlevering in onze
H. Kerk zegt ons, dat Jezus' Heilige
Moeder drie en zestig jaren op aarde
doorbracht.

Hoe kostbaar in Gods oogen, hoe
verdienstvol voor de wereld, zal dat
lange en heilige leven geweest zijn onzer
lieve en dierbare hemelsche Moeder!

Vooraleer zij Gods Moeder werd,
was zij reeds in een staat van zoo ver-
hevene deugd, van zulke volheid van
genade, zooals vóór Haar geen schepsel
ooit geweest was, noch ooit bestaan zal.

Daarom ook wordt zij in de H. Schrift genoemd: *»de stad Gods, welke de Allerhoogste gebouwd heeft en wier grondslagen zich bevinden op den heiligen berg;»* d. w. z. dáár, waar de hoogste bergen hunne toppen verheffen, dáár legde de gezegende onder alle vrouwen hare grondslagen; wáár de verhevenste Engelen en Heiligen hunne deugd en heiligheid voltrokken en bekroond hebben, dáár is Maria begonnen, met zoodanige heiligheid, God te dienen en te beminnen.

Welke genadestroom moet derhalve over hare vlekkelooze ziel zijn uitgestort, toen Zij voor het aanschijn van gansch het hemelschhof, tot Gods moeder werd verheven.

Wie kan derhalve ook in staat zijn het gewin te berekenen dat Maria met dien rijkdom der genadeschatten behaald heeft, gedurende hare levensjaren op de wereld?

In hoogere mate is in Haar het woord des Apostels bewaarheid: *»Zijne genade was voor mij niet vruchteloos,»* dewijl Zij met de gaven en genaden des

H. Geestes getrouw en voordurend medewerkte.

Op elken dag, op ieder uur van haar gebenedijd leven, verwekte haar maagdelijk en Onbevlekt Hart de vurigste liefdeakten tot God; nooit hield Zij op, God, Haren Heer en Schepper met een vreugdevolle ziel te beminnen, en zich zelve als offer aan Hem te schenken.

Eerder zult gij tellen de sterren aan het uitspansel, de zandkorrels aan de oevers der zee, de grashalmen der weiden, de druppels van den onpeilbaren oceaan, de bladeren der boomen, de stralen der zon, dan de genaden en voorrechten, waarmede de Eeuwige God zijne liefderijke Moeder verrijkt heeft.

Dewijl nu een enkele graad der heiligmakende genade de ziel in zulke groote schoonheid doet schitteren, dat God met welgevallen op haar nederziet, de gansche hemel haar bewondert, en zij in licht en glans de heldere zon zelfs overstraalt, hoe liefelijk schoon, hoe helder glanzend moet dan niet de afgrond der genade, aan Maria geschonken, deze reinste Maagd hebben doen uitblinken.

Maria zelve was hiervan het meest overtuigd; daarom sprak Zij in hare nederigheid: »Groote dingen heeft aan mij »gedaan, Hij die machtig is, en heilig »is Zijn naam." 1)

2. Om de gezegende Moeder des Heeren wegens dezen rijken genadeschat te eeren, Gode hiervoor dank te zeggen en voor al hare kinderen de bronnen der barmhartigheid te doen vloeien, stelde de H. Brigitta een bijzonderen Rozenkrans in, den Brigittijnschen, ter vrome herinnering aan de 63 jaren, welke de H. Maagd op aarde doorbracht.

Deze rozenkrans begint met de Apostolische geloofsbelijdenis; daarna volgen zes tientjes, elk met een »Onze Vader" en tienmaal het »Wees Gegroet."

Aan het einde worden hier nog bijgevoegd één »Onze Vader" en drie maal het »Wees Gegroet," om het getal 63 te bereiken.

Aflaten: 1. Paus Leo X verleende den 10 Juli 1515 een aflaat van 7 jaren en 7 Quadragenen aan allen, die alleen of met anderen dezen rozenkrans gods-

1) Luc. I. 49.

vruchtig bidden; daarenboven een aflaat van 100 dagen voor elk »Onze Vader», ieder »Wees Gegroet» en de Geloofsbelijdenis der Apostelen.

2. Paus Clemens XI bevestigde deze aflaten bij breve van den 15 Jan. 1743 en verleende daarenboven: *een vollen aflaat* aan degenen, die minstens één maal in de week den Brigittijnschen Rozenkrans bidden, bijaldien zij op den feestdag der H. Brigitta (8 Oct.) rouwmoedig biechten, communiceeren, eene kerk bezoeken en aldaar eenigen tijd bidden volgens de meening van Onzen Heiligen Vader, den Paus van Rome.

Een vollen aflaat in het uur des doods aan degenen, die gewoon waren dezen rozenkrans wekelijks, ten minste eenmaal te bidden, wanneer zij, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben, hunne ziel den Heere aanbeveien, of met een rouwmoedig hart, den H. Naam Jezus aanroepen.

Een vollen aflaat, eens in de maand, op een dag naar verkiezing en onder de gewone voorwaarden, aan allen die gedurende een maand dezen rozenkrans dagelijks bidden.

Deze aflaten zijn toevoeglijk aan de zielen des vagevuurs.

25 OCTOBER.

De Rozenkrans der Onbevleete
Ontvangenis - de schitterende kroon.

*„Op haar hoofd eene kroon
van twaalf sterren.”*
Openb. 12. 1.

Hoe dikwerf hebt gij met een zalig zielsgenot het beeld uwer hemelsche Moeder aanschouwd, op wier hoofd eene schitterende koningskroon prijkte met twaalf fonkelende edelgesteenten.

Deze diadeem vindt zijn oorsprong in de H. Schrift. Immers in het boek der Openbaring lezen wij: *„Een groot teeken verscheen aan den hemel: eene vrouw gekleed met de zon, de maan onder hare voeten en op haar hoofd eene kroon van twaalf sterren.”*

Deze sterrenkroon duidt de twaalf

buitengewone voorrechten aan, waar- mede de almachtige God zijne allerza- ligste Moeder verrijkte:

1. Maria werd de moeder van den Eeniggeboren Zoon van God.

2. Zij droeg zonder erfsmet, onbe- vlekt ontvangen.

3. Zij werd het eerst de banier der maagdelijke zuiverheid.

4. Een Engel bracht Haar den groet des Heeren.

5. Zij baarde zonder smart haar God- delijk Kind.

6. Zij was maagd en moeder te zamen.

7. Maria stierf niet door de zwakheid der natuur, maar door hare groote, vurige liefde.

8. Haar heilige lichaam was aan geen bederf onderworpen.

9. Zij werd met haar verheerlijkt lichaam opgenomen in den hemel.

10. Zij is de Koningin der menschen en

11. De Koningin der Engelen.

12. God heeft met Haar zijn rijk ge- deeld. Hij heeft zich voorbehouden het rijk der gerechtigheid, en aan zijne lief- devolle Moeder schonk Hij het rijk der barmhartigheid.

Welk eene wonderbaar schitterende kroon! Zulken luisterrijken diadeem draagt alleen Maria, gedurende de gansche eeuwigheid; want God heeft geen volmaakter wezen geschapen.

Het getal *twaalf*, heeft ook de beteekenis van *algemeen*, en duidt alzoo aan, dat de genade, de deugd, de heiligheid, die bij eenigen gevonden worden, zich bij Haar alleen bevinden: de geloofskracht der Profeten, de liefde der Apostelen, het geduld der Martelaren, de reinheid der Maagden.

Allen overtreft Zij in het algemeen en ieder in het bijzonder. Hierin kunnen wij Haar, wel is waar, niet navolgen; edoch, als hare vrome dienaren en getrouwe kinderen kunnen wij ons verheugen over de groote voorrechten, boven alle Engelen en menschen Haar ten deel gevallen en onzen vurigen dank betuigen aan God, Die zijne overgroote liefde tot Maria, ons hierdoor openbaarde.

Onze vreugdevolle deelneming aan Maria's voorrechten en genaden, kunnen wij op de beste wijze aan den dag leggen, door den Rozenkrans der Onbevleete Ontvangenis, waarmede wij, als

het ware, een gouden kroon met schitterende sterren op het maagdelijk hoofd plaatsen van onze heilige Moeder.

Dezen kleinen rozenkrans hebben wij te danken aan Pater Bonaventura van de Orde der Capucijnen te Bologna.

Het rozenkransje der Onbevleete Ontvangenis bestaat uit vijftien korallen, welke in drie deelen verdeeld zijn. De drie van de overige afgezonderd, beteekenen het »Onze Vader» en de andere het »Wees Gegroet.»

Het wordt gebeden op de volgende wijze: Na het kruisteecken gemaakt te hebben, zegt men: *Gezegend zij de heilige en onbevleete ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria.*

Daarna bidt men het »Onze Vader,» viermaal het »Wees Gegroet,» en Eere zij den Vader enz.

Paus Pius IX verleende bij breve van 22 Juni 1155, aan alle geloovigen, die gedurende eene maand dagelijks met een godsvuchtig en rouwmoedig hart dezen rozenkrans bidden, een vollen aflat op een dag naar verkiezing mits zij alsdan waardig biechten en commu- ceeren. Daarenboven 300 dagen aflat,

zoo dikwijls men dezen rozenkrans met godsvrucht bidt.

Deze aflaten zijn toevoegelijk aan de zielen des vagevuurs.

3. Opdat echter deze hemelschoone kroon, door uwe hand en uw hart Maria aangeboden ook welgevallig zij aan de Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans, behoort gij vooral zorg te dragen, dat uw hart rein, kuisch en vlekkeloos zij; want de allerzuiverste en onbevlekt ontvangen Maagd kan geene huldiging aannemen van een met zonden bezoedeld hart.

De sneeuwitte lelie der kuischheid is immers de bloem van de Maagd der maagden.

Neem daarom dikwerf uwe toevlucht tot de Onbevleete, om de reinheid des harten te bewaren; beveel u dagelijks aan Haar, Zij immers zal hare kinderen niet verlaten.

Bid Haar onophoudelijk om de genade, elke bekoring tegen de engelachtige deugd krachtdadig te wederstaan, om steeds met een zuiver hart Jezus en zijne gezegende Moeder te dienen en te beminnen.

Dat 't Engelenkoor
 Alle eeuwen door
 In steeds herhaalde ronde
 Uw macht en roem verkonde;
 Ons lofgezag is een gebed:
 Gij bleef van zonden onbesmet,
 Behoed ook ons voor zonde!

26 OCTOBER.

Der arme zielen Rozenkrans.

*„Waarmede zal ik u troosten,
 o dochter van Sion.”*
 Klaagl. 2. 13.

Een heilige bisschop zag eens in een droomgezicht, dat een knaap eene buitengewoon schoone vrouw, met een gouden angel en een zilveren snoer, uit eene diepe zee ophaalde.

Toen de bisschop in den vroegen morgen zich ter kerke begaf, zag hij op het kerkhof een jongeling bij een graf zitten.

Hij vroeg hem: „Mijn kind, wat doet gij hier?”

Onder een vloed van tranen gaf de

knaap ten antwoord: »Hier is het graf mijner moeder, ik heb den rozenkrans gebeden tot rust harer ziel.»

De bisschop begreep nu het droomgezicht: de schoone vrouw was de moeder van dien braven jongeling; hij had haar uit het vagevuur verlost. De gouden angel was het Onze Vader en Wees Gegroet en de zilveren snaar was de heilige Rozenkrans, waarmede hij die lijdende ziel uit de diepe zee van het vagevuur gered had.

De H. Rozenkrans is een krachtig redmiddel voor de lijdende zielen des vagevuurs, dewijl men daardoor zijne gebeden, meeningen en liefde met vrouwen nederlegt in Maria's handen, die zelve eens aan de H. Brigitta geopenbaard heeft: »Er is geen enkele pijn in het vagevuur, welke door mij niet gelenigd wordt.»

Trouwens, ook aan ons zelven verschaffen wij de rijkste voordeelen, wanneer wij grootmoedig onze liefdediensten den armen zielen bewijzen.

Vele zielen immers zullen ons moeten dank weten, dat wij aan het geluk harer verlossing hebben medegewerkt, en zul-

len niet nalaten ook voor ons, Gods eeuwige Goedheid en Majesteit te aanbidden.

Immers, als er volgens Jezus' verklaring in den hemel reeds zooveel vreugde heerscht over één zondaar op aarde die zich bekeert en boete doet, maar desniettemin toch nog in de zonde kan hervallen; hoe groot zal dan de vreugde zijn, bij het intreden in het eeuwig rijk van een nieuwen hemelburger, die nooit meer zondigen kan!

Inderdaad, wij verplichten aan ons den ganschen hemel voor de verlossing van ééne enkele ziel uit het vagevuur.

Vreugde voor den Engelbewaarder, die de gelukwensen ontvangt van gansch het hemelsch hof, voor de zegenrijke vruchten van zijn heilig beschermingsambt.

Vreugde voor die heiligen, welke deze ziel op bijzondere wijze eerde en navolgde; vreugde voor hare bloedverwanten en vrienden; vreugde voor die schare van gelukzaligen onder wier midden zij wordt opgenomen; vreugde voor Maria, de H. Rozenkranskoningin, die voor het geluk van haar kind zooveel gebe-

den heeft; vreugde vooral voor het Goddelijk Hart van Jezus die deze ziel in zijn rijk opneemt, als eene dierbare vrucht van zijn bitter lijden en zijn kostbaar bloed.

De H. Geest verheugt zich over de zegepraal zijner genaden, en de eeuwige Vader heeft zijn welbehagen aan de volmaaktheid van zijn schepsel, dat het doel zijner eeuwige en eenige bestemming bereikt heeft.

Wat verder te zeggen van die heilige, vurige, onverbreekbare vriendschap, welke tusschen ons en de door ons medelijden verlostte ziel gesloten is? Liefde en wederliefde zullen met elkander wedijveren; eeuwige dank en erkentelijkheid zullen het gevolg zijn onzer geringe moeiten.

Thans zijn wij rijk en zij arm; weldra zullen wij zijn de armen in het vagevuur, en zij de rijken des hemels, maar ook onze voorsprekers bij God.

2. De heilige, Katholieke Kerk, onze lieve Moeder, gedenkt hare kinderen des vagevuurs te allen tijde, geheel bijzonder echter in de maand November, wijl zij dan voor de arme zielen vele

heilige offeranden opdraagt en den H. Rozenkrans in deze meening bidt.

Bij het bidden van den rozenkrans der arme zielen, bestaande uit zes tientjes, worden geene geheimen overwogen; maar bij elk tientje bijzondere gebeden verricht ter eere van Jezus' bitter lijden.

Bij het

EERSTE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken U door uw heiligen doodsangst en uw bloedig zweet, dat Gij voor ons, arme zondaars, in den Olijfhof gezweet hebt, droog de tranen der arme lijdende zielen, bijzonder van onze lieve ouders, broeders en zusters, bloedverwanten en weldoeners, die in het vagevuur zijn, en geef hun de eeuwige rust.

TWEEDE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken U door uwe bloedige geeseling, welke Gij voor ons, arme zondaars, doorstaan hebt, verlos de arme zielen, bijzonder onze lieve ouders, broeders en zusters, bloedverwanten en weldoeners uit de pijnen van

het vagevuur en verleen hun den eeu-
wigen vrede.

DERDE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken U door
de smaadvolle kroning welke Gij U voor
ons, arme zondaars, hebt laten welge-
vallen, red de arme zielen, bijzonder
onze lieve ouders, broeders en zusters,
bloedverwanten en weldoeners uit de
vlammen des vagevuurs en geef hun de
kroon der eeuwige glorie.

VIERDE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken U door
uwe zware kruisdraging, welke Gij voor
ons, arme zondaars, geduldig hebt op
U genomen, neem de arme zielen, bij-
zonder onze lieve ouders, broeders en
zusters, bloedverwanten en weldoeners
uit het vagevuur op, opdat zij U van
aanschijn tot aanschijn, eeuwig mogen
aanschouwen.

VIJFDE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken U door
uwe pijnlijke kruisiging, welke Gij voor
ons, arme zondaars, geleden hebt, ver-

los de arme zielen, bijzonder onze lieve ouders, broeders en zusters bloedverwanten en weldoeners van hunne smarten en folteringen, en geleid hen tot de eeuwige gelukzaligheid.

ZESDE TIENTJE.

O goede Jezus, wij smeeken, U door uwe heilige vijf wonden en elken druppel bloeds, welken Gij in uw bitter lijden en sterven voor ons, arme zondaars, vergoten hebt, vertroost de arme zielen, bijzonder onze lieve ouders, broeders en zusters, bloedverwanten en genees hunne brandende wonden en laat hen de vruchten genieten van uw lijden en sterven in eene zalige eeuwigheid.

Litanie van O. L. V. van Loretto.
Onder uwe bescherming enz.

V. Bid voor hen, H. Moeder Gods.
R. Opdat zij der beloften van Christus waardig worden.

GEBED.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe barmhartigheden uit over de arme zie-

len in het vagevuur, opdat zij, die in U geloofd en op U vertrouwd hebben, niet langer meer lijden, maar tot de hemelsche vreugden gebracht worden, door Jezus Christus, Onzen Heer. Amen.

Ÿ. Bid voor hen o allerzaligste Joseph!

R. Opdat zij enz.

GEBED.

Wij bidden U, o Heer, dat de arme zielen door de verdiensten van den kuischen Bruidegom uwer allerheiligste Moeder morgen geholpen worden, opdat hetgeen wij door ons zelve niet kunnen bekomen, hun door zijne voorspraak verleend worde, Gij die leeft en heerscht met den Vader, in de eenheid des H. Geestes, God in eeuwigheid. Amen.

Heer, geef hun de eeuwige rust!

En het eeuwige licht verschijne hen.

Dat zij rusten in vrede. Amen.

27 OCTOBER.

Vermijd alle gebreken onder het
Rozenkransgebed.

**Gij vraagt en verkrijgt niet,
omdat gij slecht bidt.*

H. Jac. 4. 3.

VRAAGT EN GIJ ZULT VERKRIJGEN, zoo luidt de onfeilbare belofte, ons door Jezus Christus gedaan; zeker zal dus ons gebed verhoord worden, bijaldien wij bidden met *eerbied*, met *aandacht* en *godsvrucht*.

1. *Vermijd daarom zorgvuldig alle vrijwillige verstrooidheden.* Deze kunnen voortkomen, eerstens, uit onze nalatigheid en traagheid, dewijl wij ons gedurende den dag met zoovele zaken bezig houden, zonder ons hart en onze gedachten genoegzaam te bewaken.

Tweedens, worden zij niet zelden veroorzaakt door de bekoringen des duivels, die ons benijdt wegens het gebed, waardoor ons alle goed toekomt.

Ten derde, kunnen zij ontstaan en

dikwerf zonder onze schuld, uit onze zwakheid en gebrekkelijkheid. Onze verbeeldingskracht is namelijk door de zonde zoo bedorven, dat wij niet eens een »Onze Vader» kunnen bidden, zonder dat zich verscheidene vreemde gedachten aan onzen geest voordoen.

Waaruit ook de verstrooidheden voortkomen, zij benadeelen ons niet, zij zijn geene zonde, zoolang zij tegen onzen wil ontstaan.

Wanneer gij begint te bidden, en onder het gebed komen verscheidene vreemde gedachten in u op, zonder dat gij het bemerkt of wilt, en gaat voort met den ernstigen wil goed te bidden, dan hebt gij niet gezondigd.

Wat meer is, bijaldien gij u beijvert deze verstrooidheden uit uw geest te verbannen, dan hebt gij eene groote deugd beoefend, een goeden strijd gestreden en nieuwe verdiensten bij God verworven.

Edoch, wanneer gij u bewust zijt vreemde gedachten te hebben, en uit onverschilligheid of traagheid deze niet verwerpt of er vrijwillig behagen in schept, dan maakt ge u aan zonde

schuldig, al is het ook geene doodzonde. Waak derhalve over uw hart; verzamel uwe gedachten vooraleer gij begint den H. Rozenkrans te bidden; kniel in den geest neder voor den troon der Hemelkoningin; stel u levendig voor oogen, dat gij thans een van die millioenen gelukkigen zijt, die de H. Moeder Gods met u, in den schoonen hemel en op de aarde loven, prijzen, danken en gunsten van hare goedheid afsmeeken.

Roep uw heiligen Engelbewaarder aan, opdat hij uw hart en geest van alle verstrooidheid beware; opdat gij den rozenkrans tot meerdere eer van God, tot welgevallen uwer lieve hemelsche Moeder, moogt bidden.

Een zeer krachtig middel tegen de verstrooiingen is ook de gedachte, hoe zeer wij het gebed noodig hebben, en de hulp van God, door Maria's machtige voorspraak. Bid daarom steeds met een kinderlijk vertrouwen en spreek met David: *»Heer, ik ben ellendig en arm, help mij.»*

II. *Draag zorg den H. Rozenkrans te bidden, met eene goede meening.*

Dat uwe eerste en beste meening steeds deze zij: »Wanneer mijn rozenkrans slechts God onzen Heer welgevallig is, indien ik hierdoor slechts het zoete hart mijner hemelsche Moeder Maria vreugde kan verschaffen, dan ben ik tevreden, al mocht ik ook verder niets verkrijgen. Mijne verdiensten draag ik op aan de Koningin van den H. Rozenkrans; Zij moge hierover beschikken naar welgevallen.»

Hoe voordeelig zulke goede meening is, kunt gij afleiden uit de volgende openbaring aan de H. Gertrudis:

Zij zag eens Onzen Heer Jezus Christus op zijn troon, en den H. Joannes schrijvend aan zijne voeten gezeten. Dan eens gebruikte deze geliefde leerling van Jezus zwarten inkt, een ander maal goud, en ook doopte hij zijne pen in de heilige zijde Zijns Meesters en bloedroode letteren schreef hij dan neder.

Aan de heilige Gertrudis werd alsdan verklaard, dat de met zwarten inkt geschreven, zulke werken waren, welke men uit gewoonte of tot eigen voordeel verricht; de met bloed geteekende waren dezulke, die gedaan werden ter eere

van het lijden van Jezus en Maria; en eindelijk de gouden letteren duiden aan, dat het werk geschiedde uit zuivere liefde tot God en tot heil der Kerk.

Ongetwijfeld kunt gij bij zulke heilige meening er nog andere bijvoegen; voor u zelve en voor anderen kunt gij ook tijdelijk gunsten afsmeeken; 't is immers rechtmatig en billijk, dat wij alle goeds van God vragen en Maria, onze teedere Moeder, aanroepen als onze middelares en voorspreekster.

III. Bid eindelijk met geloof en vertrouwen; ootmoedig, met volharding en in Gods H. wil berustend.

Herinner u Jezus' woorden: »En al wat gij in het gebed, geloovende, zult bidden, dat zult gij ontvangen.» 1)

Wees ootmoedig: »Het gebed van den nederige dringt door de wolken, en wijkt niet weg, voor al eer de Allerhoogste het heeft aangezien.» 2)

Zoek ook in alles te volbrengen Gods heiligen wil, Wiens Voorzienigheid het beste voor U beschikt: »Vader! niet

1) Matth. 21. 22.

2) Sir. 35. 21.

mijn wil, maar de Uwe geschiede." 1)

Bid alzoo met een levend geloof, een diepen eerbied, een kinderlijk vertrouwen, eene onwankelbare volharding; mochten er dan ook, uit menschelijke zwakheid, eenige gebreken voorkomen in uwe gebeden, beveel dan bij het einde uw gebed aan het goddelijk Hart van Jezus en het allerheiligste Hart van Maria en smEEK deze beide hemelsche liefdebronnen, dat zij door hunne kostbare verdiensten en heiligste gebeden, waarmede zij op aarde den Hemelschen Vader verheerlijkten, al uwe fouten uitwischen en u hunne mildste barmhertigheden deelachtig maken.

1) Luc. 22. 42.

28 OCTOBER.

Strijd voor de eer der Rozenkranskoningin.

»Die mij in het licht stellen, verkrijgen het eeuwige leven.»

Sir. 24. 31.

Met gejubel en vreugde vernam de katholieke wereld, dat Z. H. onze roemrijk regeerende Paus, Leo XIII, bij breve van 10 Dec. 1883, eene nieuwe parel had gehecht aan de schitterende kroon van Maria, dewijl Hij voorschreef, voortaan in de Litanie van Loretto de H. Maagd aan te roepen en te vereeren, als *Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans*.

Dit besluit van het Opperhoofd der H. Kerk, alsmede zijne vaderlijke vermaningen en opwekkingen, de H. Moeder Gods door het bidden van den Rozenkrans ijverig te vereeren, heeft reeds zeer veel bijgedragen, dat de H. Rozenkrans in onze dagen meer en godvruchtiger gebeden wordt, dat het

getal der kinderen en dienaren van Maria aanmerkelijk is aangegroeid, die Haar allen vurig beminnen, getrouw dienen tot het einde huns levens, en daardoor hare gelukkige en dankbare kinderen eens zijn zullen in den hemel.

Er zijn nochtans vele onverschillige christenen, die den rozenkrans noemen een kinderachtig, vervelend, geestdoo-dend lippengebed; die hem niet alleen niet bidden, maar met de vrome diena-ren der Rozenkranskoningin den spot drijven.

Tegenover deze verblinde ongelukki-gen, moet gij voor Maria's eer strijden en den rozenkrans verdedigen als een gebed, dat wel is waar *eervoudig*, maar *echt christelijk* is, *eerbiedwaardig*, *hoogst verdienstelijk*, *door de Heiligen steeds beoefend*, *door de Kerk goedgekeurd*, *dringend aanbevolen en met talrijke hei-lige aflatën verrijkt*.

2. Maar, die tweevoudige herhaling dan van dezelfde geheimen, dat gedurig bidden van hetzelfde gebed, het »Wees Gegroet,» zeggen wederom anderen.

Eens kwam eene Kananeesche vrouw bij den Zaligmaker; zij riep onophoude-

lijk tot Hem, zeggende: »*Ontferm u mijner, Heerc, Zoon van David; mijne dochter wordt deerlijk van den duivel gekweld.*»

Onze goddelijke Leermeester hoorde deze vrouw roepen; Hij liet haar smeeken, en antwoordde niet één woord, zoodat de Apostelen er op aandrongen, haar te verhooren of weg te zenden: »*laat haar van u; want zij roept ons na.*»

Ook toen nog niet verhoorde Jezus hare bede.

Eerst toen zij voor Gods Eenigen Zoon nederknielde en Hem aanbad; toen zij zich niet liet afschrikken door zijn weigerend antwoord, maar met steeds grooter vertrouwen van zijne macht en goedheid hulp verwachtte, toen eerst sprak Jezus: »*O vrouw, groot is uw geloof, u geschiede, gelijk gij wilt. En hare dochter werd van die ure af gezond.*»

Jezus verhoorde dus deze vrouw op hare herhaalde smeekingen.

Is dit niet hetzelfde geval bij den H. Rozenkrans, wanneer wij God volhardend blijven bidden om zijne gunsten, door zoovele Onze Vaders en Wees Gegroeten?

Bij eene andere gelegenheid verhaalt de Goddelijke Verlosser zelf, hoe de hemelsche Vader een volhardend en dikwerf herhaald gebed, gaarne toelaat en verhoort.

»Zoo iemand van U een vriend heeft, en die te middernacht tot hem komt, en hem zegt: »Vriend, leen mij drie brooden. Want mijn vriend is van de reis tot mij gekomen, en ik heb niets om hem voor te zetten.” En zoo die van binnen antwoordt en zegt: »Val mij niet lastig, de deur is reeds gesloten, en mijne kinderen zijn, zoowel als ik, in de slaapkamer; ik kan niet opstaan en u geven.”

»En zoo de andere blijft kloppen; ik zeg u, dat al stond hij niet op, en gawe hem, omdat hij zijn vriend is, hij nochtans om zijne lastigheid zal opstaan, en hem geven, zooveel hij van noode heeft. En ik zeg u: Bidt en u zal gegeven worden; zoekt en gij zult vinden; klopt en u zal worden opengedaan.” 1)

Hadde Onze Heer Jezus Christus dit voorbeeld kunnen aanhalen, wanneer er

1) Luc. II. 5.

iets berispelijks te vinden ware in het herhalen van hetzelfde gebed? Voorzeker niet.

3. Maar, heeft niet Jezus Christus gezegd: » *Wanneer gij bidt, zult gij niet veel spreken, gelijk de heidenen; want zij wanen, dat zij door hunne veelheid van woorden verhoord zullen worden?* » ¹⁾

Ongetwijfeld heeft onze goddelijke Verlosser het » veel spreken », het woorden maken, verworpen; maar tusschen » veel spreken » en bidden is een groot onderscheid.

» *Veel spreken* » wil hier zeggen: met God in gekunstelde, ijdele, gezochte, hoogdravende woorden spreken, zoo als menigmaal gesproken wordt tot menschen, die men zoekt te vleien of met bedriegelijke grootspraak voor zich te winnen.

Op zulke wijze met God spreken heeft Christus voorzeker afgekeurd, maar niet het aanhoudend, kinderlijk, ootmoedig, vertrouwvol en hartelijk gebed.

Wat meer is, om ons tot voorbeeld te strekken, heeft de God-Mensch veer-

1) Matth 6. 7.

tig dagen in de woestijn aanhoudend gebeden. Gansche nachten bracht Hij door in het gebed, dan op een berg, dan in den Olijfhof; herhaalde malen vermaande Hij zijne leerlingen met Hem te waken en te bidden, en zijn heilig Hart was bitter bedroefd, dat zij nog niet ééne enkele uur met Hem in het gebed doorbrachten.

Bid daarom met de diepste godvrucht den H. Rozenkrans, en zoete vreugde zult gij bereiden aan het allerheiligste Hart van Jezus en het Onbevleete hart zijner goddelijke Moeder.

Is uw hart vervuld met eene heilige liefde tot Jezus en Maria, dan zal het u nooit te veel zijn, tien maal, ja, honderd- en duizend maal te zeggen: *Die voor ons water en bloed gezweet heeft.*

Die voor ons gegeeseld is.

Die voor ons met doornen is gekroond.

Die voor ons het zware kruis gedragen heeft.

Die voor ons is gekruisigd geworden.

En welke vreugde voor een goedgeaard kinderhart, zoo menigmaal tot onze lieve Moeder in den hemel te kunnen zeggen:

Die U, o Maagd, in den hemel opgenomen en aldaar gekroond heeft!

4. Iets anders nog. Is de herhaling der heilige gebeden van den Rozenkrans, inderdaad niet de beste voldoening voor de herhaalde en telken male vernieuwde zonden, waardoor wij en alle menschen op aarde, zoovele honderden en duizenden malen Jezus beleedigen, Hem als het ware in het aangezicht slaan, vooral door het misbruik van zijn driewerf Heiligen Naam, door vloeken en godslasteringen?

»De ongeloovige moge spotten, wanneer hij gansche rijen van menschen ziet voorbijgaan, die steeds een en hetzelfde woord uitspreken: *Wees gegroet, Maria*; edoch hij, wien het licht des geloofs verschenen is, hij begrijpt en gevoelt dat de liefde slechts één woord heeft, en dat het geene herhaling is, wanneer zij steeds datzelfde woord gebruikt.» Zoo zegt de beroemde P. Lacordaire.

Een ware dienaar van Maria bidt daarom en blijft uit liefde tot zijne verhevene Koningin steeds bidden: *Wees gegroet Maria, Gij zijt vol van genade*;

*de Heer is met u; gezegend zijt Gij
onder de vrouwen en gezegend is de
vrucht uws lichaams, Jezus!*

29 OCTOBER.

De Rozenkrans-Zondag en de
maand October.

*»Bij mij is alle genade des levens
»bij mij is alle hoop der deugd.»*
Sir. 24. 25.

Wij lezen in het Romeinsch Martyrologium op den zevenden October:

»Heden wordt de gedachtenisgevierd van O. L. Vr. van Overwinning, een feest dat de H. Paus Pius V instelde, tot dankzegging voor de schitterende zegepraal, welke de christenen op dezen dag tegen de Turken behaalden in een zeeslag, (Lepanto) door den bijstand der H. Moeder Gods. Dewijl echter het gebed van den heiligen Rozenkrans het middel was, waarvan de H. Vader zich

bediende, om de H. Maagd in deze groote gevaren voor de christelijke strijders aan te roepen, schreef Hij voor, dat op den feestdag van O. L. Vr. van Overwinning, het feest van den H. Rozenkrans zou gevierd worden.

Paus Greg. XIII verplaatste dit feest voor alle bisdommen en kerken, op den eersten zondag van October en beval tevens, dat dit schoone feest der H. Moeder Gods, met alle mogelijke plechtigheid, maxima qua possit celebritate, zou gevierd worden. 1 Apr. 1573.

2. Als waardige voorbereiding tot het feest van den Allerheiligsten Rozenkrans en ter eere van de Koningin des hemels begon men in de 17de eeuw te Toulouse eene bijzondere *oefening van de 15 zaterdagen*, welke hierin bestaat, dat de geloovigen *op vijftien achtereenvolgende en het Rozenkransfeest onmiddellijk voorafgaande zaterdagen*, tot de HH. Sacramenten naderen en ter eere van de 15 geheimen eenige godvruchtige werken verrichten.

Deze godvruchtige oefening kan ook gehouden worden in den loop des jaars.

3. *De groote aflat; Toties, quoties.*

Deze volle aflaat, welken men op den feestdag van den H. Rozenkrans, zoo dikwijls kan verdienen als men eene kerk bezoekt, is gelijk aan den beroemden aflaat van Portiuncula.

Deze groote aflaat kan niet alleen verdiend worden in de kerken der Dominicanen; maar ook *in alle kerken, waar de broederschap van den H. Rozenkrans wettig is opgericht.*

Alle geloovigen kunnen er aan deelachtig worden, ook zij die niet tot de broederschap behooren, wanneer zij na eene heilige biecht en communie, van af de eerste vespers op den vooravond tot aan zonsondergang van het Rozenkransfeest, de rozenkranskapel of een beeld der Rozenkranskoningin, dat in eene kerk openlijk vereerd wordt, godvruchtig bezoeken en eenigen tijd aldaar bidden volgens de meening van Z. H. Zoo dikwerf deze heilige oefening herhaald wordt, evenzoo dikwijls kan men dezen aflaat verdienen.

4. Opdat echter de godsvrucht der geloovigen tot Maria, na het Rozenkransfeest niet verflauwe, maar steeds levendig en krachtig blijve, en van den

troon der goddelijke barmhartigheid voor het welzijn der Kerk en het heil der zielen machtigen bijstand verwerve, heeft onze H. Vader Leo XIII, de gansche maand October, aan de bijzondere vereering der H. Rozenkranskoningin toegewijd:

In zijne beroemde Encyclyek van den 1 Sept. 1883, schrijft de groote Paus: »Wij willen niet alleen alle christenen aansporen om of te zamen in het openbaar, of elk in het bijzonder en in den huiselijken kring den Rozenkrans te bidden; maar wij willen ook, dat *de gansche maand October aanstaande* heilig gevierd worde, ter eere van O. L. Vr. van den Rozenkrans.

Wij besluiten en bevelen dus, dat dit jaar in heel de katholieke wereld, de oefeningen van den rozenkrans met bijzondere godsvrucht en plechtigheid gehouden worden; dat namelijk van den 1 October aanstaande tot den 2 November opvolgend, in alle parochiekerken, en indien de plaatselijke Bisschoppen het goedvinden, in alle andere aan Maria toegewijde kerken of kapellen, ten minste vijf tientjes van den rozen-

krans met de litanie van Loretto gebeden worden; Wij verlangen verder, dat, terwijl de geloovigen die gebeden verrichten, een priester of de H. Mis opdrage of na uitstelling van het H. Sacrament, het volk met het Allerheiligste zegene.

Wij keuren volkomen goed, dat de broederschappen van den Rozenkrans in de steden, naar voorvaderlijk gebruik, processie houden en zoo hun godsdienst openbaar verheerlijken.

Waar dit echter, uit hoofde van slechte tijdsomstandigheden, niet kan geschieden, zal men de openbare miskenning van den godsdienst trachten te vergoeden door een grooteren toeloop in de kerken en door grootere blijken van geloof, te zamen met vuriger ijver in de beoefening der christelijke deugden.

Ten voordeele nu van hen, die deze voorschriften zullen volbrengen, behaagt het ons de hemelsche schatten der H. Kerk te openen, ten einde zij er tevens aanmoediging en belooning voor hunne godsvrucht uit putten.

1. Aldus aan allen, die binnen den bepaalden tijd, den rozenkrans met de

litanie in het openbaar bijwonen en naar onze meening bidden, verleenen wij telkens zeven jaren en zeven quaden aflat.

Deze aflaten vallen ook te beurt aan hen, die deze gebeden niet kunnen bijwonen en ze afzonderlijk verrichten.

2. Aan hen, die binnen dien tijd, *minstens tien maal*, hetzij in het openbaar in de kerken, hetzij om billijke redenen in huis, genoemde oefeningen volbrengen en door de H. Biecht gezuiverd de H. Communie ontvangen, verleenen wij door Pauselijken aflat, *volledige kwijtschelding van straffen en boeten*.

3. Denzelfden aflat vergunnen wij aan allen, die op den feestdag van O. L. Vr. van den Rozenkrans, of op een der achtvolgende dagen, na gebiecht te hebben, zullen naderen tot de tafel des Heeren, en in eene of andere Kerk God en Gods Moeder bidden voor de noodwendigheden der H. Kerk naar Onze meening."

Deze voorschriften en gunsten heeft Z. H. de Paus, telken jare hernieuwd.

Welaan dan! Kinderen van Maria en

der heilige katholieke kerk, viert met vreugdevollen ijver, met zuivere en Gode welgevallige harten het schoone Rozenkransfeest en de gansche maand October, volgens de meening van Onzen Heiligen Vader, tot eer van God, tot verheerlijking van Maria, tot welzijn onzer H. Kerk, tot heil der onsterfelijke en door Jezus' Bloed vrijgekochte zielen.

30 OCTOBER.

De Litanie van Loretto.

»Gezegend zijt gij onder de vrouwen.»
Luc. 1. 42.

Na het gebed des Heeren, door Jezus zelve ons geleerd; na het »Wees Gegroet,» waarmede de Aartsengel Gabriel en de H. Elisabeth Maria begroetten, is er geen schooner, waardiger, krachtiger, en genadevoller gebed dan de Litanie ter eere van de allerzaligste Maagd, welke in de Bullen van Paus Sixtus V, Clemens VIII en Alexander VII, de litanie van Loretto genoemd

wordt, en ook in den mond van het geloovige volk dezen naam draagt.

Dezen naam heeft zij ontvangen, dewijl sedert onheugelijke tijden, deze litanie in de heilige kapel van Onze Lieve Vrouw te Loretto, (bij Ancona in Italië) elken Zaterdag plechtig werd gezongen.

Deze schoone litanie, welke de glorierijkste eeretitels, lofspraken en namen bevat op Maria toepasselijk, is eerbiedwaardig, door haar ouderdom, was steeds het lievelingsgebed van den braven christen en vurigen dienaar van Maria, werd voortdurend op bijzondere wijze door de kerk goedgekeurd en aangeprezen, en vormt een heerlijk slotgebed van den H. Rozenkrans.

2. Dit heerlijk en verheven gebed verheft op gansch bijzondere wijze onzen geest en ons hart tot Maria. In treffende bewoordingen vertoont zij ons Maria in hare verhouding tot de aanbiddelijke Drievuldigheid; vooral tot Jezus Christus, Gods Eenigen Zoon en den verlosser der wereld; tot zijn verlossingswerk, tot de strijdende, de lijdende en de zegepralende Kerk.

Zij stelt ons Maria voor oogen in hare

waardigheid van Maagd en Moeder Gods; als Koningin van hemel en aarde, van Engelen en heiligen.

Zij stelt ons Maria voor, in hare schitterende deugden en onmetelijke verdiensten, in hare glorie en heerlijkheid, in hare macht en de volheid der genade.

Zij wekt ons voortdurend op, Maria na te volgen in haren heiligen levenswandel.

Zij plaatst ons onder hare moederlijke bescherming en bezielt ons met een onwankelbaar vertrouwen in hare machtige voorspraak bij God.

Zij vervult ons met een diepen eerbied voor Maria, met eene kinderlijke liefde tot die goede Moeder, met eene oprechte dankbaarheid voor de tallooze weldaden, gunsten en zegeningen door Haar verkregen.

Zij doet in ons hart ontstaan schaamte en berouw over onze zonden en gebreken; haat en afkeer tegen alles wat onze warrdigheid als mensch en als christen onteert, wat ons van Jezus en Maria kan scheiden, en van den weg

der bekeering, der boetvaardigheid, der zaligheid aftrekken.

Zij boezemt ons eene hemelsche gezindheid in, veredelt ons hart en onze ziel; omstraalt ons met het licht der hemelsche genaden, en voert ons naar het hart van Jezus en Maria, waar wij alléén rust, vrede en zaligheid vinden.

3. 't Is daarom dan ook de wensch van onze heilige Kerk, dat wij de Litanie van Loretto bij den Rozenkrans voegen, en zij heeft daarom aan dezelve vele aflaten verbonden.

Bij breve van 24 Dec. 1883, beval de groote vereerder der H. Rozenkranskoningin, onze roemrijke regeerende Paus Leo XIII, dat in de Litanie van Loretto, na de aanroeping: *„Koningin zonder erfsmet ontvangen”* zou bijgevoegd worden: *Koningin van den allerheiligsten Rozenkrans b. v. o.*

AFLATEN.

1. 300 dagen aflat, wanneer men de Litanie van Loretto met een godvruchtig en rouwmoedig hart bidt.

2. een volle aflat op de feestdagen der Onbevleete Ontvangenis, O. L. V.

Lichtmis, O. L. V. Boodschap, Hemelvaart en Geboorte van Maria, onder de gewone voorwaarden, aan allen die dagelijks met een berouwvol hart godvruchtig dit gebed verrichten.

1. Wanneer gij dan deze heerlijke litanie der allerzaligste en allerreinste Maagd bidt, verplaats u dan in den geest in het hoogheilig en eerbiedwaardig huisje van Nazareth, hetwelk gedurende eeuwen achtereenvolgens, door duizenden pelgrims bezocht en vereerd en sedert het jaar 1295 op wondervolle wijze door de H. Engelen overgebracht werd naar Loretto.

Op de vier deuren van dit heilige huis staan de volgende beteekenisvolle opschriften:

Op de *eerste deur*: »Dat hij, die niet rein is, vreeze deze kapel binnen te treden; de aardbodem draagt geen heilighdom, dat heiliger is.»

2de *deur*: Zoude niet deze woning daardoor nog heiliger zijn, wijl ze door den Prins der Apostelen is gewijd, in dezelve het Eeuwige woord is ontvangen en ook de Maagdelijke Moeder geboren werd?

3de *deur*: Onze vaderen hebben elders tempels gebouwd; dit heiligdom echter, veel eerbiedwaardiger dan alle andere, hebben Engelenscharen voor de Moedermaagd en God zelve*n hier* neergezet.

4de *deur*: Op de geheele aarde is geene plaats, welke deze in heiligheid overtreft, hoe ver ook de wereld zich uitbreide, of eilanden zich uit den Oceaan verheffen.

Zoo kunt gij bij elke Litanie van Loretto, die gij aandachtig bidt, eene vrome bedevaart doen naar dit heilig huis, waar Maria met Jezus, met Joseph, met Joachim en Anna eens woonde, totdat gij eens met hen eeuwig en zalig wonen zult in het rijk der hemelen.

31 OCTOBER.

De laatste Rozenkrans op aarde - de eerste in den hemel.

*»Verlaat haar niet, en zij zal u behoeden; heb
haar lief, en zij zal u behouden.»*

Spr. 4. 6.

In een voornaam gezelschap kwam eens de rozenkrans ter sprake en dit hemelsch gebed, den vromen christen zoo dierbaar, werd een voorwerp van bitteren spot.

Tot aller verbazing stond een jeugdig geneesheer op, om de eer te verdedigen van de Koningin van den H. Rozenkrans.

»Er is een tijd geweest», zoo begon hij, »dat ook ik dacht en sprak over den rozenkrans, zoo als gij thans. Verneemt echter, wat mij tot andere gevoelens gebracht, ja, zelfs tot eerbied opgewekt heeft voor dit schoone gebed.

Eens hield ik mij ijverig bezig met de ontleedkunde, toen men in het hospitaal het lijk binnenbracht eener arme, oude vrouw, die pas in den Heer was ontslapen.

Het was mijne taak dit ontzielde lichaam zoo te plaatsen, dat de studenten in korten tijd, onder de leiding van hun leeraar de proefneming hierop konden nemen.

Voor alles echter moesten hare krampachtig in elkander gewrongen handen losgemaakt worden.

Wat vertoonde zich toen aan mijne blikken?

Om de gesloten handen was een rozenkrans gevlochten, welks kruisje tusschen dezelve als vastgeworteld scheen. Een hemelzoete glimlach speelde om de lippen der ontslapene; rust, vrede en troost lagen op haar aangezicht verspreid, en op dat oogenblik was ik innig overtuigd van de bovennatuurlijke kracht van den godsdienst.

Onwillekeurig dacht ik toen aan mijne moeder, die ik eens met den rozenkrans in hare handen en eene kalme rust op haar aangezicht, op het doodsbed zag liggen.

Voor niets ter wereld was ik nu in staat deze gevouwde handen los te maken en den rozenkrans weg te nemen. Ik verliet de kamer, gaf mijn werk aan

anderen over, mijn hart was vol, mijne ziel hevig ontroerd.

Sinds is de rozenkrans mij eerbiedwaardig, en beschouw ik hem als de palmtak der overwinning over den dood en het graf."

Ongetwijfeld, wij, kinderen en vereerders der H. Rozenkranskonigin, wij hopen ook eens in vrede te sterven; met het schitterend teeken der voorbeschikking op ons voorhoofd; in het geloof aan Jezus Christus, Onzen Heer en Verlosser; in de zoete hoop der eeuwige zaligheid, en onder den bijstand en de voorspraak van alle Heiligen Gods, en gansch in het bijzonder, van onze lieve, goedertierene, machtige Moeder Maria, de *»deur des hemels»*."

In dat uur van scheiden, dat bange uur des doodstrijds, dat uur, waarop alles voor ons op het spel staat: onze onsterfelijke ziel, ons geheel leven, de eeuwigheid, de gelukzaligheid des hemels; in dat alles beslissend oogenblik zullen wij den dierbaren rozenkrans in onze handen nemen, en met hoop en

vertrouwen opzien tot den genadetroon van Jezus en Maria.

Gelukkig, driewerf gelukkig, wanneer wij eens zoo zullen sterven, den heiligen rozenkrans in onze eerbiedig gevouwde handen; het kruis op onze stervende lippen; onze blikken vol hoop en vertrouwen op den hemel gevestigd, en de vrede en liefde van Jezus en Maria in het hart — o, dat maakt den dood zoet — dat geeft hoop en moed in die bange ure — dat ontsluit de deuren des hemels!

En zoo zal onze laatste rozenkrans, welken wij hier op aarde nog onder tranen en lijden gebeden hebben, onze eerste en eeuwige jubelrozenkrans zijn in den hemel.

Tweede Deel.

Maria als Rozenkranskonigin.

De 15 Geheimen van den
H. Rozenkrans.

De blijde Geheimen.

I. Dien Gif, o Maagd, van den H. Geest
ontvangen hebt.

Zich hier de dienstmaagd des Heeren.
Luc. I. 38.

VOORBEREIDINGSGEBED.

O allerheiligste Heer Jezus Christus,
alwetende, barmhartige God, ik

aanbid U van ganscher harte en smee U, richt mijne zinnen op U alleen, reinig mij van alle verkeerde en verstrooide gedachten, verlicht mijn verstand, beweeg mijn hart, opdat ik in deze overweging de zintuigen mijns lichaams en de krachten mijner ziel met alle aandacht alleen tot uwe eer en tot mijn heil moge aanwenden en voor 't aanschijn uwer goddelijke Majesteit, door Uw allerheiligst Hart en de voorbede Uwer gezegende Moeder Maria, moge verhoord worden.

O mijn allerliefste Jezus, in vereeniging met de goddelijke meening uws Harten, waarmede Gij zelf op aarde aan God het offer der hulde en der liefde gebracht hebt, offer ik U dit gebed. *)

1. *Bid met de H. Maagd in hare kamer.*

Beschouw de nederige, reine en van liefde gloeiende Maagd Maria in haar eenvoudig kamertje te Nazareth,

*) Dit gebed dient voor het begin van iedere overweging.

biddend en verzuchtend naar de komst des Verlossers. Gelijk de tortelduif, versmachtte hare reine ziel naar den Geliefde, en zag Zij reikhalzend uit naar het oogenblik waarop Hij zou komen. Met de vrome oudvaders verzucht Zij: »Dauwt Hemelen den Gerechte, wolken regent Hem, open u, o aarde en doe voor ons den Heiland der wereld ontspruiten.»

Een bliksemschicht gelijk, doordringt dit kinderlijk onschuldig en heilig smeekgebed de wolken; als een geurige wierook stijgt haar verlangen hemelwaarts, tot voor den troon van den Drieëenigen God. Hare diepe nederigheid deed uit den schoot des Eeuwigen Vader, den Geliefde haars Harten nederdalen in haren maagdelijken schoot. Hare schitterende reinheid bereidde die Gode aangename rustplaats; de Serafijnengloed harer zuiverste liefde was de kostbaarste diamant, welken Zij den Geliefde bewaarde, Hem wachtende met krachtdadig geloof, met onwankelbare hoop.

In oneindige mate overtrof Zij allen van haar geslacht in deugd en heiligheid en toch was het verre van Haar

te denken, dat Zij zelve, de gezegende Moeder des Heeren zou worden.

2. *Groet Maria met den Engel.*

De tijden der voorzegging waren vervuld, het oogenblik naderde dat het eeuwig Woord des Vaders van 't hoogste der Hemelen zou afdalen om Mensch te worden en de schuldige wereld te verlossen.

Eensklaps werd het stille woonvertrek van Maria in een verblindenden lichtglans gehuld. Een der Hemelvorsten, de Aartsengel Gabriël verschijnt in zichtbare gestalte als 's Heeren afgezant, om de zaligste Maagd de blijde boodschap te verkondigen, Haar groetend met de woorden: »*Wees gegroet, Gij vol van genade, de Heer is met U.*» Geheel verschrikt antwoordt de zuiverste Maagd, die hare kindschheid door eeuwige beloften den Heere had toegewijd: »*Hoe zal dit geschieden daar Ik geen man beken.*» Een hemelsch blozen kleurt haar maagdelijk gelaat. Liever wil zij afzien van de zoo hooge waardigheid van 't goddelijk Moederschap, dan de lelie harer maagdelijkheid te verliezen.

„Vrees niet,” hervatte de Engel, „Gij zult zonder letsel der maagdelijkheid ontvangen. Gij wordt Moeder en blijft Maagd. De H. Geest zal over U komen en de kracht des Allerhoogsten zal U overschaduwen.”

Nederig stemde de genadevolle Maria toe; Gods raadsbesluiten aanbeddend sprak Zij: *„Zie hier de dienstmaagd des Heeren, Mij geschiede naar Uw woord.”*

Vertoef hier eenige oogenblikken ter liefde van God en betracht hoe de H. Drie-vuldigheid daar tegenwoordig is om het antwoord en de toestemming Harer wondervolle dochter te vernemen; hoe de drie goddelijke Personen liefdevol en met welgevallen op de zedigheid harer gebaren en woorden nederzien; hoe behoedzaam en wijs de Engel Haar met het geheim der Menschwording bekend maakt; hoe toegewijd en eerbiedig Hij dáár staat voor zijne Heerscheres, trouw zijne boodschap volbrengend, nauwkeurig acht gevend op de woorden der Maagd, opdat Hij behoorlijk moge antwoorden en in deze gewichtige en wondervolle werken den wil des Heeren vervullen.

Betracht ook de H. Maagd, hoe be-deesd en ootmoedig Zij zich toont, hoe haar aangezicht eene zekere verlegenheid uitdrukt, daar Zij zoo onverhoeds door den Engel wordt toegesproken; hoe Zij zich op zijne woorden niet verheft, noch eenige eigenwaarde gevoelt, als zij zulke heerlijke dingen van zich verneemt, die nog nooit tot iemand waren gesproken; alles schrijft Zij toe, aan de goddelijke genade.

Leer van Haar, zedig en nederig te zijn, want zonder deze eigenschappen heeft de maagdelijkheid geringe waarde (H. Bonaventura.)

3. *Aanbid het Vleesch geworden Woord.*

O heilaanbrengend woord der Maagd: „*Het geschiede!*” op ’t zelfde oogenblik opent zich de Hemel, de H. Geest overschaduwte Maria en onverdeeld daalt het eeuwige Woord des Vaders neder in den schoot der reinste Maagd. Gods Eenige Zoon neemt de menschenlijke natuur aan in het maagdelijk lichaam van Maria, wordt Een der onzen, onze Broeder. Het ware Licht is van den

hemel afgedaald om alle duisternissen te verdrijven. Het levend Brood, het leven der wereld, wordt bereid aan den liefdegloed van het goddelijk Hart.

Verhoord en bevredigd is het verlangen en 't gebed van Patriarchen en Profeten: »Zend, o Heer, het Lam, Dauwt gij, Hemelen, den Gerechte. Kom o Heer, daal neder! O Heer toon uw aanschijn!» Dit geheim der menschwording van Gods Zoon is het begin, de voortzetting en de voltrekking van alle goed, dat wij bezitten en in eeuwigheid bezitten zullen. Het is het huwelijk van den Eeniggeboren Zoon Gods met de menschelijke natuur, eene onoplosbare vereeniging, een wonder der goddelijke barmhartigheid, een meesterstuk van Gods almacht, het begin der menschelijke verlossing en de voltalligmaking der heilige Engelen.

Hemelen staat verbaasd en bewondert den grooten God, in den schoot der nederige, arme, gehoorzame en gezegende Maagd verborgen. — Sidder, o aarde, draag in innigste dankbaarheid en diepen eerbied uw kostbaarsten schat! Juich en jubel, mijne ziel, loof en prijs

de liefde en barmhartigheid Gods! Dring door in het van liefde vlammend maagdelijk Hart, dáár zult gij Den, Een in wezen met den eeuwigen Vader, ongeschapen Zoon, Dien de Hemelen der Hemelen niet kunnen bevatten, zien rusten; in Maria's schoot neergelegd als op een leliënbed, gedurende negen volle maanden, tot den dag Zijner geboorte. De rozen en leliëngeur van haar maagdelijk Hart is Zijne verkwikking. Engelscharen omzweven Maria, Die met de hemelsche Geesten lof- en dankliederen zingt, en steeds om genade en ontferming smeekt voor 't gevallen menschdom.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS: Zie neder, Hemelsche Vader op Maria, de zuivere Bruid des H. Geestes, de zoete Moeder van uw goddelijken Zoon! Ik offer U op al die lofprijzingen en gebeden, welke Maria, de vlekkelooze Maagd aan de H. Drievuldigheid opdroeg voor de zondige wereld, toen Zij het vleeschgeworden Woord onder haar Hart droeg.

Ik offer U op den liefdegloed van haar heilig Hart, hare diepe nederigheid, haar volmaakt geloof en volkomene onderwerping aan uwen heiligen wil, in alle beproevingen, omstandigheden, in lijden en tegenspoed; hare bereidwaardige gehoorzaamheid en engelachtige zuiverheid, en vereenig al die akten met de liefde der Engelen en Heiligen en alle op offeringen der God minnende zielen op aarde.

Hemelsche Vader, zie neder op Jezus, uw Eeniggeboren Zoon; zie hoe Hij ons ter liefde, negen maanden rust in Maria's schoot. Beschouw zijne gevangenschap, Hij draagt liefdeketenen voor ons, die Hij van den eeuwigen dood, van de hel wil verlossen. Ik offer U op, o Hemelsche Vader, al die gevoelens en gewaarwordingen welke Jezus van af 't eerste oogenblik uit Maria's schoot, U opdroeg. Hoor de smeekingen en verzuchtingen van uw Zoon, onder Maria's zuiver Hart. Ik neem beide H. Harten in mijne handen en vernieuw bij ieder polsslag, door de kracht van alle H. Misoffers, elke bede, dankzegging opoffering, verzoening en gewaarwording

uit de Harten van Jezus en Maria. Vader, ik toon U, uw Zoon in die volslagene vernedering en volmaakte liefde, en ter wille van Hem, rustend onder Maria's Hart, smee ik U, o wend de geesels uwer gramschap af van eene schuldige wereld! Ontferm U over ons dierbaar Vaderland, doe onze afgedwaalde broeders terugkeeren tot het alléénzaligmakend geloof, red de jeugd, bescherm de onschuld, bedek hen met Maria's schild. Elke in gevaar verkeerende ziel breng ik tot de HH. Harten van Jezus en Maria, en tot uwe grootste vreugde offer ik U, hunne verdiensten en bid ik al uwe HH. Engelen de onschuld tegen het moordzwaard der verleiding te beschermen, door hetwelk, helaas, zoovele zielen te gronde gaan.

BIJ DE H. COMMUNIE: O Maria, mijne beminde Heerscheres, zie, ik neem mijn toevlucht tot uw maagdelijk Hart, o open de schatten van genade, van barmhartigheid, goedheid en liefde voor mij en geheel de zondige wereld. Met groot vertrouwen put ik uit uw rijk gezegend Hart al die schatten van genade,

waardoor ik ontferming vind voor 't aanschijn van den beleedigden God.

Mijne geliefde Vrouwe, beminde Koningin; ik bid U, leen mij als voorbereiding tot de H. Communie uwe schoone deugden, voornamelijk uw levend geloof, uw vast vertrouwen, uwe diepe nederigheid, uwe volmaakte zuiverheid, uw seraphijnschen liefdegloed, uwe volkomene armoede, uwe steeds bereidvaardige gehoorzaamheid. Ik verzamel alle H. verzuchtingen, uw H. Hart ontweld; hiermede versierd en van liefde ontvlamd, zou ik met dezelfde begeerte, hetzelfde verlangen, waarmede Gij Uw goddelijk Kind van den H. Geest ontvangen hebt, willen naderen tot het gastmaal der liefde. Ik offer al uwe voorbereidingen tot de H. Communie voor de mijne op. Ik verzamel alle akten der vrome zielen, die ooit geleefd hebben en met al de liefde der Engelen en Heiligen des Hemels wensch ik Jezus in de H. Communie te ontvangen; Hem zóó te ontvangen, gelijk de H. Maagd Hem ontving van den H. Geest, en steeds in de H. Communie.

Ook wil ik zóó, na de H. Communie

mijne dankzegging vereenigen met die vurige dankbetuigingen van Maria en van alle Godgewijde zielen en door Maria's handen al mijne smeekingen den Heere opdragen.

Ter wille van Maria, bid ik, U o mijn Jezus om eene volmaakte liefde tot God en mijn evenmensch, om haat tegen de zonden en hare gelegenheden.

Ik smeeik U, om geduld in al 't lijden en beproevingen, om zachtmoedigheid, goedheid en barmhartigheid in mijn omgang met anderen; om den geest van gehoorzaamheid en onthechting, om die kostbare deugd van engelachtige zuiverheid en om de bijzondere genade, in volmaakte liefde tot God te leven en te sterven. Deze genade smeeik ik tevens voor alle met mij in zuivere liefde vereenigde zielen. In uwe barmhartigheid beveel ik mede, mijne bloedverwanten, vrienden en bekenden, mijne weldoeners en allen, die Maria op eene bijzondere wijze vereeren en beminnen.

Dat alle menschen, vrienden en vijanden zich tot God bekeeren en eens een zaligen dood sterven. Amen.

II. Dien Gij, o Maagd, Elisabeth bezoekende,
gedragen hebt.

*Gezegend, zijt Gij onder de vrouwen, en
gezegend is de vrucht uws lichaams.
Luc. I. 42.*

I. *Vergezel Maria over het gebergte.*

Zie de H. Maagd, op ingeving des
H. Geestes over het gebergte van
Nazareth naar Hebron reizen, om hare

nicht Elisabeth geluk te wenschen met de gezegende vrucht haars lichaams en om haar met liefdediensten bij te staan.

Begeleid die hemelsche duif, die daar met den maagdelijken Joseph, in gezelschap van vele Engelen heensnelt, glanzend van goddelijke liefde! Zij, de gezegende onder de vrouwen ijlt daar henen gelijk eene tortelduive, om de H. Elisabeth en geheel haar huis gelukkig te maken. Bewonder die h. gevangenschap van het goddelijk Kindje onder het maagdelijk Hart van Maria en hoor de Engelscharen met Maria in heilige begeestering, lof en dankliederen aanheffen.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS EN BIJ DE H. COMMUNIE. O Hemelsche Vader, zie, ik toon U, uwen Zoon en zijne reine Moeder. In den geest hare voetstappen volgend, offer ik U iedere schrede en elken voetstap, iedere inwendige en uitwendige handeling der Hooggezegende en vereenig ik mijne zuchten met die der zuivere Maagd en van het goddelijk Kind.

Ik draag U op, o Hemelsche Vader de liefde uws Zoons, zijne diepe nederigheid en heilige gevangenschap. Ik leg neder voor den troon uwer glorie, de loftuigingen der Seraphijnen en Cherubijnen, hunne bewondering, aanbidding en dankbaarheid voor de volbrachte Menschwording en hunne gebeden voor 't welzijn der menschen. In den geest kus ik elken voetstap der Maagd en verzamel elke oefening van gebed, aanbidding en dankzegging, aan Jezus, Maria's en Joseph's Hart ontsproten. Al die vereenigde gewaarwordingen en gevoelens leg ik neder voor uw troon opdat Gij, o gunstige Vader in deze bedrukte tijden, aan kerk en staat, bescherming en hulp moget verleenen. O goede Herder, liefdevolle Jezus, zoek toch zoovele afgedwaalde schapen op, ontruk ze den verscheurenden wolf en breng ze terug in den eenen waren schaapstal.

2. *Loof God met Maria.*

Hoe heilig was die ontmoeting van Maria met Elisabeth! van ijdele

zaken was er tusschen Hen geen sprake, elk woord uit haren mond was eene lofprijzing des Allerhoogsten. Door den H. Geest voorgelicht, begroet Elisabeth Maria het eerst: *»Gij zijt de gezegende onder de vrouwen en gezegend is de vrucht uws lichaams. En van waar geschiede mij dit, dat de Moeder mijns Heeren tot mij komt?»* Zalig zijt Gij, die geloofd hebt. En op 't zelfde oogenblik werd in 's moeders schoot, de kleine Joannes door 't Kindje Jezus van de erfzonde gezuiverd en als zijn voorlooper geheiligd.

In heilige vriendschap en reine liefde vereenigden zich nu beide harten en in hemelsche begeestering zong Maria het heerlijk schoon »Magnificat.»

Mijne ziel make groot den Heere en verheugd heeft zich mijn geest in God, mijnen Zaligmaker.

Omdat Hij nederzag op de geringheid zijner dienstmaagd; want zie, van nu af zullen alle geslachten Mij zalig prijzen.

Dewijl groote dingen aan Mij gedaan heeft, Hij die machtig is, en heilig is zijn naam!

En zijne barmhartigheid is van ge-

slachte tot geslachte, over degenen, die Hem vreezen.

Hij heeft kracht gedaan door zijn arm; verstrooid heeft Hij die hoogmoedig zijn in den waan huns harten.

Machtigen heeft Hij van den troon gestort, en geringen verheven.

Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld, en rijken ledig weggezonden.

Hij heeft Israël, zijnen dienstknecht, aangenomen, indachtig zijner barmhertigheid:

Gelijk Hij aan onze vaders heeft toegezegd, aan Abraham en aan zijn kroost in eeuwigheid.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS. Hemelsche Vader zie welgevallig neder op deze H. Harten, die geheel vervuld van liefde, U den wierook van een heilig lof- en dankgebed opdragen, welke in heerlijke geuren doordringt tot uw Vaderhart. Al hunne neigingen, gebeden en dankzeggingen draag ik U op, als losprijs voor mijne zondenschuld; voor de verstokte zondaars, voor de onboetvaardige en

onverschillige christenen, voor alle menschen van elken rang en stand; ootmoedig bid en smee ik U, ons de genade en den geest des gebeds te schenken, opdat wij uwe rechtvaardige straffen van ons afwenden en ware kinderen Gods mogen worden.

3. *Dien met Maria uwen evenaaste.*

Treden mij thans met Maria het zóó bevoorrechte huis van Elisabeth binnen. O staat verbaasd Gij, Hemelen en gij Godminnende ziel, komt en zie hoe de nooit volprezen Moeder des Heeren, als eene nederige dienstmaagd, hare nicht hulp en bijstand aanbiedt. In hare groote nederigheid zoekt Zij juist die bezigheden, welke waardeloos schijnen in de oogen der menschen; alles wat zij doet ademt den geur der zuiverste liefde tot God en de menschen. In voortdurende aanbidding en vereeniging met God, Dien zij in 't geheim der Menschwording aanschouwt, schittert een hemelsche vreugde op haar gelaat. Een hemelsche glimlach zweeft om hare rozenroode lippen, terwijl haar geest on-

ophoudelijk verslonden is in God, wiens Eenigen Zoon zij onder haar Hart draagt. Zij is alles voor allen en haar aanblik alléén vertroost het kommervolste hart. Vol teederheid en liefde in haar onverstoorde vrede, in haar geduld en engelachtige ingetogenheid, schittert in Haar het evenbeeld van den eeuwig schoonen God, het Meesterstuk der schepping dat de slang niet durfde belagen.

Opwekkingen.

O Maria, Gij schoonste der maagden, blik medelijdend op mij neer, want zie, het kleed mijner onschuld is bezoeeld; menigvuldig zijn mijne gebreken, groot is mijne ellende, en mijn zwakke wil is steeds tot het kwaad geneigd. O hoog verhevene Koningin der maagden bescherm mij, neem mij onder uwe moederlijke hoede en verrijk mij met het sieraad uwer deugden.

O Hemelsche Vader, ik draag U op alle akten van deugden van Maria, bijzonder al hare werken van volmaakte naastenliefde en zielenijver, voor mijne

nalatigheid en lauwheid. Ik bid en smeeek U om zegen en genade voor alle familien, vooral voor hen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen; dat Jezus en Maria steeds in hun midden zijn en verblijven en hen troosten door de kracht van onzen H. Godsdienst, in al hunne wederwaardigheden.

O mijn Jezus, heb medelijden met ons, en laat niet toe, dat eene door uw go.ldelijk Bloed verlostte ziel, verloren gaat.

III. Dien Gij, o Maagd, te Bethlehem
gebaard hebt.

*Gij zult een kindeken vinden in
doeken gewonden.*

LUC. II. 12.

I. *Ga met Maria en Joseph naar
Bethlehem.*

Zie, hoe Maria, nederig en gehoor-
zaam het bevel van den ijdel

Keizer Augustus vervult en, in een guur jaargetijde, met den H. Joseph, haar arme woning van Nazareth verlaat, om vaardig en gelaten aan Gods roepstem te gehoorzamen, welke Zij in 't bevel van den aardschen vorst erkende. Volg Maria en Joseph op dien tocht naar Bethlehem, verzamel al die verzuchtingen, die aanbiddingen, dankzeggingen, smeekgebeden en opofferingen; al die akten van deugden, die vermoeienissen, moeilijkheden en harde behandelingen, welke zij te verduren hadden, toen zij zoo menigmaal werden afgewezen, en zonder voedsel en huisvesting steeds aan andere deuren moesten aankloppen; al die aanbiddingen der Engelenscharen, die het vleeschgeworden Woord onder Maria's Hart voortdurend aanbidden en den eeuwigen God dankten, voor die onbegrijpelijke genade der verlossing. Offer dit alles op, voor de vele noodwendigheden onzer H. Kerk.

2. *Zoek ééne verblijfplaats voor Maria en het Goddelijk Kindje.*

Treden wij thans de stad Bethlehem binnen; de avond is reeds gevallen

en alle huizen en herbergen met vreemdelingen bevolkt. De H. Joseph met zijne maagdelijke echtgenootte klopt overal aan, doch geen menschenhart is medelijdend genoeg, Hen ook maar 't geringste plekje af te staan. Betracht hier het geduld van den zoo bezorgden Joseph en hoe gelaten Maria tot hem spreekt: *»Vertrouw slechts op den Heer.»* Het Kindje Jezus echter, brandend van liefde tot de menschen, moet hier door hunne onverschilligheid de grootste koude lijden, den zwaarsten ondank ondervinden.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS. Hemelsche Vader ik offer U het hart van Jezus van Maria en Jozef, gedurende deze harde beproevingen; Hun geduld en gelatenheid in alle omstandigheden en smee U: Heer ontferm U over alle verlaten weduwen en weezen die niemand dan U, tot steun en bescherming bezitten. Help hen in allen nood en lijden naar ziel en lichaam, Gij, Die zelfs de vogels des hemels, de musch op het dak niet vergeet.

3. Eere zij God in den Hooge!

Eindelijk vinden zij de plaats van eeuwigheid bestemd. 't Is een open stal, blootgesteld aan al de guurheden van het weder. Maria, op bovennatuurlijke wijze verlicht, beschouwt ze als de plaats waar de eeniggeboren Zoon des Vaders ter wereld moet komen. Zij werpt zich ter aarde neder en dankt vurig den Heer, terwijl de H. Joseph den verlaten stal zooveel mogelijk tot eene woning zoekt te bereiden.

Opwekking.

Hemelsche Vader, om de groote liefde uws Zoons tot de armoede, bid ik U, aan alle kloosterlingen den waren geest der h. armoede te verleen. Ik offer U den geur aller deugden uit Jezus en Maria's Hart tegelijk met de zorgvuldigheid, eenvoudigheid en liefde van den H. Joseph.

Het plechtig oogenblik naderde thans waarop de Heiland des wereld zou geboren worden. Gelijk de lijfwacht een koninklijk paleis, zoo omgaven 's Hemels

Engelen den armoedigen stal. Maria legt haren mantel af, neemt den sluier van het hoofd, en heure schoone haren, hangen rijk golvend neer langs de schouderen. Hierop nam zij twee sneeuw-witte doeken om er het goddelijk Kind in te wikkelen en twee kleinere om zijn Hoofdje te beschutten. Toen knielde de reine Maagd eerbiedig neder, vouwde de handen, verhief haar geest en hart ten Hemel en bleef zoo in gebed en beschouwing tot middernacht. Geheel aan de wereld onttrokken werd zij van hemelsche zoetheid vervuld; Zij aanschouwde de eeuwige Godheid en heerlijkheid van Hem, Die in dezen oogenblik uit Haar ging geboren worden.

De overzalige stonde, het uur der middernacht breekt aan; Maria, de Moeder Gods, werd een weinig boven den grond verheven, een hemelsch licht herschept den nacht in een helderen dag; de akelige spelonk wordt vervuld met een bovennatuurlijken glans. Gelijk de geur uit de roze, zoo ontspruit uit den maagdelijken, ongeschonden schoot het goddelijk Kind en lag daar rein en

schoon, stralend, glorievol voor hare knieën op aarde neder.

Het was der H. Maagd als of haar Hart van hemelsche gelukzaligheid dreigde te breken. De gelukkige Moeder aanbad nu haar Kind als den Zoon van den levenden God. Ook de H. Joseph valt aanbidgend neder; hem werd gegeven, wat velen koningen en profeten niet was toegestaan, n.l. den Zoon Gods niet slechts in lichamelijke gestalte te aanschouwen, maar te dragen op zijne armen, te omhelzen, te kleeden te voeden, en te bedienen.

De Cherubijnen en Seraphijnen waren verbaasd over Gods grenzelooze liefde. De Tronen en Vorsten der Engelen vielen aanbidgend op hun aanschijn; en het gansche koor der hemelingen hief dankend en jubelend het loflied aan: Eere zij Gode in het allerhoogste en vrede op aarde den menschen van goeden wille.

Opwekking.

BIJ DE H. COMMUNIE. O H. Maagd, veroorloof mij tot uw aanvallig

Jezuskind te naderen, Het te omhelzen, aan mijn hart te drukken en zijn zegen te vragen. Sta mij toe, o, maagdelijke Moeder Gods in de nabijheid van 't Kindje te verblijven. O maak ook mijn arm hart tot eene rustplaats voor dat kind der liefde; geef mij die H. windelen en uwen moedermantel om Het te verwarmen met den serafsgloed van heilige godsvrucht en liefde, van engelachtige reinheid, en levendig geloof. Geleid uwen lieven Jezus na de H. Communie in mijn arm, zwak hart, dat zoo dringend om genade en ontferming smeekt; laat Hem vertoeven in deze armoedige woning en wijd Hem den wierooksgesur van de volmaakste deugden uws Harten en van alle heilige en vrome zielen in den Hemel en op aarde.

ONDER DE H. MIS. Hemelsche Vader, mijn hart is zoo zwak en kan de liefde niet begripen, de hoogte niet bereiken, de diepte niet peilen, de lengte en breedte niet meten van dit ondoordringelijk geheim. Welke aandoeningen maken zich van mij meester bij den aanblik van dat zoo teeder, liefdevol

Jezuskind! Ja mijn hart smelt in tranen der innigste ontroering, der harte-lijkste dankbaarheid. Mijn geloof valt aanbidlend en vertrouwend neder, te midden der koren van heilige Engelen, der reinste en heiligste zielen van Jezus, Maria en Joseph. Dewijl ik arm, zwak kind, te arm aan liefde ben, daarom ontleen ik ze aan de van 't zuiverste goud stralende Harten, die in zuiverheid en liefde wegsmeltend, slechts dank met liefde en aanbidding vereenigen. Daarom offer ik U, o Vader, het Hart van Jezus en Maria, als het volmaakste offer van hulde, dankbaarheid en verzoening. Ik offer U, het hart van den H. Aartsvader Joseph, de aanbidding der vrome herders en aller rechtvaardige zielen, welke van den beginne af vol liefde tot uwe kribbe naderden. Neem dit volmaakt offer aan, o Hemelsche Vader, tot uitboeting der zondenschuld onzer goddelooze dagen. Zie neder op de bedruktheid der H. Kerk en het ontelbaar getal der verblinden, die zich in het eeuwig verderf storten.

O Drieëenige God, in naam uwer barmhartigheid en liefde, smee ik U,

zie genadig neer op het Goddelijk Kindje, dat daar nederligt in arme windelen, in eene kribbe; hoor zijne weemoedige verzuchingen, zie de tranen, die Het stort tot ons aller zielenheil; alleraardigst en welgevalligst zijn U, zijne nederigheid, armoede, gehoorzaamheid en kwellingen welke Het, ons ter liefde, op zich heeft genomen. Ontferm U toch onzer, opdat ook wij, ware kinderen en dienaars van het arme nederige JezusKind worden en steeds zijne voetstappen mogen volgen. Amen.

IV. Dien Gij, o Maagd, in den Tempel hebt
opgeofferd.

*Neem Isaak, woen eenigen zoon; dien gij
teeder bemint en breng hem Mij ten offer!*
Gen. 22. 2.

*Offer aan God, met Maria het
dierbaarste wat gij bezit.*

Evenals van Abraham, vorderde God
ook van Maria het dierbaarste wat

zij op aarde bezat, het offer van haar eenigen Zoon. Onbloedig zou het offer van 't Jezus kind zijn in den tempel, evenals dat van Isaak op Moria's kruin; 33 jaren later zou aan het kruis het offer van Jezus Christus, op bloedige wijze voor alle zondaars voltrokken worden. Dit openbaarde de H. Geest, door den mond van den grijzen Simeon: »U zelve zal een zwaard door de ziele gaan, want Deze is gesteld tot val, en tot opstandig voor velen in Israël!"

In dit oogenblik van bovennatuurlijke openbaring doorschouwt Maria alle tijden. Zij ziet hoe voor velen elke genade vruchteloos zal wezen; hoe een groot deel der verlostten ten verderve gaan, omdat zij niet gered willen worden, maar vrijwillig de verblindheid en boosheid beminnen, aan een oogenblik van genot de voorkeur geven boven God en Hemel, en daarom dan ook eeuwig in 't vuur der hel moeten lijden. O, dit was het, wat haar moederhart als met een zwaard doorboorde. Zij zag de vernedering, den spot, het gruwelijk lijden haren Zoon aangedaan, hoe Hij tot den laatsten druppel van zijn kost-

baar bloed vergoot voor alle zielen en voor elke ziel in 't bijzonder, om allen te redden en zalig te maken.

In de gevoelens van Jezus' goddelijk Hart offert nu Maria haar geliefd Kind, aan den Hemelschen Vader.

Opwekking onder de H. Mis.

Hemelsche Vader, zie van uit de Hemelen uwen Eeniggeborene als onzen Bemiddelaar, om U te verzoenen, ons te begenadigen. Zie, hoe dat teeder liefdevol Jezus kindje, dat zachtmoedig, onbevleete en goddelijk Lam, tot den dood bereid, tot U, o Vader, smeekt om barmhartigheid.

Met dit hoogheilig offer leg ik neder voor uwen troon het bloedig offer des kruises en alle H. Missen van 't verledene, van 't tegenwoordige en der toekomst. Ik offer U, o Hemelsche Vader uwen geliefden Zoon, in 't geheim der opoffering in den tempel met alle volmaakte offers van Maria, van alle heilige en rechtvaardige zielen, voor alle lijdende, gekwelde en stervende Christenen, voor allen die in gevaar verkeerren en hun ondergang nabij zijn, voor

de geheele H.Kerk, voor ons dierbaar Vaderland, voor alle standen, voor alle zielen des vagevuurs. O God van liefde, versterk mijn arm hart tot elk offer dat uwe liefde van mij eischt, opdat ook ik U schenke wat mij het dierbaarst is; sterk mijne ziel in elke beproeving en vernedering, in alle lijden en smart, opdat ik U ter liefde getrouw en gelaten volharde in een heilig gebed en zoo vereenigd met de volmaakste offers van Jezus en Maria, in de heilige liefde Gods mijn leven moge voleindigen. Amen.

O H. Maagd ik heb medelijden met U, o smartvolle Moeder; verwerf mij, van God, ter wille uwer smarten de genade, Hem nimmermeer vrijwillig door eene doodzonde te vergrammen; verkrijg mij het voorrecht eens, met een volmaakt berouw en geheele overgeving aan Gods H.Wil, met deze woorden te sterven: „Heer, laat thans uw dienaar (uwe dienaressen) in vrede sterven. Dat mijne ziel in U, geen rechter maar een zaligmaker moge vinden. Laat Gods barmhartigheid over mij afdalen en geleid mij aan uwe moederhand, naar een beter Vaderland.”

V. Dien Gij, o Maagd, in den Tempel hebt
wedergevonden.

*Wist gij dan niet dat Ik zijn moest
in hetgeen mijns Vaders is.*

Luc. 2. 49.

1. *Begeef U met Jezus, Maria en
Joseph ter kerke.*

Toen Jezus twaalf jaren oud was, reis-
den Maria en Joseph volgens de

gewoonte der Joden naar Jerusalem om aldaar het paaschfeest te vieren en namen den Heer mede. Godminnende ziel, beschouw den bevalligen en liefelijken Jezus; zijne hemelsche schoonheid zal U aantrekken en gij zult Hem volgen. Offer aan den Hemelschen Vader de gevoelens der H. Familie, bid Hem ze aan te nemen als van U komend zoo dikwijls gij ter kerke gaat. Leg neder voor den troon der Allerheiligste Drievuldigheid die drie volmaakte Harten van Jezus, Maria en Joseph, met al de aanbiddingen de lof- prijs- dank- en verzoeningsgebeden, welke zij in den tempel gedurende drie dagen verrichtten.

2. *Zoek Jezus met Maria en Joseph.*

De feestdagen waren ten einde, en toen Maria en Joseph huiswaarts wilden keeren, bemerkten zij dat Jezus niet bij hen was.

In den beginne dachten zij dat Hij met de overige bloedverwanten was afgereisd en vervolgden daarom den eersten dag hunne reis. Toen zij Hem echter bij hen niet terugzagen, keerden

zij met een angstvol hart naar Jerusale-
m weder.

Ach wie zal in staat zijn den angst van Maria, de zorg van den H. Joseph te begrijpen. Gelijk de bruid uit het Hooglied, zocht Maria, de liefdevolle Moeder overal haar Kind, een ieder dien zij ontmoette vroeg zij om inlichting, of hij haren Welbeminde niet gezien had. Met angst verdubbelde zij hare schreden om Jezus te zoeken, haar eenigen troost en geluk op aarde. Hoor, van den H. Bonaventura welke bittere weeklachten zij uit: O mijn God, eeuwige Vader, allergenadigste, allerbeste Heer, Gij hebt U gewaardigd Mij uw Zoon te schenken; doch zie ik heb Hem verloren en weet niet waar Hij is. O geef Hem mij weder! Neem deze bittere smart van mij weg, toon Mij, Uw Zoon. Zie neder op mijne groote droefheid en niet op mijne nalatigheid. Ik was onvoorzichtig, 't is waar, maar niet vrijwillig. Ter wille uwer goedheid geef Hem Mij terug, zonder Hem kan ik niet leven.

• O Mijn geliefde Zoon! waar zijt Gij, wat is er van U geworden; zijt Gij

misschien teruggekeerd tot uw hemelschen Vader, want ik weet, gij zijt God en Gods Zoon. Doch hoe, gij zoudt Mij dit niet hebben medegedeeld? Of heeft U wellicht iemand op arglistige wijze opgevangen, want Gij zijt ook wezenlijk mensch. Toen Herodes U vervolgde, heb Ik U naar Egypte gedragen. Dat uw Vader, U, mijn Zoon beware voor alle ramp en leed. O mijn Zoon laat Mij weten waar Gij U bevindt en ik zal tot U snellen. Heb ik U dan soms in iets beleedigd? Ach waarom hebt Gij U dan van Mij gescheiden. Ik weet Gij ziet de smart, van mijn Moederhart, o talm niet langer tot Mij terug te keeren! Nooit van af uwe geboorte was ik zonder U; heb ik zonder U gegeten of mij ter ruste gelegd; en thans ben ik van U beroofd, bezit ik U niet meer, U mijn leven, mijne hoop, al mijn goed, zonder U kan ik niet leven, o Jezus kom, toon mij uw minnelijk aanschijn."

Na drie dagen vond Maria Jezus in den tempel, zittende midden onder de leeraren die Hij ondervroeg en aanhoorde.

Zie, o Godminnende ziel, waar gij uw

Jezus moet zoeken, als gij Hem verloren hebt; niet bij vrienden en bekenden maar in den tempel, in het huis des Heeren zult gij Hem, evenals Maria vinden in het H. Sacrament van boetvaardigheid en des altaars. O indien gij Hem wedergevonden hebt, laat Hem dan nooit meer heengaan. Houd den Geliefde bij U, door uwe getrouwheid, waakzaamheid en uw gebed.

Opwekking tot Jezus in 't Allerheiligste Sacrament.

O veelgeliefde mijns harten! Zonder U is alles eenzaam, en ledig; zonder U geen troost, geen rust, geen zaligheid.

Blijf bij mij, o zoetste Jezus! Waar Gij niet zijt daar is geen licht maar duisternis in 'vijands macht. Wanneer Gij U van mij verwijdert kan ik niet meer leven; ach dikwijls verbergt Gij U in een geheimvol duister, ten tijde van beproeving o liefdevolle Heer. Jezus! laat mij U vinden, toon mij uw aangezicht en de liefelijkheid uws Harten. Het loont zeker alle moeite,

allen strijd en alle lijden, U te behouden, totdat ik eens daar boven in den Hemel U moge aanschouwen van aanschijn tot aanschijn in eeuwigheid, zonder einde.

De droevige Geheimen.

I. Die voor ons bloed geweeft heeft.

Vader, mijn Vader!
Matth. 26. 39.

*Verdiep u in 't goddelijk Hart
op den Olijfberg!*

Begeleid uwen goddelijken Heiland
naar den Olijfberg, kus in den
geest zijne voetstappen en offer ze den

hemelschen Vader als de eerstelingen der Verlossing in dien naderenden vreeselijken nacht, om de zondaars te zoeken op den weg des verderfs. Dring door mijne ziel, in 't Hart van den U minnenden en lijdenden Verlosser, zijne ziel is beangst en bedroefd, ja bedroefd tot den dood; Hij wringt zijne handen, siddert en beeft; Hij bidt en valt ter aarde neder. Alle schrikbeelden dagen voor zijn geest op; Hij doorschouwt alle tijden, alle gebeurtenissen, alle geslachten en alle menschen; Hij ziet met den blik zijner heilige alwetendheid den gruwel der zonden, de verwoesting van zijn wijnberg, de vervolgingen zijner H. Kerk, de verdeeldheden en scheuringen, de sekten en ketterijen. Aan zijn geest vertoonen zich alle misdaden, alle sacrilegien, en de boosheden der menschen. Elke ziel, ook de mijne komt voor zijn aanschijn. Hij ziet hoe voor velen zijn verlossingswerk vruchteloos is: hoe satan die zielen, waarvoor Hij zijn kostbaar bloed vergiet, aan zijn minnend Hart ontrukkt, ze door de zonden dooït en ten eeuwigen verderve voert.

De Heiland der wereld valt machte-

loos neder, de doodskleur overdekt zijn goddelijk aanschijn, een bloedig zweet dringt door al zijne aderen en plat ter aarde nederliggend bidt Hij: »*Vader niet mijn wil, maar de uwe geschiede!*» Die doodstrijd om onze zonden, duurt uren lang. Zijn medelijdend Hart aanvaardt alle lijden uit liefde tot den gevallen mensch. Een Engel des Hemels daalt neder om den dood-zwakken en benauwden Heiland te versterken.

O Godminnende ziel, overweeg het vreeselijk lijden, van het geheel in doodsangst lijdend Hart uws Verlosers, in den Olijfhof.

Opwekking.

NDER DE H. MIS: O Hemelsche Vader blik neder op dat treurtafereel. Zie uw zoon biedt zich aan als Middelaar en slachtoffer! geef gehoor aan de liefdevolle beden en verzuchtingen van zijn minnend Hart. O aanschouw dat vreeselijk lijden, dien angstvollen doodstrijd, dat bloedig zweet dat uit al zijne aderen in zware druppels neder-

valt, al die bittere tranen, door Jezus in den olijfhof geweend, offer ik U op voor alle zondaars, voor alle stervenden, voor geheel de katholieke Kerk, voor alle priesters en kloosterlingen, voor vorsten en regeerders, voor alle standen der maatschappij en bijzonder voor onzen H. Vader Leo XIII, om hulp en bijstand in deze zorgvolle tijden van U te erlangen.

Hemelsche Vader! Zie het lijden van uw Zoon, hoor zijn smeeken, laat toch geene door Hem verlostte ziel, verloren gaan. Ontferm U onzer, ter wille van Jezus' bloed en tranen. Zijn lijden, zijne angsten, al de gewaarwordingen van smart en liefde; iedere ademtocht, iedere zucht, elk smeekgebed van zijn liefdevol Hart, draag ik U op voor 't heil der zielen; geef, dat alle ketterijen en scheuringen in de H. Kerk uitgeroeid, de vrede en de eendracht onder de vorsten hersteld mogen worden.

O allerheiligst, allerbedrukt Hart van Jezus, ontferm U onzer in deze droevige tijden dat geloof en deugd wederom vervolgd worden; sterk alle vrome strijders in 't geloof; schenk hun kracht en

moed door de verdiensten van uw in den Olijfhof vergoten kostbaar bloed. Ik smeeek U om deze genade, ter wille uwer maagdelijke Moeder, die met U op 't innigst vereenigd, al de bitterheden uws lijdens heeft gevoeld, en voor ons zondaars heeft opgeofferd. Alle lijden en smart, door Jezus en Maria in den Olijfhof doorstaan, draag ik U op, met alle H. Misoffers, H. Communiën en goede werken zoo dikwijls als er oogeblikken zijn in tijd en eeuwigheid.

Ik beschouw U, o Jezus, met bloedig zweet overdekt, in grooten angst tot uw Vader biddend: *Lieve Vader, mijn Vader! neem dezen lijdenskelk van Mij weg, doch niet Mijn wil maar de Uwe geschiede.*

In de volste overgeving aan God neemt Gij ons ter liefde, het zwaarste en bitterste uit de hand uws hemelschen Vaders aan; o leer ook mij zóó bidden, zóó verdragen, zóó offeren! Ook ik leg dan weder in Uw geduldig Hart, o Jezus al mijn lijden, mijne bitterheden en angsten, met den laatsten angst van mijn doodstrijd, en bid U, door uw bloedig zweet, door uwe bittere tranen

en uw zoo heilig gebed, o bezegel mijn sterfuur met de gevoelens van volmaakte liefde, overgeving en berouw over al mijne zonden. Amen.

II. Die voor ons gegeeseld is geworden.

*Ter wille onzer ongerechtigheden
is Hij geslagen geworden.*

Ps. 53. 5.

1. *Beschouw het schuldellooze Lam aan de geeselkolom.*

Pilatus vindt geen schuld in Jezus en toch veroordeelt hij Hem om gegeeseld te worden. Zie met welk eene

woede die onmenschen den armen Jezus voortsleuren naar de geeselskolom, waaraan reeds zoo menige schuldige zijne welverdiende straf onderging. Weemoedig en liefdevol werpt de goddelijke Heiland een blik op die bloeddorstige beulsknechten; sidderend en bevend wil Hij zelf zich ontdoen van zijne kleederen, maar als woedende wolven vallen zij Hem te lijf en rukken met geweld de kleederen van zijn maagdelijk lichaam en stellen Hem zóó den volke ten toon. O, wie zal ons zeggen wat er toen omging in Jezus' Hart? Hoe vreeselijk lijdt Hij hier voor de zonde van ontucht en onzuiverheid. Met welke innige deelneming treurt het reinste, het zuiverste Hart van Maria. Daar staat Jezus als een slachtoffer voor de zondige wereld, als het volmaaktste zoenoffer tegenover de beleedigde goddelijke gerechtigheid. Nu beginnen de beulen hun gruwzaam werk; met dikke koorden binden zij het onschuldig Lam aan de kolom zóó vast, dat zijn bloed in de aderen opzwellt.

Kom, o zondaar, en betracht hoe het H. Lichaam van Jezus, zoo teeder en gevoelig voor elke smart, vast gekneld

hangt aan de geeselkolom, om alle straffen en kastijdingen der zonden op zich te nemen. Zie, hoe de eersten dier ruwe soldaten met scherpe roeden het arme Lam aanvallen en met helsche woede door aanhoudende geeselslagen kastijden. Hoor, o zondaar, hoe en hoe dikwerf de geeselriemen door de lucht suizen. Beschouw hoe Jezus voor u lijdt en boet; welk beklagenswaardig schouwspel! Het geheele lichaam des Heeren, zoo teeder blank en fijn is nu blauw van de slagen en doorkruist met roode striemen. Een zachte en zoete weeklacht ontsnapt aan zijn goddelijk Hart, dat biddend, minnend en opofferend zich ten hemel verheft.

O zondaar, aanschouw hoe de beulsknechten met krachtige armen op den Heer toeslaan, totdat zij vermoeid en uitgeput door anderen worden vervangen! O wat gebeurt nu? Bloedrood en met donkerroode striemen overdekt, hangt Jezus neder aan de geeselkolom en siddert voor nieuwe slagen.

Twee andere beulen treden voor. Deze hebben loodkogeltjes aan de riemen vastgeknoopt. Met nog meer woede dan

de eersten en half dronken vallen zij onstuimig op den reeds doorwonden Heiland; de eene slag valt na den anderen. Jezus schijnt slechts bloed en wonde, van het hoofd tot de voeten. Hunne dierlijke handen zijn besprenkeld met het bloed van den God-Mensch, het goddelijk bloed stroomt over de aarde. Kom, o zondaar, en beschouw uw Zaligmaker: van 't hoofd tot de voeten is Hij slechts ééne wonde, ééne smart. Tel, indien gij kunt, die slagen en zijt gij daartoe niet in staat omdat ook uwe zonden talloos zijn, zoo prent dan het beeld uws gegeeselden Zaligmakers diep in uwe ziel en berouw en leedwezen zullen uw hart vervullen. Doch Jezus' foltering is nog niet ten einde. Zie, een derde paar beulen, wreeder en onmenschelijker nog dan de vorigen treedt nader. Met geesels, aan wier uiteinde ijzeren hakèn bevestigd zijn, overvallen deze bloeddorstigen den reeds zoo deerlijk verslagen en ontvleeschten Heiland. Een hagelregen van slagen valt met onuitsprekelijke wreedheid op Jezus neer. O zondaar treed ook gij nader, en betracht uw Verlosser. Van bloed en won-

den geheel overdekt, siddert en beeft Hij in al zijne ledematen en een zacht gekerm volgt op het geluid der geeselslagen. O liefde van mijn God, welk een schouwspel! Verslagen, vernietigd, doorboord, stukken vleesch van 't lichaam gerukt, zoodat men zijne beenderen kan tellen; ach welk eene smart, van den voetzool tot den schedel slechts ééne, ééne vreeselijke wonde!

O Moeder van Jezus, wat moet toch uw Hart in de nabijheid van uw goddelijk Kind gevoeld en geleden hebben? O broeders overweegt het lijden van Jezus en Maria! Hoe nauw en innig zijn die heiligste Harten verbonden. En hoe inniger en volmaakter deze vereeniging is, des te meer voelen beide Harten dezelfde smart.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS. Hemelsche Vader thans kan ik U voldoening geven; nu draag ik het losgeld in mijne handen want zie, ik val neder op de aarde, door het Bloed van uw Zoon geverfd. O Vader blik neder op uw Zoon, mijn

Broeder en Bemiddelaar! Ieder druppel van zijn kostbaar Bloed offer ik U, duizende malen als smeek- en zoen-offer op. Ik toon U al zijne wonden, al zijne smarten, en draag U op tot uw hoogste welgevallen elke zucht, elke bede, al den smaad en de oneer door Hem geleden. Ik offer U, door Maria's H. Hart al hare gewaarwordingen, welke zij ondervonden heeft, op het oogenblik dat zij als de Moeder van smarten daar stond in de nabijheid der geeselskolom. Ik offer U door het Hart van Jezus en Maria alle gebeden en verdiensten op, welke Jezus en Maria zelve voor de zondaars verrichtten en ten Hemel opzonden.

O H. Bloed van Jezus. Ik offer U op, bij ieder geeselslag alle H. Misoffers van 't verledene, van 't tegenwoordige en der toekomst aan den hemelschen Vader, zoo dikwijls als de pols slaat zoo dikwijls ik adem haal, zoovele oogenblikken als ik leefde, en in eeuwigheid nog leven zal tot voldoening voor de vreeselijke zonde van ontucht en tot bekeering van die ongelukkige zondaars en zondaressen, die het lijden van Jezus

ieder uur, ja ieder oogenblik hernieuwen en door hunne rampzalige zonden het hemelsch Lam duizenden en duizenden malen geeselen.

O H. Hart van Jezus door den smaad en de pijn, door alle, bij de geeseling geleden smarten, door alle daarbij vergoten bloeddruppelen, smeeek ik U, om een waar berouw over mijne zonden, om de zuiverheid van lichaam en ziel, om de genade steeds een verstorven leven te leiden.

O. H. Hart van Maria! red de arme zondaars; o ik smeeek U voor hen om ontferming, opdat het kostbaar Bloed en de oneindige liefde van Jezus voor hen niet vruchteloos zijn.

2. Neem het Lam op in uw hart.

Beschouw thans nog het einde van dit treurtooneel, van Jezus bloedige geeseling. Jezus wordt dan eindelijk losgemaakt van de geeselkolom en valt machteloos in zijn eigen bloed ter aarde neder. Aan een verachtelijke worm gelijk, vernietigd en vertreden, kromt zich mijn Heiland in 't stof en zucht tegelijkertijd

en des te pijnlijker, wijl niemand Hem eenig medelijden betoont, maar de omstanders Hem nog hoonen en bespotten. Mijne Jezus ligt daar neder in een bloedplas; sidderend en bevend, wischt Hij zich het bloed uit de oogen en wil zich met zijne onderkleederen bedekken. De soldaten, door den wijn verhit, denken in hunne duivelsche boosheid nieuwe kwellingen uit. In het gruwelijk mismaakte lichaam des Zaligmakers vonden zij geen ongeschonden plekje meer. Daar zien zij echter, dat het aanbiddelijk aangezicht van den goddelijken Lijder nog niet geheel en al mismaakt is; een hunner, door helsche woede aangegrepen, neemt eene scherpe roede en slaat daarmee het goddelijk slachtoffer in zijn h. aangezicht zoodat het bloed van alle kanten stroomt en in Jezus geene gedaante van een mensch meer te vinden is.

Gij echter o christen mensch, neem Jezus in dezen lijdenstoestand op in uw hart door eene geestelijke H. Communie.

Opwekking.

Bij de H. Communie. O mijn Jezus
Wat moet Gij boeten voor onze zonde;
o, laat toch uw H. Bloed voor zoovelen
niet verloren gaan; vervul mijn hart
niet alleen met een h. medelijden met
uw vreeselijk lijden, maar ook met een
volkomen berouw over al mijne zonden.
Schenk mij den geest van ware boet-
vaardigheid en verbetering mijns levens.
Dat mijne ziel steeds in liefde met de
uwe vereenigd zij en blijve, opdat ik,
met alle door uw kostbaar bloed vrijge-
kochte zondaars, U moge loven en uwe
barmhartigheid prijzen in eeuwigheid.
Amen.

III. Die voor ons met doornen gekroond is.

Zie, uw koning.
Joh. 19. 14.

1. *Leve Jezus, de Koning der smarten.*

Deze heeft zich tot een koning gemaakt, wij willen Hem dan ook als koning kleeden en op koninklijke wijze kronen! Zoo spraken die onmen-

schen en verzonnen eene nieuwe en verschrikkelijke marteling. Eene vreeselijke doornenkroon werd vervaardigd; uitgezochte steekdoornen met lange scherpe punten naar binnen gekeerd, werden vast in elkander gevlochten. O ongehoorde gruwelijkheid! O vrienden, broeders, zusters betracht de doornenkroon van uw God, uw Heer en Bruidegom. O vreeselijk schouwspel! Aan mijn oog ontspringt een bittere traan! Men doet Jezus op een steen nederzitten: sidderend, bleek, met slijk en bloed bedekt, wacht Hij zwijgend de nieuwe tormenten af. O beminnewaardige Bruidegom, O goddelijk minnende Heiland, wat zegt mij uw Hart? Kunt Gij U dieper vernederen en hooger stijgen in liefde? kunt Gij nog grootere smarten om mijnentwille verdragen? Welk een voorbeeld van geduld en nederigheid.

De barbaren beginnen hun gruwelijke schanddaad. Zij plaatsen de doornenkroon op het driewerf heilig hoofd, drukken ze zoo vast mogelijk te zamen en binden ze aan den achterkant vast; daarna nemen zij stokken en roeden

en slaan geweldig de doornen in dat aanbiddelijk hoofd. De scherpe punten dringen diep door, zij doorboren de schedelhuid tot in de hersenen en worden in de oogenholten zichtbaar. O vrienden, o Christenen, beeft en siddert! Een Godmensch verdraagt dit van eene bende verworpingen. Ziet uw Koning, doodsbleeke, al zijne zenuwen trekken zich krampachtig te zamen, onbeschrijfelijk, onmeetbaar is zijn smart! Nooit heeft een sterveling zooveel geleden, nooit zal iemand zooveel kunnen lijden, ja zelfs de maat en grootte dier smarten niet kunnen begrijpen, veel minder verdragen.

Wat de hel maar kan uitdenken laat zij die onmenschen doen, om den Heer te kwellen en te pijnigen. Met grijnsende gezichten staan ze Hem te bespotten, buigen voor Hem de knieën, spuwen in zijn hoogheilig aangezicht. Zij blinddoeken zijne oogen, plaatsen een rietstok in zijne handen, slaan Hem met vuisten en stokken, overladen Hem met spot en lasteringen en sleuren Hem over den grond heen en weder. En Jezus zwijgt, bidt, bemint, lijdt dat alles

met een hemelsch geduld en eene engelachtige zachtmoedigheid — Hij, de Koning der smarten! Zoo boet Hij voor de zonden der hoovaardij, der zinnelijkheid, der uitgelatenheid, de zonden van gedachten en begeerten.

O welken dank, welke erkentelijkheid zult Gij Hem betuigen?

2. Leve Jezus de Koning onzes harten.

O zondaars! weent met mij; weent over uwe zonden en droogt af de tranen uws Verlossers. Ziet hoe Hij over den ondergang des zondaars bloedige tranen stort; ziet hoe gaarne Hij ons wil redden en van 't eeuwig verderf bevrijden.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS. O zoete, liefdevolle Jezus, zoo toont Gij mij de grootheid en uitgestrektheid uwer liefde in de grootte en het bittere van uw lijden! Op 't innigst U dankend, offer ik uw hemelschen Vader ieder bloeddruppeltje, iedere smart der doornenkroning

op, door uw oneindig lijdend Hart, en ik smEEK U om de genade, vaarwel te zeggen aan alle hoovaardij en ijdelheid dezer wereld, om als een ootmoedig lid in levende gemeenschap van liefde en genade met uw zoo schandelijk gekroond hoofd verbonden te zijn, tot dat ik U aanschouwen moge van aanschijn tot aanschijn in uwe eeuwig heerlijke kroon. O Hemelsche Vader, de zeeën uwer liefde en barmhartigheid zijn uitgestort in het lijden uws Zoons. Met welken aangenamen geur stijgt het bloed van dezen hemelschen Abel, zoo meedoogenloos door den wreeden Caïn, den zondaar, vergoten, tot voor uw troon! Zie, het roept niet om wraake maar om vergeving en erbarming! Vergeving, o vader! ter wille van de smarten uws Zoons.

Ik wil het H. Hart van den lijdenden en stervenden Heiland binnentreden; ik verzamel elk druppeltje van zijn H. Bloed, en al de gevoelens ondervonden bij die wreede doornenkroning leg ik neder op het Godegewijde altaar van Maria's Hart; Maria, die smartvolle Moeder, die met Hem alles ondervond en leed; in naam van den liefdengloed en 't oneindig lij-

den dezer Harten smEEK ik U Vader des Hemels, laat het roodkleurige bloed uws Zoons nederdruipen op de afzichtelijke wonden der zondaars, ontruk Satan den buit, sluit de hel en open den verlostē voor wie Jezus zijn kostbaar bloed vergoot, den hemel. Moge het nedervallen, hemelsche Vader, op alle lijdende ledematen der strijdende en lijdende Kerk, ter verheerlijking van uw Naam, tot eer en lof van Maria en tot heiliging van ons allen.

O Vader, verheerlijk uw Zoon, o Zoon verheerlijk uwen Vader! goddelijke Geest, versterk uwe Kerk door uwe krachtige en heilige liefde, tot op 't einde der dagen. Amen.

IV. Die voor ons het zware kruis gedragen heeft.

*Die Mij wil navolgen neme zijn
kruis op.*

Matth. 16. 24.

1. *Volg Jezus met uw kruis!*

De voor het gerechtshof, verzamelde joden eischten zoo lang Jezus bloedigen kruisdood, totdat eindelijk Pila-

tus voor hen zwichtte en het onrechtvaardig vonnis uitsprak. Zie nu hoe de beulen het vijftien voet lange kruis aanbrengen en het voor de voeten des Zaligmakers nederwerpen.

Beschouw thans den goddelijken Heiland, met welk eene liefde Hij het teeken der Verlossing omhelst. Tot drie maal toe kust Hij het kruis, onder een vurig dankgebed tot zijn hemelschen Vader en neemt het op zijne hoogheilige, doch door de geeseling gansch verscheurde schouderen.

Volg nu Jezus, en geef opmerkzaam acht hoe Hij, gebukt onder den last des kruises zich voortsleept, hoe moeilijk en zwaar Hij ademt. Heb het grootste medelijden met Hem, meer en meer toch is Hij steeds aan nieuwe versmaadingen en kwellingen blootgesteld.

Twee booswichten werden bij Hem gevoegd, beiden waren roovers. Hierdoor hebben zij Jezus onder de misdadigers gerangschikt en Hem als den grootsten dezer gebrandmerkt.

Zeer lang duurde de kruisdraging. Zie uw Heiland tot drie maal toe onder den zwaren kruisbalk ter aarde storten

en in 't stof nederliggend, van onder de vreeselijke doornenkroon rondblikken of er niet iemand opdaagt die Hem de hand zou toereiken en ophelpen. Doch niemand biedt zich aan; de onmenschen slaan, stooten, vloeken en rukken Hem met geweld omhoog. O mijne ziel, kniel in den geest neder met de innigste deelneming op deze drie plaatsen, waar uw Jezus ter aarde nederviel.

Beschouw Maria, de smartvolste aller moeders, hoe zij bleek en in tranen badend tot haar Zoon opziet, en tot in 't diepste harer ziel ontroerd, zich in zijne armen werpt.

Treed nader met Simon van Cyrene, betracht van nabij uw kruisdragenden Verlosser en zie zijn erbarmelijk uiterlijk, hoe allengskens zijne krachten door het bloedverlies afnemen, hoe het zware kruis op de reeds vroeger ontvleeschte schouders, eene diepe afzichtelijke wonde heeft opengescheurd en hoe hij onder voortdurende mishandelingen, het harde kruis moet voortslepen.

Reik met Veronica in plaats van een zweetdoek, uwe ziel over, en bid den Heiland, dat Hij er zijn aanschijn in afdrukke.

Ween met de dochters van Jerusa-
lem over u en alle zondaars der wereld.

Begeleid uw verlosser tot op den Cal-
varienberg en beschouw den Man van
smartten. Zie hoe de soldaten Hem zijne
kleederen van 't Lichaam rukken, al zijne
wonden heropenen en Hem, in onein-
digen smaad, ontbloot ten toon stellen
voor de oogen van allen, totdat de
kruisiging plaats grijpt. Wie zal aan
mijne oogen een bron van tranen geven
om het lijden mijns verlossers en mijne
zonden, die dit veroorzaakten, genoeg-
zaam te beweenen.

2. *Opwekking.*

ONDER DE H. MIS. Kruisdraging:
O Hemelsche Vader, blik neder,
op uw goddelijk Kind; ik offer U dat
innig dankgebed, opwellend uit zijn
H. Hart toen Hij, het kruis op zijne
eerbiedwaardige schouders nam. Hier-
mede vereenig ik mijne dankzegging
voor alle kruisen. O sta mij toe en
aan allen die Gij U gewaardigt een
klein gedeelte van 't kruis over te geven,
te erkennen, dat het kruis, hoe klein

en gering 't ook wezen moge, een teeken is der voorbestemming en een parel der hemelsche kroon, wanneer het met geduld, volharding en liefde wordt gedragen; dat het geadeld wordt door de vereeniging met uw lijden, uwe liefde en overgeving aan den wil des hemelschen Vaders.

O mijn Jezus, gaarne wil ik alle kruisen aannemen, mij door de goddelijke voorzienigheid toegezonden en in vereeniging met uwe bereidwilligheid, geduld, liefde en overgeving dragen, zoo lang Gij zulks goedvindt. O geef mij hiertoe uwe genade. Amen.

Eerste Val. O Hemelsche Vader ik toon U, uw Zoon daarneer liggend plat ter aarde, bij deze gruwelijke mishandeling. Ik offer U, door Maria, Jezus' H. Hart bij dit droevig lijdens-tooneel en breng voor den troon uwer barmhartigheid ieder druppel van zijn vergoten Bloed, als een smeek- en zoenoffer en bid U, alle onschuldigen toch voor den eersten val in de zonden te behoeden.

De ontmoeting van de Moeder: Hemelsche Vader, ik draag U op, de smart

der HH. Harten van Jezus en Maria, als een volmaakt smeek-, dank-, zoen- en eerbetuigingsoffer voor alle zonden der wereld, de oorzaak dezer smarten. Ik draag U op al die bittere tranen, dat innig medelijden, die ware liefde van de Moeder der smarten en ik smeek U, doe geheel en al in vollen glans den ontwaakten ijver ontvlammen, om Maria, de geliefde koningin des Hemels, door 't schoone Rozenkransgebed te vereeren. Ik bid U ook in 't bijzonder voor ons dierbaar Vaderland, opdat allen, ook onze afgedwaalde broeders en zusters mogen terugkeeren in den schoot der eene ware Moederkerk en daarin den zaligen troost smaken wederom Maria de goede en barmhartige Moedermaagd te vereeren, met vertrouwen en heilige godsvrucht aan te roepen, tot Haar te vluchten in allen nood, in alle wederwaardigheden en kruisen. O Hemelsche Vader, in naam van 't bitter lijden uws Zoons, in naam der bittere smarten zijner Moeder en uwe dochter, bekeer ons dierbaar Nederland.

Simon van Cyrene: O mijn Jezus, zie,

ik bied U mijne schouders en handen aan, om U het kruis te helpen dragen.

Ik offer mij op, als slachtoffer voor mijne medemenschen, opdat zij niet verloren gaan en uw kostbaar Bloed voor hen niet vruchteloos zijn moge. Amen.

Veronica: O mijn zoetste Jezus en Bruidegom! ik breng U mijn arm hart en bid U, o prent uw heilig aanschijn met alle trekken der liefde en der smarten, tot aandenken aan uwe lieve tegenwoordigheid in hetzelfde, gelijk gij Dit afdruckt in den zweetdoek van Veronica. Prent uwe Beeltenis in alle harten die beminnend naar U verzuchten. Prent Het, in het hart der onschuldigen, opdat zij in U een zeker wapen hebben tegen elke verleiding. O prent Het ook diep in het hart der rouwmoe-dige zondaars, opdat zij Het nooit meer door de boosheid der zonden mogen mismaken, maar prent het ook in het hart der verstokte zondaars, opdat zij door den aanblik van uw heilig lijdend Aanschijn tot inkeer komen en nooit of nimmer meer door eenige zonden, uw zoo smartvol lijden vernieuwen. Amen.

Tweede val. Hemelsche Vader ik offer U op, dezen tweeden smartvollen val en al de verdragene gruwelijke mishandelingen van uw dierbaren Zoon, met al zijne vergotene bloeddruppels en smeek U, o doe den zondaar van gewoonte ontwaken uit zijn zondenslaap, door het gedenken zijner uitersten; doe hem inzien zijne groote zondenschuld en het gevaar, waarin hij zich bevindt. Bewaar hem voor 't hervallen in de zonden, en doe hem den weg des heils bewandelen, geef hem de genade trouw te volharden tot in den dood. Amen.

De weenende vrouwen. O liefderijkste Jezus, op uw kruisweg vergezel ik U, met Maria, de smartvolle Moeder, met den beminden Joannes, de boetvaardige Magdalena, de vrome vrouwen van Jerusalem en met alle heilige zielen, die uw h. lijden ten allen tijde vereerd hebben en ik offer U, al hunne tranen, zuchten en gebeden op, tot een dankzoen- en smeekoffer voor mij en alle arme zondaars. Amen.

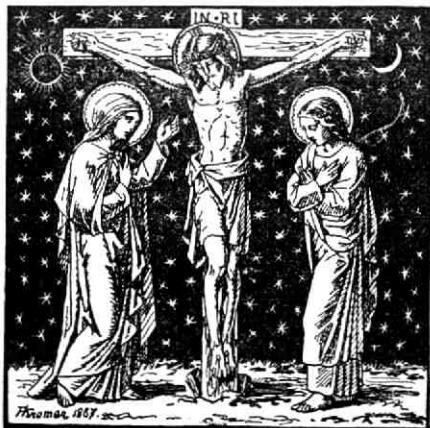
Derde Val. Hemelsche Vader ik draag aan U op dezen derden zoo pijnlijken

val, alle slagen en mishandelingen en elken druppel van het vergoten Bloed van uw zoon, voor de onboetvaardige zondaars, die met opene oogen ter verderve gaan. O red hunne zielen; zie, uw goddelijke Zoon vervolgt hen met zijn H. Kruis en verlangt, o zoo vurig, hen allen te redden. O mijn Jezus, barmhartigheid, duizendmaal barmhartigheid! Amen.

Berooving der Kleederen: O eeuwige, door de goddeloozen toen en thans, bespote en verguisde Liefde! ik aanbid en smEEK U, ach ter wille van deze ontblooting, ontferm U over alle zondaars en zondaressen onzer dagen, die het voor U zoo smaadvol lijden door hun misdadig leven zoo schandelijk hernieuwen. O diep gekrenkte Jezus, bedek onze zondenschuld met de verdiensten uwer hemelsche onschuld en zuiverheid. Bekleed onze schaamte met het stralengewaad van al uwe deugden en uwe oneindige heiligheid. Amen.

V. Die voor ons gekruisigd is.

Zij hebben mijne handen en voeten doorboord. Ps. 21. 18.

Wanneer ik zal opgeheven zijn, dan zal ik alles tot Mij trekken. Joh. 12. 32.

1. *Hecht uwe ziel aan het kruis.*

Nu neemt de smart der smarten een
aanvang. Jezus wordt gekruisigd!

geen mensch kan 't bevroeden, nog minder beschrijven wat Jezus toen verdragen en geleden heeft. Beschouw mijne ziel, terwijl gij dit geheim onder het bidden van den rozenkrans overweegt, hoe uw Heiland zich vrijwillig op 't kruis uitstrekt.

Opnieuw drukken zij den Zaligmaker de doornenkroon op het hoofd — dan stooten en werpen zij Hem achterover op het kruishout en rekken den rechterarm van Jezus uit: één van hen stelt de knie op zijne heilige borst, een ander opent zijne hand, een derde vestigt een langen, dikken, driehoekigen spijker op het vleesch en jaagt hem met herhaalde hamerslagen door de hand. Smartelijk weergalmen die slagen in het Hart van Maria; het bloed schiet Haar ijskoud door de aderen. 't Is alsof zij zelve aan het kruis wordt genageld...

Daar rukken en trekken de barbaren den ingekrompen linkerarm op de voorbereide plaats; zij drukken opnieuw met de knieën op armen en borst en drijven den tweeden nagel door de hand des Verlossers.

De spijker dringt priemend door spie-

ren en pezen en zenuwen heen; het lichaam van Jezus verkrampst, zijne borst zwelt, de knieën trekken verwrongen omhoog.

Dol van woede, stooten de beulen gruwzame verwenschingen uit tegen het zachtmoedige Slachtoffer; met razernij rukken zij de voeten des Zaligmakers naar beneden, drukken woedend en met hunne gansche lichaamszwaarte op zijne beenen, en ontwrichten zoo afgrijpselijk zijne lidmaten, dat men de beenderen hoort kraken.

Dan grijpen zij den langsten nagel dien zij vinden en slaan hem met geweld door de voeten, tot in het kruishout, stroomen bloeds springen uit de wonden; zijne borst hijgt en zucht, zijne oogen zijn gebroken en de doodskleur verspreidt zich over al zijne lidmaten.

Te midden van het smaadgeroep, het woeste schaterlachen, het beleedigend gejuich der Phariseeën, verheft zich nu wankelend het H. Kruis; het zwaait een oogenblik op zijn voetstuk en valt dan schokkend in de rotsholte, welke men daar gegraven had.

Jezus slaakt een gil van smart, de

schok van het kruis heeft hemel en aarde bewogen en doorgedreund tot in de afgronden der hel.

Het offer is volbracht, de wereld gered!

O welk tooneel, wat smartvol schouwspel voor het hart eener moeder, Maria, Jezus' heilige Moeder stond aan den voet des kruises en had haar lichaam en hare ziel, haar leven en bloed aan God geofferd; al haar lijden vereenigd met de smarten van Haar goddelijken Zoon voor onze zaligheid.

Opwekking.

NDER DE H. MIS. Hemelsche Vader blik neder op uwen goddelijken Zoon, die van liefde geheel verteerd, daar neerligt op 't altaar des kruises. Ik draag U op ieder druppel van zijn ontschuldig vergoten Bloed en zijn hoogheilig Hart in deze heldhaftige opoffering en overgeving, als een smeek- en zoenoffer voor alle arme zondaars.

O gekruiste liefde, Jezus Christus help mij op uw bloedig kruis, hecht er mij aan met den nagel eener sterke en reine liefde, opdat ik U ter liefde alles ver-

drage; alles, uit liefde tot U lijde en ook eens uit liefde tot U, sterve. O Jezus laat mij uit de wonde uwer handen en voeten slechts liefde putten; ontvlam mij, met U aan 't kruis gehecht, met den vurigsten gloed van liefde voor kruis en lijden. Amen.

2. Volhard met Jezus op het kruis.

Beschouw de verheffing van het kruis, hoe die goddelooze bende onder hoongelach en spot, onder vloeken en lasteren, het kruis met den er aan vastgenagelden Godmensch in eene diepe kuil laten nedervallen. Door dezen geweldigen schok hernieuwen zich alle smarten des Verlossers, al zijne wonden worden heropend en overvloedig stroomt opnieuw zijn h. bloed op de aarde en het goddelijk slachtoffer ligt in eene zee van smarten gedompeld.

Opwekking.

ONDER DE H. MIS. Ik aanbid U, o zoetste en liefdevolste Jezus, ik kniel neder bij uw kruis en smee U:

O laat deze vreeselijke smarten en pijnen voor mij en de zondaars toch niet verloren gaan. Met den grootsten eerbied nader ik uwe heilige wonden, ik kus ze met liefde en smeeK U, sluit in uw H. Hart in doodstrijd verkeerend, de strijdende en de lijdende Kerk! Ach zie nu genadig neer van af uw kruis, op de ellenden onzer dagen. Hemelsche Vader, blik neder op uwen geliefden Zoon, Die daar in oneindigen smaad, kwelling en smart hangt aan het heilig kruis. Zie zijne liefde, zijne smarten, zijne ontferming en barmhartigheid voor de zondige wereld; zie, hij betaalt onze zondenschuld. Ieder polsslag van zijn heilig Hart, ieder ademtocht, iedere smart, ieder druppel Bloed, iederen zucht, iederen kreet van smart en pijn, iedere bede en opoffering, ieder akt van geduld en overgeving in zijne onmeetbare smarten, beschimpingen en mishandelingen, iedere volmaakte berusting, iedere volkomene gehoorzaamheid aan uwen heiligen wil, zijne volharding in liefde tot U en tot de arme zondaars, dat alles offer ik U op en door dat alles smeeK ik U om barmhartigheid en ver-

geving, nu en in het uur van den dood, voor mij en alle zondaars der wereld. Amen.

Eerste woord van Jezus aan het kruis: »Vader vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." O Hemelsche Vader, neem deze volmaakte akte van liefde van uw Zoon aan tot voldoening voor alle zonden van wraak en vijandschap; schenk aan alle zich vijandig gezinde personen, de genade der verzoening, en aan alle standen vrede, eendracht en tevredenheid.

Tweede woord: »Heden nog zult Gij met Mij zijn in het Paradijs." Eeuwige Vader! Ik smEEK U ter wille van het grootmoedig Hart van Jezus om genade voor alle onboetvaardige zondaars! O schenk hun nog aan den rand des afgronds het licht, om hunnen toestand te kennen, geef hun berouw, boetvaardigheid en het eeuwige leven!

Derde woord: »Zie, uw Zoon, zie uwe Moeder!" Lieve Moeder, herinner U de smart, de liefde met welke Gij ons onder 't kruis als uwe kinderen

hebt aangenomen en gebaard. Erbarm U onzer. Strek uwe beschermende en zegenende hand uit over ons Vaderland. O Maria, laat ons uwe kinderen zijn.

Vierde woord: »Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten.» O Hemelsche Vader, ik offer U het zoo verlatene en in doodsstrijd verkeerende Hart van Jezus. Ontferm U over de stervenden, en gedenk mijner in mijn doodsstrijd, sta mij dan bij met uwe genade.

Vijfde woord: »Ik heb dorst.» Hemelsche Vader, ik offer U deze pijnlijke smart van uw geliefden Zoon, voor de zonden van wellust en overdaad, van zingenot en verkwisting in onze dagen. Geef ons den waren geest der versterking en zelfverloochening.

Zesde woord: »Het is volbracht.» O geliefde Jezus, volbreng ook in mij, wat Gij met mij begonnen hebt, opdat ook ik op 't einde mijns levens kan uitroepen, in waarheid: Alles wat mij door den hemelschen Vader is opgelegd, is volbracht. Volbracht zijn mijne plichten,

voleind de kwellingen, smarten en wederwaardigheden dezes levens. Alles ter eere van God, door de verdiensten van mijn Verlosser, Jezus Christus!

Zevende woord: »Vader in uwen handen beveel ik mijnen geest." O Jezus, bezegel en heilig ook mijn doodstrijd met den uwen; ook ik, alvorens mijn laatste snik te geven wil spreken met vertrouwen, hoop en liefde: »O Vader in uwe handen beveel ik mijnen geest"; open mij alsdan de poorten van den Hemel. Jezus, Maria en Joseph, ontvangt mijne arme ziel en geleidt ze voor Gods rechterstoel. Amen.

De glorieijke Geheimen.

I. Die van den dood is opgestaan!

*Verheug U, o Koningin des Hemels.
H. Kerk.*

*1. Jezus leeft weder — Alleluia!
Verheug U, o Koningin des Hemels —
Alleluia!*

O Heerlijke Paaschmorgen, hoe schitterend en prachtvol roodgekleurd

is uwe schemering en verkondigt gij ons het vreugdevol, eeuwig licht. De duisternissen der nacht zijn verdwenen, de Heer is uit het graf opgestaan, Jezus leeft wederom. De sikkel des doods heeft Hij vernietigd, zijne vijanden beschaamd, de hel verwonnen, den Hemel geopend. O geven wij ons aan vreugde over, alle leed en droefheid is in blijdschap veranderd, de Hemel is ons!

Hoe vreugdevol was die glorievolle opstanding vooral voor Maria, die wij in dit eerste blijde geheim vereeren en begroeten. Jezus verscheen Haar, omgeven met de uit het voorgeborgte der hel bevrijde zielen, met het vaandel der overwinning van de wereld, den dood en de hel. Maria zag het, hoe Hij in hemelschen glans en onuitsprekelijke schoonheid tot Haar kwam. Hij begroette zijne Moeder, Haar zijne hand toereikend, terwijl Hij de Profeten en Aartsvaders opwekte Haar te begroeten en te danken, dewijl de poorten der hel gesloten en die des Hemels geopend waren. Maria knielde voor zijn voeten neder, en bracht Hem den innigsten dank voor het volbrachte Verlossingswerk.

2. *Opwekking in de H. Mis.*

O Hemelsche Vader! ik verzamel iedere akte van liefde, van lijden, van opoffering, van dankzegging, van voldoening en gebed in de Menschwording, het leven, het sterven, en de opstanding van Jezus Christus en daarmede vereenig ik alle liefdeblijken, smeekgebeden, opofferingen en gevoelens van medelijden van Maria en van alle lieve heiligen Gods. Ik leg ze allen neder in de handen der zuivere Moedermaagd en door Haar bied ik ze U aan, O liefdevolle God. Tegelijkertijd draag ik U op, alles wat Maria gedurende de veertig dagen na Jezus verrijzenis heeft gedaan en ondervonden, wat zij in den zoeten omgang met Jezus heeft verricht tot uwe glorie, tot ons zielenheil: alle lof- en eerbetuigingen, alle akten van liefde, al hare gewaarwordingen van vreugde en dankbaarheid. Hemelsche Vader, neem dat alles aan tot heil, zegen en bloei uwer kerk; verhoor het gebed der zuivere Moeder van Jezus voor de ellende onzer dagen, den nood onzer H. Kerk, het heil van ons geliefd Vaderland. Amen.

II. Die ten Hemel is opgeklimmen.

*Het is goed voor U, dat Ik heen ga.
Joh. 16. 7.*

. 1. *Stijg in den geest ten Hemel!*

O nog slechts een oogenblik en Jezus is aan de aarde onttrokken. Beschouw uw Heiland in de schitterende schoonheid van zijn verheerlijkt Lichaam, ter-

wijl Hij daar op den Olijfberg zoo roerend afscheid neemt van de zijnen, bijzonder van zijne beminde Moeder. Nogmaals drukte Hij Haar aan zijn goddelijk minnend Hart, zegent en troost Haar. Hij sterkt, leert, zegent en troost ook zijne leerlingen en spreekt tot hen: Ik stijg opwaarts ten Hemel tot Mijnen en Uwen Vader: Ik ga henen om U eene woonplaats te bereiden.

Nu verheft zich de Heiland, van goddelijke schoonheid stralend en schitterend, van de aarde en laat ons al zijne liefde, zijne waarheden, zijne heilmiddelen en zegeningen in onze H. Kerk achter. Eene doorschijnende wolk omhult zijne schoonheid; zijn aanschijn straalt in altijd toenemenden glans en heerlijkheid; nog strekt Hij zijne handen zegenend uit over die geliefde schare, steeds hooger en hooger stijgt Hij omhoog. Alier oogen vol liefde en verlangen staren Hem na, totdat eene heldere witte wolk Hem aan hunne blikken onttrekt. Hij is verdwenen!

O stijg hemelwaarts mijn geest en mijn hart en betracht dien feestelijken intocht, die heerlijke hemelvaart; alle

koren van heilige Engelen, Cherubynen en Seraphynen komen Hem jubelend te gemoet, alle verlostte zielen der Oudvaders, Patriarchen en Profeten, de H. Joannes de Dooper, zijn H. Voedstervader Joseph, de H. Joachim en de H. Anna, alle onschuldige Kinderen, alle H. Martelaren voor Hem gestorven en elke ziel door Jezus verlost, begeleiden jubelend en juichend hunnen en onzen Verlosser en brengen den heiligsten dank aan de H. Drievuldigheid voor de Menschwording des eeuwigen Woords, voor de door Hem volbrachte verlossing. Heilig, heilig, heilig, eer, roem en macht zij van eeuwigheid tot eeuwigheid, van geslacht tot geslacht door alle Heiligen Gods, alle koren der engelen den Vader, den Zoon, en den H. Geest!

2. *Opwekking.*

ONDER DE H. MIS. O zoetste Moeder Maria, ik zwak schepsel vereenig mij met uwe van liefdegloeiende Ziel, Die het grootste aandeel had in de vreugde van Jezus' Hemelvaart. Evenals de bruid in

't Hooglied leundet Gij op uw geliefden Zoon en riept uit: »Omgeef mij met bloemen want ik kwijn weg van liefde! O Jezus zegen ook mij gelijk eens uwe leerlingen; ook voor mij en de mijnen zijt Gij bij uwen hemelschen Vader een Voorspreker en bereidt ook voor ons eene plaats in uw eeuwig Rijk; geef mij uwe genade om uwe voetstappen te volgen wanneer ik ook steile en hobbelige wegen, met doornen begroeide paden moet bewandelen en evenals Gij, mijn Toonbeeld, allerhande lijden en vervolgingen moet verduren. Schenk mij volharding, opdat ik steeds moge smachten naar de voorhoven des Hemels, al het aardsche verachte, slechts voor den Hemel leve en zoo door werken van geloof, hoop en liefde, na een korstondig lijden tot de eeuwige vreugde in uw Rijk moge geraken.

Om deze genade smee ik U ook voor allen, die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, voor allen die mij dierbaar zijn; voor mijne ouders en bloedverwanten, vrienden, bekenden en wel-doeners, die deze genade deelachtig kunnen worden. Eveneens smee ik U

voor de arme zielen des vagevuurs, bijzonder voor N. N. mogen ook zij de vruchten der verlossing genieten en weldra tot de aanschouwing en glorie Gods geraken. Amen.

III. Die ons den H. Geest gezonden heeft.

Gij zendt ons den H. Geest en hernieuwt het aanschijn der aarde.
Ps. 103. 30.

I. Zend ons, o Heer, Uwen H. Geest.

Treed de zaal van Jerusalem binnen waar Maria, Jezus' Moeder, met de leerlingen in een aandachtig gebed vol-

harden en met groot verlangen de komst van den beloofden vertrooster afwachten. Welke schoone deugden van geloof, vertrouwen, volhardend gebed, ootmoedige gehoorzaamheid banen den H. Geest den weg tot die zuivere harten. Welk eene heilige verzameling, waar eensgezindheid, godsvrucht, broederlijke liefde alle zielen vereenigt. Al die harten zij klopten allen voor Jezus' liefde, allen verlangen slechts naar den geest van waarheid en troost en wanneer de leerlingen reeds van een zoo zuiver liefdevuur ontvlamd waren, hoe zal dan het Hart der reine en geheel vlekkelooze Maria van liefde vervuld zijn geweest! Ach ik ben zoo zwak en heb zoo weinig liefde; van verre slechts kan ik Maria's liefde navolgen; doch ik wil neerknielen bij haar minnend Hart en zoo hare van liefdevlammende gebeden den Hemel opdragen. O nog slechts een weinig tijds o beminde Moeder, en de H. Geest zal U geheel en al van liefde vervullen!

Zie, daar komt de goddelijke geest met zijne zevenvoudige gaven en vervult het hart der leerlingen met kracht, waarheid, wijsheid, wetenschap, gerech-

tigheid, godsvrucht en liefde, sterkt hun zwak hart om getuigenis te geven der waarheid en deze met hun bloed te bezegelen.

Maria, de reinste Bruid des H. Geestes, ontving meer dan de anderen, gegevenredigd aan hare waardigheid, liefde en verhevenheid. Meer dan de overigen had zij deelgenomen aan Jezus' lijden, meer dan allen had zij ook de vertroosting des H. Geestes ontvangen. Haar Hart werd als een gloeiende vuuroven, voor de liefde van haar goddelijken Zoon. Allervurigst smeekte zij haar God voor de nog zoo jeugdige Kerk, voor haar opperhoofd, Jezus plaatsvervanger op aarde en voor alle priesters in den loop der eeuwen. O zij werd die schitterende, helder lichtende ster aan 't uitspansel der H. Kerk, zij de zeester die alle stuurlieden van het scheepje van Jezus' kerk, in de geweldigste stormen zal voorlichten, bijstaan en redden.

2. *Opwekking.*

IN DE H. MIS: O reine Maagd Maria en gij H. Apostelen en leerlingen van Jezus Christus, vraagt ook voor mij

de zeven gaven des H. Geestes en de genade der eindvolharding in reine, trouwe, standvastige en opofferende liefde. Vraagt voor mij de genade, dat ik nooit of nimmer meer den H. Geest bedroeve en in den strijd met de machten der duisternis, met het weerspannige vleesch en met de aanlokkende en verleidende wereld moge pal staan, den goeden strijd strijden, het geloof bewaren en de kroon der gerechtigheid dragen in den onbeschrijfelijk gelukkigen hemel.

Om dezelfde gunst vraag ik U, voor alle arbeiders in den wijngaard des Heeren, voor alle zielzorgers, missionarissen, biechtvaders, predikers en leeraars der jeugd. O H. Geest verdrijf dien onzaligen vrijheidsgeest, dien geest van onafhankelijkheid en opstand tegen het wettig gezag welke in onze tijden, onder den naam van verlichting en vooruitgang alles in dolle woede, hoogmoed, ongeloof en zedeloosheid dreigt omver te halen, en wat heilig en eerbiedwaardig is te vernietigen.

O Jezus, ontferm U onzer, verneder uwe vijanden door de tuchtroede uwer barmhartige en verzoenende liefde. Amen.

IV. Die A, o Maagd, in den Hemel heeft
opgenomen.

Zalig zij; die in den Heer sterven.
13. d. Openb. 14. 13.

1. *Leer van Maria sterven.*

Wie kan het vatten, hoe zoet Ma-
ria's dood was. Beschouw Ma-
ria op haar sterfbed. Het oogenblik

naderde waarop haar goddelijke Zoon Haar geheel en al, tot den dood toe, door liefdepijlen verwondde. Een hemelsche geur vervulde de lucht; jubel- en vreugdezangen weerklonken; alle apostelen, Thomas alleen uitgezonderd, staan aan het sterfbed der geliefde Moeder; lichtend als de zon glanst haar hemelsch schoon aangezicht; zalige vrede en engelachtige vreugde teekenen zich op dat schoon gelaat.

Thans nadert haar Welbeminde, gekleed met de heerlijkheid en schoonheid des Hemels; altijd zachter en lichter wordt hare ademhaling, zij strekt nog eenmaal zegenend hare hand uit over de geliefde leerlingen, die in tranen badend, geknield liggen om hare eenvoudige legerstede. Schitterender en schooner wordt steeds haar van liefdefonkelend oog en nu zingt die lelieblanke duive in hemelsche verrukking: O mijn welbeminde, kom, kom o Heer Jezus! nog een laatste ademtocht en zij is der aarde onttrokken, verteerd door de reinste, de volmaakste en heiligste liefde.

Duizenden van Engelenscharen dragen hare schoone ziel tot voor Gods

troon, terwijl anderen, in hemelsche melodien zingen: *Wie is Zij, die daar opstijgt uit de woestijn, steunend op haren welbeminde, schitterend als het morgenrood, glansend als de zon?* In hemelschen luister schitterend, met de heerlijkste edelgesteenten der volmaakste deugden versierd, met de volheid der genade omkleed, overtreft ze verre alle denkbare schoonheid van eenig schepsel. Schooner dan de koningen en koninginnen der aarde, schooner en heerlijker dan de blinkende hemelvorsten stijgt Maria omhoog, gedragen door Engelenhanden tot voor den troon des Allerhoogsten.

Blik Haar na, o mijne ziel, verhef het oog des geloofs! Welk een heerlijke triomf.

Jezus, omgeven van alle uitverkorenen, komt zijne hooggezegende Moeder tegemoet en begroet Haar met alle hemelingen van af Adam en Eva, de H. Patriarchen en Profeten, met haren Bruidegom den H. Joseph met alle H. Martelaren, Belijders, Maagden en alle H. Engelen.

Met onbeschrijfelijke vreugde verwel-

komt Haar de hemelsche Vader als zijne geliefde Dochter; de Zoon, als zijne beminde Moeder, de H. Geest als zijne onbevleete bruid.

Zie, kostbaar is in Gods oog de dood des rechtvaardigen. Hoe kostbaar moet dan de dood van Maria geweest zijn, Zij die stierf door overmaat van liefde. Haar dood was niet de straf der zonde, maar zij stierf om ook hierin haar goddelijken Zoon gelijkvormig te zijn, om door haar sterven ook ons zondaars nog genaden te verwerven, en om zelve ook door de algemeene poort des doods tot de eeuwige liefde te kunnen geraken.

2. *Opwekking.*

IN DE H. MIS. O driewerf gelukzalige Moeder, denk aan mij, wanneer ook eens voor mij dat bange uur slaat, wanneer allen mij verlaten en de wreede dood, wegens de onzekerheid mijner zaligheid mij zal doen sidderen en beven; wanneer mijne zonden zich als een berg voor mijne oogen verheffen en niemand mij meer troosten kan dan Gij alleen,

voor wie de zwarte onderwereld wijken en vluchten moet.

O Moeder der zuivere liefde, herinner U dan uwe glansrijke hemelvaart; want ik verlang zoo vurig mijn dood met den uwen te vereenigen, mijne zwakheid en machteloosheid met uwe liefde te bedekken, mijne schaamte met uwe deugden te bekleeden, mijne menigvuldige zondensmetten met uwe vlekkelooze zuiverheid te reinigen. O laat mij in dat beslissend oogenblik uwe bescherming en hulp ondervinden o Moeder, strek dan uwe hand tot uw kind uit en geleid mij naar het land der eeuwige zaligheid.

H. Drievuldigheid tot uwe vreugde en die van geheel het hemelsch Hof, offer ik U op, dit kostbaar en zalig einde van Maria. Ter wille harer liefde en verdiensten smee ik U, om de groote genade, mijne loopbaan ook in heilige liefde te voleinden. O laat ons met het zegel der H. Drievuldigheid geteekend, uit dit leven scheiden in den Naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes. Amen.

V. Die U, o Maagd, in den Hemel gekroond heeft.

Kom mijne Bruid gij wordt gekroond.
Hooglied. 4. 8.

1. Verheug U, o Koningin des Hemels.

Er waren reeds drie dagen verlopen sedert de H. Maagd in een geheel nieuw graf in het dal van Jozaphat bij

Jeruzalem was begraven. De leerlingen des Heeren en eenige H. maagden, hadden trouw de wacht gehouden bij Maria's graf; uit liefde en verlangen openden zij nogmaals het graf om nog eens dat geheiligd Lichaam te aanschouwen, doch zij vonden het graf ledig. Slechts het kleed en het witte linnen was nog aanwezig.

Jezus haar goddelijke Zoon wilde ook daarin zijne geliefde Moeder aan Zich gelijkvorming maken, door ook Haar op den derden dag van de dooden te verwekken. Hij wilde niet dat dit maagdelijk Lichaam, dat nooit de zonde gekend of gediend had, en uit hetwelk Hij zelf het maagdelijk vleesch en bloed had aangenomen, der ontbinding werd prijs gegeven. De H. Ziel van Maria vereenigde zich op nieuw met haar verheerlijkt heilig Lichaam en werd onder eindeloos gejubel onder de heerlijkste lof- en dankliederen van geheel het hemelsch Hof door de Engelen, den Hemel binnengevoerd. Welk een heerlijke zege en overwinning bereidde de Vader aan zijne geliefde Dochter, de goddelijke Zoon zijne teedere Moeder, de

H. Geest aan zijne onbevleete ontvangene, smettelooze Bruid. De geheele Hemel bracht om strijd zijne verhevene koningin de schoonste huldigen; Maria steeg hooger en hooger door alle Hemelen heen tot voor Gods troon. Cherubijnen en Seraphijnen hielden de kostbare kroon bereid, waarmede Jezus haar goddelijke Zoon, het hoofd zijner liefdevolle Moeder kroonde. De H. Drievuldigheid roept nu Maria uit als Koningin van Hemel en van aarde en geheel het hemelsch Hof huldigt Haar en zingt in onuitsprekelijken jubel: Amen.

2. *Opwekking.*

IN DE H. MIS: O Maria, mijne lieve Moeder, ik verheug mij en wensch U duizendmaal geluk met uwe heerlijkheid omdat Gij met ziel en lichaam in het rijk der Hemelen opgenomen en als Koningin van Hemel en van aarde gekroond zijt geworden. Gij zijt ons, wel is waar, ontnomen en wij zijn als arme weezen achtergelaten, maar Gij

hebt niet opgehouden onze Moeder te zijn. Thans als Koningin van het H. Hart kunt Gij alles, en als Moeder wilt Gij uwe kinderen alle goed bewijzen. Gij zijt niet alleen onze Voorsprekerster en Bemiddelares bij uwen Zoon, gij zijt ook de schatbewaarster en Moeder aller gaven en genaden.

O Moeder, blik neder van af uwen Hemelthron op onze ellende en herinner U de vreugde, de heerlijkheid, bij uwe Hemelvaart ondervonden, toen U de volle waardigheid van Koningin van Hemel en aarde werd overgedragen. Ter wille dezer vreugde voer ook mij eens den Hemel binnen, na op aarde, door een vollen aflat al mijne zondenschuld te hebben uitgewischt.

Elke bede, die Gij van uwe eerste intrede in den Hemel tot aan 't einde der wereld hernieuwen zult, offer ik op voor alle menschen, bijzonder voor uwe vereerders. Ik offer aan de Allerheiligste Drievuldigheid op alle eer, lof en dankbetuigingen, die uit het heiligste Hart van Maria, door geheel de eeuwigheid door, voor Gods troon opstijgen, en

vereenig hiermede mijne zwakke stem:
Leve Jezus en Maria.

O Maria, Moeder rein!
 Laat ons uwe Kind'ren zijn!
 Sterk ons in den laatsten strijd!
 Moeder van barmhartigheid!
 Amen.

Derde Deel.

Mariaansch Gebedenboek

TER EERE DER

Rozenkranskonigin.

Morgengebed.

Bij het ontwaken.

In den naam des Vaders † en des
Zoons † en des H. Geestes † Amen.

Jezus, Maria en Joseph, u geef ik
mijn lichaam, mijn hart en mijne ziel.
Eere zij den Vader, die mij geschapen;
eere den Zoon, die mij verlost; eere den
H. Geest, die mij geheiligd heeft. Eere
zij der allerheiligste en onverdeelde
Drieëenheid, van eeuwigheid tot eeuwig-
heid. Amen.

Bij het opstaan.

In den naam van mijnen gekruisten Hei-
land, die mij door zijn kostbaar Bloed
verlost heeft sta ik op, dat Hij mij ze-
gene, geleide, van alle kwaad beware,
en tot het eeuwige leven voere.

Na het aankleeden.

(Zet u op de knieën neder maak het kruis-
teeken en zeg:)

Ik werp mij ootmoedig voor uwe onein-
dige Majesteit neder, o mijn God en
Heer, en aanbid U met al uwe Engelen
en Heiligen. Ik loof en dank U, dat Gij
mij dezen nacht van alle gevaren naar
ziel en lichaam bewaard, en nieuwe
kracht gegeven hebt. Gij hebt mij we-
der een dag geschonken; zie, Heer, ik
wil hem geheel tot uwe eer en uwen
lof besteden: ik smeek U, geef mij daar-
toe uwe genade. Bewaar mij voor alles,
wat mij schadelijk zijn kan; vooral
echter van de zonde en een kwaden dood.

Verlicht mijn verstand, en sterk mijn
wil in het goede; zuiver mijn hart en
heilig mijne ziel, opdat ik U steeds
aangenaam en welgevallig zijn moge.
Verwijder van mij alle vijandige aan-
lokselen tot het kwaad, en geef mij kracht
en volharding, om alles te vermijden,
wat uwen heiligen wil wederstreeft. Ik
offer U dezen dag op met alle dagen
mijns levens; al mijne gedachten, woor-
den en werken wijdt ik aan uwe liefde

toe, bestier en geleid mijn doen en laten naar uw welgevallen, en laat alles wat in mij is, tot uwe meerdere eer en glorie verstrekken. Ik wil slechts voor U leven, o mijn God; U slechts wil ik toebehooren en liever sterven dan kwaad te doen en uw goddelijk Hart door eene zonde te bedroeven. Geef mij uwen zegen, o mijn God en Vader, en bestier al mijne werken en lotgevallen ten beste. Verleen mij dat ik dankbaar jegens u zij in geluk en voorspoed, in uwen heiligen wil berustend in lijden en wederwaardigen: geef mij volharding en vertrouwen op uwe vaderlijke Voorzienigheid in den arbeid en in moeielijkheden; geef mij in alle omstandigheden des levens ootmoedigheid des harten, ijver tot het goede, afschuw van het kwaad, gezondheid naar lichaam en ziel en eene zuivere meening; geheel bijzonder echter geef mij eene brandende en innige liefde tot U, en laat mij nooit van uwe liefde gescheiden worden.

Heilige Maria, mijne Koningin, aan uwe moederlijke bescherming, aan uwe bijzondere bewaring en groote barmhertigheid beveel ik heden en altijd, maar

vooral in het uur van mijn dood, mijne ziel en mijn lichaam.

U beveel ik al mijne hoop en mijn troost, al mijne wederwaardigheden en ramspoeden, mijn leven en deszelfs einde. Verkrijg mij door uwe machtige voorspraak en verdiensten de genade, dat ik in al mijn doen en laten uwen wil en den wil van uwen goddelijken Zoon vervulle. Amen.

En gij, heilige Engel Gods, dien de goddelijke goedheid en vrijheid mij tot beschermverleend heeft, vergezel mij heden op al mijne wegen, en geleid mij veilig door alle gevaren van dezen dag en van mijn geheel leven. Onderricht mij in mijne onwetendheid; waarschuw en bescherm mij in de bekoringen; troost mij in de wederwaardigheden, wek mij op tot het goede en bewaar mij voor alle kwaad naar lichaam en ziel, tot dat gij mij eens binnenleidt, in de eeuwige zaligheid. Amen.

Alle Heiligen des Hemels, en gij vooral mijne heilige Patronen N. en N. bidt voor mij bij God, opdat ik in uwe voetstappen trede, in deugd en heiligheid leve, en eindelijk door uwe voorspraak

in den hemel worde opgenomen, om met u God eeuwig te loven en te prijzen. Amen.

Dagelijksche opoffering aan het heilig en onbevlekt Hart van Maria.

Wees gegrøet, heilig en onbevlekt Hart van Maria, bij het aanbreken van dezen dag, offer ik voor U aan uwen goddelijken Zoon op, al mijne gedachten en begeerten, alle gebeden, alle werken van godsvrucht, van liefde en van boetvaardigheid, die ik gedurende dezen dag verrichten zal, verwerf mij de genaden om ze alle met de heiligste meenig te doen, met uwe verdiensten te verrijken, met U de allerheiligste Drievuldigheid en het goddelijk Hart van Jezus te aanbidden, en in het vaste vertrouwen op uwe macht bij uwen goddelijken Zoon, mijne bekeering, en de bekeering van alle zondaren, ketters en ongeloovigen te verkrijgen.

O Maria, toevlucht der zondaren, bid voor ons.

Wees gegroet Maria enz.

Gebed van den H. Bernardus.

Gedenk, o goedertierenste Maagd, dat het nooit gehoord is, dat iemand die tot U zijne toevlucht nam, uwen bijstand verzocht, of uwe voorspraak inriep, door U verlaten is. Bemoedigd door dit vertrouwen, snel ik tot U, o Maagd der maagden, en zuchtend onder het gewicht mijner zonden, werp ik mij rouwmoedig voor uwe voeten neder; o Moeder des Eeuwigen Woords, versmaad mijne gebeden niet, maar neem die gunstig aan, en gewaardig u die te verhooren.

Verkrijg voor mij en voor alle zondaren eene ware bekeering, voortdurende verbetering des levens en een zalig einde. Amen.

*Gebed ter eere der allerzalgste
Maagd Maria.*

Wees gegroet, o glorierijkste, allerheiligste en altijd onbevleete Maagd Maria, van God uitverkorene Moeder van onzen Heer en Verlosser Jezus Christus! Wees gegroet en geloofd,

o hulprijke moeder der genade en barmhartigheid, onder uwe bescherming neem ik mijne toevlucht, arme zondaar, wijl gij als de beste toevlucht niemand verstoot en versmaadt en nooit iemand ongetroost laat heengaan, die met een oprecht boetvaardig hart tot U komt. Ach, verstoot mij niet wegens mijne zware zonden, maar verkrijg mij van uwen lieven Zoon genade en barmhartigheid, vergeving aller zonden, verbetering des levens, tijd en gelegenheid tot ware boetvaardigheid. O allervaderlijkste Maagd Maria, kom mij te hulp in alle gevaren, in allen angst en nood; troost mij in mijne droefheid (en vooral in deze mijne aangelegenheden N. en N.)

O Maria, ik bid U nog eenmaal door het lijden en den bitteren dood van Jezus Christus, wees mijne patrones en voorspreekster bij God. Beveel mij aan Uwen Zoon, opdat Hij mij altijd genadig zij, vertoon mij aan uwen Zoon opdat Hij mij in genade opneme en mij al mijne zonden vergeve. Bijzonder help mij, o Maria, in mijn laatste levensuur; laat mij onder uwe moederlijke bescher-

ming gelukkig leven en eindelijk zalig sterven; zoo bid ik U, help mij Maria! Amen.

Aanbeveling in de genade Gods.

(Des morgens onder de H. Mis en ook gedurende den dag te bidden.)

Neem mij op, o heiligste Vader, in uw genadevol vaderschap, opdat ik wegens de goede voornemens, die ik begonnen heb te volbrengen uit liefde tot U, ook u eens tot loon en tot mijn eeuwig erfdeel moge ontvangen.

Neem mij op, liefderijkste Jezus in uwe broederlijke liefde, opdat ik met U den last en de hitte van den dag drage, en in al mijne moeielijkheden U tot troost hebbe, en tot vriend en geleider op mijne levensreis.

Neem mij op, o God, Heilige Geest, in uwe milde barmhartigheid, wees Gij de leeraar in mijn leven, en de ware trooster mijns harten.

O eeuwige liefde, mijn Jezus, mijn God en mijn Koning! Neem mij op in uw goedertierenst goddelijk Hart; bewaar mij door U en vereenig mij met U, want naar U alleen verlangt mijne'ziel. Amen.

Oefening der drie goddelijke deugden.

Paus Benedictus XIV heeft een vollen aflat verleend, aan de zielen in het vagevuur toevoeglijk aan allen die een maand lang dagelijks de drie goddelijke deugden van geloof, hoop en liefde in hun hart verwekken en met den mond uitspreken. Deze aflat kan verdiend worden op den dag, dat men gebiecht en gecommuniceerd en de gewone gebeden voor de aangelegenheden der Kerk gebeden heeft. Insgelijks wordt in het stervensuur een volle aflat verleend. Bovendien verdienen alle geloovigen, die de drie goddelijke deugden aandachtig bidden, telkenmale een aflat van 7 jaren en 7 quadragenen of 280 dagen.

Bepaalde gebeden zijn niet voorgeschreven; het is voldoende de drie akten van geloof, hoop en liefde te bidden.

Oefening des Geloofs.

Ik geloof in U, ware drieëenige God †, Vader † Zoon en † Heilige Geest, die alles geschapen hebt, alles onderhoudt en bestiert, die het goede loont en het kwaad straft. Ik geloof dat de Zoon Gods is mensch geworden, om ons door zijnen dood aan het kruis te verlossen, en dat de H. Geest door zijne genade ons heiligt.

Ik geloof en belijd alles, wat Jezus

Christus geleerd, wat de apostelen gepredikt hebben, en de H. Roomsche-katholieke kerk ons te gelooven voorstel.

Dit alles geloof ik, omdat Gij o God, de opperste waarheid en eeuwige wijsheid, die noch bedriegen noch bedrogen kan worden, het ons geopenbaard hebt.

O God, vermeerder mijn geloof!

Oefening der Hoop.

Ik hoop en vertrouw op Uwe oneindige goedheid en barmhartigheid, o God, dat gij mij door de oneindige verdiensten van Uwen eeniggeboren Zoon Jezus Christus in dit leven het berouw en de vergiffenis mijner zonden zult geven, en na den dood de eeuwige zaligheid, om U van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen en eeuwig te bezitten en te beminnen.

Ik hoop in dit leven ook van U te verkrijgen alles wat mij daartoe helpen kan, omdat Gij, die oneindig goed zijt tot ons, almachtig en getrouw in uwe belofte, ons dit beloofd hebt.

O God, versterk in ons de hoop!

Oefening der liefde.

O mijn God, ik bemin U boven alles, uit geheel mijn hart, omdat Gij het opperste goed, en aller liefde waardig zijt. Ook daarom bemin ik U, omdat gij jegens mij en alle schepselen oneindig goed zijt. Ik verlang van ganser harte U te beminnen, gelijk uwe getrouwste dienaren u beminnen en bemind hebben. Met hunne liefde vereenig ik mijne onvolmaakte liefde; o goede God, maak mijne liefde steeds volmaakter en vuriger.

Omdat ik U oprecht en innig wensch te beminnen en er ernstig naar streef, is het mij van harte leed, dat ik U mijn opperste goed, dien ik boven alles bemin, mijnen Schepper, Verlosser en Zaligmaker vergramd heb.

Het spijt mij, dat ik gezondigd, dat ik U mijn besten Vader, mijn almachtigen Heer, en rechtvaardigen Rechter, beleedigd heb. Ik neem mij vast voor alle zonden met alle gevaarlijke gelegenheden te vermijden, de begane misdaden meer en meer uit te boeten, de

boosheid der zonden dikwerf te overwegen, en nooit meer tegen uwen heiligsten wil te handelen.

Neem mij weder tot uw kind aan, en geef mij uwe genade, om mijne voornemens ten uitvoer te brengen. Daarom bid ik U, door de oneindige verdiensten van uwen goddelijken Zoon, onzen Heer en Verlosser Jezus Christus. Amen.

Goede meening.

 mijn God, ik offer U op al mijne gedachten, woorden en werken; ik vereenig ze met de oneindige verdiensten van Jezus Christus.

Dat zij strekken tot Uwe meerdere eer en aanbidding, ook ter eere van Maria, de Moeder Gods, en ter eere van alle Engelen en Heiligen; dat zij geschieden tot dankzegging voor alle ontvangene weldaden, tot voldoening voor mijne zonden; tot verkrijging Uwer genade, waardoor gij mij altijd van alle zware zonden bewaren wilt; tot hulp en troost der arme zielen in het vagevuur,

vooral van diegenen voor welke ik verplicht ben te bidden.

O mocht ik U altijd door mijne werken vereeren, gelijk Gij het verdient!

Beminnenswaardige Harten van Jezus en Maria ontvlamt onze harten met uwe liefde. Amen.

A v o n d g e b e d .

*Heilige rustplaats in het Goddelijk
Hart van Jezus.*

O zoet Hart van Jezus, mijne eeuwige liefde, wees dezen nacht mijne rustplaats. Laat mijne ziel in uw hart rusten, waar eens de geliefde leerling Johannes rustte, opdat zij, terwijl de zintuigen des lichaams slapen, in uwe liefde wake, en zich in uwe eeuwige glorie verheugen. In vrede wil ik daar slapen en rusten, opdat mijn slaap met uwen slaap hier op aarde vereenigd kuisch en heilig, en Gode welgevallig en verdienstelijk zij.

Gedenk mijner, o zoete Jezus; die mijner reeds in uwe barmhartige liefde indachtig waart, toen ik nog niet aan U kon denken, opdat ik in heilige liefde tot U ontwake, om U in alle getrouwheid des harten te dienen. Amen.

*Eeuwige aanbidding ter eere van het
goddelijk Hart van Jezus.*

Allerzoetste Hart van Jezus! Zacht rustbed van alle minnende zielen, aan u beveel ik dezen nacht mijn hart, mijn lichaam en mijne ziel, opdat gij ze voor alle gevaar, voor alle onreine voorstellingen, en voor alle kwellingen van den boozen geest moogt bewaren. O allerzoetste Hart van Jezus! ik bid u, daar ik dezen nacht God niet loven kan, doe dit in mijne plaats, en zoo dikwijls dezen nacht mijn hart klopt, zoo veel duizendmaal loof en prijs de allerheiligste Drievuldigheid.

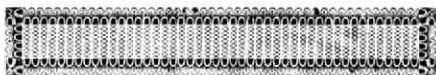
Men noodigt de sterren des hemels uit om God te loven.

Gij schoone, glanzende sterren des Hemels, die altijd met blijdschap voor uwen God schittert, wijl ik nu slapen ga, en ook dan nog God loven wil, daarom bid ik u, dat gij dezen nacht in mijne plaats God loven moogt. Zingt en jubelt dezen nacht, ja looft en prijst in alle eeuwigheid mijn hemelschen bruidegom, zeggende: »Leve en regeere

»de eeuwige God, Hij zij en blijve alleen
»heilig, eerwaardig en geprezen in eeuwig-
»heid! Hij alleen zij en blijve allen lof,
»alle eer en aanbidding waardig in
»eeuwigheid." Amen.

*Avondgebed ter eere van het heilig
Hart van Maria.*

Heilige Maria, maagdelijke Moeder
van Gods Zoon, reine Bruid van
den H. Geest, hoop en vreugde van
alle Engelen, sieraad van het hemelsch
Paradijs, troon en koningin der Engelen,
heiligdom van de allerhoogste moeder
van Jezus Christus, mijn Verlosser, ik
bid U door de verdiensten van uw heilig
Hart, verkrijg voor mij de vergiffenis
der zonden, en bewaar mij ook dezen
nacht tegen alle gevaren der wereld,
des vleesches en des duivels en verleen
mij den bijstand uwer voorspraak! Ver-
werf mij glorieijke moeder van mijn
God, door de rijke barmhartigheid van
uwen Zoon zijne genaden, opdat ik in
het ware geloof gesterkt, na dit leven
waardig bevonden worde, de kroon der
eeuwige zaligheid te ontvangen. Amen.

Gebeden

voor en na de Biecht.

Smeekebed tot God.

Ik aanbid U ootmoedig met Maria en al uwe dienaren des Hemels, der aarde en des vagevuurs, o allerheiligste Drievuldigheid, één God, Vader Zoon en Heilige Geest! Gij die alle harten doorziet, en aan wien niets onbekend en verbogen is.

Rouwmoedig smeeke ik uwe allerheiligste Majesteit om vergeving van alle misslagen, die ik tegen u begaan heb en smeeke ootmoedig om de genade, van al mijne zonden wel te kennen, welke ik sedert mijne laatste biecht door gedachten, woorden, werken en verzuimenissen tegen U gedaan heb. Laat ze mij met droefheid erkennen, opdat

ik ze oprecht biechte, en ware boete doen moge.

*Onderzoek uw geweten over de
volgende zonden:*

I *Tegen God*: Hebt gij niet gezondigd door vrijwilligen twijfel aan eene waarheid des geloofs; door bijgeloovigheid; het lezen van verbodene boeken, waarzeggerij; nalatigheid in het bijwonen van het christelijk onderricht; door vermetel betrouwen op Gods goedheid, of op uwe eigene krachten; door mistrouwen op Gods barmhartigheid; vrijwillige moedeloosheid; wanhoop, hebt gij God boven alles en uwen evennaaste om God bemind; hebt gij niet gemord tegen Gods voorzienigheid; weerstaan aan de beschikkingen Gods; gezondigd uit menschelijk opzicht; de morgen- en avondgebeden achtergelaten; de heilige mis verzuimd of slecht bijgewoond, door oneerbiedig u te gedragen, vrijwillig verstrooid te zijn; rond te zien, te praten of te lachen; Hebt gij de Zon- en Feestdagen niet onheiligt door arbeid, koop en verkoop, door gezelschappen, vermaken bij te wonen, die van God aftrekken; niet lichtzinnig of valsch gezworen, leugentaal gesproken; den naam Gods ijdel gebruikt, met geestelijke en heilige zaken gespot? enz.

II *Zonden tegen den evennaaste*: Hem vermetel beoordeelen, verachten; wraakzuchtig zijn, hem kwaad willen doen (zeg of de gedachten vrijwillig en aanhoudend waren) de eer ontrooven in liederen, boeken, geschriften en smaadreden; kwaadspreken, lasteren, kwade gesprekken aanhooren,

wil beletten, twist en tweedracht stichten; anderen bespotten, verwenschen, beleedigen, beschimpen; slechten raad geven, het kwaad goedkeuren; geheime fouten van anderen openbaren. Woekeren, bedriegen met koop en verkoop of spel, met den arbeid of het volbrengen van lasten; huichelen. De waren vervalschen, te duur verkoopen; overgeblevene zaken zich toeëigenen, stelen, gestolen goed koopen of bewaren. Ergernis of slecht voorbeeld geven, vreemd goed of den goeden naam niet herstellen. — Onderzoek u verder over de plichten van uwen staat.

III. *Zonden tegen zich zelven: Hoovaardigheid* ijdelheid, ongeregelde eerezucht, zich zelven loven of prijzen door woorden of daden; eigenliefde, *gierigheid*, den arme niet naar vermogen geven, zich zelven of anderen het noodige ontzeggen, verkwisten, *nijdigheid*, zich verheugen als iemand kwaad geschiedt; zich bedroeven als het hem goed gaat; *onkuischheid*; slechte gedachte en begeerten, slechte boeken lezen, onkuische taal spreken, slechte liederen zingen of aanhooren, werken met zich zelven of anderen, slechte of verdachte gezelschappen bijwonen (Biecht hierin alles op zedige manier, ook de omstandigheden die de boosheid vergrooten en de soort der zonden veranderen.) *Onmatigheid* in eten en drinken; *gramschap*, vechten en twisten, haat en afgekeerdheid, ongeduldigheid; *traagheid* in de godsdienst-oefeningen en plichten.

Na een genoegzaam onderzoek maak het voor-nemen u te verbeteren; vereenig uwe geringe droefheid over de zonden met de ondoorgron-delijke smart, welke uwe zonden Jezus veroor-zaakten, die alleen terwijl Hij de oneindige ma-

jesteit zijns vaders kende, ook de afschuwelijkheid der zonde inzag, en haar voortdurend moest haten en verafschuwen.

Bid Hem dat Hij uw hart bewege, en tot berouw over uwe zonden opwekke uit vrees voor Gods straffen, en uit liefde tot God, omdat Hij zoo lankmoedig jegens u geweest is.

Berouw.

Rechtvaardige God! hoe schaam ik mij over mijn leven; niettegenstaande mijne goede voornemens in de laatste biecht, zijn mijne zonden talloos. O de kwade begeerlijkheid en de zondige driften, die mij van u scheidden, zij zullen mij misschien eerder in het verderf stooten dan ik vermoed, zoo ik niet spoedig van levenswijze verander. O vreeselijke gedachte, als ik eens in de hel moest branden, terwijl velen mijner medezondaren in den hemel jubelen wegens hunne boetvaardigheid.

Gestrenge Rechter, dien ik vergramd heb, wees mij barmhartig! ik erken en betreur het onrecht, dat ik U heb aangedaan; ik weet, dat Gij het goed met mij meent, want gelijk Gij tot aanmoediging der deugdzamen den hemel

geschapen hebt tot een eeuwig loon voor hunne kortstondige beproeving, zoo schiept gij de hel om door hare eeuwigheid en afgrijselijkheden ons van de doodzonden af te schrikken.

Wee mij lichtzinnige en ondankbare, ik zondigde tegen den Hemel en tegen U.....

Hoe straftet Gij Mirjam met de smartelijke en afzichtelijke melaatschheid, omdat zij Mozes versmaad en gehoond had; hoe straftet Gij Mozes wegens zijn mistrouwen op uwe goedheid door dat hij het beloofde land niet zou ingaan; hoe straftet Gij Aza met een schielijken dood, wijl hij tegen het verbod, de ark des verbonds aanraakte om ze in den val tegen te houden, en hoe straftet Gij den sabbathschender met de steeniging, ach hoe moet ik dan niet vreezen wegens mijne doodzonden, door u gestraft te worden!

Heer! ik verdien niet dat Gij mij genadig zijt, noch mij uw kind noemt; neen, ik verdiende eerder, dat Gij mij even als de dwaze maagden, den rijken vrek, en den ontrouwen knecht voor eeuwig verwierpt, ja, dat zooals voor

Datan en Abiron, de aarde zich onder mij opende om mij te verzwelgen.

Ach, welke droefheid moest ik nu en voortaan gevoelen over mijne zonden, wanneer mij iets aan U en de eeuwige vreugden des hemels indachtig maakt.

O als ik mij uwe goedheid en liefde herinner, die ik nu verloren heb, dan durf ik van schaamte en droefheid niet tot U opzien. Wie zal woorden aan mijnen mond geven, en tranen aan mijne oogen om dag en nacht mijne zonden te beweenen. Hoe lang zal ik nog tusschen U en den satan wankelend blijven en in het gevaar der eeuwige ellende rondwalen? Barmhartigheid, o mijn Vader, geef mij weder een goed en minnend kinderhart; mijn hart is in uwe hand gelijk de deeg in de handen van hem, die kneedt. O Heer Jezus, kom mij te hulp, opdat mijne ongevoeligheid jegens u verdwijne gelijk de sneeuw voor de stralen der zon. Gij kent immers mijn zuchten en klagen, Gij weet dat ik nu zoo gaarne boetvaardigheid doen wil, en gelijk Maria Magdalena uwe voeten met tranen van berouw en liefde

wasschen zoude, om van U ook de vertroostende woorden te hooren: » *Uwe zonden zijn u vergeven, wijl gij veel bemind hebt, ga in vrede.* »

Ach konde ik mijne zonden ongedaan maken, gaarne zou ik daarvoor alle geoorloofde genoegens dezer wereld offeren! Ach! konde ik u mijne ongetrouwheid vergoeden! Hoe smart het mij, dat ik zulks niet kon, doch in mijn binnenste is iets wat mij tot u trekt en mij zegt dat gij mij niet wilt straffen, maar vol medelijden mij wederom tot uw kind zult aannemen. Gij verzekert mij immers dat Gij mijn dood niet wilt, maar mijne bekeering en mijn leven: dat uwe barmhartigheid grooter is dan alle zonden; en al waren zij rood als scharlaken zij witter zullen worden dan sneeuw.

Vol vertrouwen wil ik tot U naderen, en in den H. Geest door U den Vader kinderlijk beminnen. Ja, Heilige Geest, toon het in mij, dat gelijk Gij den Vader en den Zoon in de liefde vereenigt, Gij ook alle menschen tot de liefde Gods geleidt, opdat ik in U den Vader en den Zoon eeuwig beminnen moge.

Bid intusschen de litanie van alle Heiligen om een goed berouw te verkrijgen.

Voornemen.

O Drieëenige God, zoo bemin ik u weder boven alles uit geheel mijn hart; alleen wjl ik U bemin, spijt het mij, dat ik U, mijn opperste goed, be-leedigde, en uwe vriendschap verloor.

O! het verlies uwer liefde smart mij meer dan wanneer ik de geheele wereld verloor. Wat kan ook alle vriendschap, vreugde, eer en rijkdom dezer wereld mij baten, als ik uwe genade niet bezit? Wat zal de wereld tegen mij kunnen, als Gij met mij zijt? Daarom wil ik mij verbeteren, kostte wat het wil? Uit liefde tot U, neem ik mij vast voor, nooit meer te zondigen, alle gelegenheden van zonden te vermijden en over mijne zonden boete te doen. Liever wil ik sterven dan U weder ontrouw te worden. Dit beloof ik U, beminnenswaardigste Vader, geef mij daartoe slechts uwe genade door de verdiensten van Jezus heilig Bloed: geef mij kracht en sterkte om te volbrengen wat ik nu vast besloten heb.

O Maria, kom mij te hulp; ik ben in grooten nood: ik wil doen wat Jezus bevolen heeft, toen Hij zeide: *ga, vertoon u den priester*, zoo help mij nu, opdat de duivel mij niet gevangen houde: daarom zal ik de zonden die mij het moeielijkst vallen te biechten, het eerst belijden om zoodoende den kop der helsche slang te verpletteren. Bid ook tot den H. Geest, dien Jezus den priesters gezonden heeft, opdat Hij aan mijn biechtvader een goed inzicht in den toestand mijner ziel verleene, hem woorden van wijsheid en goeden raad in den mond legge, om mij goed te bestieren en te geleiden op den weg der deugd.

Bid ook uwen lieven zoon, opdat Hij nu toone, dat Hem alle macht gegeven is in den hemel en op aarde, door mij mijne zonden te vergeven, de straffen kwijt te schelden, en mijn hart geheel te vernieuwen.

Goedertierend Hart van Maria laat niet toe dat men zeggen kan: ik alleen ben niet verhoord geworden bij U, bij wie een ieder genade en zaligheid bekomen heeft. Amen.

Is de tijd nog niet daar van den biechtstoel

in te gaan, houd u zo lang bezig met het gebed; en wees niet ledig en ongeduldig; bid om verschillende noodwendigheden of wel den Rozenkrans, opdat Maria voor U de genade van een grooter berouw verkrijge.

Nader vervolgens tot den priester vol eerbied en ootmoedigheid, gelijk een misdadiger tot zijne rechter: Wie de hel verdiend heeft, kan niet te ootmoedig zijn.

Na de Biecht.

Dankzegging.

O groote God! ik dank U uit geheel mijn hart voor de instelling van het H. Sacrament der Biecht door Jezus Christus, Uwen Zoon, en voor de vergeving der zonden door uwen plaatsvervanger den priester. Ik geloof vastelijk, dat Gij de ontbinding der zonden die de biechtvader uitgesproken heeft, door de verdiensten van Jezus Christus in den hemel bekrachtigt. De zonden zijn mij daarom vergeven, afgewasschen in het bloed van het goddelijk Lam. O! hoe verlicht is nu mijn hart, de

storm der driften is gestild, in mijn binnenste wordt het steeds rustiger, de kalmte is in mijne ziel wedergekeerd: ik gevoel mij met nieuwe kracht tot het goede beziel. Nu erken ik de waarheid der woorden: God handelt niet met ons volgens onze zonden, neen gelijk een vader over zijne kinderen, ontfermt Hij zich over hen, die Hem vreezen; want van een voorwerp zijner gramschap ben ik een kind Gods geworden; en alle verdiensten mijner goede werken, die ik door de zonden verloren had, zijn mij wederom teruggegeven!

O! welk een geluk voor mij; welk eene vreugde heerscht nu in mijn hart! mocht ik de uitwerkingen der Biecht steeds hoogschatten, opdat zij mij meer en meer tot U trekken, en mij hier op aarde reeds een voorsmaak geven der hemelsche zaligheid.

O goede God, ontvang dan mijn innigsten dank; ik geef mij geheel en al aan u over, altijd en overal zal mijne ziel u loven en prijzen; zij zal nooit vergeten, welke weldaden Gij haar bewezen hebt door Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

Voornemens voor de toekomst.

O mijn innig geliefde Jezus, oorsprong aller liefde, laat mij steeds meer en meer uwe weldoende liefde onder vinden. O! hoe brand ik van verlangen u altijd te bezitten, en uwe barmhartigheid eeuwig te loven, Gij die mij het eerst bemindet, en geheel mijne liefde verdient. Dewijl ik mij voorgenomen heb liever te sterven dan U nog ontrouw te worden, vernieuw ik nu nogmaals mijne voornemens en als bewijs van liefde beloof ik U, mij immer meer te verbeteren. Ik wil dikwijls te biechten gaan, om den toestand mijner ziel steeds beter te kennen, en mijne fouten en gebreken des te gemakkelijker uit te roeien. Heb ik anderen door woorden en werken tot het kwaad verleid, zoo wil ik hen door goede gesprekken en door het gebed van het kwaad trachten af te trekken. Heb ik iemand in zijne tijdelijke goederen of in zijnen goeden naam benadeeld, ik wil alles herstellen en vergoeden. Heb ik tegen iemand haat gedragen, ik wil het onrecht, dat hij mij aangedaan heeft, uit liefde tot

U vergeten; ik zal hem welgevallig zijn en goed van hem spreken om vurige kolen op zijn hoofd te vergaderen.

Ik wil voortaan alle gelegenheden van personen, plaatsen of gezelschappen vermijden, die voor mij een oorzaak van bekoring waren; alles door uwe genade.

Ik onderwerp mij plechtig aan alle geboden Gods en der Kerk, ik verzaak aan den duivel, aan zijne lasten en lagen, en wil nimmermeer zondigen, neen in eeuwigheid geen zonde meer.

Het is mijn innigste verlangen den verloren tijd met verdubbelden ijver door goede werken weder in te halen; en in Maria, uwe zoete Moeder, U alleen, o Jezus mijn Heer en mijn God, te behagen. Geen tijdelijk goed, geen menschelijk opzicht zal in staat zijn op mijnen goeden wil inbreuk te maken; niets ter wereld zal mij van mijne goede voornemens afbrengen; God heeft ze in mijne ziel geplant en onder de bescherming van Maria zullen zij tot een schoonen boom des levens opgroeien, die door den genadendauw van Jezus' heilig bloed bevochtigd, honderdvoudige vruchten zal voortbrengen.

Daarom wil ik deze vaste voornemens van heden dagelijks herhalen, en zoo trachten te volbrengen, dat zij mij eene gewoonte worden, en dat mijn levenswandel voortaan toone, wat uwe genade in welmeenende zielen vermag. Zoo geschiede het door Maria! Amen.

Is de penitentie dadelijk te volbrengen, verricht ze dan, terwijl gij nog in de kerk zijt, dewijl het verdienstelijker is, als zij met ijver gedaan wordt.

Opoffering der boete.

Ik dank U, o heilige Geest, die mij gelijk in het H. Doopsel nu door het H. Sacrament der boete geheiligd hebt. Zegen mij met uwe zeven gaven, daar ik volgens den geest der H. Kerk de boete volbrengen wil die mij door den biechtvader is opgelegd, en zoo van mijnen kant tot voldoening mijner zonden aanvulle wat aan Jezus' lijden voor mij nog ontbreekt, terwijl echter deze boete eigenlijk den geest van boetvaardigheid in mij opwekken moest wil ik mij bij deze boetedoening vrijwillig deze andere N. nog opleggen; en tot uitboe-

ting van mijne hoofdzonde wil ik uit liefde tot Jezus en Maria dit goed werk N. nog volbrengen.

Versterk mij daardoor tegen het hervallen in de zonden; bevrijd mij van alle kwade neigingen en zondige begeerlijkheid, en leer mij door ontzegging van geoorloofde zaken het ongeoorloofde gemakkelijker overwinnen, en geef mij daartoe den goeden geest, die voor de boetvaardigheid zoo noodig is.

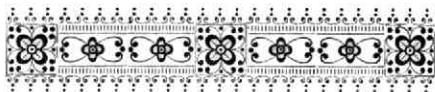
Daar ik echter in en door Jezus slechts voldoen kan voor mijne zonden, offer ik U op, o allerheiligste Drievuldigheid, zijn oneindige voldoeningen, opdat mijne boetedoening verdienstelijk, U welgevaltig zij, en mij een schat in den hemel verwerve. Amen.

Dankzegging aan Maria.

Ik dank U, o verhevene koningin Maria, voor alle genaden, die gij mij nu bij God verkregen hebt. O wonder! ik ben nu weder een beschermeling van uw moederhart. Ik bid u dan dringend, voleind mijne heiliging die gij in mij begonnen hebt. Help mij in het

ééne noodzakelijke, mijn zieleheil, voortaan ijveriger en met volharding te bewerken.

Als ik door uwe voorspraak slechts heilig worde, dan mag God met mij handelen gelijk het Hem behaagt. Laat mij overal en altijd uwe moederlijke bescherming gevoelen; ja, als eerste bewijs uwer goedheid verwerf mij de genade, dat het een waar genoegen voor mij zij dagelijks te bidden: »Maria geef dat ik mijnen lieven Jezus steeds aangener en getrouwer worde.» Verleen ook door deze heilige biecht aan de arme zielen in het vagevuur eenig voordeel vooral aan hen, voor wie ik bijzonder gehouden ben te bidden, opdat gelijk ik van de zonden ontbonden ben zij ook van hunne straffen ontslagen worden. Daartoe wil ik heden een goed werk verrichten, en een gebed storten waaraan een aflaat voor de geloovige zielen verleend is. O, heilige Moeder Maria, offer deze beide voor hen aan de allerheiligste Drievuldigheid op, door uwen Zoon Jezus Christus, onzen Heer, Amen.

GEBEDEN

voor en na de H. Communie.

Eerste voorbereiding tot de H. Communie.

Christen ziel! het heiligste en genaderijkste oogenblik van uw leven is dat, waarop gij de H. Communie ontvangt. Alle vruchten en genaden der H. Communie hangen af van de wijze, waarop gij dit groote werk verricht. Bereid u daarom met alle mogelijke zorgvuldigheid voor, dan zal de H. Communie voor u zijn: Het leven der ziel, het geneesmiddel tegen de zonde, het zegel der voorbeschikking.

Nader echter dikwerf tot de H. Tafel, zoo dikwijls als de biechtvader het u veroorlooft. Leef evenwel zóó, dat gij dagelijks communiceeren kunt, zoo spreekt de groote H. Augustinus: zoo verlangt het de katholieke Kerk. De werkelijke en de geestelijke Communie is voor u het krachtigste middel om tot de innigste liefde van Jezus en Maria te geraken.

Aanbidding en liefde.

O groote God! Heer van hemel en aarde, Eén in Wezen, Drievuldig in Personen, wien hemel en aarde aanbidden, en de koren der hemelsche geesten voortdurend: Heilig heilig, heilig toeroepen, ik aanbid u!

Ik aanbid u, Heer Jezus Christus, waarachtig God, en waarachtig mensch en erken, dat Gij mijn schepper, mijn verlosser, mijn laatste doel en einde zijt.

Dewijl echter mijne aanbidding te nietig en te onwaardig is, offer ik U de aanbidding van het goddelijk Hart van Jezus in het allerheiligste Sacrament des Altaars op; en in vereeniging met deze aanbidding offer ik U op de aanbidding van de allerzaligste maagd Maria, van alle Engelen en Heiligen des hemels, en van alle geloovigen op aarde. Tegelijkertijd, o mijn hoogste God, betuig ik U mijne liefde. Ik be-min U uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel, uit al mijne krachten; ik wil U altijd boven alles beminnen.

O! dat ik U toch beminnen konde, gelijk Gij verdient bemind te worden,

maar ach! hoe onvolmaakt is mijne liefde! O mijn God, zie echter neder op mijn verlangen u innig te beminnen. Ter aanvulling van datgene wat aan mijne liefde ontbreekt, offer ik U de liefde op van het goddèlijk Hart van Jezus, de liefde van Maria, de allerzalgste moeder Gods, de liefde van alle Engelen en uitverkorenen, en van alle minnende zielen.

Leedwezen en betrouwen.

Maar, o groote God, hoe is het toch mogelijk, dat Gij in uwe liefde en goedheid jegens mij, arme zondaar, zoo ver gaat, dat Uw eeniggeboren Zoon Jezus, door de H. Communie in mijn hart komen, dat de oneindige heiligheid in een zondig mensch zijn intrek nemen wil?

O mijn Jezus, mijn God en Heiland, mijne ellende is U niet onbekend; Gij zijt immers niet gekomen voor de rechtvaardigen; maar om de zondaars te bekeeren en te zoeken wat verloren was.

Door uwe intrede in het huis van Zacheus, is dien mensch heil wederva-

ren; Gij hebt ook Petrus na zijnen zondenval barmhartig opgenomen; Gij hebt aan de boetvaardige Magdalena zoovele zonden vergeven; Gij hebt den moordenaar aan het kruis het Paradijs beloofd, toen hij U om genade bad. Uwe barmhartigheid en liefde jegens deze zondaars geeft mij moed, met betrouwen en leedwezen over mijne zonden tot U te naderen. Zie, o mijn Zaligmaker, ik betreur het van ganscher harte U ooit beleedigd te hebben. O! hoe gaarne zou ik bloed en leven geven, indien ik mijne zonden daardoor ongedaan kon maken.

Ach, was mijn hart zoo bedroefd over mijne zonden als uw Goddelijk Hart in den hof van Olijven; bezat ik het berouw van een heiligen Petrus, eene heilige Magdalena en van alle heilige boetvaardigen! Neen, mijn Jezus! nooit meer wil ik U beleedigen! Geen zonde, geen doodzonde meer! Ach, laat mij liever op dit oogenblik sterven dan nog ooit in eene doodzonde toe te stemmen.

O mijn Jezus! Gij ziet in mijn hart de oprechtheid van mijn berouw en voornemen van mijn betrouwen, dat enkel en alleen op uwe oneindige goed-

heid en barmhartigheid steunt, en op uw kostbaar Bloed dat Gij voor mij vergoten hebt. *O Heer! ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden!*

Smeekebed.

Liefdevolle Jezus, ik bid U door de liefde van uw goddelijk Hart, maak mij waardig om U naar behooren te ontvangen in de H. Communie; Gij alleen kunt mijne ziel van alle zonden en vlekken reinigen, verrijk en versier haar, door uwe boven alles verhevene godheid, met alle soorten van deugden, en bereid haar door de kracht dier liefde, welke de hoogste godheid met uwen menschelijke natuur vereenigd heeft, met alle gaven uwer genade op het beste voor, tot uwe heilige komst in ons hart.

Gebed van de H. Gertrudis tot de Moeder Gods.

O allerzuiverste Maagd Maria! ik bid U door Uwe onbevleete onschuld

en reinheid, waardoor gij den Zoon Gods eene welgevallige woonplaats in uw maagdelijk lichaam bereid hebt, dat ik door uwe voorspraak van alle vlekken moge gezuiverd worden. Amen.

O allerootmoedigste Maagd Maria, ik bid U door uwe diepe ootmoedigheid, waardoor gij verdiend hebt boven alle koren der Engelen en Heiligen verheven te worden, dat door uwe voorspraak al mijne nalatigheden uitgewischt worden. Amen.

O allerliefderijkste Maagd Maria, ik bid U door uwe onbegrensde liefde, die U onafscheidelijk met God vereenigd heeft, dat mijne armoede door den schat uwer liefde moge verdwijnen. Amen.

O Gij, heilige Engelen, Aartsengelen, Cherubijnen en Seraphijnen, alle koren der zalige geesten, Patriarchen en Profeten, Apostelen, Martelaren, Belijders, Maagden en Weduwen, mijne heilige Patronen, alle uitverkorenen Gods! bidt allen voor mij, opdat ik mijn Heer en Zaligmaker, tot zijne eer, tot nut der lijdende en strijdende Kerk, en tot mijn eigen heil waardig moge ontvangen.

Amen.

Verlangen.

O duizendmaal gewenschte Jezus! Zie, het oogenblik nadert, dat ik U, mijn God, in mijne ziel ga ontvangen. Zie, mijn beminnenswaardigste Jezus, met de hoogstmogelijke godsvrucht en eerbied kom ik tot U en ga U te gemoet. Gelijk gij uwe doorboorde handen uitstrekt om mij, armen zondaar, op te nemen, zoo bied ik ook U niet alleen mijne handen aan, maar ook mijn hart en mijne ziel om U te ontvangen en in het binnenste van mijn hart te geleiden.

Ware mijne ziel zoo zuiver en rein, gelijk zij het eenmaal in haar leven was; o! hadde ik toch eene zoo groote godsvrucht en liefde, gelijk die met welke de Heiligen, U in hun leven ontvangen hebben.

O! konde ik U met zulke godsvrucht en liefde ontvangen, gelijk uwe heilige Moeder U in de menschwording, en later in het allerheiligste Sacrament ontvangen heeft!

O! bezat ik toch uw eigen allerheiligst en goddelijk Hart, opdat ik U

daarin op eene wijze ontvangen kan, gelijk gij het verdient.

Om mijne ziel waardig voor te bereiden, om mijne onwaardigheid weg te nemen, al mijne fouten en zonden uit te wisschen, offer ik U op, o lieve Jezus! de voorbereiding, de aandacht en godsvrucht, waarmede alle Heiligen, vooral uwe allerzaligste Moeder U in dit Sacrament ontvangen hebben.

Ik offer U op, zoetste Jezus! uw allerwaardigste Hart, en alle hemelsche deugden en genaden die de H. Drievuldigheid daarin nedergelegd heeft, opdat daarmede de afgrond mijner ellende en onwaardigheid aangevuld, en voor U in mijn hart eene waardige en welgevallige woonplaats bereid worde.

Uitnoodiging.

O zoetste Jezus! die zelf gezegd hebt: *»Mijne vreugde is het, bij de kinderen der menschen te zijn.»* Mijn hart en mijne ziel verlangen naar U, gelijk een dorstend hert naar eene frissche waterbron.

Ik noodig U daarom uit, met die

godsvrucht en liefde, waarmede ooit eene minnende ziel u uitgenoodigd heeft. O kom dan, beminde, goddelijke Bruidgom mijner ziel! kom en treed binnen in de armen woning mijner ziel! Kom, o goddelijke Geneesheer, en genees mijne kranke ziel! Kom, dierbare Vriend! ea verrijk mijne arme ziel met den schat uwer genaden. Kom, o liefelijke Zon, en verlicht mij in mijne duisternis! Kom, gij levend Hemelsbrood, en stil mijnen honger! Kom, o Jezus, en houd met mij het avondmaal in de woning van mijn hart.

O mijne eenige hoop en toeverlaat, mijne eenige liefde! ik ben van het vurigste verlangen naar U vervult, en verwacht U met de innigste liefde.

O schoonste der menschenkinderen, o Bron van overvloeiende zoetheid! O glans van het eeuwige licht! Ach, kom tot mij, en versmaad uwen armen dienaar niet, die zoozeer verlangt naar het gastmaal uwer liefde!

O zoetste Jezus! ik bid u door de kracht van alle gebeden en begeerten die ooit uit uw heilig Hart zijn voort-

gekomen, gewaardig U in de arme woonplaats van mijn hart te komen.

Als gij tot de H. Tafel nadert, zeg dan, wat Christus eens aan de H. Gertrudis geleerd heeft.

Nu, lieve Jezus! kom ik, uw zondig arm en onwaardig schepsel tot U, overvloeiende afgrond aller goedheid, opdat ik van alle zonden gereinigd en met uwe genade versierd worde. Amen.

Als gij aan de H. Tafel gezeten zijt, bid niet meer met den mond, doch spreek en wel met het hart deze of dergelijke verzuchtingen.

Kom, mijn lieve Jezus! en heilig mijne ziel o, allerliefste Jezus! geef dat ik u waardig ontvangen moge!

Als gij de H. Hostie ontvangen hebt, zeg in uw hart :

Wees gegroet, mijn Jezus, mijn geliefde Bruidegom! Geloofd en geprezen zij uwe zoete intrede in mij, uw arm schepsel. Wees mij duizendmaal welkom, mijn God en mijn al!

Nà de H. Communie.

Daar Jezus Christus na de H. Communie zoo-
lang bij ons blijft als de gedaante van brood
aanwezig is, zoo maak u, christene ziel, de kost-
bare oogenblikken zijner tegenwoordigheid ten
nutte, en onderhoud u met Jezus door een le-
vendig geloof.

Geen gebed is Gode aangenamer, dan hetwelk
men als dankzegging na de H. Communie ver-
richt. Neem ook niet te spoedig het kerkboek
ter hand, maar laat uw hart met uwen godde-
lijken Bruidegom spreken. Wees niet bekommerd
over de woorden, die gij spreken zult; want de
Heer ziet voor alles op ons hart, op onzen goe-
den wil; Hij weet, wat gij Hem zeggen wilt, als
gij ook geen woorden vindt, om Hem uwe be-
wondering, uwe aanbidding, uwe heilige vreugde,
uwe liefde, uwen dank en opoffering aan te bie-
den; vergeet ook niet in deze heilige oogenblik-
ken Hem uwe bijzondere gebeden voor u zelve
en voor anderen aan te bieden, en spreek het
volgende:

Gebed.

O allerzoetste Heer Jezus Christus!
ik loof, prijs en verheerlijk U in
vereeniging met de hemelsche glorie
der allerheiligste Drievuldigheid, die uw

eigen glorie is, en die van daar uitvloeit in uwe gezegende menschheid en in uwe glorierijke moeder, gelijk in alle Engelen en Heiligen: die van hier weder terugstroomt in den oneindigen afgrond der Godheid, van waar zij oorspronkelijk is uitgegaan.

In vereeniging met alle schepselen dank ik u voor de liefde, waarmede Gij mij heden bezocht, en waarin Gij mij met uw allerheiligste Vleesch en Bloed gespijst en gedrenkt hebt. Geprezen zij uwe milde goedertierenheid, waarmede gij U gewaardigd hebt heden in de arme en onwaardige woning van mijn hart te treden, en er uwe woonplaats te vestigen. Geprezen zij uwe goedheid en liefde, waarmede Gij heden bij het nuttigen van uw allerheiligste Vleesch en Bloed in mijn hart gekomen zijt, en mij met U vereenigd hebt. Wat zal ik U wedergeven, o dierbare Jezus! voor deze groote liefde en genade? Hoe zal ik u naar waarde danken voor deze onuitsprekelijke weldaad en barmhartigheid? Waarlijk, hemel en aarde zijn niet in staat U naar waarde te vergelden en te danken! Al zoude ik U ook

duizende malen danken dan zou ik daarmede nog niet het geringste deel uwer goedheid vergelden kunnen. Zoo ik ook mijn lichaam en mijne ziel uit liefde tot u opofferde, dan zou ik U daarmede nog niet genoegzaam danken.

Daarom bid ik U, alle Engelen en Heiligen, looft en verheerlijkt met mij mijnen Jezus, en bewijst Hem met mij waardige eer en dankbaarheid. Laten wij voor den troon Zijner majesteit nederknielen, en met vereenigde stemmen Hem loven: Heilig, Heilig, Heilig zijt Gij, Heer God van Sabaoth! Lof en eer U, heilige, onsterfelijke en sterke God! wij loven en prijzen, wij aanbidden en danken U, om uwe groote glorie en heerlijkheid, en wegens de liefde, waarmede Gij het allerheiligste Sacrament hebt ingesteld, tot troost, en sterkte en verkwikking van onze arme, zwakke zielen. Amen.

Godvruchtige verzuchtingen.

Ik heb Hem gevonden, dien mijne ziel bemint, ik wil Hem vasthouden en niet laten gaan, voor dat hij mij ge-

zegend heeft! Ik omarm U en druk U aan mijn hart, lieve Jezus! Gij zijt de schat mijns harten, in wien ik alles bezit. Gij zijt mijn Koning, vergeet dan niet hoe ellendig en nietswaardig ik ben! Gij zijt mijn Rechter, zie niet op de grootheid mijner zonden, en ontferm u mijner! Gij zijt de almachtige Gencesheer, maak mij gezond en sterk mijne zwakheid! Gij zijt de Beminde mijner ziel, geef dat zij voor eeuwig u blijve beminnen! Gij zijt mijn Geleider en mijn Steun; als Gij met mij zijt, wie zal dan iets tegen mij vermogen. Gij zijt een offer voor mij geworden, zie ik draag mij aan u op als een offer van aanbidding. Gij zijt mijn Verlosser, red mijne ziel van de straffen der hel, en spaar mij in de eeuwigheid! Gij zijt mijn God en mijn al! Wat heb ik in den hemel, wat wensch ik op aarde buiten U, Gij de Beminde mijns harten en mijn aandeel in de eeuwigheid. Amen.

Gebed van den H. Ignatius.

 Ziel van Christus, heilig mij.
Lichaam van Christus, verlos mij.

Bloed van Christus, verzadig mij.
Water van Christus' zijde, wasch mij.
Lijden van Christus, sterk mij.
O goede Jezus, verhoor mij.
In uwe wonden verberg mij.
Laat mij nimmer van U scheiden.
Bescherm mij tegen den boozen geest.
Sta mij bij in mijn doodsuur.
En laat mij dan tot U komen.
Opdat ik met alle heiligen U love
in eeuwigheid. Amen.

Ieder maal 300 dagen aflat: Na de H. Communie voor allen en voor de Priesters na de H. Mis een aflat van 7 jaren: allen, die de gewoonte hebben het dagelijks te bidden, kunnen eenmaal in den maand een vollen aflat verdienen op een dag naar verkiezing na gebiecht, gecommuniceerd, en gebeden te hebben tot intentie van zijne Heiligheid den Paus. (Pius IX, decr. van 9 Jan. 1854.)

Gebed van den H. Bonaventura.

 zoete Jezus! verwond het binnenste mijns harten met de zoetste en heilzaamste wonde uwer liefde, en met eene ware, zuivere, apostolische en heilige naasteliefde.

Geef, dat ik altijd slechts naar u verlange, dat ik gaarne in uwe tegen-

woordigheid verblijve, dat ik wensche ontbonden te worden om met U te zijn.

Geef, dat mijne ziel hongere naar U, o Brood der Engelen, verkwikking der heilige zielen, ons dagelijksch, bovenna-tuurlijk brood, dat alle zoetheid in zich bevat, dat de Engelen verlangen te aanschouwen.

Maak, dat ik steeds naar u dorste o bron des levens, der wijsheid, der wetenschap en des eeuwigen lichts, stroom der genaden in het huis Gods! U alleen wil ik zoeken, naar U alleen verlangen, tot U komen, U beschouwen, van U spreken: o geef dat ik U vinde, laat mij in ootmoedigheid, liefde en volharding tot den dood alles tot uwe eer en glorie alleen verrichten! Wees gij alleen mijne hoop, mijn heil, mijn toeverlaat, mijn schat, mijn genoeg, mijne vreugde, en blijdschap, mijne vrede, mijne rust, mijne zoetheid, mijne spijs, mijne verkwikking, mijne toevlucht, mijne hulp, mijne wijsheid, mijn aandeel, mijn troost, o goddelijke Heiland; dat mijn geest en mijn hart in leven en in ster-ven onbewegelijk in U bevestigd zijn. Amen.

Gebed van den H. Thomas.

Iek dank U, o almogende Vader en eeuwige God, dat gij mij een zondaar en den onwaardigste uwer dienaaren gespijzigd hebt met het heilig Lichaam en het kostbaar Bloed van uwen eenigen Zoon onzen Heer Jezus Christus. Dat deze mijne Communie door uwe oogen geen nieuwe strafbare misdaad zij, maar een beweegreden tot goeder-tierenheid en vergeving, dat zij strekke tot uitroering mijner ondeugden, tot vermeerdering mijner oprechte liefde, tot nauwere vereeniging met U, tot standvastige trouw aan uwe goddelijke genade. Het behage U eindelijk, o Vader die in de hemelen zijt, mij eenmaal ook den hemel binnen te leiden, en mij te doen aanzitten aan het eeuwige feestmaal, waar Gij zelf met uwen Zoon en uwen heiligen Geest, den uitverkorenen het ware licht, de opperste troost, de eeuwige vreugde, de volmaakste gelukzaligheid zijt in alle eeuwen der eeuwen!

Jezus en Maria, mijne zoete liefde, laat mij voor U lijden, laat mij voor U

sterven; laat mij geheel aan U en niet aan mij zijn! Geloofd zij Jezus Christus in zijn heilig Sacrament!

Gezegend zij de H. Maagd Maria onbevlekt ontvangen!

Schietgebeden.

1. Ik verzaak aan de genoegens dezer aarde, om U te behagen, o mijn God!

2. Ach! Jezus, die U niet bemint, kent U niet!

3. Neem weg, o Heer, de hinderpalen, die mij beletten u van ganscher harte te beminnen.

Grondregels.

1. God schenkt zijne genaden overvloedig aan hen, die ze benuttigen.

2. God onttrekt zijne genaden aan hen, die ze misbruiken.

3. Op de verachting van Gods heilig woord volgt een vreeselijk stilzwijgen, en na misbruikte hemelsche verlichtingen, heeft men niets te wachten dan akelige duisternissen.

Laatste gebed.

Zie, o goede Jezus, nu heb ik het groote werk verricht, en U in de H. Communie ontvangen. Ik bid U echter, vergeef mij dat ik zoo nalatig en zoo weinig aandachtig geweest ben, en U zoo onwaardig ontvangen heb. Ach, laat deze H. Communie niet tot mijne veroordeeling, maar tot mijne zaligheid strekken. Ik beveel ze u aan, met alle gebeden en verzuchtingen, die ik daarbij gedaan heb, en sluit ze in uw allerzoetste Hart, met de ootmoedige bede, dat Gij door uw allerheiligst Hart mijne nalatigheid vergoeden, mijne godsvrucht vermeederen, en Haar zoo in vereeniging met uw goddelijk Hart aan uwen hemelschen Vader wilt offeren.

Bewaar voor mij in uw goddelijk Hart gelijk eene zorgvuldige moeder, alle verdiensten en genaden welke Gij in uwe milde goedheid bereid zijt aan mij te geven, opdat ik mij haar niet onwaardig make en ze verlieze door mijne zonden en nalatigheid.

In vereeniging met uwe allerzuiverste

en heiligste ledematen en zintuigen, be-
veel ik U mijnen mond, mijne tong,
mijne oogen, mijn hart en al mijne
ledematen vooral die welke uw heilig
Sacrament genuttigd hebben of er mede
in aanraking geweest zijn.

Zegen dezelve, bid ik U, opdat zij
heden en alle dagen mijns levens voor
zonden bewaard blijven; dat ik ze voor-
taan niet gebruike moge dan tot uwe
verheerlijking en glorie, en alleen uit
liefde tot U.

O lieve Jezus! die heden mijne arme
ziel met uw allerheiligste Bloed gewas-
schen en gereinigd hebt, laat toch niet
toe, dat zij door zonden ooit weder ont-
heiligd en besmeurd worde.

Nogmaals offer ik U op mijn lichaam
en mijne ziel, mijne gedachten, woor-
den en werken, mijn hart en alles wat
ik ben en bezit.

Ik geef mij zoo aan U over, dat Gij
over mij en over alles wat ik heb, vol-
gens uw welgevallen beschikken moogt;
sta mij slechts bij in mijne wederwaar-
digheden, en help mij, o mijn Jezus om
U voortaan beter te dienen dan ik tot
hiertoe gedaan heb. Gij weet hoe we-

reldschgezind, en hoe ijdel ik nog ben; hoe ik nog tot gramschap en ongeduld geneigd ben, hoe onaandachtig in het gebed, hoe onstandvastig in het goede, hoe dikwijls ik nog in zonden en onvolmaaktheden val.

Daarom klaag ik U mijn nood, o Jezus, en met een oprecht vertrouwen leg ik U mijn toestand bloot; ik bid U door de liefde, die U heeft aangezet in mijn zondig hart te komen: ontferm U mijner en kom mij in mijne ellende te hulp.

Bij de liefde van uw allerheiligste Hart bezweer ik U, wees mij na mijnen dood een genadige rechter: herinner U dan, o mijn Jezus, hoe menigmaal Gij in mijn hart gewoond hebt, neem Gij mij ook op in uwe eeuwige woning, en verblijd mij voor eeuwig door uw aanbiddelijk aanschijn. Amen.

Andere godduruchtige oefeningen
voor de H. Communie
ter eere van het
H. Hart van Maria.

Vóór de H. Communie.

Tot u roep ik, o heilige Moeder Gods, Moeder van mijnen Heer Jezus Christus, dien mijne ziel verlangt te ontvangen — moeder aller christenen die in het tranendal tot u verzuchten.

Sta mij bij, o milde voorspreekster der zielen die Jezus beminnen, en na zich met Hem vereenigd te hebben in de H. Communie in liefde ontvlammen; o milde en goedertierene Maagd, open uwe vrijgevige handen, versier mijn naakt en koud hart met uwe wonderbare deugden, en bereid het tot een aangename woning waarin de Eeniggeborene en beminde uws harten gaarne verblijf houdt.

O uitverkorene Dochter des eeuwigen Vaders, die dengene, wien de hemelen niet kunnen bevatten, in uw kuischen schoot gedragen hebt, wat hoog verheven toonbeeld zijt gij voor alle zielen, die dezen zoon des Allerhoogsten in de H. Communie ontvangen. In Hem, uwen Heer en God alleen, hebt Gij alle dagen uws levens beleefd; uwe voorbereiding tot het goddelijk moederschap was een zoo deugdrijke en maagdelijke levenswandel, dat Gij reeds vol van genade des H. Geestes waart, toen Gij Hem in uw zuiver lichaam ontvingt. En zoo is uw overig leven na de ontvangst in eene voortdurende dankzegging en altijd aangroeiende heiligheid voorbijgegaan.

En zie, o goddelijke Moeder van mijnen Heer, nauwelijks kan ik mij gedurende een zoo korten tijd tot de H. Communie voorbereiden; en niet zoo spoedig heb ik de H. Communie ontvangen, of ik geef mij over aan ijdele en wereldsche verstrooidheden.

Ach, in zuchten en klagen moet ik de vervlogen jaren mijns levens betreuren, en wegens mijne groote lichtzinnigheid moet ik voor de toekomst vreezen.

Voorwaar ellendig ben ik, arm en naakt aan alle deugden. In het bewustzijn mijner nietswaardigheid kniel ik voor uwe heilige voeten neder, o wonderbare Maagd! om u ootmoedig te smeecken, dat Gij mij heden als eene liefhebbende moeder bijstaat, en mij leert, hoe ik Jezus ontvangen moet, Dien Gij het eerste van allen van den H. Geest ontvangen, en tot onze onuitsprekelijke vreugde, tot ons heil en onze verlossing gebaard hebt; hetzelfde lichaam van mijnen Heer en God, moet ik heden ontvangen, moet ik dragen, om in mijne ziel geboren te worden.

O Moeder der barmhartigheid! toon u heden voor mij als eene moeder, versier mijn hart met uwe zuiverheid, met uw levendig en vast geloof, met uwe diepe ootmoedigheid, met uwe standvastigheid in het lijden, met uwe engelachtige godsvrucht en liefde, opdat ik uwen goddelijken Zoon waardig in mijne ziel ontvang, voor Wiens eer uw moederhart zoozeer brandt, en tot Wien wij door u toegang hebben, o deur des hemels, toevlucht der zondaren, en Koningin der uitverkorenen!

En Gij, o mijn goddelijke Heiland! Geef acht op het gebed uwer geliefde Moeder, en geef mij door hare machtige voorbede, wat ik door mij zelf niet hebben kan, dat ik u met groot verlangen, met godsvrucht en liefde ontvang, en tot aan het einde mijns levens getrouw in mijn hart drage. Amen.

Na de H. Communie.

O Jezus, Zoon der allerheiligste en verhevene Maagd! ik bid U met ootmoed en alle vurigheid des harten, ontferm u mijner, o mijn Verlosser, ter wille uwer glorierijke, maagdelijke moeder, door wie Gij U gewaardigd hebt tot ons neder te dalen. Ik offer u alle godsvrucht, alle liefde en aanbidding van haar minnend hart op, hare voorpraak voor ons zondaars, al het lijden harer ziel die door het zwaard van droefheid doorstoken werd, en de onuitsprekelijke vreugde der hemelsche glorie, waar zij thans U eeuwig aanbidt, bemint en verheerlijkt.

O Maria, onze middelares! Zie, aan dit hoogheilig gastmaal ontbreekt het

mij aan den wijn der godsvrucht, die de heilige zielen in verrukking brengt. O spreek slechts één woord en Jezus zal mij verhooren; want nooit of nimmer heeft Hij U, zijne hooggebenedijde Moeder, eene bede geweigerd. Gezegende maagd! die het beste deel verkozen hebt, dat u nooit zal ontnomen worden, ook ik wil dat deel verkiesen maar ach! ik moet evenwel vreezen, dat het mij wegens mijne groote lauwheid zal ontnomen, en dengenen gegeven worden die overvloed aan goede werken hebben.

Daarom roep ik tot u, o barmhartige moeder verkrijg mij de genade der godsvrucht en standvastige volharding tot aan het einde mijns levens.

O Jezus! met Maria wil ik aan uwe voeten zitten, en de zoete woorden des heils uit uwen mond vernemen: want Gij, o levend Woord des Vaders, Gij alleen bezit de woorden des eeuwigen levens.

O, doordring mijn hart met uwe bezielende woorden, dat zij daarin wortel schieten, en zich openbaren in heilige werken.

Vervul mijn hart met eene verbor-

gene liefde die al uwe heilige inspraken bewaart en nakomt met eenen heiligen ijver voor uwe goddelijke eer, opdat ik met Maria's innige godsvrucht Martha's zorgvolle werkzaamheid vereenige en niet bekommerd over vele zaken, alleen het eenig noodzakelijke voor oogen hebbe; ik zal het woord ter harte nemen dat uwe wonderbare Moeder bij het bruiloftsmaal tot de dienstknechten sprak en ook mij heden toespreekt: *»doet alles wat Hij u zeggen zal.»*

Want zalig is de schoot die U gedragen heeft, zalig zijn de borsten die Gij gezogen hebt; doch niet minder gelukkig zijn zij die het woord Gods aanhooren en hetzelfde bewaren.

O mijn Heiland! verleen mij, uw onwaardig schepsel, door uwe hoogheilige vereeniging met mij, en door de krachtige voorspraak mijner hemelsche Koningin, uwe maagdelijke Moeder, die tweevoudige gelukzaligheid, dat ik volgens de woorden des Apostels, U, mijn God, voortdurend in mijn lichaam drage, en zoo uw heilig woord in vervulling brenge, opdat ik na dit leven de vreugdevolle woorden verneme: *»Welaan,*

goede en getrouwe knecht, treed binnen in de vreugden des Heeren,” en daar met Maria en geheel het hemelsch hof, u eeuwig love en prijze. Amen.

Gebed tot het H. Hart van Maria om ons en de H. Kerk onder hare bescherming te stellen.

O zoet Hart van Maria, hart der Moeder Gods en onzer moeder! Voorwerp van welbehagen der aanbidderswaardigste Drievuldigheid, en aller liefde en vereering van menschen en Engelen waardig!

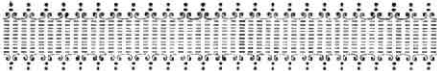
O Hart dat het Hart van Jezus het meest evennaart wiens volmaakt evenbeeld gij zijt; hart vol goedheid en innig medelijden met onze ellende, o gewaardig u, onze koude en versteende harten te verwarmen en te bewegen, en maak, dat zij vernieuwd en geheilgd worden in het hart van onzen goddelijken Verlosser. Stort er de liefde tot uwe deugden in, en ontvlam in hen het heilig vuur, waarmede Gij alleen bezielde zijt. Waak over de Kerk Gods, bescherm haar, en wees haar steeds eene zoete toevlucht,

en eene onoverwinnelijke vesting tegen de aanvallen harer vijanden, wees gij onze weg die tot Jezus leidt, en het kanaal, waardoor ons alle genaden toevloeien, die wij tot ons heil noodig hebben, wees onze hulp in onzen nood, onze troost in de bekoringen; onze toevlucht in vervolgingen; onze bijstand in gevaren, bijzonder echter in den laatsten strijd onzes levens, in het uur des doods, wanneer de gansche hel zal opstaan om onze ziel in het verderf te storten.

Ach, verlaat ons niet in dat vreese-lijk en schrikwekkend oogenblik, waarvan de gansche eeuwigheid afhangt.

Laat ons dan, o barmhartige Maagd! ondervinden, hoe teeder uw moederlijk hart jegens ons is, en wat Gij vermoogt op het H. Hart van Jezus, door ons bij die bron van barmhartigheid eene zekere toevluchtsplaats te bereiden, opdat wij hem in alle eeuwigheid in den hemel mogen aanbidden. Amen.

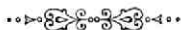
G e b e d e n

onder de

 H. MIS.

Eerste manier om de H. Mis te hooren ter
eere der allervalligste Maagd Maria.

VOORBEREIDINGSGEBED.

 lmachtige, eeuwige God! met den
diepsten ootmoed, met den vuri-
gen wensch, U op waardige wijze
te verheerlijken, offer ik U deze
H. Mis op, welke Uw geliefde Zoon
Jezus Christus in het laatste avondmaal
ingesteld, en aan den boom des kruises
op bloedige wijze heeft opgedragen.

Deze offerande breng ik U door de
handen des priesters, in vereeniging met

het bloedig offer des kruises en tot gedachtenis aan dit heilig verzoeningsoffer.

Dezen Uwen geliefden Zoon, tegelijk onze ware offergave en onzen hoogepriester, draag ik op aan uwe Eeuwige Majesteit; door Hem aanbid ik U als mijn Heer en God, door Hem zeg ik oneindig dank aan U, mijn Schepper en liefdevollen weldoener; door Hem smee ik U om vergiffenis mijner zonden en der zonden en misdaden van alle menschen; door Hem bid ik U om genade en bijstand in alle aangelegenheden naar ziel en lichaam, en daar Gij Maria, de allerreinste Maagd, aan Hem tot moeder gegeven hebt, door wier medewerking het geheim onzer verlossing werd voltrokken, zoo smee ik U, de gebeden, die ik U door bemiddeling dier hooggebenedijde Maagd opdraag, genadig te verhooren en aan te nemen.

O Maria, Moeder der barmhartigheid, tot U neem ik, arme zondaar, mijne toevlucht. Gelijk gij eenmaal onder het kruis stond van uw stervenden Zoon en uwe gebeden met de zijne vereenigde tot heil der menschheid, zoo sta ook mij bij in dit heilig oogenblik, ontvlam

mijne godsvrucht, ondersteun mijne zwakke gebeden door uwe machtige voorspraak, opdat ik door U bij God genade vinde, Hem met U op waardige wijze love en verheerlijke en door U aan de oneindige verdiensten van uw Zoon deelachtig worde. Amen.

Als de Priester aan den voet van het altaar de H. Mis begint, maakt dan het h. kruisteeken, overdenk in 't kort uwe zonden, verwek daarna een akte van berouw; stel u onder de bescherming van Maria, en bid om vergeving, zeggende:

Ik belijd voor God almachtig, voor de allerheiligste Maagd Maria, den heiligen Aartsengel Michael, den H. Johannes den Dooper, de H. Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, en voor u, broeders, dat ik zeer gezondigd heb met gedachten, woorden en werken, door mijne schuld, door mijne schuld, door mijne allergrootste schuld. Daarom smeek ik de allerheiligste Maagd Maria, den H. Aartsengel Michael, den H. Johannes den Dooper, de H. Apostelen Petrus en Paulus, alle Heiligen en u broeders, voor mij bij God, den Heer te bidden.

De almachtige God ontferme zich over ons, vergeve ons onze schulden, en

geleide ons ten eeuwigen leven. Amen.

Barmhartigheid, kwijtschelding en vergeving onzer zonden, verleen ons de almachtige en goedertierene Heer. Amen.

O God, Vader der barmhartigheid, groot en talloos zijn onze zonden en misdaden, waardoor wij uwe oneindige goedheid en majesteit beleedigd hebben, doch nog grooter is uwe liefde en barmhartigheid jegens ons, zondaars.

Handel niet met ons volgens onze zonden, maar als Vader neem ons genadig op, en verontschuldig ons ter wille van Jezus, Uwen Zoon, en der voorspraak der allerzaligste Maagd Maria. Amen.

Heilige Maagd Maria, goede moeder, Gij hebt door uwe heiligheid en deugd genade gevonden bij God; bid voor ons, opdat wij ook bij Hem genade vinden, en van alle kwaad naar ziel en lichaam bevrijd worden. Amen.

Heer, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!!

Christus, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!

GLORIA.

Zalig zijt gij, en alle eer waardig, o Maria, gebenedijd onder de vrouwen, die gebaard hebt Dengene, die u geschapen heeft, Dien de engelen des hemels dienen en loven, Dien alle schepselen prijzen en verheerlijken, Dien wij aanbidden en danken als den Heer aller machten, Jezus Christus, den Eeniggeboren Zoon des Vaders, den Koning des hemels, het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, die alleen heilig is, alleen de Allerhoogste met den H. Geest in de heerlijkheid des Vaders. Hem zij lof en glorie, eer en aanbidding van eeuwen tot eeuwen. Amen.

COLLECTE EN EPISTEL.

Wij bidden U, o Heer, bescherm deze vergadering door de voorspraak der zaligste en heiligste Maagd Maria tegen alle wederwaardigheid en bevrijd haar, die van ganscher harte hier voor U

nedergeknield en onderworpen is, van alle lagen der vijanden door Christus Onzen Heer. Amen.

Wij bidden U, o Heer, onze God, verleen aan uwe dienaren volkomene gezondheid naar ziel en naar lichaam, en door de glorieijke tusschenkomst der zalige en maagdelijke Moeder Gods Maria, bevrijd ons uit de ballingschap dezer aarde, en maak ons deelachtig aan de eeuwige vreugden des hemels, door Christus, Onzen Heer. Amen.

O God, Gij zijt altijd dezelfde Geest van waarheid, heiligheid en gerechtigheid: gelijk Gij in het oude verbond door de Profeten gesproken hebt, zoo spreekt Gij nu tot ons door uwe H. Kerk aan wie gij zelf de waarheid hebt medegedeeld. Eeuwige dank zij U voor de heilzame leer, die Gij ons door de leeraars uwer Kerk hebt doen toekomen. O, dat wij altijd in het geloof standvastig blijven! Dat wij altijd ons levend geloof in heilige werken toonen, en overeenkomstig het geloof leven. Wij bidden U om deze genade door de voorspraak van Maria, die door hare standvastigheid en door haar volhardend

vertrouwen bij U genade gevonden en voor de gansche wereld verkregen heeft. Laat ons, o God naar haar voorbeeld handelen, en door hare voorspraak aan de genade des heils deelachtig worden, die voor ons verdiend heeft Jezus Christus, uw en haar zoon, onze Heer, die met U leeft en regeert in eeuwigheid. Amen.

HET EVANGELIE.

O Jezus Christus, mijn God en mijn Verlosser, Gij zijt het licht, dat gekomen is om de duisternissen te verlichten. Alle heiligen en rechtvaardigen des Ouden Verbonds, van het begin der wereld af, hebben naar U verlangd, op U hunne hoop gesteld, en in die hoop genade en heil gevonden. Door Maria de reinste der maagden zijt Gij in de wereld gekomen. Zij, door U verlicht, door de Engelen onderwezen, heeft U voor alle anderen gekend, en U waarlijk boven alles bemind. Zij heeft al uwe leeringen in haar hart bewaard, en op de volmaakste wijze nageleefd. O, mochten wij U zoo levendig erken-

nen zoo vast aan U gelooven, zoo innig U beminnen en zoo getrouw U dienen, gelijk zij het gedaan heeft! Geef ons deze genaden, o aanbiddelijke verlosser, wij bidden er U om door de verdiensten en voorspraak van Maria, en door de kinderlijke liefde, die Gij steeds uwe Moeder getoond hebt. Wisch o Heer, onze zonden uit, door de woorden van het heilig Evangelie, en laat ons, als kinderen des lichts, voor U leven. Amen.

CREDO.

Herinner U, o glorierijke Maagd en Moeder Maria, welke vreugde uw hart ondervond, toen de heilige Driekoningen, uit het verre Oosten kwamen, en door het ware geloof verlicht, uw Kind als hunnen Heer en God aanbaden, en Hem offers brachten; ik bid U door deze vreugde, verkrijg mij bij uwen goddelijken Zoon de genade in het ware geloof standvastig te volharden, uwen lieven Zoon als mijn Heer en God te aanbidden, als mijnen eeuwigen Koning en Rechter te vreezen en te eeren, als mijn Zaligmaker en Verlosser zonder

ophouden te erkennen en van ganscher harte te beminnen, opdat ik gelijk Gij, na een geloovig en ootmoedig leven op aarde, Hem eens in den hemel van aanschijn tot aanschijn aanschouwen en mij eeuwig met U in Zijne glorie moge verheugen. Amen.

Ik geloof in God den Vader, almachtigen Schepper van hemel en aarde en in Jezus Christus Zijnen eeniggeboren Zoon onzen Heer, die ontvangen is van den H. Geest, geboren uit de Maagd Maria, die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruist, gestorven en begraven; die nedergedaald is ter helle, ten derden dage verrezen van de dooden; die opgeklommen is ten hemel, zit aan de rechterhand Gods Zijns Vaders almachtig, van daar zal Hij komen oordeelen de levenden en de dooden.

Ik geloof in den H. Geest, de heilige katholieke kerk, gemeenschap der heiligen, vergiffenis der zonden, verrijzenis des vleesches, en het eeuwig leven. Amen.

OFFERANDE.

Zie genadig neder, o Heer, heilige

Vader, op de offerande des priesters, gelijk Gij welgevallig nedergezien hebt op de offergaven, die uwe maagdelijke Moeder met haar geliefd Kind, uwen eeniggeboren zoon, U in den tempel heeft gebracht; maak ons hart gelijkvormig aan haar allerzuiverste Hart, opdat wij U in ootmoedigheid mogen behagen; heilig deze offerande van brood en wijn, opdat zij door het geheim der liefde, veranderd worden in het Vleesch en Bloed van Hem, die zich gewaardigd heeft door Maria aan U in den tempel te willen opgeofferd worden, die het heil is voor het aanschijn aller volkeren, het licht tot verlichting der heidenen, en tot verheerlijking van uw volk.

O Maria, getrouwe Maagd en Moeder, Gij hebt uwen eeniggeboren Zoon Jezus Christus in den tempel opgeofferd, als het ware verzoeningsoffer, waardoor de zonden der wereld uitgewischt en de menschen wederom van God in genade zijn opgenomen. Welken dank zijn wij U niet schuldig voor uwe heldhaftige liefde tot ons, o goede Moeder. Gij hebt zooveel voor ons gedaan, vergeet ons ook verder niet, verzoen ons met

uwen zoon, vertoon ons aan uwen zoon. Offer hem op onze harten, opdat zij slechts Hem beminnen den geliefden Zoon des Vaders en U, zijne liefdevaardige Moeder.

Offer Hem ons verstand, en laat ons Hem immer beter kennen, die de wijsheid is des Vaders. Offer Hem ons geheugen, opdat wij geen oogenblik de liefde vergeten, die zich in Hem openbaar heeft.

Offer Hem onzen wil, want wij verlangen niets vuriger dan ons zelve geheel en al te verloochenen, om Hem te verheerlijken en stipt te vervullen wat Hem aangenaam en welgevallig is. Niet onze wil, maar de wil van Jezus Christus geschiede in ons en door ons. Bid voor ons, o goede moeder, opdat deze offerande Hem welgevallig zij, en door de verdiensten van het bloedig offer des kruises ons alle genaden verwerve, die voor het welzijn van ziel en lichaam noodzakelijk zijn. Verkrijg ons in het bijzonder de genade, dat wij naar uw voorbeeld God trouw dienen, Hem steeds gehoorzamen, in al ons doen en laten zijne meerdere eer zoeken, en op den

weg zijner geboden volharden, tot aan het einde van ons leven. Amen.

PREFATIE.

Het is billijk, rechtmatig en heilzaam dat wij te allen tijde en op alle plaatsen U dankbaar prijzen, heilige Heer, almachtige Vader, eeuwige God, en dat wij bij dit feestelijk aandenken der zaligste Maagd Maria U loven, zegenen en verheerlijken. Want Zij heeft door de werking van den H. Geest uwen eeniggeboren Zoon ontvangen, en zonder hare maagdelijkheid te kwetsen, aan de wereld het eeuwige Licht geschonken, Jezus Christus, onzen Heer, door Wien de Engelen Uwe Majesteit loven, de Vorsten des hemels U aanbidden, de Machten voor U sidderen, de hemelen, en de Krachten der hemelen, en de zalige Seraphijn met eenstemmige blijdschap U loven.

Wij bidden U, laat ook onze stemmen met de hunnen tot U doordringen, die U smeeken, belijden en toeroepen: Heilig, heilig, heilig is de Heer, God van Sabaoth! Hemel en aarde zijn vol van

uwe heerlijkheid! Hosanna in den Hooge!
Gezegend Hij, die komt in den naam
des Heeren! Hosanna in den Hooge.

CANON.

God, hemelsche Vader! die uwen
eeniggeboren Zoon tot heil der wereld
hebt overgeleverd, laat ons de gedach-
tenis van zijn lijden en dood waardig
vieren, en aan zijne oneindige verdien-
sten deelachtig worden.

Stort uwe zegeningen uit over de
offers van het brood en den wijn, die
wij U op het altaar, door de handen
des priesters opdragen. Laat hen U wel-
gevallig zijn, opdat zij door uwe almacht
en liefde in het Lichaam en Bloed van
Jezus Christus veranderd worden, tot
uwe hoogste eer, tot verheerlijking van
Maria, de allerzaligste Maagd van ge-
heel het hemelsch hof, en tot ons eeu-
wig heil.

Gedenk, o Heer, uwe heilige Kerk,
waarvoor uw Zoon Jezus Christus zijn
kostbaar Bloed vergoten heeft, en be-
scherm en heilig haar door uwen altijd-
durenden bijstand.

Gedenk ook alle oversten en dienaren der Kerk en vervul hen met uwen geest, opdat zij met woorden en daden uwen naam voor de menschen altijd meer en meer verheerlijken.

Gedenk nog in het bijzonder uwen Stedehouder op aarde, onzen heiligen Vader N., onzen Bisschop N. en alle geestelijke en wereldlijke overheden.

Gedenk ook mijne ouders, broeders en zuster, mijne weldoeners, bekenden, mijne vrienden en vijanden, eindelijk allen, voor wie ik mij voorgenomen heb te bidden, en die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen, of voor wie ik verplicht ben te bidden.

Laat ons allen, o Heer, uwe genade deelachtig worden; voor allen immers hebt Gij uwen geliefden Zoon overgeleverd. Laat uwe liefde aan ons niet te vergeefs bewezen zijn; maar handel met ons volgens uwe oneindige barmhartigheid, opdat wij verlost worden van onze zonden, in rust en vrede u dienen en eindelijk het eeuwig leven vinden. Door Christus onzen Heer. Amen.

O Maria, moeder der genade, sta ons bij in dit gewichtig oogenblik waarop

Jezus, uw Zoon op dit altaar tot ons zal nederdalen. Bid voor ons, o heilige Moeder Gods, opdat wij waardig worden, met diepen eerbied Hem te aanbidden, onze oprechte hulde te brengen, te loven en te prijzen met alle koren der Engelen, Hem van ganscher harte te beminnen, met zijne liefde bezielde te worden, en daarin te volharden tot het einde van ons leven. Amen.

CONSECRATIE.

Wees gegroet, waarachtig Lichaam van mijnen Verlosser, geboren uit de Maagd Maria. O Jezus! mijne liefde, gij zijt mijn Heer en mijn God, ontferm U mijner! Ik aanbid U hier onder de gedaante des broods. Ik geloof in U, wijl gij de eeuwige waarheid zijt, versterk mijn geloof, opdat ik geloovende u altijd vuriger beminne. Laat mij U eens van aanschijn tot aanschijn aanschouwen in het rijk der eeuwige heerlijkheid: want Gij zijt mijn eenig verlangen, mijne eenige blijdschap, mijne eenige zaligheid, mijn Jezus en mijn alles. Amen.

BIJ HET OPHEFFEN VAN DEN KELK.

Allerheiligste Bloed, gevloeid uit het hart van mijn Heiland, reinig mij van al mijne zonden: verkwik mijne ziel, opdat zij sterk zij in het goede: heilig mij in de waarheid en in de liefde, en bewaar mijne ziel ten eeuwigen leven.

Schep in mij, o Jezus, een zuiver hart, en vernieuw den rechten geest in mijn binnenste.

Verwerp mij niet voor uw aanschijn, en neem den H. Geest niet van mij weg.

Geef mij de vreugde uws heils weder en versterk mij met uwen geest.

NA DE CONSECRATIE.

Eeuwige Vader, zie genadig neder op het aanschijn van uw Zoon Jezus Christus, die zich hier op het altaar als verzoeningsoffer aanbiedt tot vergeving onzer zonden. Neem dit offer van zijn Vleesch en Bloed genadig aan en ontferm U over ons en alle geloovigen wegens de verdiensten van zijn bitter lijden, van zijne verrijzenis, en zijne glorierijke hemelvaart. Aanhoor de stem

van zijn smeeken: zijn bloed roept tot U veel luider dan het bloed van den onschuldigen Abel, en het roept niet om wraak, maar om genade en verzoening.

Gewaardig U, het gebed van uwen Zoon te verhooren, en om zijnentwille ons barmhartigheid te bewijzen. Laat dit heilig onbevleete offer U welgeval-
lig zijn, opdat wij allen, die aan dit heilig offer deelnemen, met alle hemel-
schen zegeningen en genaden vervuld worden door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

Gedenk, ook, o Heer, uwe dienaren en dienaressen die ons met het teeken des geloofs zijn voorgegaan en in vrede rusten (noem hier de afgestorvenen, voor wie gij bidden wilt.) Verleen, o God, dat deze en allen, die in Christus gestorven zijn, tot de plaats des vredes en des lichts en tot het genot der eeuwige zaligheid geraken mogen, door denzelfden Christus onzen Heer. Amen.

Maak ook ons, zondaars, uwe dienaren, die vertrouwen op de grootheid uwer barmhartigheid, deelachtig aan het gezelschap uwer Heiligen, voornamelijk echter van de allerheiligste maagd Maria

wier aandenken wij vieren, op wier voorspraak bij U wij groot vertrouwen stellen, en wier gebed U steeds welgevallig is. Help ons door hare bemiddeling, opdat wij onder hare bescherming van alle kwaad bevrijd, in deugd en heiligheid ons leven doorbrengen, en eens in haar gezelschap en dat van alle Heiligen de eeuwige zaligheid bezitten en genieten mogen. Amen.

PATER NOSTER.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, geheilig zij Uw naam, ons toekome Uw rijk, Uw wil geschiede op aarde als in den hemel, geef ons heden ons dagelijksch brood, en vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onze schuldenaren, en leid ons niet in bekoring, maar verlost ons van den kwade. Amen.

Mijn God en Vader! dit alles wat ik door deze zeven beden van het Onze Vader, aan U gevraagd heb, geschiede tot uwe eer door de verdiensten van uwen Zoon Jezus, amen; het geschiede geheel volgens uw welbehagen, gelijk uwe vaderlijke zorg weet, dat het tot heil mijner ziel verstrekke.

Wees gegroet, Maria, vol van genade de Heer is met U, gezegend zijt Gij boven alle vrouwen en gezegend is de vrucht uws lichaams Jezus. — Heilige Maria, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onzen dood. Amen.

O Maria, verlaat mij niet, bid voor mij bij God, bij uwen goddelijken Zoon mijnen Heer en mijnen eeuwige Rechter.

Aan uwe bescherming, aan uwe voorpraak beveel ik mij heden en alle dagen mijns levens, o goedertierene, o machtige Maagd Maria. Amen.

Heer Jezus Christus! O mocht ik een hart bezitten zoo rein en zoo heilig als dat uwer maagdelijke Moeder, om U waardig te ontvangen en in mij te laten wonen. Ik ken mijne onwaardigheid, maar ik ken ook Uwe oneindige goedheid en liefde, en daarop steunende, kom ik tot u, en bid U met diepe ootmoedigheid, sluit mij niet uit van uw heilig gastmaal, laat mij deelnemen aan de nuttiging van uw heilig Lichaam en Bloed, laat mij door deze hemelsche spijs gesterkt, met U zoo vereenigd worden, dat ik in alle eeuwigheid niet

meer van U gescheiden worde. Amen.

DE H. COMMUNIE.

Als gij niet werkelijk communiceert, verriicht dan de geestelijke communie en zeg met den priester:

O Heer, ik ben niet waardig dat gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. (Driemaal.)

O Jezus, hoe zoet, hoe genadig en liefdevol zijt Gij voor hen, die U van ganscher harte zoeken? Hoe aangenaam zijt Gij voor hen, die U beminnen en bezitten. Ik weet, dat mijne zonden mij beletten deze hemelsche spijs in werkelijkheid te nuttigen: maar Gij weet ook, o mijn Jezus, dat ik U bemin, of ten minste verlang U te beminnen, gelijk het dorstig hert naar eene frissche waterbron. Weiger mij dan de kruimels niet die van deze heilige tafel vallen. En al ben ik ook niet waardig, dat gij in mijne ziel komt, zoo spreek slechts één woord van genade en ik zal naar lichaam en ziel gezond worden.

Reinig mij van al mijne zonden, genees al mijne zonden, sterk mijne zwak-

heid, vernieuw en verlevendig mijn geest door uwe genade; geef mij kracht om het kwaad te overwinnen, het goede te beoefenen en in de volmaaktheid van mijn staat dagelijks vorderingen te maken; dat ik in waarheid kunne zeggen: *Ik leef, doch niet ik, maar Christus leeft in mij.*

ZIEL VAN CHRISTUS HEILIG MIJ!

O verhevene Maagd en Moeder Gods Maria! die waardig zijt bevonden geworden denzelfden verlosser der wereld, die zich onder de gedaanten van brood en wijn als de spijs onzer zielen aanbiedt, in uwen maagdelijken schoot te dragen, en aan de wereld te schenken; verkrijg ons, dat ook wij waardig worden, Jezus in ons hart te ontvangen en te bewaren. O beminnenswaardigste moeder, dank uwen Zoon voor ons, heb medelijden met onze ellende en maak ons door uwe verdiensten minder onwaardig Jezus te ontvangen. Bid voor ons, opdat wij door U aan de volheid der genaden deelnemen, die in dit Sacrament verborgen is. Verkrig voor ons

een vast geloof, een kinderlijk vertrouwen, eene vurige liefde, de ware ootmoedigheid des harten, de gehoorzaamheid van wil en verstand, eene vlekkelooze reinheid naar lichaam en ziel, een levendigen afschuw van alle kwaad, en eene vurigen ijver voor alle goed: opdat wij in ons leven Jezus verheerlijken, in alle bezigheden Jezus zoeken, en eindelijk Jezus vinden en bezitten in alle eeuwigheid. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

O, barmhartige God, kom onze zwakheid genadig te hulp, opdat wij door de voorspraak der H. Moeder Gods, wier gedachtenis wij vieren, uit onze zonden en misdaden opstaan, om U in een nieuw leven te dienen, door Christus onzen Heer. Amen.

ITE, MISSA EST.

Laat u, o allerheiligste Drievuldighied de volbrachte offerande van den priester welgevallig zijn, die wij met hem U hebben opgedragen, en neem ze gena-

dig aan, opdat zij ons en allen voor wie wij ze opgedragen hebben tot verzoening en tot heil strekke, door Christus, onzen Heer. Amen.

Zegene ons de almachtige God de Vader, † de Zoon † en de H. Geest †. Amen.

HET LAATSTE EVANGELIE.

O Jezus, Eeuwig woord des Vaders, uit liefde tot ons zijt Gij uit de maagd Maria geboren om ons te verlossen en zalig te maken. Gij kwaamt in de wereld als het ware licht om den weg des heils en des eeuwigen levens te toonen. Geleid ons op al onze wegen, opdat de duisternissen ons niet overvallen, en in dwaling brengen. Geleid ons op den weg uwer geboden, opdat wij heilig leven en zalig sterven. Amen.

NA DE H. MIS.

Goede God! ik dank U dat gij mij aan deze heilige offerande hebt laten deelnemen. Vergeef mij alle fouten en onvolmaaktheden van lauwheid en ver-

strooidheid, die ik daarbij begaan heb. Ik maak het vaste voornemen geen zonden meer te bedrijven, en in al mijne gedachten, woorden en werken zoo behoedzaam te zijn, dat ik de vruchten van dit heilig misoffer niet verlieze; zegen mij, almachtige God en Vader, in mijn arbeid, opdat ik hem met een zuivere meening, tot uwe meerdere eer en naar uw welhagen verrichte.

Laat mij altijd met U vereenigd blijven, opdat al mijne ondernemingen door U gezegend, geheiligd en gelukkig voltrokken worden.

O Maria, mijne toevlucht en troosteres dank met mij den Heer voor de genaden, die ik genoten heb, en smeeek Hem, dat ik de vruchten der verlossing nooit verlieze. Toon dat Gij waarlijk mijne moeder zijt, en beveel mij aan Jezus uwen goddelijken Zoon, opdat Hij zich over mij ontferme, mij altijd en overal bescherm, en ik nooit iets anders zoek, dan uwe meerdere eer en uwe verheerlijking. Amen.

Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest: gelijk het was in het begin, nu en altijd en in alle eeuwigheid. Amen.

Lof en eer zij ook aan de Koningin des hemels en alle lieve Engelen en Heiligen. Amen.

~~~~~

Tweede manier om de H. Mis te hooren ter ere der smartvolle Moeder Gods.

~~~~~

BIJ HET BEGIN DER H. MIS.

anbiddenswaardige God, ik verschijn voor uwen troon, en wacht met ongeduld het oogenblik af, waarop Jezus de goddelijke Hoo-gepriester het verzoeningsoffer op het altaar voltrekt, en ons door het bijwonen dezer heilige offerande ook aan zijne verdiensten laat deelachtig worden.

O God, ik wil met innige godsvrucht dit heilig offer bijwonen, want in en door Jezus hebt Gij ons alles gegeven, wat ons eeuwig gelukzalig maakt. Maar, o liefdevolle God! ik ben onwaardig hier te verschijnen, want ik ben een zondaar.

Ik belijd voor U, dat ik dikwijls en zwaar gezondigd heb. Vol vertrouwen echter op de verdiensten van mijnen Verlosser, klop ik op mijne borst en roep tot U: O God! wees mij, arme zondaar, genadig.

Eeuwige God, neem dit H. Misoffer met welgevallen aan, tot uwen lof en uwe verheerlijking, als ook ter vereering der allerzuiverste maagd en Moeder van Jezus, die Gij voor allen hebt uitverkoren om de gezegendste onder de vrouwen, maar ook de smartvolste onder de moeders te zijn.

Verleen, o Heer, dat ik haar lijden met eerbied gedenke, en aan de verdiensten van Jezus' lijden deelachtig worde.

Heilige Maria! ach, tot welke smarten heeft God U bestemd, toen Hij U tot zijne moeder uitverkoos. De engel groette u als vol van genade, en toch gingen uwe levensdagen in armoede, kommer en smarten voorbij. Eene zee van bitterheid werd eertijds over U uitgegoten, toen de vrome Simeon tot u de woorden richtte: »moeder! een zwaard van droefheid zal uw hart doorboren.»

Ach, deze voorzegging werd in U geheel vervuld. Doch thans zijt Gij de gelukkigste: want Gij hebt zonder te sterven, door stille overweging aan de beschikkingen Gods, den palm van het martelaarschap verworven. Bid voor mij o liefdevolle moeder, dat ik in al mijn lijden, standvastig op God vertrouwend, van alle kleinwaardigheid bevrijd blijve door Jezus Christus onzen Heer. Amen.

GLORIA.

Eere zij God in den hooge, en vrede op aarde aan de menschen van goeden wille. O God! ik vereenig mijn gebed met den lofzang der Engelen te Bethlehem. Met u, hemelsche geesten, aanbid ik in eerbiedige bewondering het geheim der menschwording van mijnen Heiland, Jezus Christus.

Heilige Maria, Moeder Gods, ik herinner U aan die vreugde, waarmede gij voor de eerste maal den menschengeworden Zoon Gods aan uw moederlijk hart druktet; ik herinner U echter ook aan die smart, die Gij ondervondt bij de besnijdenis van uw Kind en de

voorzegging van Simeon. Bid voor mij heiligste aller moeders, opdat mijn gansche levensloop een voortdurende verheerlijking weze van God, mijnen Heer. Amen.

COLLECTE.

Almachtige God! reinig onze harten, en stem ons gemoed tot godsvrucht, opdat wij met den priester vereenigd, den kruisdood van onzen Verlosser op het altaar waardig herdenken en vernieuwen. Verleen, dat wij met innige vereering aan de smartvolle moeder van onzen Heiland indachtig zijn, wier hart met vreeselijken angst vervuld werd, toen Herodes het Kind zocht te dooden. Ik aanbid U met diepen eerbied in dit groot geheim, o wonderbare God! en offer U allen kommer, alle bittere zorgen op die de heiligste moeder op de droevige vlucht naar Egypte geleden heeft. Laat ons, uwe dienaren en dienaressen, door de voorspraak der maagdelijke moeder uws Zoons van tijdelijke wederwaardigheden bevrijd, en eens in het genot der eeuwige vreugden zalig worden, door Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

EPISTEL.

Les uit het boek Judith. VIII, 22-25.

De Heer heeft U gezegend door zijne kracht; want door U heeft Hij onze vijanden vernietigd. Gezegend zijt Gij, o dochter! van den Heer die hemel en aarde geschapen heeft; want heden heeft hij uwen naam zoo verheerlijkt, dat alle menschen U altijd zullen zalig prijzen, Gij hebt niet gevreesd uw leven te offeren, om de slavernij en verdrukking van uw volk te verwijderen, en Gij hebt het bevrijd van den ondergang voor het aanschijn van onzen God.

STABAT MATER.

Schreiend naast het kruis gebogen
Stond de moeder, diep bewogen,
Daar de zoon doornageld hing,
En haar in 't verzuchtend harte
Krimpande van wee en smarte
't zeevenvoudig slagzwaard ging.

O hoe droevig, hoe vol rouwe,
Was die zegenrijke vrouwe,
Om Gods eengeboren Zoon;
Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij,
En wat folkeringen leed zij,
Bij des Reinsten smaad en hoon.

o Wie kan zijn tranen houèn,
Bij het vreeselijk aanschouwen
Hoe haar boezem openrijt?
Wie kan zonder mee te weenen
Christus moeder, hooren steenen,
Daar zij met haar zone lijdt?

Ach, voor uw en mijne zonden,
Zag zij Jezus dus doorwonden,
Door de wreede geesels straf;
't Dierbaar kind zag zij hier lijden,
Gansch alleen den doodkamp strijden
Tot Hij God den geest hergaf.

Geef, o moeder van genade,
Dat ik al, wat u belaadde,
Met u drage, en met u ween!
Dat de liefde mij doorblake,
En ik Christus minnend make,
Hem behage, Hem alleen.

Reine moeder, druk de smarte
Van het lijden in mijn harte,
Dat den kruisling nederboog,
Dat ik al, wat Hem doorwoelde,
Al de wonden, die Hij voelde,
Met u lijdend deelen moog.

Mocht ik klagen, al mijn dagen,
Innig al die smarten dragen
Tot het leven mij ontvlucht,
Willig u naar 't kruis te lefen
Met u sidd'ren, met u schreien
Is mijn teerste boezemzucht.

Maagd der maagden nooit volprezen,
Werd mij deze gunst bewezen,
Dat ik aan uw zijde klaag,
Doe mij strijden, doe mij lijden;
Christus striemen langs de zijden
Waar ik eeuwig van gewaag.

Werd me een deel dier pijn geschonken
Make 't kruis mij vreugdedronken
Door de liefde van uw zoon!
'k voel mijn ziel in vlam gerezen,
Wil gij dus mijn voorspraak wezen
Als ik sta voor 's Rechters troon.

Maak dat mij het kruis beware,
Dat mij Christus sterven spare,
Zij de schaâuw van zijn genâ.
En zal eens mijn lichaam sterven
Doe mijne ziele dan beërven
't Heerlijk Paradijs hierna!

EVANGELIE.

Volgens den H. Johannes. XIX, 25—27.

Onder het kruis van Jezus stonden zijne moeder en de zuster zijner moeder, Maria, de vrouw van Cleophas, en Maria Magdalena. Toen nu Jezus zijne moeder, en den leerling, dien Hij lief had, staan zag, sprak Hij tot zijne Moeder: Vrouw, ziedaar uw Zoon! Daarna sprak hij tot den leerling: Zie-

daar uwe Moeder. En van dat uur af nam zij den leerling tot zich.

CREDO.

Mijn God, ik geloof vastelijk en neem voor waar aan alles, wat Gij onze Moeder de eene, ware, heilige en Apostolische Kerk geopenbaard hebt. Voor elke waarheid van mijn heilig geloof, ben ik bereid mijn leven te geven.

In deze geheele onderwerping van hart en geest leg ik voor U dezelfde geloofsbelijdenis af, die de priester aan het altaar in naam van alle geloovigen uitspreekt. Ik dank U voor de groote genade, die Gij mij bewezen hebt, door mij te roepen tot het ware licht des geloofs. Plechtig vernieuw ik heden het verbond, dat ik met U in het H. Doopsel gesloten heb, en verzaak opnieuw aan den Satan, aan al zijne werken, aan al zijne listen en lagen.

Verleen slechts, o God, dat ik uwe zaligmakende leer immer meer erkenne, en tot heil mijner ziel aanwende.

O allerheiligste Maagd Maria! ik herinner mij al den angst van uw moeder-

lijk hart, toen Gij uwen verloren Zoon drie dagen lang zocht, tot dat Gij Hem eindelijk in den tempel te Jeruzalem terug vondt. Door deze uwe smarten verkrijg mij de genade, dat ik mijn Jezus nooit verliezen moge en mocht dit ongelukkiger wijze ooit geschieden, dat ik Hem dan met een berouwvol hart zoeken, en als eenen barmhartigen God moge terugvinden: door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

DE OFFERANDE.

Heilige Vader, almachtige, eeuwige God, neem het offer, dat wij door de handen des priesters op het altaar neerleggen, welgevallig van ons aan. Wij offeren U het goddelijk Lam, dat voor ons allen geslachtetofferd is geworden, en wij bidden door de verdiensten van het lijden en den dood van Jezus, dat Gij de katholieke Kerk van alle rampen wilt bevrijden. O God! verhoor ons ootmoedig smeeken, en verleen ons, die het smartvolle lijden der allerheiligste Moeder van Jezus met deelneming overwegen, dat wij op hare machtige

voorspraak, door de verdiensten van uwen Zoon, onzen Heer, met de zaligheid der heiligen in den Hemel beloond worden.

O bedroefde, maagdelijke Moeder van Jezus, ik gedenk met droefheid het smartelijk oogenblik, toen Gij Jezus, uwen innig geliefden Zoon, met het kruis op zijne schouders ontmoettet. O, wat diepe wonde heeft dit oogenblik in uw moederhart geslagen!.....

Ach lijdende en smartvolle Moeder, ik neem deel in uw lijden, en aanbid met bewondering de beschikkingen Gods; want God heeft U met zijne hemelsche kracht gesterkt. Hooggeprezen zij de Heer in eeuwigheid.

Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest, gelijk in het begin, nu en altijd. Amen.

SANCTUS.

Onuitsprekelijk groote God, ik aanbid U in eerbiedvolle bewondering, want weldra begint het verhevenste wonder uwer goedheid en liefde, en wij erkennen uwe macht in dit groot geheim,

waarvoor hemel en aarde in aanbidding ter neder liggen.

O heerlijkheid en kracht van mijnen God, versterk mijn zwak geloof, opdat ik van de heiligheid der handeling die nu voltrokken wordt, diep doordrongen zij. Eeuwige God, het is billijk en rechtmatig, dat alle Engelen en Heiligen U met luider stemme loven, terwijl de priester, uw bedienaar, het heiligste werk volbrengt. Daarom willen ook wij, almachtige, eeuwige God, U dankzeggen, en U loven in Jezus Christus, onzen Heer, en in het aandenken der smartvolle Maagd, die in diepe droefheid onder het kruis stond. Zij zag haren geliefden Zoon aan het schandhout hangen, en hoorde Hem met luider stemme uitroepen: *Vader! het is volbracht.* — Hemel en aarde kunnen de diepte van dit geheim niet doorgronden.

O mijn God! had ik toch het verlangen, waarmede de heilige Patriarchen de komst van den Messias verwachtten! Had ik toch hun geloof en hunne liefde! Kom, Heer Jezus! kom, liefdevolle Verlosser der wereld, kom, gij Lam Gods,

aanbiddenswaardig slachtoffer, en neem van mij weg, hetgeen U mishaagt.

DE CONSECRATIE.

O Jezus, Zoon Gods, wees mij genadig; Jezus, zoon van David, wees mij barmhartig; Jezus, Zoon der Maagd Maria, vergeef mij mijne zonden. O mijn Verlosser, wasch mijne vlekken en zwakheden door uw goddelijk bloed uit, door uw kostbaar bloed versterk mij in het goede; door uw genadenrijk bloed verleen mij de volharding tot het einde.

NA DE CONSECRATIE.

Jezus, mijn Heer en mijn God! met diepen eerbied aanbid ik U onder de gedaante van brood en wijn: Gij zijt groot en schrikwekkend, maar ook oneindig barmhartig, daarom bid ik U, keer uw aanschijn tot ons, die hier vergaderd zijn, en laat dit heilig offer door de handen der Engelen tot voor den troon uws hemelschen Vaders brengen, opdat Hij er door verheerlijkt worde, en wij allen, die hier gemeen-

schappelijk U met vleesch en bloed op het altaar tegenwoordig aanbidden, met hemelschen zegen en uwe genade vervuld worden.

Liefdevolle Jezus, die altijd bereid zijt een ieder te helpen, niet alleen bid ik U voor mijne eigene noodwendigheden, maar voor allen smEEK ik U voor wie ik verplicht ben te bidden of die zich in mijne gebeden hebben aanbevolen. Mogen ook de vruchten dezer H. Offerande toekomen aan hen, die in vrede gestorven zijn, maar nog in het vagevuur voor hunne zonden lijden. Verleen hun de verlossing uit hunne pijnen, en geef hun de eeuwige rust.

Onze Vader..... Wees gegroet.....

Naast het kruis van Jezus stonden zijne Moeder en hare zuster, de vrouw van Cleophas, ook Salome en Maria Magdalena.

O Heilige volgelingen van Jezus, die den Godmensch onder een schrikkelijk lijden zaagt sterven, bidt voor ons, opdat God mijn gebed verhoore; want hier is immers dezelfde Jezus tegenwoordig en offert zich wederom aan zijnen hemelschen Vader op. Laat ons Hem

hier aanbidden in het werk zijner liefde, zijner genade en barmhartigheid. Laat ons Hem loven en danken, die zich voor onze zonden overleverde; biedt Hem onze dankzegging aan, opdat zij Hem aange-naam zij: door denzelfden Jezus Christus onzen Heer. Amen.

DE H. COMMUNIE.

Allerheiligste Maagd Maria, lijdende moeder! welke overmaat van droefheid vervulde uwe ziel toen uw geliefde Zoon van het kruis werd afgenomen. Nooit was er een moederhart, dat zoo teeder beminde als het uwe; want Gij bemindet in Jezus niet slechts den beminnenswaardigsten Zoon en den besten aller menschen, maar gij bemindet in Hem uwen God; en deze beminnenswaardigste Zoon, deze aanbiddenswaardige God en Heiland ligt nu ontzield op uwen schoot. Ach welk een hartverscheurend oogenblik was het, toen Gij den onschuldigen Jezus, met wonden en bloed bedekt, en om onze zonden den smartvolsten dood gestorven, in uwe armen aanschouwdet. Moeder van smarten! Gij kondt waarlijk

uitroepen: *O gij allen, die hier voorbij gaat, ziet, of er eene smart is gelijk aan de mijne!*

O diep bedroefde Moeder! vereenig uw lijden, zuchten en tranen met onze gebeden, en beveel zelf onze aangelegenheden aan uwen goddelijken Zoon, die tot gedachtenis zijner begrafenis in het hart des priesters nederdaalt. O, ware ook ik waardig het allerheiligste Lichaam met den priester te nuttigen. Daar ik echter deze genade geheel onwaardig ben, zoo bid voor mij, liefdevolle Moeder, uwen goddelijken zoon, dat Hij op geestelijke wijze tot mij kome en mij heilige, om Hem bij de eerstvolgende H. Communie godvruchtig te ontvangen, opdat ik door het ontvangen van zijn heilig lichaam en bloed in alle deugden versterkt worde, die mij het eeuwige leven waardig maken: door Jezus Christus onzen Heer. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Allerheiligste Drievuldigheid! Neem deze H. Offerande, die ik nu bijgewoond heb, genadig aan; dat zij als een bewijs

van mijnen eerbied en mijner aanbidding
U aangenaam weze en omdat ik gedurende
dezelve ook het lijden en de smarten der
maagdelijke moeder des Heeren overwogen heb,
hoop ik vol vertrouwen, dat deze Koningin der
martelaren voor mij in den hemel zal bidden,
opdat ik door haren heiligen levenswandel
op aarde na te volgen ook zoo gelukkig worde
als Zij, zoo geduldig en onderworpen alle
lijden en wederwaardigheden uit de hand Gods
aanneme gelijk de nederige dienstmaagd des
Heeren zulks gedaan heeft. Dat de Allerzalgste
bijzonder voor mij bidde, opdat ik een gelukkig
sterfuur bekome, en onder hare bescherming tot
het eeuwige leven moge ingaan, door Jezus Christus,
onzen Heer. Amen.

BIJ DEN ZEGEN DES PRIESTERS.

O liefderijke God! zegen mij in alle omstandigheden des levens, gelijk Gij de moeder van uwen Zoon in hare zeven smarten gezegend hebt, zoodat zij bij al haar lijden en wederwaardigheden zich geheel en al aan uwen heiligen wil

overgaf. In den naam des Vaders, des Zoons en des H. Geestes. Amen.

SLOTGEBED.

O Jezus Christus, mijn Verlosser! met een bewogen hart dank ik U voor het groote geluk, dat ik wederom de onbloedige vernieuwing heb kunnen bijwonen van het Offer, dat Gij op bloedige wijze aan het kruis voltrokken hebt. Ik bad gedurende deze heilige plechtigheid, met berouw en leedwezen over mijne zonden, en draag nu den zegen des hemels in mijn hart.

O Jezus, geef mij kracht, opdat ik dezen kostbaren schat nooit verlieze door nieuwe zonden.

Met deelneming heb ik ook uw lijden herdacht, o Moeder van Jezus. Gij stondt onder het kruis, en ieder zucht, ieder woord van uwen stervenden Zoon, doorboorde als een scherp zwaard uw minnend moederhart.

O beklagenswaardigste aller moeders! wie zou niet met U weenen bij het overwegen van zooveel smarten.

Gij zaagt zijn bloed vloeien, gij hoor-

det hem roepen: *Vader waarom hebt gij mij verlaten?* Gij wist, en gij moest getuige zijn, zonder hulp te kunnen bieden, hoe uw geliefde Jezus in de grootste martelingen zijn werk volbracht. Gij leedt meer dan de andere vrouwen, dan de vrienden van Jezus, die bij zijne kruisiging tegenwoordig waren, dewijl Gij Hem ook meer dan alle anderen bemind hebt. O smartvolle moeder, blijf voor mij altijd eene milddadige beschermster, draag zorg voor mij in mijn leven, en wanneer ik eens in mijn sterfuur, van alle menschen verlaten, uwen H. Naam zal aanroepen, o Maria! gedenk dan deze heilige Offerande waarin ook het aandenken van uw smartelijk lijden is gevierd geworden; wees dan de liefde indachtig die ik u toedraag en wees mijne troosteres, mijn bijstand in den laatsten strijd, mijne voorspreester bij den goddelijken Rechter, bij Jezus Christus, uwen Zoon, onzen Heer. Amen.

Derde manier om de H. Mis te hooren.
Voor de Overledenen.

—•••••—

In christelijke rouwmoedigheid naderen wij tot het altaar, om U, eeuwige Vader, uwen eeniggeboren Zoon tot troost en lansenis der geloovige zielen als offer op te dragen. Zij scheidden uit dit leven in gemeenschap der H. Kerk, en in het geloof van Jezus Christus, en aanschouwen daarom uit hunnen kerker met innig verlangen zijn heilig kruis, en wachten met ongeduld op het uur der verlossing. Geef bidden wij U, dat het onbloedige offer van Uwen Zoon hun tot troost verstrekke, en verhoor door Hem onze gebeden, die wij voor die arme zielen storten; wees hun genadig ter wille van Jezus, uwen geliefden Zoon.

Bijzonder echter bevelen wij aan uwe barmhartigheid, onze overledene ouders, broeders, zusters, bloedverwanten, vrienden en weldoeners en allen, die wij

ergernis mochten gegeven hebben of die om onzentwille in het vagevuur lijden.

Vergeld Gij hun in de eeuwigheid het goede dat zij ons gedaan hebben; scheld hun de straf kwijt die zij aan ons verdiend hebben.

Evenwel, barmhartige en rechtvaardige God, wij zijn zelfs zondaars, en hebben zoo dikwijls uwe heilige geboden overtreden; daarom slaan wij rouwmoedig op onze borst en zeggen: Heer, wees ons, arme zondaars, genadig!

BIJ HET BEGIN DER H. MIS.

Heer, geef hun de eeuwige rust, en het eeuwige licht verschijne hun. U betaamt een loflied, o God in Sion; en U zal gelofte gedaan worden in Jerusalem; verhoor mijn gebed, alle vleesch zal tot U komen. Heer, geef hun de eeuwige rust en het eeuwige licht verschijne hun.

Heer God, ontferm U onzer!

Christus, verhoor ons!

Heer God, ontferm U onzer!

GEBED DER KERK OP ALLERZIELENDAG.

O God, Schepper en verlosser aller

geloovigen, verleen aan de zielen uwer dienaars en dienaressen vergiffenis van alle zonden, opdat zij de kwijschelding daarvan, die zij altijd verlangd hebben, door godvruchtige gebeden verkrijgen mogen. Gij die leeft en regeert in de eeuwen der eeuwen. Amen.

GEBED VOOR AFGESTORVENE OUDERS.

O God, die ons geboden hebt, vader en moeder te eeren, ontferm u edelmoe- dig over de zielen van mijn vader en mijne moeder; vergeef hun alle zonden en laat mij eens hen in de vreugde des eeuwigen lichts aanschouwen. Door on- zen Heer Jezus Christus, uwen Zoon, die met U leeft en regeert in de een- heid van God den H. Geest, door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

VOOR AFGESTORVENE BLOEDVERWANTEN EN VRIENDEN.

O God, uitdeeler der barmhartig- heid, en barmhertig van het mensche- lijk geslacht, wij smeeken uwe goedheid dat Gij de zielen van onze afgestorvene

broeders en zusters, vrienden en wel-
doeners, door de voorbede der aller-
zaligste maagden en van alle heiligen, tot
uwe zalige aanschouwing moogt toela-
ten. Door onzen Heer Jezus Christus enz.

VOOR EEN AFGESTORVENEN PRIESTER.

Verleen genadig, o Heer! dat de ziel
van uwen dienaar N. dien Gij hier op
aarde met de priesterlijke waardigheid
bekleed hebt, daar in het hemelsch Sion
onder de schaar uwer priesters worde
opgenomen. Door Jezus Christus enz.

GEBED OP DEN DAG DER BEGRAFENIS.

O God, wien het eigen is altijd ge-
nadig te zijn en te sparen, wij bidden
U ootmoedig voor de ziel van uwen
dienaar (dienares) N. die Gij uit deze
wereld geroepen hebt, lever haar niet
over in de handen uwer vijanden en
vergeet haar niet voor eeuwig; maar
laat haar door uwe heilige Engelen op-
nemen, en in het hemelsch paradijs bin-
nenvoeren, opdat zij, die in U geloofd
en op U gehoopt heeft, van de straffen

dezer wereld bevrijd, tot de eeuwige vreugde geraken mogen. Door Jezus Christus enz.

EPISTEL.

Broeders, wij willen u niet in onwetendheid laten, wat de afgestorvenen betreft, opdat gij niet treurt gelijk anderen, die geene hoop hebben; want gelijk wij gelooven dat Jezus Christus gestorven en verrezen is, zoo zal God ook hen, die in Christus gestorven zijn met zich voeren (ter opstanding.) Want de Heer zelf zal bij het geschal der bazuinen van den hemel nederdalen, en die in Christus gestorven zijn zullen het eerst verrijzen. Dan zullen zij, die nog leven, tegelijk met hen Christus te gemoet gevoerd worden, en zoo zullen wij dan altijd bij den Heer zijn. Troost elkander met deze woorden.

V. Heer geef hun de eeuwige rust.

R. En het eeuwige licht verschijne hun.

De rechtvaardige zal in eeuwige gedachtenis blijven: hij zal voor geen kwaad vreezen. Ontsla, o Heer, de zielen der afgestorvenen van de banden hunner

zonden, en verleen hun kwijschelding
volgens uwe barmhartigheid van de
straffen des oordeels.

DIES IRAE.

De toorne dag, die dag snelt aan,
Als de aarde in vlammen op zal gaan,
Gelijk Sibyl en David spellen.

Wat angst treft dan niet ieders borst,
Wanneer Hij, de Opperhemelvorst
Het vonnis over de aard komt vellen.

En 't graf, op schel bazuïngeluid
Van schrik verbleekt, zijn schoot ontsluit,
Om alle stof te zien ontwaken:

Terwijl natuur verbaasd en stom
Dien onafzienbren volkendrom
Des Rechters vierschaar ziet genaken.

Dan wordt het schuldboek aangebracht,
Waarin heel 't menschelijk geslacht
Zijn goed en kwaad zal zien geschreven,

En heeft de rechter 't pleit beslist
Zoo is daarbij geen feit gemist
Geheim of openbaar bedreven.

Ach mij, ellendige, als ik ben
Die hier in 't stof reeds schuld beken
Hoe zal ik 't vonnis daar ontvluchten;

Wie keert dan 't vreeselijk oordeel af
Der mij beschoren hellestraf
Daar zelfs de Heiligen nog duchten.

Gij, Heer ontzagbre Majesteit,
Die louter uit barmhartigheid
Den uwen 't rijk des hemels opent,
O red ook mij door uw genâ,
En kom mij Jezus' bloed te stâ,
Waarop ik vol vertrouwen hopend,
Alleen mijn uitzicht heb gesteld.

Gedenk, dat Ge ook om mij kwaamt sterven,
Dat Gij ook mij kocht met uw bloed:
Ach zie mij kermend aan uw voet,
Ach laat mij uwe gunst niet derven.

Gij hebt mij onvermoeid gezocht,
Aan 't folterhout mij vrijgekocht,
En is dat al voor mij verloren?
O Rechter, streng, maar liefderijk
Geef mij van uw ontferming blijk,
Voordat uw toorne dag zal gloren.

Ik zucht, met schaamte op 't aangezicht,
Te pletter liggend onder 't wicht
Van tallooze en afgrijsbre zonden;
En toch nog blijft de hoop bij mij,
Want heeft de moorder aan uw zij,
Maria zelfs geen heil gevonden.

Wel is mijn bede uw oor niet waard
Doch Gij, die liefst vergeeft en spaart,
Zult mij aan 't vuur der hel niet wijden,
Maar eerder aan uw rechterzij,

Een plaats bestemmen ook voor mij,
Bij 't bokken en het lamren scheiden.

Wanneer Gij 't doemtal van U stoot
En neerploft in der vlammen schoot,
O, zij mijn lot dan met de vromen,
In 't stof gebukt, voor U geknield,
Roep ik, het hart met rouw bezielde:
o, Laat me in 't einde tot U komen.

Ja wel vol jammer breekt hij aan
De dag, als de aarde in vlam zal staan,
Gelijk Sibyl en David spellen:
De stond als 't schepsel in 't gericht
Gedaagd wordt voor Gods aangezicht
Om 't eeuwig vonnis te zien vellen.

O Rechter vol lankmoedigheid
Verhoor den zondaar die hier schreit,
Bewust van 't kwaad, door hem bedreven:
Ach, geef, door 't overkostbaar bloed
Waarmee Gij hebt voor ons geboet,
Die op U hopen, 't eeuwig leven.

EVANGELIE.

In dien tijd zeide Jezus tot de scharen der Joden: Voorwaar, voorwaar, ik zeg u, het uur komt, en is nu, wanneer de dooden de stem van den Zoon Gods zullen hooren; en die haar hooren, zullen leven. Want gelijk de Vader het leven in zich zelven heeft, alzoo heeft Hij ook

den Zoon gegeven het leven in zichzelf te hebben, en heeft Hij hem macht gegeven, oordeel te houden, omdat Hij de Zoon des menschen is. Verwondert u daarover niet, want het uur komt, waarin allen, die in de graven zijn, de stem van den Zoon Gods zullen hooren. En zij, die het goed gedaan hebben, zullen uitgaan tot de opstanding van leven, maar die het kwaad gedaan hebben, tot de opstanding van oordeel.

OFFERANDE.

O Heer, Jezus Christus, Koning der heerlijkheid! verlos de zielen van alle afgestorvene geloovigen uit de straffen des vagevuurs en uit den diepen jammerpoel; bevrijd hen uit den muil des leeuws, dat de helsche afgrond hen niet inzwelge; dat zij niet in de duisternis vallen, maar dat de lichtdrager, de H. Michael hen tot het heilig licht voere, hetwelk Gij eertijds aan Abraham en zijne nakomelingen beloofd hebt. — Wij dragen U offeranden en lofgebeden op, o Heer; neem ze voor die zielen aan, voor welke wij heden de gedachtenis

vieren, doe haar, o Heer, van den dood tot het leven overgaan, hetwelk Gij eertijds aan Abraham en zijn geslacht beloofd hebt.

Wij smeeken U, o Heer, zie genadig neder op de offeranden, die wij voor de zielen uwer dienaars en dienaressen opdragen, opdat Gij hun, wien Gij de verdiensten van het christelijk geloof uit genade gegeven hebt, ook daarvoor het loon verleent. God, wiens barmhartigheid zonder einde is, neem genadig onze ootmoedige gebeden aan, en verleen aan de zielen onzer bloedverwanten en wel-doeners, vergeving van alle zonden, gelijk Gij hen tot de kennis van uwen heiligen naam geroepen hebt. Door Christus onzen Heer. Amen.

Help ons, God onzes heils! help ons in de bedruktheden, die ons zoo veelvuldig overvallen, help ons en ontferm U onzer door de voorspraak der allerheiligste Maagd, van de heilige Apostelen Petrus en Paulus en alle Heiligen, want wij zijn ellendig geworden in onze zonden; laat ons hier niet een kwaden dood sterven, gelijk wij het verdienen, doch laat den boozen geest ophouden

ons te kwellen, opdat wij tijd vinden om boete te doen. Door Jezus Christus onzen Heer. Amen.

SANCTUS.

Ja, oneindig heilig zijt gij, o God! Eeuwig hebt gij het kwaad gehaat, en niets onreins kon daarom tot U den hemel binnen gaan; daarom kunnen ook de zielen des vagevuurs uw aanschijn niet aanschouwen, dewijl zij nog met vlekken en onvolmaaktheden besmeurd zijn.

Uwe heiligheid en rechtvaardigheid evenwel is ook liefde: Gij straft uit liefde en Gij vergeeft uit liefde, als wij uit liefde tot de geloovige zielen uw rechtvaardig oordeel aanbidden. Heilige God! reinig en zuiver die zielen van hunne zonden en smetten.

Gij hebt hen hier op aarde door uwe genade geheilgd, door uwen H. Geest hunne lichamen tot uwe tempels gemaakt, uwe liefde in hunne harten uitgestort, en hen als uwe kinderen en erfgenamen aangenomen. Heilige God heilig hen meer en meer, voleindig in

hen uwe liefde. Vergeef het hun, eeuwige liefde, dat zij niet altijd met getrouwheid aan uwe genaden hebben medegewerkt; verlos hen uit hun lijden. God aller troost! troost hen met de hoop eener spoedige verlossing! Laat hen uw aanschijn aanschouwen, en zich spoedig in uwe liefde eeuwig verheugen! Laat hen met uwe uitverkorenen spoedig het driewerf Heilig zingen! Laat ons eindelijk met hen en alle zalige geesten U, den oneindig Heilige, eeuwig aanbidden. Amen.

CONSECRATIE.

Ik geloof, dat Gij hier waarachtig met vleesch en bloed, met ziel en lichaam, met godheid en menschheid onder de gedaanten van brood en wijn tegenwoordig zijt. Jezus, voor U wil ik leven! Jezus voor U wil ik sterven! Jezus ik wil geheel de uwe zijn in leven en in sterven.

Jezus Christus, mijn Heer en God, geef den afgestorvenen de eeuwige rust! Amen.

NA DE CONSECRATIE.

Terwijl wij de gedachtenis vieren van het lijden, der verrijzenis en der hemelvaart van uwen goddelijken Zoon Jezus Christus, gedenken wij tegelijkertijd met dankbare liefde alle Christen geloovigen, die vertrouwend op uwe barmhartigheid uit dit leven gescheiden zijn.

Heer, geef hun de eeuwige rust en het eeuwige licht verschijne hun!

Wij gedenken onze afgestorvenen broeders en zusters, die Gij aan onze zijde hebt weggenomen in de eeuwigheid.

Heer, geef hun de eeuwige rust! enz.

Wij gedenken onze afgestorvenen priesters, die ons in het geloof onderricht, door hun goed voorbeeld gesticht, en ons de heilige Sacramenten toegediend hebben.

Heer, geef hun enz.

Wij gedenken onze afgestorvenen ouders, die hier op aarde zooveel zorgen gedragen en zooveel kommer om ons geleden hebben.

Heer, geef hun enz.

Wij gedenken onze afgestorvenen vrienden en weldoeners, die ons naar lichaam en ziel zooveel goeds bewezen hebben.

Heer, geef hun enz.

Wij gedenken eindelijk alle Christen geloovigen, die in het ware geloof, in de zalige hoop en in de liefde van Jezus Christus gestorven zijn.

Heer, geef hun enz.

Voor deze allen, als zij nog niet aan uwe goddelijke rechtvaardigheid voldaan hebben, vooral wanneer zij om ons nog te lijden hebben, smeeken wij in ootmoed des harten: *Heer, geef hun de eeuwige rust, en het licht verschijne hun.*

Laat ook aan ons de gedachtenis der overledenen heilzaam zijn; geef dat wij door de gedachte aan de straffen, welke ook zelfs godvruchtige zielen in het vagevuur voor hunne fouten moeten ondergaan, aangespoord worden, steeds zuiver en rein van geweten voor uw aanschijn te wandelen, de plichten van onzen staat als Christen, steeds nauwgezet te vervullen, opdat wij bij het scheiden uit deze wereld daar eens mogen aanlanden, waar ons de Heiligen reeds zijn voor-

gegaan. Daarom smeeken wij tot U, altoede God! en bidden: *Onze Vader*, enz.

Jezus, verleen aan de afgestorvene Christenen de eeuwige rust; verlos ons en de lijdende zielen in het vagevuur van alle kwaad, van de zonde en hare straffen. Geleid hen met ons daarheen, waar geene zonde, geen dood, geen tranen meer zijn. Amen.

HET AGNUS DEI EN DE H. COMMUNIE.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld geef hun de eeuwige rust. (Driemaal) Amen.

Het Lichaam en het Bloed van onzen Heer Jezus Christus, dat de priester ter gedachtenis van zijn dood nu gaat nuttigen, zij voor alle levenden en afgestorvenen eene bron van verlossing en van eeuwig geluk. — O Heer, ik ben niet waardig uw heilig Lichaam en Bloed te ontvangen, maar ik bid U door de kracht van het heilig Sacrament, dat de afgestorvene geloovigen in hun leven zoo dikwijls ontvangen hebben, laat hetzelfde hun ook nu tot heil verstrekken.

Uw lichaam hebt Gij den dood overgeleverd om het leven aan de wereld te geven; uw bloed hebt Gij vergoten tot vergiffenis der zonden. Uwe ziel is van het kruis in het voorgeborgte der hel nedergedaald, om de zielen der afgestorvenen te troosten, en hun spoedige verlossing aan te kondigen.

O Jezus! vergeef dan ook nu de zonden der lijdende zielen in het vagevuur; verkondig hun dat zij spoedig zullen verlost worden, en geleid hen tot het eeuwige leven. Amen.

O smartvolle moeder Maria! troosteres der bedrukten! vergeet ook Gij uwe kinderen niet, die nog in het vagevuur lijden.

Ik bid en smEEK U bij het zevenvoudig zwaard, dat uw hart doorboorde, bij alle smarten welke het werk der verlossing U veroorzaakt heeft, wees ook eene goede moeder voor de arme zielen; smEEK hun bij uwen Zoon Jezus de volle kwijtschelding hunner straffen af, opdat zij zich spoedig in uwe beminnelijke tegenwoordigheid mogen verheugen. Amen.

NA DE H. COMMUNIE.

Het eeuwige licht verschijne hun, o Heer! met uwe heiligen in eeuwigheid; want gij, o Heer, zijt barmhartig.

V. Heer! geef hun de eeuwige rust en het eeuwige licht verschijne hun.

R. Met uwe heiligen in eeuwigheid; want Gij, o Heer, zijt barmhartig.

Almachtige, eeuwige God! met het oog op het offer van uwen Zoon, vergeef de afgestorvene zielen uwer dienaaren en dienaressen hunne zonden, reinighen van hunne fouten, verleen hun kwijtschelding der verdiende straffen, opdat zij spoedig tot de eeuwige rust en tot het aanschouwen uwer heerlijkheid toegelaten worden. Door Christus onzen Heer. Amen.

O Vader van barmhartigheid, zie neder op de zielen des vagevuurs; zij zijn uwe schepselen. Zoon Gods, Jezus Christus, verlosser der wereld, aanschouw de lijdende zielen; zij zijn de prijs van uw heilig Bloed. Heilige Geest! troost die zielen in hunne verlatenheid, die Gij in het H. Doopsel tot uwen tempel hebt

uitverkoren. Heilige Maagd! zoete moeder der liefde, en alle Heiligen des hemels, bidt voor hen, opdat zij spoedig uwe zalige woonplaatsen mogen binnengaan.

Goddelijke verlosser! die ook in den dood uwe vrienden niet vergeten hebt, neem onze tranen en gebeden aan voor onze afgestorvene dierbaren; vergeld hun het goede, dat zij ons hier op aarde gedaan hebben, wisch hun schulden uit die zij nog niet uitgeboet hebben, opdat zij spoedig het loon hunner goede werken ontvangen mogen.

Door Jezus Christus onzen Heer. Amen.

God der eeuwige liefde! Het is een bewijs Uwer groote barmhartigheid en liefde dat wij die voor ons zelven genoeg te bidden hebben, U voor anderen mogen bidden; wij bevelen U aan de zielen van alle afgestorvenen Christenen, bijzonder van hen, die eens met ons en voor ons hier in deze kerk gebeden hebben; nu wachten zij in hunne pijnen op ons gebed. O, vergeef haar dan al hunne zwakheden, die zij als kinderen van Adam van hunne geboorte af met zich droegen; zend hun uwen heiligen

Engel tot hunnen troost, met de blijde boodschap, dat gij ons gebed van heden verhoord hebt, opdat zij spoedig in de rij der gelukzaligen mogen geplaatst worden, aan uwen troon voor ons bidden, en U daarvoor eeuwig aanbidden, danken en verheerlijken. Amen.

NA DE H. MIS.

O Heer Jezus Christus, Vader der barmhartigheid! wij bidden U door uw kostbaar bloed, door uwe heilige vijf wonden, door uw bitter lijden en sterven, waardoor Gij het geheele menschelijk geslacht verlost, en voor de zonden en schulden aller menschen overvloedig voldaan hebt; ontferm U over onze afgestorvene broeders, zusters, vrienden en weldoeners, tot wier verlossing wij heden dit heilig misoffer opdragen.

O Jezus! laat slechts één druppel van uw kostbaar bloed over hen neerkomen, opdat zij daarin gewasschen en gezuiverd worden. O Jezus! open uwe heilige wonden voor hen, opdat zij daarin rust en zaligheid vinden. O Jezus! laat hen aan de verdiensten van uwen smadelijken

dood deelachtig worden, opdat zij daardoor vergeving en kwijschelding hunner schulden en straffen erlangen, en U met alle uitverkorenen in eene eeuwige vreugde loven en prijzen mogen. Amen.

LIBERA.

Red mij, barmhartige God! van den eeuwigen dood, op dien vreeselijken dag, waarop de hemelen en aarde beven zullen voor U, die komen zal om levenden en dooden te oordeelen!

V. Hoe sidder en beef ik voor uwe komst, voor uw oordeel en straffen, voor het zwaard des rechters.

R. Die komen zal om te oordeelen levenden en dooden.

V. Op dien dag, den dag der gramschap, den dag van geween en gejammer, dien grooten en bitteren dag.

R. Waarop alle hemelen en aarde voor U beven zullen.

V. Heer, geef hun de eeuwige rust!

R. En het eeuwige licht verschijne hun!

V. Heer, ontferm U onzer! R. Christus ontferm U onzer! Onze vader.....

V. En leid ons niet in bekoring.

R. Maar verlos ons van den kwade.

V. Uit de plaats der zuivering.

R. Verlos hunne zielen.

V. Heer, verhoor ons smeeken. R. Laat ons geroep tot U komen.

GEBED DER KERK.

Verlos, o Heer, de ziel van uwen dienaar (dienares) opdat zij, die uit deze wereld gescheiden is, voor U leve in de eeuwigheid. Vergeef volgens uwe oneindige barmhartigheid de zonden, die zij in hun leven op aarde door mensche-lijke zwakheid begaan hebben. Door Christus onzen Heer. Amen.

V. Heer, geef hun de eeuwige rust!

R. Het eeuwige licht verschijne hun!

V. Dat zij rusten in vrede. R. Amen.

GEBED OP HET KERKHOF.

Dewijl wij, geliefde broeders, aan het lichaam van onzen afgestorvene den laatsten christenplicht der begrafenis bewijzen, zoo laten wij aandachtig bidden, opdat dit lichaam dat tot stof wederkeert,

eens ter verheerlijking moge opstaan; moge het eens glorierijk uit dit graf verrijzen en met de ziel vereenigd, aan Gods rechterhand geplaatst worden.

Het geloof zegt ons, dat de aarde tot aarde terugkeert en het stof weer stof zal worden, totdat alle vleesch tot zijne oorspronkelijke heerlijkheid terugkeert. Daarom mogen wij ook, o goede God, in onze droefheid met vertrouwen op uwe goedertierenheid smeecken, dat Gij de ziel van onzen dierbaren medebroeder (zuster) dien (die) Gij uit dat ballingsoord tot de ware woonplaats geroepen hebt, vertroosten moogt met den dauw* der hemelsche verkwikking. Laat hem (haar) ver van de vlammen der hel verwijderd, in de eeuwige rust der zielen ingaan; en als zijne (hare) ziel nog voldoening moet schenken aan uwe rechtvaardigheid, vergeef haar dan hare fouten en straffen, volgens uwe oneindige barmhartigheid.

Laat ook ons dikwijls met ernstige gedachten aan den dood en het oordeel deze plaats betreden, overwegen wij dikwerf, dat ook hier eens ons graf zal zijn, waar wij ons na korteren of lan-

geren tijd naast onze voorvaderen zullen nederleggen, opdat wanneer onze en hunne lichamen op dien grooten dag uit de graven zullen opstaan, wij met hen aan de rechterhand Gods mogen geplaatst worden, die komen zal om te oordeelen de levenden en de dooden. Amen.

VOOR DE AFGESTORVEN OUDERS.

O God! die ons bevolen hebt vader en moeder te eeren, ik volbreng dit gebod van kinderlijke liefde ook na hunnen dood en bid u: vergeef mijne lieve ouders die fouten, waarvoor zij om mijnentwille in het vagevuur lijden; vergeef hun, wanneer zij uit te groote toegewendheid in het straffen te nalatig, of om mijn tijdelijk vermogen te zeer bezorgd waren; bijzonder vergeef hun die zonden, waartoe ik hen door mijne ongehoorzaamheid aanleiding heb gegeven. Ik bid U, door het angstvol bloedzweet van uwen Zoon in den hof van Olijven, dat Gij mij eens met mijne lieve ouders, dáár voor uwen troon, voor eeuwig moogt vereenigen. Amen.

VOOR AFGESTORVENE PRIESTERS.

Rechtvaardige Rechter! Gij, die strenge rekenschap vordert niet alleen van onze zielen, maar ook van allen, aan wier zorgen wij toevertrouwd waren: ontferm U over onze afgestorvene zielzorgers en over allen die met hen aan ons zielenheil hebben gearbeid; vergeef het hun, wanneer zij uit zwakheid niet getrouw genoeg waren aan hunne verplichtingen; plaats hen daarboven in het gezelschap der uitverkoren priesters, opdat zij, die velen zullen onderwezen hebben in de gerechtigheid, schitteren als de sterren in alle eeuwigheid. Amen.

VOOR AFGESTORVENE BROEDERS
EN ZUSTERS.

Heer God, Schepper aller dingen! Gij kendet ons voor dat wij geboren waren! Zie genadig neder op onze broeders en zusters, die hunne zielen aan U, hunnen Schepper hebben weergegeven; vergeet voor eeuwig de zwakheden en fouten, die zij hier op aarde in hunne zondige lichamen bedreven hebben; ge-

denk dat zij uit het stof gevormd zijn,
en zie slechts op uw evenbeeld neder
dat Gij geschapen en verlost hebt. Door
Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

Godvruchtige Oefeningen

ter eere van het

Goddelijk Hart van Jezus in het H. Sacrament
des Altaars.

*Aanbidding van het Allerheiligste
Sacrament.*

O mijn liefderijke en almachtige Verlosser, bevrijd mijn hart van alle aardsche neigingen en zinnelijke harts-tochten. Versier mijne ziel met uwe heilige deugden, opdat zij in al haar streven slechts U zoek te beminnen, U alleen te behagen: opdat mijn hart op deze wijze zich voor U opene en U uitnoodige uwe woonplaats daarin te vestigen; tot dat ik eens dáár kome, waar ik U in eene onverbreekbare vereeniging aanschouwen en bezitten zal, van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Verzuchtigen tot het Allerh. Sacrament.

De H. Mechtildis.

Mijn God en mijn Verlosser, Jezus, waarlijk God en waarlijk mensch, waardig offer van den Allerhoogste, levend brood en bron des eeuwigen levens!

Ik aanbid U uit geheel mijn hart in uw heilig Sacrament, met het doel de oneerbiedigheden, onteeringen en goddeloosheden, die U in dit verheven Sacrament worden aangedaan eenigermate te vergoeden; ik werp mij voor uwe Goddelijke Majesteit neder, om U te aanbidden in naam van al degenen die dezen heiligen plicht nooit vervuld hebben, en ongelukkig nooit volbrengen zullen. Ik wenschte u zooveel te verheerlijken als deze allen te zamen het doen zouden, wanneer zij U eerbied en dankbaarheid betoonden. O mocht ik U zooveel liefde geven, als zij U zouden bewezen hebben door alle eeuwen heen, wanneer zij daartoe in staat geweest waren. Mocht ik U zoovele aanbiddingen en lofprijzingen kunnen aanbieden, als de verdoemden in de hel geduren-

de de eindelooze eeuwigheid vervloekingen uitbraken.

Om deze aanbidding te heiligen en U welgevalliger te maken, vereenig ik ze, o mijn verlosser, met de aanbidding, welke uwe H. Kerk in den hemel en op aarde U steeds bewijst. Zie meer op de gezindheid van mijn hart dan op de woorden van mijnen mond. Ik wensch U met dezelfde liefde te beminnen, en met dezelfde aanbidding te eeren, waarmede Maria, uwe allerzaligste Moeder, en Koningin der hemelsche legerscharen, U bemint en eert. Ja, ik wensch U die liefde en aanbidding te bewijzen, welke Gij uwen hemelschen Vader in dit verheven Sacrament, waarin Gij zijn eeuwig offer zijt, voortdurend bewijst; Gij die leeft en regeert met God den Vader en den H. Geest door alle eeuwen. Amen.

*Litanie ter eere van het H. Sacrament
des Altaars.*

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!
God, hemelsche Vader,
God Zoon, Verlosser der wereld,
God, Heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Levend brood, dat uit den hemel
is nedergedaald,
Verborgen God en Heiland,
Spijs der uitverkorenen,
Wijn die maagden voortbrengt,
Kostbaar brood en vreugde der
koningen,
Altijddurende offerande,
Reine spijsofferande,
Lam zonder vlek,
Allerreinste Tafel des Heeren,
Spijs der Engelen,
Verborgen manna,
Bovennatuurlijke zielenspijs,
Vleesch geworden woord,
Woord, dat onder ons woont,
Heilige hostie,
Kelk des heils,
Geheim des geloofs,
Verheven en hoogwaardig Sacrament,
Heiligste aller offeranden,
Waardig zoenoffer voor levenden en
afgestorvenen,

Onferm U, onzer.

Hemelsch geneesmiddel tegen alle
 zonden,
 Bewonderingswaardigste aller won-
 deren,
 Heiligste herinnering van het lijden
 onzes Heeren,
 Gave die alle volheid te boven gaat,
 Bijzonder gedenkteeken der godde-
 lijke liefde,
 Overvloed der goddelijke goedheid,
 Hoog heilig en eerwaardig geheim,
 Onderpand der onsterfelijkheid,
 Schrikwekkend en levendmakend
 Sacrament,
 Brood, dat door het almachtig
 woord vleesch geworden is,
 Onbloedige offerande,
 Spijs- en gastheer te zamen,
 Verkwikkend gastmaal, waaraan
 de engelen dienen,
 Band der liefde,
 Offeraar en offerande,
 Geestelijke zoetheid, die alle genoe-
 gens in zich bevat,
 Verkwikking der heilige zielen,
 Teerspijs dergenen, die in den Heer
 sterven,
 Onderpand der toekomstige glorie,

Ontferm U, onzer.

Wees ons genadig, spaar ons, Heer!
 Wees ons genadig, verhoor ons Heer!
 Van het onwaardig nuttigen van uw
 Lichaam en Bloed,

Van de begeerlijkheid des vleesches,
 Van de begeerlijkheid der oogen,
 Van de hoogmoed des levens,

Van alle gelegenheid tot zondigen,
 Door het verlangen om met uwe
 leerlingen dit Paaschlam te eten,

Door de diepe ootmoedigheid, waar-
 mede Gij de voeten uwer leerlin-
 gen hebt gewasschen,

Door uw kostbaar bloed, dat Gij
 ons op het altaar hebt achterge-
 laten,

Door de vijf wonden van uw heilig
 lichaam, die Gij voor ons hebt
 ontvangen,

Wij, arme zondaars, wij bidden U ver-
 hoor ons!

Dat Gij het geloof, den eerbied en
 de godsvrucht jegens dit wonder-
 baar Sacrament in ons wilt ver-
 meerderen en bewaren,

Dat Gij ons door eene goede biecht tot
 het dikwijls ontvangen der H. Com-
 munie wilt voorbereiden,

Verlos ons Heer!

w. b. U, verh. o.

Dat Gij ons van ketterij, ongeloovigheid en verblindheid des harten wilt bewaren,	} wij bidden U, verh. ons.
Dat Gij ons de kostbare en hemelsche vruchten van dit H. Sacrament wilt mededeelen,	
Dat Gij ons in het uur van onzen dood met deze hemelsche teerspijs wilt versterken,	
Zoon Gods,	

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer, Heer!

Christus hoor ons!

Christus verhoor ons!

Heer, ontferm U onzer! Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

Onze vader. Wees gegroet.

℣. Geloof en geprezen zij het allerheiligste Sacrament des altaars!

℞. Van nu af tot in eeuwigheid.

℣. Heer verhoor mijn gebed.

℞. En laat mijn geroep tot U komen.

Gebed.

O Heer, Jezus Christus, die bij het terugkeeren tot uwen hemelschen vader, dit Sacrament van uw Lichaam en Bloed, aan uwe Kerk tot voedsel en tegelijk tot troost hebt nagelaten; verleen ons, dat wij U, dien wij nu onder deze gedaanten verborgen, vereeren, eens in de hemelsche glorie van aanschijn tot aanschijn mogen aanschouwen; die leeft en regeert met God den vader in de eenheid des H. Geestes, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

*Aanbidding van het allerheiligste
Hart van Jezus.*

Van de H. Gertrudis.

Ik groet U, o heilig Hart van Jezus, levende en levendmakende bron des eeuwigen levens, oneindige schat der Godheid, en brandende gloedoven der goddelijke liefde! Gij zijt mijn rustplaats, en mijn toevluchtsoord. O mijn goddelijke verlosser, ontvlam mijn hart met de vurige liefde, waarmede uw Hart ontstoken is. Stort in mijn hart de groote

genaden uit, waarvan Gij de bron zijt, en maak, dat mijn hart zich zoo met het uwe vereenige, dat uwe wil de mijne, en dat mijn wil voor eeuwig aan den uwe gelijkvormig zij; want ik wensch voortaan uwen heiligen wil tot richtsnoer van al mijne wenschen en handelingen te maken. Amen.

Paus Pius VII heeft aan allen, die een beeld van het H. Hart van Jezus, dat tot openbare vereering is uitgesteld, bezoeken, telkenmale een aflat van 7 jaren en 7 maal veertig dagen verleend, wanneer zij volgens de meening van zijne Heiligheid eenigen tijd bidden.

Toewijding aan het H. Hart van Jezus.

Van de zalige H. Margaretha Alacoque.

Ik N. N. wijd aan het Heilig Hart van onzen Heer Jezus Christus toe mijn persoon, mijn leven, mijne handelingen, mijne moeilijkheden, mijn lijden, om in de toekomst geheel en al tot Zijne liefde en verheerlijking te doen dienen. Het is mijn vast, onwederroepelijk besluit, Hem gansch toe te behooren, alles uit liefde tot Hem te verrichten en van ganscher harte aan alles

te verzaken wat dit goddelijk Hart mishagen kan.

Daarom kies ik U, o heiligste Hart, tot eenig voorwerp mijner liefde, tot beschermmer mijns levens, tot verzekering mijns heils, tot steun mijner zwakheid, en tot vergoeding voor alle zonden van mijn geheel leven. O Hart vol mildheid en goedheid! wees Gij ook mijn zeker toevluchtsoord in het uur des doods, wees Gij mijn voorspreker bij God, en wend de straffen zijner rechtvaardige gramschap van mij af. O Hart vol liefde, op U stel ik geheel mijn vertrouwen; ik vrees alles van mijne boosheid, maar ik hoop ook alles van uwe goedheid! Verdelg in mij alles wat U mishagen kan. Dat uwe zuivere liefde zich zoo diep in mijn hart vestige, dat ik U nooit vergete, noch ooit van U gescheiden worde. Goddelijk Hart, ik bezweer U door uwe oneindige goedheid, laat mijn naam diep in U gegrift zijn, want in uwen dienst wil ik leven en sterven. Amen.

*Litanie ter eere van het Goddelijk
Hart van Jezus.*

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!
God, hemelsche Vader,
God Zoon, Verlosser der wereld,
God, heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Hart van Jezus, Zoon des eeuwigen
Vaders,
Hart van Jezus, Zoon der onbevlek-
te Maagd,
Hart van Jezus, tempel der goedheid!
Hart van Jezus, waarin zich alle
rijkdommen der wijsheid en we-
tenschap Gods bevinden!
Hart van Jezus, waarin de hemel-
sche Vader zijn welbehagen ge-
nomen heeft,
Hart van Jezus, schat de goddelijke
genade,
Hart van Jezus, onuitputtelijke bron
der hemelsche goederen,

Ontferm U, onzer.

Hart van Jezus, zee van vlammen
der goddelijke liefde,
Hart van Jezus, dat onze verzoen-
ning met God bewerkt heeft,
Van liefde brandend Hart van Jezus,
Standvastig en eeuwig beminnend
Hart van Jezus,
Weldoend Hart van Jezus,
Hart van Jezus, vol van barmhar-
tigheid,
Zachtmoedig Hart van Jezus,
Ootmoedig Hart van Jezus,
Geduldig Hart van Jezus,
Gewond Hart van Jezus,
Bedroefd en beangstigd Hart van
Jezus,
Hart van Jezus met zonden beladen,
Hart van Jezus, onze spijs en ons
dagelijksch offer,
Hart van Jezus, vreugde der Engelen,
Hart van Jezus, rustplaats der vrome
zielen,
Hart van Jezus, zoetheid der zui-
vere zielen,
Hart van Jezus, toevlucht der zon-
daren,
Hart van Jezus, de hoop der mer-
schen,

Ontferm U, onzer.

Hart van Jezus, verkwikking der kranken,	} Ontf. U onzer.
Hart van Jezus, troost der sterven- den,	
Hart van Jezus, zaligheid der uit- verkorenen,	
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer!	
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer!	
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer, Heer!	
ÿ Jezus zachtmoedig en ootmoedig van harte,	
R Maak mijn hart gelijkvormig aan het uwe.	

GEBED.

Almachtige God, dewijl wij in het heiligste Hart van uwen geliefden Zoon alle goed vinden, en in hetzelfde de voortreffelijkste weldaden Zijner liefde jegens ons vereeren, zoo bidden wij U, verleen ons de genade, dat wij ons niet alleen over deze weldaden verheugen, maar ze ook tot ons heil aanwenden, door denzelfden Jezus Christus, Uwen Zoon, onzen Heer. Amen.

Gebeden

OP DE

Feestdagen van Maria.

Op het feest van O. L. Vrouw Lichtmis.

O wat een troost en vreugde tegelijk, geveldet Gij in uw Hart o maagdelijke Moeder, toen Gij met het goddelijk Kind den tempel binnenging, waar Gij aan God uwe maagdelijkheid ten offer gebracht hadt. Toen waart Gij Maagd en Moeder tegelijk. O wees van mij gegroet, evenals Simeon en Anna U als moeder van den Verlosser in den tempel gegroet hebben. Die groet heeft grootelijks uw hart verheugd; maar ook welk een zwaard doorboorde spoedig daarop uwe teedere ziel toen Gij het Kind aan God opofferdet voor het heil der

wereld, wel wetende, welken dood het eenmaal daarvoor zou ondergaan; te meer nog toen U dat zwaard van droefheid door Simeon voorzegd werd.

O, ter wille van de vreugde en de smart, die eens op dezen dag uw Hart vervuld hebben, en die Gij in volkomen overgeving aan Zijnen wil Gode hebt opgeofferd, geef dat ook mijn hart zoo- wel in droefheid als in vreugde zich aan God overgeve, en steeds bereid zij, in alles slechts datgene te doen, wat God wil, gelijk God het wil, omdat God het wil, wanneer God het wil, tot zijne eer, naar zijn voorbeeld, door zijne liefde en zijne genade. Amen.

Op het feest der zeven smarten van Maria.

In den vastentijd.

Ieder geheim van uw leven, goddelijke Moeder, spreekt tot ons hart, en herinnert ons aan het uwe; niets treffender dan U te aanschouwen in dezen lijdenstijd, en vooral op dezen dag. Droefheid en medelijden verwekt in ons het aanschouwen van uw hart, met een zevenvoudig zwaard doorboord; maar

ook geeft het ons hoop en vertrouwen. O moederhart van Maria, voor mij door smarten van liefde gewond, wees van mij gegroet! Ik groet U met kinderlijke liefde, evenals de H. Johannes onder het kruis, toen Jezus sprak: *«Ziedaar uw Zoon.»* O Moeder Maria, zie met uw moederlijk hart op mij neder; aanschouw uwen Zoon (uwe dochter) neem mij, gelijk uw goddelijke Zoon het wil, tot uw kind aan. Erbarm U over mij, en vergeet mij niet, voor wien het kostbaar bloed uws Zoons van het kruis gevloeid heeft. Wie gevoelt geen droefheid en medelijden, als hij U, o Moeder, in zulke smarten aanschouwt. Ter wille der smart die gij leedt, toen Gij het doode lichaam van uwen Zoon van het kruis op uwen schoot ontvingt en zijn Hart aan het uwe druktet, ontsteek in mijn hart een waar medelijden met uw lijden en dat van uwen Zoon; moge ik het steeds wel beseffen tot welken prijs ik vrijgekocht ben, om voortaan met Hem en U den weg des lijdens tot het einde te bewandelen, en eens in uwe armen, o Moeder, mijn leven te eindigen. O ter liefde van uw smart, liefdevolle hart,

verhoor mij, laat toch de smarten van uw moederhart voor mij niet te vergeefs geleden zijn. Amen.

Op het feest van Maria boodschap.

O dag van zalige vreugde, waarop de Engel des Heeren in hemelschen glans door God gezonden, U, Maria, verheugd heeft met de blijde boodschap der verlossing! Gegroet zijt Gij, Maria, zoo roepen wij U allen jubelend toe met den groet des Engels: *Gij zijt vol van genade, de Heer is met U!* Gij zult eenen Zoon ter wereld brengen, Dien Gij Jezus zult noemen; Hij zal de Zoon des Allerhoogste zijn; Gij zult de Moeder van God worden.

O hoe heeft zich uw hart verheugd bij dezen groet? Welke zalige vreugde genoot Gij, toen God de H. Geest over U nederkwam en Gij de Moeder werdt van onzen Heer Jezus Christus. Daarover jubelt heden ook mijn hart, en het deelt in de vreugde van het uwe.

O gegroet zijt Gij, uitverkoren Hart van Maria! Gij zijt vol van genade, de Heer rust in U. Gij zijt gebenedijd

onder alle harten, en gebenedijd is het hart, dat onder het uwe rust.

O Hart der Moeder Gods, bid voor mijn arm zondig hart, nu en wanneer het eens voor de laatste maal zal slaan in het uur des doods, dat ik in dat uur de blijde boodschap moge ontvangen, spoedig bij U te zullen zijn met den H. Gabriël en alle heilige Engelen. Ter liefde van uw heden zoo gelukkig Hart, verhoor mij, o Maagd en Moeder Gods Maria! Amen.

Op het feest van Maria bezoeking.

Wij zien U heden, o allerzaligste Maagd over de bergen tot Elisabeth gaan, door de liefde gedreven, die uw hart vervulde, en gelijk eens de Engel, zoo ook groet nu Elisabeth U als de Moeder des Heeren *«Gegroet zijt gij, Maria, vol van genade, gij zijt gebenedijd onder de vrouwen.»* Hoezeer deze groet uw Hart verheugd heeft, getuigt het loflied dat Gij toen hebt aangeheven, en dat de H. Kerk dagelijks in lof- en dankgebeden ten hemel zendt. *«Mijne ziel, zoo zongt gij, mijne ziel*

verheerlijkt den Heer, en mijn geest heeft zich in God, mijn heil, verheugd; omdat Hij op de nederigheid zijner dienstmaagd heeft neergezien, en mij groot gemaakt heeft, Hij die machtig is, en wiens naam heilig is! Zie, van nu af zullen alle geslachten mij zalig prijzen."

O Moeder van God, hoe heerlijk is dit woord in U bewaarheid: door alle eeuwen heen hebben alle ware kinderen der genade U zalig geprezen. Wees van mij gegroet, vreugdevol Hart van Maria, met den groet waarmede Elisabeth U heden geëerd heeft, met den groet van alle harten die U beminnen! Zie, hoe alle geslachten uw hart nu loven en zalig prijzen. O, neem dezen groet van mij aan, en heilig mijne ziel door de genade uwer bezoeking, gelijk Gij heden Johannes geheiligt hebt. Maria, mijne moeder, verhoor mijn gebed. Amen.

Op het feest van Maria Hemelvaart.

Maria! wat vreugde en gejubel heerscht heden in den hemel: het is de dag uwer glorieijke intrede in

het rijk van uwen Zoon, in het rijk der goddelijke vreugde en zaligheid! O Wees gegroet, Maria, vol van genade en heerlijkheid, vol glans en majesteit, vol van de innigste vreugde des harten. O, wees van mij gegroet, allerzaligst Hart, gelijk heden het gansch hemelrijk U begroet, en gelijk uw goddelijke Zoon U, zijne Moeder, op dezen dag bij uwe komst in zijn rijk begroet en ontvangen heeft.

O mijn hart verheugt zich over het geluk dat het uwe op dezen dag onder-vond en over de zaligheid, die het eeuwig geniet. Maar, o Maria, mijne moeder, verhoor mijn gebed: laat mij eens deelnemen aan de hemelsche vreugde uws harten. Daarom bid ik U heden met die vurigheid en levendigheid, waar-mede de H. Stanuslaus U eenmaal gebeden heeft en dien Gij eens op dezen dag ten hemel opgenomen hebt. Verhoor nu ook mij gelijk Gij hem verhoord hebt. Daarom bid ik U, o Koningin des hemels ter wille der vreugde, die uw hart op den dag uwer hemelvaart bezielde en eeuwig zalig gemaakt heeft. Amen.

Op het feest der geboorte van Maria.

Wees van mij gegroet, minzaam Kind! Welk een vreugdefeest is uwe geboorte voor ons, o Maria, blijde morgenrood aan den hemel der genade! O zeker, als wij U als Kind aanschouwen en bedenken, wie Gij zijt, en wat Gij eens wezen zult in het rijk der genade, dan jubelt ons hart, en groet U met den groet des vredes, dien ook heden de Kerk U toeroept, als zij zingt: *uwe geboorte, heilige Moeder Gods, heeft de gansche wereld met vreugde vervuld, wijl uit U Christus geboren is, de zon der gerechtigheid, die ons van den dood der hel verlost heeft.* Ja, uwe geboorte heeft de gansche wereld met vreugde vervuld; zij heeft God zelf verheugd, het gansche hemelrijk, de heilige Engelen, wier koningin Gij zijt, en vooral ons uwe kinderen, omdat Gij de moeder van onzen verlosser en onze moeder zijt. O Wees van mij gegroet, Maria, Gij zijt vol van genade, en ik groet voor alles uw teeder, zoet hart met die vreugde waarmede de H. Anna U heden aan haar moederhart gedrukt heeft.

O welk geluk, welk eene vreugde, dat dit heilig en zuiver Hart, dat mij en alle kinderen der menschen met de teederste liefde omvat, heden op aarde begint te leven. Nu zal spoedig een tweede Hart beginnen te leven, dat allen menschen, die van goeden wil zijn, heil en verlossing aanbrengt. Geef, o Maria, mijne moeder, dat ik als een rechtgeaard kind van God, door de genade van Jezus Christus rijkelijk deel hebbe aan uwe vreugdevolle geboorte. Daarom bid ik U, ter wille der liefde van uw Hart, dat in de geboorte reeds zoo rijk met genaden is vervuld geworden. Amen.

Op het Naamfeest van Maria.

Maria! o troostvolle, zoete, heilige naam. Voorzeker als de apostel van Jezus zegt: »*God heeft Hem een naam gegeven, die boven alle namen is, opdat in den naam van Jezus alle knie zich buige, en alle tong belijde, dat Christus in de glorie des Vaders is; zoo moet men ook van U, allerzaligste maagd, zeggen: God heeft U een naam gegeven, die*

»na den naam van Jezus, boven alle
»namen is; dat ieder hart in dezen hei-
»ligen naam van liefde kloppe en alle
»tong belijde dat Maria in de glorie
»van haren Zoon is.”

O, dat wij altijd dezen naam met
eerbied uitspreken! Alles zal God ons
doen toekomen als het ons tot heil strekt,
omdat Gij de moeder des Zoons zijt,
door Wien God ons alles gegeven heeft.
Wees dan van mij geloofd, heilige, zoete
naam Maria! en in dezen naam ook
uw zoet Hart. Het is immers de liefelijke
naam van uw heilig, zoet en teeder
Hart, o Maria! In dezen naam prijs ik
U, o uitverkoren Hart! in alle voorrech-
ten der macht en der genade, welke
deze naam in zich besluit.

O, om de liefde van uw Hart en de
macht van uwen naam, laat mij steeds
uw kind zijn en geef dat ik mij altijd
volgens uwen naam een waar kind van
Maria moge noemen! Amen.

Op het feest van Rozenkrans-Zondag.

Op feestelijke wijze gedenken wij U,
o Maagd Maria, en wij vereeren

U heden door het schoone en zalige gebed van den H. Rozenkrans. Deze godsvrucht heeft menigmaal op wonderbare wijze Gods zegen over de wereld doen nederdalen. Het is billijk, dat wij U daarvoor loven en prijzen, o Maria! als wij den oorsprong en het wezen van den Rozenkrans bedenken; hoe gaarne moeten wij U dan door dit gebed vereeren! wat zal ons aangenaamer en zoeter zijn, dan U te begroeten met de woorden van den Engel, en daarbij aan de groote geheimen der verlossing te denken!

O! dat dit gebed als een krans van rozen, dien ik U aanbied, tot uwen lof en vereering strekke! Geef mij echter ook, o mijne moeder, tot loon een krans van deugden en genaden, die mijne ziel hier op aarde versieren en dat mij eens door uwe voorspraak de krans der vreugde des hemels verleend worde. Amen.

Op het feest der Opoffering van Maria.

Toen gij nog slechts een kind van drie jaren waart bevondt Gij U reeds in den tempel; o Maria, welk was daar uw verlangen? O zetel der wijsheid!

in het volle bezit van uw verstand, wijdt Gij uw Hart tot een volmaakt offer aan God, uwen schepper. Ja, geheel en al zal het Hem toebehooren, die het voor zich geschapen heeft. O wees van mij gegroet met den groet van het goddelijk welbehagen, waarmede God, de Vader, de Zoon en de H. Geest heden uw offer aangenomen, en uw Hart tot een heiligen tempel gewijd heeft, waarin Gods Eeniggeboren Zoon eens wonen zal.

O zalige tijd, toen Gij, levende ark des verbonds, in de nabijheid des tempels met zooveel vurigheid naar de komst van den goddelijken Verlosser verlangd hebt! Geef, o Maria, dat ik met uwen bijstand steeds ijverig met de genade Gods medewerke, en mij geheel en al gelijk Gij aan mijnen goddelijken Verlosser toewijde.

Daarom bid ik U, terwille der liefde van uw teeder Hart, dat zich in de eerste jaren reeds aan God heeft opgeofferd. O Maria, mijne moeder, verhoor mijn gebed. Amen.

*Op het feest der Onbevleete Ontvangenis
van Maria.*

O rein en zuiver Hart der onbevleete Maagd en Koningin des hemels! ik groet U op dezen voor U en uwe kinderen zoo vreugdevollen dag! Gebenedijd zij uwe Ontvangenis! Zonder erfsmet zijt Gij ontvangen allerzuiverste Hart! Gij waart reeds vol van genade, reiner dan de hemelen, zuiverder en heiliger dan de hemelsche geesten.

Ik groet U met vreugde en dankbaarheid, gelijk deze in uwe onbevleete Ontvangenis, als hunne Koningin begroet hebben!

Geef, o onbevleete Maagd en Moeder, ter wille der reinheid van uw Hart, dat ook mijn hart in de volmaakste heiligheid, zonder zondesmet, U navolge in al uwe deugden, dat het steeds bewaard en beschermd worde, door uwe machtige voorspraak, o onbevleete, reinste Maagd Maria! Amen.

Op het feest der Bescherming van Maria.

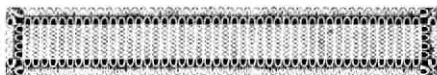
Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o zoet Hart van

Maria? Verstoot onze gebeden niet in in onzen nood.

O hoe troostvol voor ons, dat wij tot U onze toevlucht kunnen nemen. Als kinderen gaan wij tot de machtigste, goedertierenste en teederste der moeders. Wie zou er aan kunnen twijfelen, dat Gij ons helpen *kunt*? Gij zijt immers de moeder van den Almachtige! Wie zou ooit kunnen twijfelen, dat Gij ons helpen *wilt*? Uw teeder en goedertieren Hart waarborgt ons daarvoor. Uw Hart is het, dat ons met vertrouwen tot U onze toevlucht doet nemen.

Ik groet U, o dierbaar pand van Maria's liefde. Ik vertrouw op U, o mijne Moeder; ter wille van uw moederhart verhoor het gebed van uw kind, dat in zoovele gevaren naar ziel en lichaam tot U zijne handen uitstrekt. Red mij, Maria; ter wille van uw medelijdend Hart, verhoor mij, totdat ik eens aanlandende bij U in den Hemel, door uwe machtige hulp en uwe moederlijke bescherming, o Maria. Amen.

Litaniën en Gebeden

TER EERE VAN MARIA.

Litanie van Lorette.

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!
God, hemelsche Vader,
God Zoon, verlosser der wereld,
God, Heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Heilige Maria, bid voor ons.
Heilige Moeder Gods,
Heilige maagd der maagden,
Moeder van Christus,
Moeder der goddelijke genade,
Allerreinste moeder,
Allerzuiverste moeder,
Ongeschondene moeder,
Onbevleete moeder,

o. Uo.

bid voor ons.

Zeer minnelijke moeder,
Zeer wonderbare moeder,
Moeder des Scheppers
Moeder des Zaligmakers,
Allervoorzichtigste maagd,
Eerwaardige maagd,
Lofwaardige maagd,
Machtige maagd,
Goedertierene maagd,
Getrouwe maagd,
Spiegel der rechtvaardigheid,
Stoel der wijsheid,
Oorzaak onzer blijdschap,
Geestelijke vat,
Verheven vat,
Schoon vat van godsvrucht,
Geestelijke roos,
Toren van David,
Ivoren toren,
Gulden huis,
Ark des verbonds,
Deur des hemels,
Morgenster,
Behoudenis der zieken,
Toevlucht der zondaren,
Troosteres der bedrukten,
Hulp der Christenen,
Koningin der Engelen,

bid voor ons.

Koningin der Patriarchen,	} bid voor ons.
Koningin der Profeten,	
Koningin der Apostelen,	
Koningin der Martelaren,	
Koningin der Belijders,	
Koningin der Maagden,	
Koningin van alle Heiligen,	
Koningin zonder erfsmet ontvangen,	
Koningin van den allerheiligsten	

Rozenkrans,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm u onzer, Heer!

Christus hoor ons!

Christus verhoor ons!

Heer, ontferm u onzer!

Christus ontferm u onzer!

Heer, ontferm u onzer!

Onze vader, — Wees gegroet.

Onder uwe bescherming nemen wij
onze toevlucht, o heilige Moeder Gods,
verstoot onze gebeden niet in onzen
nood, maar verlos ons altijd van alle
gevaaren, o glorierijke en gezegende

maagd; onze Vrouwe, onze Middelaressen, onze Voorspreekster: verzoen ons met uwen Zoon, vertoon ons aan uwen Zoon, beveel ons aan uwen Zoon.

V. Bid voor ons, o heilige moeder Gods.

R. Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

GEBED.

Wij bidden U, o Heer, stort uwe genaden in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus uwen Zoon gekend hebben, door zijn lijden en kruis gebracht worden tot de glorie der verrijzenis; door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

V. Bid voor ons, o allerheiligste Joseph.

R. Opdat wij de beloften van Christus waardig worden.

GEBED.

Wij bidden U, o Heer, help ons door de voorspraak van den Bruidegom uwer allerheiligste Moeder, opdat, wat wij door ons zelve niet vermogen, ons door

zijne voorspraak gegeven worde, Gij die leeft en regeert, God van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Aan het aandachtig bidden van deze Litanie is telkens een aflat van 300 dagen verleend, toevoeglijk aan de zielen in het vagevuur.

Gebed tot de allerheiligste Maagd om door hare bescherming de deugd der kuischheid te bewaren.

O mijne Meesteres, o mijne Moeder! ik offer mij geheel aan U op, en om U mijne genegenheid te toonen, wijd ik heden mijne oogen, mijne ooren, mijn mond, mijn hart en mij zelve geheel en al aan U toe. Dewijl ik hierdoor de uwe ben geworden, o goede Moeder, bewaar en bescherm mij als uw eigendom.

100 dagen afl. eenmaal daags, P. Pius IX, 1851.

Gebed in de bekoring.

O mijne Meesteres, o mijne Moeder, gedenk dat ik U toebehoor. Bewaar en bescherm mij als uw eigendom.

Ieder maal 40 dagen aflat, P. Pius IX,

Liefdeverbond met Maria.

O gebenedijde en vereerenswaardigste Maagd Maria, Gij verdient, dat ik U alle oogenblikken mijns levens schenke, en U nooit vergete. Laat mij daarom met U een verbond sluiten, dat ik bij elke beweging mijns lichaams vernieuwe en bevestigte door het allerzoetste Hart van Jezus, uwen Zoon.

O Maria, zoo dikwijls als ik mijn hoofd beweeg zal dit beteekenen, dat ik met hart en mond wil zeggen: O Maria zie mij hier aan uwe voeten! Ik ben, geheel de uwe met lichaam en ziel!

Zoo dikwijls ik mijne oogen naar iets wend, dan is dat alsof ik verzuchtte: O Maria, dat ik U toch eenmaal aanschouwen, en mij eeuwig met U verheugen moge.

Zoo dikwijls zich mijne tong beweegt om spreken, beteekent dit, alsof ik zeide: O Maria, ik verlang U te loven, te prijzen en te verheerlijken met alle van liefde brandende Seraphijnen, met alle heiligen die U beminnen, in al mijn doen en laten zooveel ik het vermag.

Zoo dikwijls ik adem, zal dit zooveel zijn alsof ik bad: O Maria, bewaar in mij (door uwe voorspraak) den adem des levens, de heiligmakende genade opdat ik dan voor goed beginne U als mijne moeder te beminnen.

Bij elken polsslag, zal ik door U God om vergiffenis mijner zonden bidden. O kon ik de zonden die ik tegen uwen goddelijken Zoon en tegen de eer van uwen naam begaan hebt, met mijn bloed uitwisschen!

Zoo dikwijls mijn hart klopt, zoo dikwijls dank ik U voor alle genaden en weldaden, door uwe tusschenkomst van God ontvangen, en bid ik slechts om deze genade, dat Gij ook in de toekomst mijne moeder zijn wilt. En zoo dikwijls ook wil ik U beminnen, o beminnenswaardige en altijd heilige Maagd, die ons met eene onovertreffelijke liefde omvat. Ik bemin U en verlang de krachten aller schepselen te bezitten, om U op het vurigst te beminnen.

Met de liefde van Uwen Jezus, en met de liefde van al uwe kinderen hier op aarde bemin en eer ik U na God boven alles. Ja, ik bemin U, o Maria,

en in uwe liefde verlang ik te sterven. Zoo dikwijls eindelijk mijne handen of voeten zich bewegen, zoo dikwijls ook offer ik U door de handen van mijn patroonheilige den ernstigen wil op, alles ter eere van uwen heiligen naam te lijden, alles uit liefde tot U te doen en te laten.

Welaan, o liefderijke Moeder, ik bid U, bekrachtig dit liefdeverbond met het zegel der geopende wonde der zijde van uwen goddelijken Zoon, en onderteeken het met het bloed van Zijn allerheiligste Hart, en met de tranen, die Gij voor mijne zaligheid gestort hebt. Zoo ben en blijf ik de uwe, en zijt en blijft Gij mijne moeder, o Maria, en na God mijn al! Amen.

*Drie gebeden van de H. Mechtildis tot
O. L. Vrouw, om eenen zaligen dood.*

1. O Heilige Moeder Gods Maria, dewijl God door zijne almacht U boven alle schepselen verheven en U met groote macht bekleed heeft, zoo bid ik U, dat Gij mij in het uur van sterven bijstaat en alle vijanden van mij afwendt. Amen.

Wees Gegroet Maria.

2. O Heilige Moeder Gods Maria, gelijk God U eene zoo groote kennis van de allerheiligste Drievuldigheid gegeven heeft, als geen heilige ooit gehad heeft, verleen zoo ook aan mijne ziel in het uur des doods eene zoodanige kennis en zulk een licht des geloofs, dat zij in geen dwaling en twijfel vervalle. Amen.

Wees gegroet Maria.

3. O Heilige moeder Gods Maria, gelijk God, de H. Geest, de zoetheid Zijner liefde in zulke mate in U heeft uitgestort, dat Gij de moeder der schoone liefde genoemd wordt, zoo stort in het sterfuur ook in mij de zoetheid der goddelijke liefde, opdat mij dan alle bitterheid zoet en alle zwaarigheid licht worde. Amen.

Wees gegroet Maria.

De moeder Gods leerde deze gebeden aan de H. Mechtildis, en voegde er bij, dat zij hem, die deze gebeden dagelijks met godsvrucht bad, in het sterfuur bijstaan en beschermen zoude.

Gebed om eenen zaligen dood.

O Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die tot U onze toe-

vlucht nemen! O toevlucht der zondaren, o moeder der stervenden, verlaat ons niet in het uur van onzen dood, maar verkrijg ons een volmaakt berouw, een oprecht leedwezen en de vergiffenis onzer zonden; geef dat wij de laatste teerspijs waardig ontvangen en gesterkt mogen worden door het H. Oliesel, opdat wij in volkomen zekerheid voor den troon van den rechtvaardigen maar ook barmhartigen Rechter, onzen Heer en Verlosser verschijnen mogen. Amen.

100 dagen aflat eenmaal daags.

Gebed tot onze lieve Vrouw van Lourdes.

We es eeuwig gebenedijd, geloofd, bemind, vereerd en aangeropen, o heilige Maria, die met zooveel liefde, overvloed van genaden uitstort over de zoo bevoorrechte grot van Lourdes.

O wees altijd onze moeder, onze hoop, onze troosteres hier op aarde en onze koningin in de hemelsche gelukzaligheid. Amen.

Gebenedijd zij de heilige en onbe-

vlekte ontvangenis der allerzaligste Maagd Maria.

100 dagen aflat iedermaal.

Zoet hart van Maria, wees mijn heil!

300 dagen aflat iedermaal.

Gebed van de H. Gertrudis.

Ik groet U, reinste lelie der allerheiligste Drievuldigheid, en evenbeeld harer heerlijkheid! Ik groet U, o Maagd Maria, schitterende roos, prijkende in hemelsche schoonheid, want uit U is de Koning des hemels voortgekomen, Dien Gij met uwe zuivere melk gevoed hebt; voed ook onze zielen met den overvloed der goddelijke genade. Amen.

Litanie van het onbevlekt Hart van Maria.

Heer, ontferm u onzer!

Christus, ontferm u onzer!

Heer, ontferm u onzer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

God hemelsche Vader! ontferm U onzer.

God, zoon verlosser der wereld, ontferm

U onzer.

God heilige Geest! ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid één God! ontferm U onzer.

Heilig Hart ven Maria, bid voor ons!

Hart van Maria, volgens het Hart
van God,

Hart van Maria, vereenigd met het
Hart van Jezus,

Hart van Maria, harp van den
H. Geest,

Hart van Maria, heiligdom der
H. Drievuldigheid,

Hart van Maria, tabernakel van
het menschgeworden woord.

Hart van Maria, van het begin af
zonder vlekken,

Hart van Maria, vol van genade,

Hart van Maria, onder alle harten
gebenedijd,

Hart van Maria, troon der glorie,

Hart van Maria, afgrond van ootmoedigheid,

Hart van Maria, brandoffer der goddelijke liefde,

Hart van Maria, met Christus den gekruisigde aan het kruis gehecht,

Hart van Maria, troost der bedrukten,

Hart van Maria, toevlucht der zon-

bid voor ons.

daren, } b. v. o.
 Hart van Maria, hoop der stervenden,
 Hart van Maria, zetel der barm-
 hertigheid,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, spaar ons, Heer!
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, verhoor ons, Heer!
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, ontferm U onzer.

ÿ. Maria zoo rein, milddadig en ootmoedig!

ÿ. Maak mijn hart gelijkvormig aan het Hart van Jezus!

GEBED.

Barmhartige God, die tot heil der zondaren, en tot steun der zwakken, het onbevlekt Hart der allerzaligste Maagd Maria in liefde en barmhertigheid aan het goddelijk Hart van Jezus Christus hebt willen gelijkvormig maken, verleen ons, dat wij die dit zoete en liefdevolle Hart vereeren, door de verdiensten en voorspraak der allerheiligste Maagd zelf gelijkvormig mogen bevonden worden aan het Hart van Jezus;

door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

In uwe Ontvangen, o Maagd Maria, zijt Gij zonder vlek gebleven; bid voor ons den Vader, wiens Zoon Jezus, van den H. Geest ontvangen, Gij gebaard hebt.

Schietgebeden.

Onbevlekt Hart van Maria, bid voor ons!

Iedermaal 100 dagen afluat.

Heilige Moeder Gods, gedenk mijner!

(H. Franciscus Xav.)

Ik schenk U mijn hart, Moeder van mijnen Jezus, Moeder der liefde.

Iedermaal 300 dagen afluat.

Op U, Maria, stel ik geheel mijn vertrouwen, red mij!

(H. Alph. v. Lig.)

Gebed ter eere van Maria.

Voor haar beeld te bidden.

Heiligste en onbevleete Maagd en Moeder Maria. Tot U, Moeder des Heeren, Koningin der aarde, voor-

spreekster, hoop en toevlucht der zondaren, neem ik, de ellendigste van allen, heden mijne toevlucht.

Aan uwe voeten neêrgeknield, o groote Koningin, breng ik U mijne hulde, en dank U voor alle weldaden, die Gij mij tot heden toe bewezen hebt bijzonder echter daarvoor, dat Gij mij van de hel bevrijd hebt, die ik zoo dikwijls verdiend heb. Ik bemin U, o mijne beminnenswaardigste meesteres, en uit liefde tot U beloof ik, U altijd te dienen, en alles te doen, wat in mijne macht is, dat Gij ook van anderen bemind en gediend wordt. Op U stel ik al mijne hoop; in uwe handen leg ik mijne eeuwige zaligheid; neem mij tot uw dienaar aan, en neem mij onder uwe bescherming, o moeder der barmhartigheid! Omdat Gij zoo machtig zijt bij God, bevrijd mij van alle bekoringen, of verkrijg mij ten minste de kracht om ze tot aan het einde mijns levens te overwinnen. U smee ik om eene ware liefde tot Jezus, door U hoop ik eens eenen zaligen dood te sterven.

O mijne moeder, door uwe liefde tot Jezus bid ik U, dat Gij mij altijd bij-

staat, vooral echter in de laatste oogenblikken die alles beslissen. Verlaat mij niet, totdat Gij mij onder de zaligen des hemels ziet, waar ik U loven en den lof uwer barmhartigheid zingen zal in alle eeuwigheid. Zoo hoop ik, zoo zij het. Amen.

300 dagen aflaat, P. Pius IX, 1854.

*Het Memorare tot onze lieve Vrouw
van het heilig Hart.*

Gedenk, o onze lieve Vrouw van het heilig Hart, de onbegrensde macht, die Gij over het Hart van uw aanbiddelijken Zoon bezit! Vol vertrouwen op uwe verdiensten kom ik tot U, om uwe bescherming en uwe hulp af te smeecken. O glorierijke gebiedster van Jezus heilig Hart, de onuitputtelijke bron van alle genaden, die Gij naar welgevallen openen kunt, om daaruit alle schatten der liefde en barmhartigheid, des lichts en des heils, die het in zich bevat, over ons, menschen, uit te storten; ik bid U, verleen mij de genade, om welke ik U smeeke.....

Neen, ik zal niet te vergeefs bidden,

en wijl Gij mijne moeder zijt, o onze lieve Vrouw van het heilig Hart, zoo neem mijn smeeiken genadig aan, en gewaardig U, mij te verhooren. Amen.

Onze lieve Vrouw van het heilig Hart, bid voor ons!

100 dagen aflaat P. Pius IX 1876.

Onder uwe bescherming.

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o lieve Vrouw van het heilig Hart, verstoot onze gebeden niet in onzen nood, maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorierijke gebiedster van het Hart van Jezus, uwen Zoon. Amen.

*Toewijding aan onze lieve Vrouw
van het H. Hart.*

O onze lieve Vrouw van het H. Hart, moeder der barmhartigheid, deur des hemels, en uitdeelster der genade Gods, ik werp mij voor uwe voeten neder! Gij zijt de verhevene maagd en gebiedster van het Hart van Jezus, de toevlucht der zondaren, de troosteres der bedrukten, en het heil van alle

menschen: wees dan ook mijne troosteres, mijne toevlucht, en mijn heil! Gij wordt genoemd de toeverlaat der rechtvaardigen, de hoop der verlatenen, de sterkte der zwakken, en de rust der beangstigde harten, daarom werp ik, o onze lieve Vrouw van het heilig Hart een smee-kenden blik op U, en stel mij voor altijd onder uwe machtige, moederlijke bescherming: ik wijd U heden toe mijnen geest met al zijne gedachten, mijn hart met al zijne neigingen en mijn geheel wezen. O zoete Koningin van het Hart van Jezus, kom mij te hulp, bevrijd mij van de strikken des duivels; geef dat ik op aarde God beminne, dat ik Hem getrouw diene en het geluk hebbe in zijne heilige liefde te sterven, om met U eeuwig te heerschen, in de heerlijkheid des hemels. Amen.

Onze lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons. Alles tot meerdere eer van het H. Hart van Jezus!

*Aanbeveling der kinderen aan Onze
Lieve Vrouw van het H. Hart.*

Met innige vreugde, o onze lieve Vrouw van het H. Hart, stel ik

dit kind onder uwe moederlijke en machtige bescherming en wijd het U toe. Laat het steeds het voorwerp zijn uwer teedere zorgen. Waak steeds over hetzelve, en bewaar het in de onschuld, en dat het onder uwe bescherming in wijsheid en deugd opgroei. Geef, dat het de vreugde zijner ouders en de troost der H. Kerk zij, en nadat het hier God trouw gediend heeft, ook eens het loon der heiligen in de eeuwigheid moge ontvangen.

Om deze genade bid ik U, o onze lieve Vrouw van het H. Hart. Amen.

*Godvruchtige oefeningen ter eere der
Zeven Smarten van Maria.*

Van den H. Alph. v. Lig.

EERSTE SMART.

Ik heb medelijden met U, o mijne lieve Moeder Maria, wegens het eerste zwaard van droefheid dat uw Hart doorboorde, toen U door den H. Simeon alle mishandelingen geopenbaard werden, die uw Zoon Jezus zou ondergaan. Zij waren U allen reeds door

de H. Schrift bekend; ja, Gij wist dat Hij onder uwe oogen, na al zijn bloed vergoten te hebben, aan het kruis zoude sterven, van allen verlaten zonder dat Gij hem helpen kondet.

Ter wille van deze bittere herinnering, die zoo lange jaren uw hart bedroefde, bid ik U, mijne koningin, verkrijg mij de genade, dat ik het lijden van Christus en uwe smarten in leven en in sterven altijd in mijn hart drage.

TWEEDE SMART.

Ik heb medelijden met U, o mijne lieve Moeder Maria, wegens het tweede zwaard van droefheid, dat uw Hart doorboorde, toen Gij zaagt, hoe uw onschuldig Kind Jezus door dezelfde menschen, voor wier zaligheid Hij in de wereld gekomen was, vervolgd werd. Midden in den nacht moest gij toen naar Egypte vluchten.

Ter wille van al het lijden, dat gij, o teedere Maagd, met uw verbannen Kind hebt uitgestaan op deze lange en vermoeiende reis door woeste en onveilige streken, en gedurende uw ver-

blijf in Egypte, waar Gij vreemd en onbekend meerdere jaren arm en verlaten moest doorbrengen, bid ik U, mijne Koningin, verkrijg mij de genade, geduldig en in vereeniging met U tot aan mijn dood alle lijden van dit leven te verduren, opdat ik eens van de pijnen der hel, die ik zoo dikwijls verdiend heb, verlost worde.

DERDE SMART.

Ik heb medelijden met U, o mijne lieve moeder Maria, wegens het derde zwaard van droefheid dat uw Hart doorboorde, toen Gij uwen lieven Jezus te Jerusalem, verloren hadt, waar Gij hem drie dagen lang in de grootste angsten zocht. Gij vondt dag en nacht geen rust, toen Gij het voorwerp uwer liefde niet meer bij U hadt, en ook niet wist, waarom Hij U verlaten had. Ik bid U, o mijne koningin, ter wille uwer bittere angsten en pijnlijke verzuchtingen gedurende die drie droevigen dagen en nachten, verleen mij de genade, nooit mijnen God wederom te verliezen, opdat ik hier op aarde steeds met Hem

vereenigd leve, en in Zijne genade eens deze wereld moge verlaten.

VIERDE SMART.

Ik heb medelijden met U, o mijne lieve moeder Maria, wegens het vierde zwaard van droefheid, dat uw Hart doorboorde, toen Gij uwen lieven Zoon ter dood veroordeeld, met ketenen beladen, met bloed en wonden overdekt met doornen gekroond, op den lijdensweg onder het zware kruis hebt zien nedervallen; Hij die toch als een onschuldig lam uit liefde tot ons in den dood ging. Gij aanschouwdet elkander en uwe blikken waren even zoovele smartelijke pijlen, die uwe beide van liefde brandende Harten verwondden.

Ik bid U, mijne koningin, ter wille dezer groote smarten, verkrijg voor mij de genade, dat ik altijd leve in overgeving aan den wil Gods, en dat ik in vereeniging met Jezus, steeds met vreugde mijn kruis drage tot den laatsten ademtucht.

VIJFDE SMART.

Ik heb medelijden met U, o mijne lieve moeder Maria, wegens het vijfde zwaard van droefheid, dat uw Hart doorboorde, toen Gij op den Calvarieberg uwen lieven Zoon Jezus, onder zulke schromelijke smarten, door de menschen bespot, langzaam op het harde en ruwe kruis onder uwe oogen zaagt 'sterven, zonder Hem ook de kleinste verlichting, die men zelfs den grootsten boosdoeners in het doodsuur niet weigeren zoude, te kunnen aanbrengeu.

Ter wille van den doodsangst dien Gij, lieve moeder, daar met uwen stervenden Zoon geleden hebt, ter wille der droefheid, die gij gevoeldet, toen Jezus voor de laatste maal aan het kruis tot U sprak, en afscheid van U nam; toen Hij ons allen met den H. Johannes als uwe kinderen aan U overgaf; ter wille der verschrikkelijke smarten, welke Gij leedt, toen Hij zijn hoofd boog, en den geest gaf in de handen zijns Vaders, bid ik U, verkrijg voor mij bij uwen gekruisten Jezus de genade, dat ik ook

sterve aan alle dingen dezer wereld gedurende mijn geheel leven, alleen voor God leve, en alzoo eens daartoe kome, dat ik Hem van aanschijn tot aanschijn in den hemel moge aanschouwen.

ZESDE SMART.

Ik heb medelijden met U, o lieve Moeder Maria, wegens het zesde zwaard van droefheid dat uw Hart doorboorde, toen men het teeder Hart van uwen lieven Zoon doorstak, die reeds voor deze ondankbaren, die zelfs na zijnen dood niet moede waren hem te mishandelen, gestorven was.

Ter wille dezer onuitsprekelijke groote smarten, bid ik U, verkrijg voor mij de genade, dat ik altijd in het voor mij doorboorde Hart van Jezus moge wonen, in dat Hart hetwelk de liefdekamer is, waarin alle zielen, die God beminnen, rust vinden, opdat ik daar zoolang ik leef, aan niets anders denke, en niets anders beminne dan God alleen. O alerheiligste Maagd Maria, Gij kunt dit doen, van U hoop ik het.

ZEVENDE SMART.

Ik heb medelijden met U, lieve Moeder Maria, wegens het zevende zwaard van droefheid, dat uw Hart doorboorde, toen Gij uwen gestorven Zoon in uwe armen ontvingt. Hij is niet meer zoo liefelijk en schoon, gelijk eertijds, toen Gij hem in den stal van Bethlehem aan de geloovige herders ter aanbidding voorsteldet; neen, Hij is vol bloed; zijn heilig lichaam is verscheurd door de geeselslagen en zijne beenderen zijn zelfs door de wonden ontbloot. O mijn geliefde Zoon, zoo spraakt Gij, o mijn geliefde Zoon, waartoe heeft uwe liefde U gebracht? En toen men Hem grafwaarts droeg, wildet Gij Hem vergezellen, en met eigene handen daarin nederleggen, om, na voor de laatste maal van hem afscheid te hebben genomen, uw liefdevolle Hart daar te laten rusten.

Ter wille van het schromelijk lijden dat uwe ziel geleden heeft, verkrijg voor mij, o Moeder der schoone liefde, de vergiffenis van alle beledigingen, die ik mijn, en mij zoo vurig beminrenden

God heb aangedaan en welke mij van harte leed zijn. Sta mij bij, o Maria, in alle bekoringen, sta mij bij in mijn doodsuur, opdat ik door de verdiensten van Jezus, en door de uwe zalig worde, en eens met uwen bijstand, na deze ellendige ballingschap op aarde, den lof van Jezus en den uwen, voor eeuwig in den hemel moge zingen.

Het Wees gegroet der smartvolle Moeder.

Wees gegroet Maria, vol van smarten, de Gekruiste is met U, beklagenswaardig zijt Gij onder de vrouwen en beklagenswaardig is de vrucht uws lichaams Jezus. Heilige Maria, Moeder van den Gekruiste, geef ons, die uwen Zoon kruisigden, tranen van boetvaardigheid, nu en in het uur van onzen dood. Amen.

Iedermaal 100 dagen aflaat. Paus Pius IX 1847.

Litanie der smartvolle Moeder.

Van Paus Pius VII.

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!
God, hemelsche Vader, ontferm U onzer!
God Zoon, verlosser der wereld, ontferm U onzer!
God, heilige Geest, ontferm U onzer!
Heilige Drievuldigheid één God, ontferm U onzer!
Heilige Maria, bid voor ons!
Heilige Moeder Gods,
Heilige Maagd der Maagden,
Moeder des Gekruisten,
Smartelijke Moeder,
Treurende Moeder,
Zuchtende Moeder,
Kommervolle Moeder,
Verlatene Moeder,
Troostelooze Moeder,
Allerbedrukste Moeder,
Angstvolle Moeder,
Van kommer verteerde Moeder,
Met het zwaard doorboorde Moeder,
Met het hart aan het kruis gehechte Moeder,
Van uwen Zoon beroofde Moeder,
Zuchtende tortelduif,
Moeder der smarten,

} bid voor ons.

Bron van tranen,
Moeder der bitterheden,
Zee van rampen,
Woonplaats des lijdens,
Spiegel van geduldigheid,
Steenrots der standvastigheid,
Hulp in wederwaardigheden,
Vreugde der bedroefden,
Rustplaats der troosteloozen,
Toevlucht der verlatenen,
Schild der bedrukten,
Bestrijdster der ongeloovigen,
Troosteres der ellendigen,
Geneesmiddel der zieken,
Hulpmiddel der noodlijdenden,
Sterkte der zwakken,
Beschermer der strijdenden,
Haven der schipbreukelingen,
Gebiedster der stormen,
Gezellin der lijdenden,
Schrik der boosdoeners,
Toevlucht der zuchtenden,
Aanvoester der martelaren,
Schat der geloovigen,
Licht der belijders,
Parel der maagden,
Troost der weduwen,
Vreugde aller heiligen,

bid voor ons.

Koningin uwer dienaren,
 Heilige Maria, zonder eenig voor- } b.v.o.
 beeld,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld spaar, ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
 der wereld, ontferm U onzer, Heer!

Christus, hoor ons!

Christus, verhoor ons!

Heer, ontferm U onzer!

Christus, ontferm U onzer!

Heer, ontferm U onzer!

℣. In alle droefheid, angst en nood!

℞. Kom ons te hulp, smartvolle moeder Maria!

℣. Bid voor ons, smartvolle Maagd.

℞. Opdat wij der beloften van Christus waardig worden!

GEBED.

O Heer Jezus Christus, wij bidden U, geef dat de allerzaligste Maagd, uwe Moeder, wier allerheiligste ziel gedurende uw lijden een zwaard van droef-

heid doorboorde, bij uwe goedertierenheid voor ons ten beste spreke. Die leeft en regeert van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

Gebed tot de smartvolle Moeder.

van P. Martin v. Cochem.

O Maria, smartvolle moeder, Gij weet wat nood en lijden is, want uw onbevlekt, teeder moederhart is met een zwaard van droefheid doorboord geworden. Gij hebt bittere armoede, smaad en vervolging geleden, en waart gelijk uw goddelijke Zoon in eene zee van smarten gedompeld.

Ik weet, dat Gij ook mijne smart gevoelt, Gij begrijpt het lijden mijns harten want ik ben immers uw kind, en Gij zijt mijne moeder. Maar Gij begrijpt niet alleen hoezeer ik lijd, Gij kunt mij ook helpen en troosten. Zoo kom ik dan tot U, troosteres der bedrukten, onder den druk van kruis en lijden, en bid u, reik mij eene hand toe, opdat ik er niet onder bezwijke.

In uw liefderijk moederhart leg ik al mijne wederwaardigheden, mijn angst

en nood, ik stel mij onder uwe moederlijke bescherming.

O mijne Moeder, bid voor mij, opdat uw goddelijke Zoon mij niet verlate. dat Hij mij dit kruis van mijn schouders neme of mij de kracht geve om gelijk Gij, mijn leed standvastig en uit liefde tot Hem te verdragen.

Ik stel mij naast U onder het kruis, o smartvolle Moeder, en hoop dat mijn smeecken ter wille uwer smarten en door uwe machtige en liefdevolle voorspraak verhoord zal worden. O goedertierene, o liefdevolle, o zoete Moeder Maria, die vol van smarten onder het kruis gestaan hebt, bid voor ons! Amen.

*Gebed tot Onze Lieve Vrouw van
altijddurenden Bijstand.*

O Moeder van den altijddurenden Bijstand, Gij zijt de uitdeelster aller genaden, die God ons ellendigen verleent, en daarom wilde Hij, dat Gij zoo machtig, zoo rijk en goedertieren zijt om ons in onze ellende te hulp te komen. Gij zijt de pleitbezorgster der ellendige en verlatene zondaars, die tot U hun toe-

vlucht nemen; kom dan ook mij te hulp, die uwe barmhartigheid inroep. In uwe handen leg ik mijne eeuwige zaligheid, ik geef U mijne ziel over. Gewaardig U mij onder het getal uwer bijzondere dienaren en onder uwe moederlijke bescherming te nemen, ik verlang niets meer. Want als Gij mij bijstaat, vrees ik niets; mijne zonden maken mij niet angstig, omdat Gij voor mij vergiffenis verkrijgen zult; de helsche geesten vrees ik niet, dewijl Gij machtiger zijt dan de gansche hel, ja, ik vrees zelfs mijnen goddelijken Rechter Jezus Christus niet, omdat uwe voorspraak, Hem zal verzoenen. Ik vrees slechts te verzuimen U steeds om uwen bijstand aan te roepen, en zoo door mijne nalatigheid te gronde te gaan.

O mijne Koningin, verkrijg mij vergiffenis der zonden, liefde tot Jezus, barmhartigheid in het laatste uur mijns levens, en de genade, altijd tot U mijne toevlucht te nemen, o Mōeder van den altijddurenden Bijstand! Amen.

Vijfmaal het »Wees gegroet.»

Smeeckgebed van den H. Aloysius.

Heilige Maria, mijne koningin, heden en alle dagen mijns levens, vooral echter in het uur van mijnen dood, beveel ik aan uwe zegenrijke bescherming, aan uwe bijzondere hoede en moederlijke barmhartigheid mijn lichaam en mijne ziel. U geef ik al mijne hoop en troost, al mijne wederwaardigheden en droefheid, mijn leven en deszelfs einde over. Verwerf mij door uwe machtige voorpraak en door uwe groote verdiensten de genade, in al mijn doen en laten uwen wil en den wil van uwen Goddelijken Zoon te vervullen. Amen.

Litanie tot onze lieve Vrouw van altijd-durenden Bijstand.

Heer, ontferm U onzer!
Christus, ontferm U onzer!
Heer, ontferm U onzer!
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!
God, hemelsche Vader, ontferm U onzer,
God Zoon, verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God heilige Geest, ontferm U onzer.
Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

Heilige Maria, bid voor ons.

Heilige Moeder Gods, bid voor ons.

Heilige Maagd, zonder erfzonde ontvangen, bid voor ons.

O onze lieve Vrouw van den altijd-
durenden Bijstand,

Wij arme zondaars, roepen tot U,
Dat wij God, het hoogste goed van
ganscher harte beminnen,

Dat wij aan Jezus uwen goddelijken
Zoon in alles gelijkvormig worden,
Dat wij U, allerzaligste Maagd, eene
teedere en innige godsvrucht toe-
dragen,

Dat wij de zonde, het eenige kwaad,
uit alle krachten haten,

Dat wij dikwijls onze uitersten ge-
denken,

Dat wij de H. Sacramenten dikwijls
en waardig ontvangen,

Dat wij de naaste gelegenheden tot
zonde naar vermogen vluchten,

Dat wij geen dag onzes levens het
gebed verzuimen,

Dat wij vooral in het oogenblik der

O Maria, sta ons immer bij.

bekoring bidden,
Dat wij met eene grootmoedige liefde
onze vijanden vergeven, en alle
mensen goed toewenschen,
Dat wij onze bekeering niet van
den eenen dag tot den anderen
uitstellen,
Dat wij met allen ijver aan de uit-
roering onzer slechte gewoonten
arbeiden,
Dat wij in de genade en vriend-
schap Gods leven en sterven,
In alle aangelegenheden van lichaam
en ziel,
In ziekte en lijden,
In armoede en noodwendigheden,
In vervolging en verlatenheid,
In kommer en droefheid,
Ten tijde van oorlog en besmette-
lijke ziekten,
In de aanvallen der booze geesten,
In de bekoringen der bedriegelijke
wereld,
In den strijd tegen de hartstochten
van onze kwade natuur,
In de aanvallen tegen de schoone
deugd der kuischheid,
In alle gevaar van zonden,

O Maria, sta ons immer bij.

Als wij op het einde van onze
aardsche loopbaan gekomen zijn,
Als wij op het sterfbed uitgestrekt
liggen,
Als de gedachte aan den nabijzijn-
den dood ons met schrik en
angst zal vervullen,
Als in het alles beslissend oogen-
blik de helsche vijanden ons in
vertwijfeling zullen trachten te
brengen,
Als de priester ons de absolutie en
zijnen laatsten zegen zal geven,
Als bloedverwanten en vrienden ons
sterfbed omringen, en weenend
voor ons bidden zullen,
Als de oogen zullen verdooven en
het hart zal ophouden te slaan,
Als onze ziel voor den goddelijken
rechterstoel verschijnt,
Als het verschrikkelijk vonnis uit-
gesproken zal worden,
Als wij in de vlammen des vage-
vuurs lijden en naar het aanschou-
wen van God zullen verlangen,
Iam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, spaar ons, Heer,
Iam Gods, dat wegneemt de zonden

O Maria, sta ons immer bij.

der wereld, verhoor ons. Heer,
Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm U onzer, Heer,
Christus, hoor ons!
Christus, verhoor ons!

V. Bid voor ons, heilige Moeder Gods!
R. Opdat wij de beloften van Christus
waardig worden!

GEBED.

O God, die gewild hebt dat de Moeder van uw Eeniggeboren Zoon de altijddurende Bijstand der Christenen op aarde wezen zou, verleen ons de genade, dat wij haar in alle aangelegenheden naar ziel en lichaam vol vertrouwen aanroepen, opdat wij, door hare bescherming en haren bijstand gered, tot het altijddurend aanschouwen uwer heerlijkheid in den hemel mogen geraken.

Door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

Gebed om de allerheiligste Maagd dagelijks tot bijzondere patrones en Moeder te kiezen.

O allerzaligste Maagd en Moeder Gods Maria! Ik N. N. hoewel onwaardig onder het getal uwer dienaren en dienaressen opgenomen te worden, vertrouwend echter op uwe groote goedheid, kies U heden in tegenwoordigheid van mijn heiligen Engelbewaarder en alle lieve Heiligen, tot mijne bijzondere patrones en waardige Moeder, met het vaste voornemen, U in de toekomst getrouw te dienen, en zooveel het mij mogelijk is te zorgen, dat Gij ook door anderen gediend wordt.

Daarom bid ik U, o genadige Moeder, door het allerheiligste Bloed van uwen eenigen Zoon Jezus Christus, dat Hij voor ons, menschen, vergoten heeft, neem mij aan onder het getal uwer dienaren en kinderen, en verkrijg mij van God de genade dat ik mij in alle gedachten, woorden en werken zoo gedrage, dat aan het goddelijk oog en aan de uwen niets in mij mishage, en ik eens gelukzalig uit dit leven moge scheiden. Amen.

Gebed tot bewaring der H. Kuischheid.

O mocht ik U, o Maria, volgens mijn staat en vermogen in de reinheid des lichaams en der ziel oprecht navolgen. O Maria, schoon voorbeeld der kuischheid! O, reine onbevleete spiegel der maagdelijkheid! Zalig is hij, die zich immer beijvert, naar best vermogen dezelve te bewaren. Ik moet met Salomon bekennen, dat ik niet zuiver kan leven, tenzij het mij van God worde gegeven.

Daarom kom ik tot U, o gezegende onder de vrouwen, die Gods Zoon zonder verlies der maagdelijkheid geboren hebt, verkrijg mij bij God de genade, waardoor ik nimmer in eenige zonde tegen de engelachtige deugd der kuischheid toestemme, opdat ik eens tot Jezus en tot U, o Maria moge geraken, onder het getal der uitverkoren, in de woning der eeuwige vreugde, waar niets onreins wordt toegelaten. Amen.

Gebed ter eere der vreugden van Maria.

Verheug U Maria, Moeder van God, onbevleete Maagd! verheug U,

uwe lieve Moeder en alle lieve heiligen.
Amen.

Gebed tot het H. Hart van Maria.

Wees duizend maal gegroet, allerheiligste Hart van Maria! omdat Gij na het Hart van Jezus van alle harten God den Heer het vurigste bemind hebt. O Hart van Maria! Gij hebt door de zuchten van uw Hart de menschwording van Gods zoon bespoedigd, en het goddelijk Woord van den hemel doen nederdalen.

O Hart van Maria! Gij zijt boven alle harten der menschen bevoorrecht geworden, en zijt het dierbaarst aan het goddelijk Hart van Jezus. Wees gegroet, allerreinste Hart van Maria! dewijl Gij zoo groote zorg voor het goddelijk Kindje Jezus gedragen hebt. Wees gegroet, allerreinste Hart van Maria, dewijl Gij alle woorden van Jezus zoo goed bewaard en zoo getrouw vervuld hebt. Wees gegroet, genaderijk Hart van Maria, dewijl Gij met deugden en genaden zoo overvloedig zijt vervuld en versierd geworden.

O goedertierenste Maagd! ontferm U over mijn ellendig hart, en bid Jezus door zijn en uw genaderijk Hart dat Hij mijn hart van alle zonden en booze neigingen zuivere. Amen.

Goede meening van Jezus en Maria door het »Wees gegroet" te loven.

Wees gegroet, Maria! deur des eeuwigen Paradijs, helder schijnende ster der wereld, Gij hebt het helsche rijk omver geworpen, Gij zijt vol van genade wegens de vurige liefde tot God en tot de menschen. Wees gegroet wegens uwe volmaakste reinheid, en uw diepsten ootmoed.

De Heer is met U, om U zijne genaden mede te deelen, groote dingen aan U te verrichten en steeds zijn grootste welbehagen in U te scheppen.

Gezegend zijt Gij boven alle vrouwen, omdat Gij de Moeder der levenden, rechtvaardigen en uitverkorenen zijt, die in God en met God leven zullen, Gij zijt verheven boven alle schepselen van hemel en aarde, en geheiligd boven alle uitverkorenen.

En gezegend is de vrucht uws lichaams, Jezus Christus, die U zoo gebenedijd en gezegend heeft. Heilige Maria, Moeder Gods, Moeder van den Heiland en van allen, die naar het eeuwig heil verlangen en zuchten, bid voor ons, arme zondaars, uwen gebenedijden Zoon, dat Hij ons zijn tijdelijken en eeuwigen zegen schenke. Bid voor ons nu, maar vooral in het uur van ons sterven, opdat wij zijne goddelijke erfenis in de eeuwige glorie mogen erlangen. Amen.

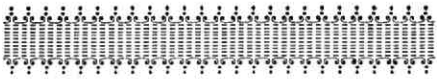
De goude, »Engel des Heeren.»

Wees gegroet Maria, in dezelfde liefde en eer, waarmede de allerheiligste Drievuldigheid U door de groetenis des Engels heeft laten begroeten. Wees gegroet door de almacht des eeuwigen Vaders, waarmede Hij U in de genade bevestigd en bewaard heeft, zoodat Gij altijd van alle zonden en straffen der zonden zijt vrijgebleven. Wees gegroet door de wijsheid van God den Zoon, waardoor Hij U zoo verlicht heeft, dat Gij als eene glanzende zon hemel en aarde verlicht hebt. Wees

gegroet in de zoetheid van den H. Geest, waarmede Hij het binnenste uwer ziel doordrongen en U zoo beminnelijk en goedertieren gemaakt heeft, dat allen die van goeden wille zijn U door de genade Gods kunnen vinden.

Daarom is het billijk, dat alle geslachten U loven, zalig prijzen, en aanroepen: O Uitdeelster der genaden; bid voor mij, arme zondaar, opdat ik door U de schatten der genaden en eens de goederen des eeuwigen levens moge verwerven, door Jezus Christus, uwen lieven Zoon, onzen Heer. Amen.

INHOUD.

Eerste Deel.

Maria als Rozenkranskoningin en het Rijk
harer Barmhertigheid.

Voorwoord	3
1 October. — <i>Aan de schoonste Bruid, de schoonste Krans.</i>	5
2 October. — <i>De allerheiligste Rozenkrans uit de eerste hand.</i>	13
3 October. — <i>Waarom bevordert de H. Kerk zoozeer de godsvrucht tot de H. Rozen- kranskoningin?</i>	21
4 October. — <i>Het Wapen der Rozenkrans- koningin. Wit, rood en goud.</i>	29
5 October. — <i>Kind, vergeet uwe Moeder niet!</i>	37
6 October. — <i>Het huisaltaar ter eere der Rozenkranskoningin.</i>	44
7 October. — <i>Kreon u met rozen, die nooit verwelken.</i>	52
8 October. — <i>Het H. Rozenkransgebed bij het H. Misoffer.</i>	60
9 October. — <i>De H. Rozenkrans, het middel- punt aller godvruchtige oefeningen.</i>	68

-
10 October. — <i>De Rozenkranskoningin doet aan hare kinderen de zaligste beloften.</i>	75
11 October. — <i>De Rozenkranskoningin verschijnt met haren heiligen hofstoet.</i>	83
12 October. — <i>De H. Vader Pius IX en zijne liefde tot de Rozenkranskoningin.</i>	91
13 October. — <i>Onze H. Vader Leo XIII spoort de katholieke wereld aan, tot vereering der Rozenkranskoningin.</i>	99
14 October. — <i>Maria, de zegepralende Koningin van den H. Rozenkrans.</i>	105
15 October. — <i>Maria, de wonderdadige Rozenkranskoningin.</i>	112
16 October. — <i>De Broederschap van den H. Rozenkrans.</i>	119
17 October. — <i>Wees ook een ijverig lid der Rozenkrans-broederschap.</i>	126
18 October. — <i>Verheug u over de kostbare voorrechten der Broederschap van den H. Rozenkrans.</i>	134
19 October. — <i>Geef voldoening voor de zonden uit den rijken schat der H. Aflaten voor u en de arme zielen.</i>	141
20 October. — <i>De eeuwigdurende Rozenkrans.</i>	152
21 October. — <i>Bied Maria dagelijks een frischen ruiker aan, in de vereeniging van den Levenden Rozenkrans.</i>	159
22 October. — <i>De Rozenkrans der Zeven Smarten ter eere van de Koningin der Martelaren.</i>	165
23 October. — <i>De Franciscaner-Rozenkrans ter eere der Zeven Vreugden van Maria.</i>	172
24 October. — <i>De Brigittijnsche Rozenkrans ter eere van de 63 levensjaren van Maria.</i>	184
25 October. — <i>De Rozenkrans der Onbevleete</i>	

<i>Ontvangen</i> — <i>de schitterendste kroon.</i>	189
26 October. — <i>Der arme zielen Rozenkrans.</i>	194
27 October. — <i>Vermijd alle gebreken onder het Rozenkransgebed.</i>	202
28 October. — <i>Strijd voor de eer der Rozenkranskonigin.</i>	208
29 October. — <i>De Rozenkrans-Zondag en de maand October.</i>	215
30 October. — <i>De Litanie van Loretto.</i>	221
31 October. — <i>De laatste Rozenkrans op aarde — de eerste in den hemel.</i>	227

Tweede Deel.

Maria als Rozenkranskonigin.

De 15 Geheimen van den H. Rozenkrans.

DE BLIJDE GEHEIMEN.	233
I. Dien Gij, o Maagd, van den H. Geest ontvangen hebt.	233
Vorbereidingsgebed.	233
1. Bid met de H. Maagd in hare kamer.	234
2. Groet Maria met den Engel.	236
3. Aanbid het Vleesch geworden Woord.	238
Opwekking.	240
II. Dien Gij, o Maagd, Elisabeth bezoekkende, gedragen hebt.	245
1. Vergezel Maria over het gebergte.	245
Opwekking.	246
2. Loof God met Maria.	247
Opwekking.	249

3. Dien met Maria uwen evennaaste.	250
Opwekking.	251
III. Dien Gij, o Maagd, te Bethlehem ge- baard hebt.	253
1. Ga met Maria en Joseph naar Bethlehem	253
2. Zoek ééne verblijfplaats voor Maria en het Goddelijk Kindje.	254
Opwekking.	255
3. Eere zij God in den Hooge!	256
Opwekking.	256
»	258
IV. Dien Gij, o Maagd, in den Tempel hebt opgeofferd.	262
Offer aan God, met Maria het dierbaarste wat gij bezit	262
Opwekking	264
V. Dien Gij, o Maagd, in den Tempel hebt wedergevonden	266
1. Begeef U met Jezus, Maria en Joseph ter kerke	266
2. Zoek Jezus met Maria en Joseph	267
Opwekking tot Jezus in 't Allerheiligste Sa- crament	270
DE DROEVIGE GEHEIMEN.	272
I. Die voor ons bloed gezweet heeft	272
Verdiep u in 't goddelijk Hart op den Olijf- berg	272
Opwekking	274
II. Die voor ons gegeeseld is geworden	278
1. Beschouw het schuldellooze Lam aan de geeselkolom	278
Opwekking	282
2. Neem het Lam op in uw hart	284
Opwekking	286
III. Die voor ons met doornen gekroond is	287
1. Leve Jezus, de Koning der smarten	287

2. Leve Jezus, de Koning onzes harten	290
Opwekking	290
IV. Die voor ons het zware kruis gedragen heeft	293
1. Volg Jezus met uw kruis!	293
Opwekking	296
V. Die voor ons gekruisigd is	302
1. Hecht uwe ziel aan het kruis	302
Opwekking	305
2. Volhard met Jezus op het kruis	306
Opwekking	306
DE GLORIERIJKE GEHEIMEN	311
I. Jezus leeft weder — Alleluia! Verheug U, o Koningin des Hemels — Alleluia!	311
Opwekking	313
II. Die ten Hemel is opgeklommen	314
1. Stijg in den geest ten Hemel!	314
Opwekking	316
III. Die ons den H. Geest gezonden heeft	319
1. Zend ons, o Heer, Uwen H. Geest	319
Opwekking	321
IV. Die U, o Maagd, in den Hemel heeft opgenomen	323
1. Leer van Maria sterven	323
Opwekking	326
V. Die U, o Maagd, in den Hemel gekroond heeft	328
1. Verheug U, o Koningin des Hemels	328
Opwekking	330

Derde Deel.

*Mariaansch Gebedenboek ter eere der
Rozenkranskoningin.*

MORGENGEBED.	335
Bij het ontwaken	335
Bij het opstaan	335
Na het aankleeden	336
Dagelijksche opoffering aan het heilig en onbevlekt Hart van Maria	339
Gebed van den H. Bernardus	340
Gebed ter eere der allerzaligste Maagd Maria	340
Aanbeveling in de genade Gods	342
Oefening der drie goddelijke deugden	343
» des Geloofs	343
» der Hoop	344
» der Liefde	345
Goede meening	346
AVONDGEBED	348
Heilige rustplaats in het Goddelijk Hart van Jezus	348
Eeuwige aanbidding ter eere van het god- delijk Hart van Jezus	349
Avondgebed ter eere van het heilig Hart van Maria	350
GEBEDEN VOOR EN NA DE BIECHT	351
Smeekegebed tot God	351
Onderzoek uw geweten over de volgende zonden	352
Beroow	354
Voornemen	358
NA DE BIECHT	360

Dankzegging	360
Voornemen voor de toekomst	362
Opoffering der boete	364
Dankzegging aan Maria	365
GEBEDEN VOOR EN NA DE COMMUNIE	366
Eerste voorbereiding tot de H. Communie	367
Aanbidding en liefde	368
Leedwezen en betrouwen	369
Smeekebed	371
Gebed van de H. Gertrudis tot de Moeder Gods	371
Verlangen	373
Uitnoodiging	374
NA DE COMMUNIE	377
Gebed	"
Godvruchtige verzuchtingen	379
Gebed van den H. Ignatius	380
Gebed van den H. Bonaventura	381
Gebed van den H. Thomas	383
Schietgebeden	384
Grondregels	"
Laatste gebed	385
ANDERE GODVRUCHTIGE OEFENINGEN VOOR DE H. COMMUNIE	388
Voor de H. Communie	"
Na de H. Communie	391
Gebed tot het H. Hart van Maria om ons en de H. Kerk onder hare bescherming te stellen	394
GEBEDEN ONDER DE H. MIS	396
<i>Eerste manier om de H. Mis te hooren ter eere der allerzaligste Maagd Maria</i>	"
<i>Tweede manier om de H. Mis te hooren ter eere der smartvolle Moeder Gods</i>	420
<i>Derde manier om de H. Mis te hooren. — Voor de Overledenen</i>	438
GODVRUCHTIGE OEFENINGEN ter eere van het	

Goddelijk Hart van Jezus in het H. Sacrament des Altaars	463
Aanbidding van het Allerheiligste Sacrament	»
Verzuchtingen tot het Allerh. Sacrament	464
Litanie ter eere van het H. Sacrament des Altaars	465
Aanbidding van het allerheiligste Hart van Jezus	470
Toewijding aan het H. Hart van Jezus	471
Litanie ter eere van het Goddelijk Hart van Jezus	473
GEBEDEN op de Feestdagen van Maria	476
Op het feest van O. L. Vrouw Lichtmis	»
Op het feest der zeven smarten van Maria	477
Op het feest van Maria boodschap	479
Op het feest van Maria bezoeking	480
Op het feest van Maria Hemelvaart	481
Op het feest der geboorte van Maria	483
Op het Naamfeest van Maria	484
Op het feest van Rozenkrans-Zondag	485
Op het feest der Opoffering van Maria	486
Op het feest der onbevleete Ontv. van Maria	488
Op het feest der Bescherming van Maria	»
LITANIËN EN GEBEDEN ter eere van Maria	490
Litanie van Lorette	»
Gebed tot de allerheiligste Maagd om door hare bescherming de deugd der kuischheid te bewaren	494
Gebed in de bekoring	»
Liefdeverbond met Maria	495
Drie gebeden van de H. Mechtildis tot O. L. Vrouw, om eenen zaligen dood	497
Gebed om eenen zaligen dood	498
Gebed tot O. L. Vrouw van Lourdes	499
Gebed van de H. Gertrudis	500
Litanie van het onbevleete Hart van Maria	»

Schietgebeden	503
Gebed ter eere van Maria	"
Het »Memorare» tot onze lieve Vrouw van het heilig Hart	505
Onder uwe bescherming	506
Toewijding aan O. L. Vrouw van het H. Hart	"
Aanbeveling der kinderen aan O. L. Vrouw van het H. Hart	507
Godvruchtige oefeningen ter eere der Zeven Smarten van Maria	508
Het Wees gegroet der smartvolle Moeder	515
Litanie der smartvolle Moeder	"
Gebed tot de smartvolle Moeder	519
Gebed tot O. L. Vrouw van altyddurenden bijstand	520
Smeekgebed van den H. Aloysius	522
Litanie tot onze lieve Vrouw van altyddu- renden Bijstand	"
Gebed om de allerheiligste Maagd dagelijks tot bijzondere patrones en Moeder te kiezen	527
Gebed tot bewaring der H. Kuischheid	528
Gebed ter eere der vreugden van Maria	"
Lof en eer aan Maria	529
Gebed om een levensstaat te kiezen	"
Gebed tot het H. Hart van Maria	531
Goede meening van Jezus en Maria door het »Wees gegroet» te loven	532
De goude »Engel des Heeren»	533

